

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

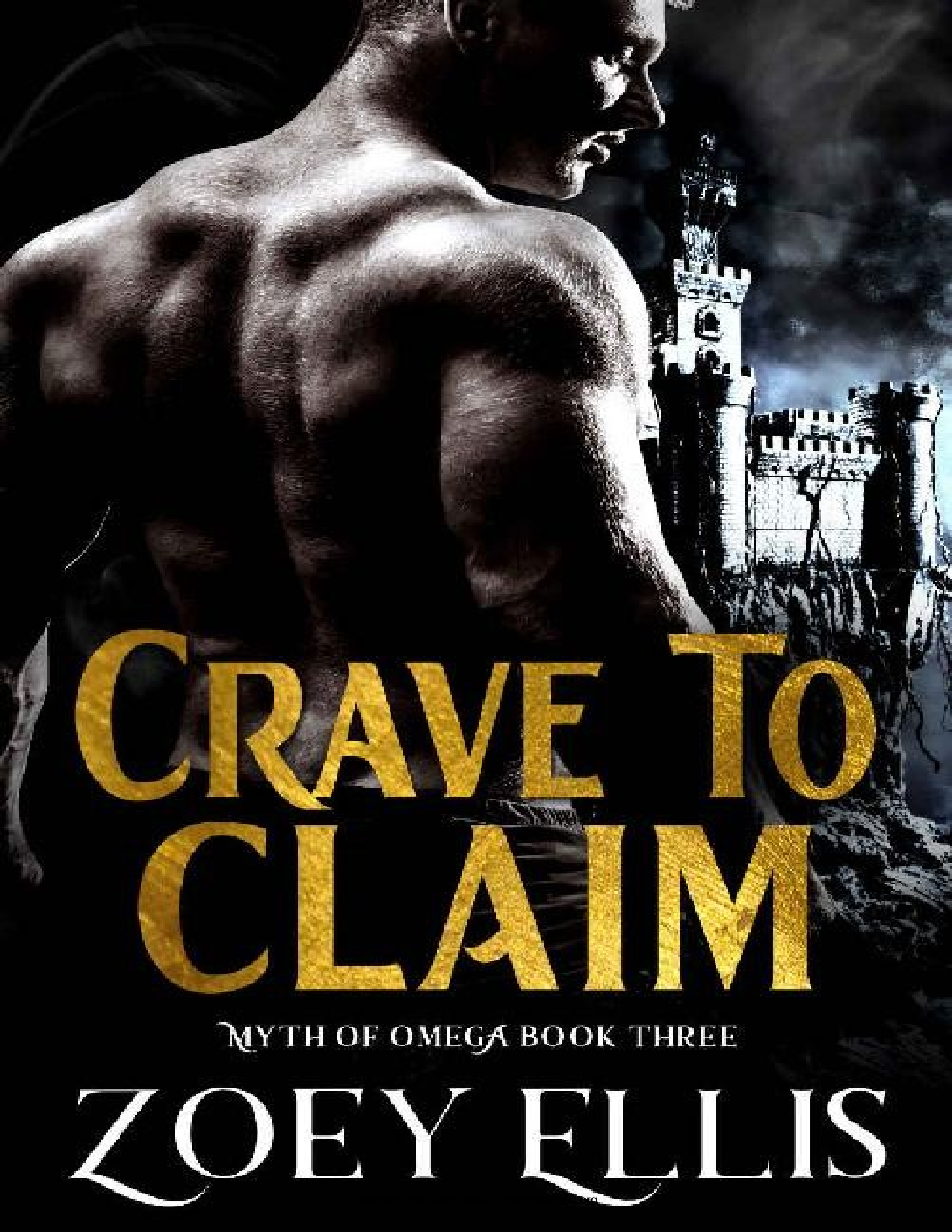
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

CRAVE TO CLAIM

MYTH OF OMEGA BOOK THREE

ZOEY ELLIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İçindekiler

Telif Hakkı
Doğu Topraklarına
Harita Sahip Çıkma
Arzusu BİRİNCİ
BÖLÜM İKİNCİ
BÖLÜM
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM BEŞİNCİ
BÖLÜM
ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM YEDİ
BÖLÜM BÖLÜM
DOKUZ SEKİZ ON
ON BÖLÜM BİRİNCİ
ON İKİNCİ BÖLÜM
BÖLÜM ON ÜÇ ON
BÖLÜMDÖRT BÖLÜM ON BEŞ
Hükümdarlık
Yıkılacak Yazar Notu
Teşekkür Yazar
Hakkında

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Telif Hakkı© 2018 Zoey Ellis tarafından

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın herhangi bir baskısının satışı tamamen izinsizdir. İnceleme amaçlı kullanım dışında, yazarın/yayıncının yazılı izni olmaksızın bu eserin herhangi bir yolla kısmen veya tamamen çoğaltılması veya kullanılması yasaktır.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

İlk Baskı Mayıs 2018

OceanofPDF.com

Talep Etmek İçin Can Atın

Ona seçim yaptıracak - ve onu yine de alacak

Drocco

Omega'sının bilinmeyen kaderi, Drocco'yu alışılmadık duygusal bölgelere gönderir. Aralarındaki bağın onarılıp onarılamayacağından emin olamayan Drocco, İmparatorluk yeminini yerine getirmek için kendini bir çarpışma rotasına sokar ve bunu başarırsa Cailyn'i gerçekten önemli olan her yönden kaybedebileceğini bilir.

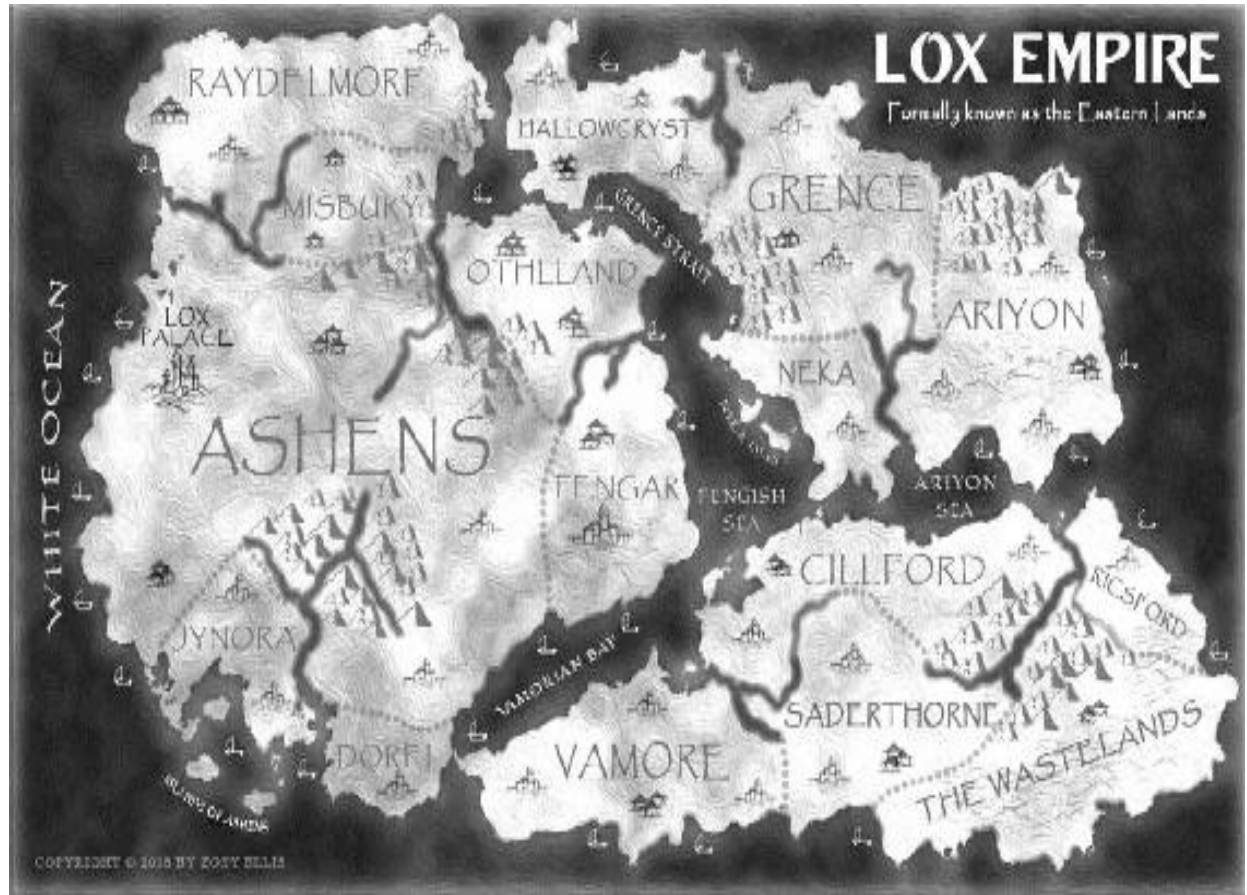
Cailyn

Gerçeği ortaya çıkarma konusundaki kararlılığı ona pahalıya mal olmuştur; Omega kız kardeşlerinin ve bir zamanlar onun için ölebilecek olan Alfa'nın koruması. Onu nasıl evcilleştireceğini bilmeden, onun için gelen vahşi savaşçı, tanıyamayacağı bir adama dönüşebilir. Ve o zaman şimdiye kadar inandığı her şeyi gerçekten kaybedebilir.

Crave to Claim, karanlık, erotik bir Omegaverse romantizmi olan Myth of Omega serisinin üçüncü bölümüdür. Bu kitap Drocco ve Cailyn'in hikâyesini sonlandırıyor. Eğer baskın Alfa anti-kahramanlar, arsız Omega kahramanlar, epik fantastik dünyalar ve tutsak aşklar size göreyse, Crave To Conquer (1. Kitap) ile başlayın.

Crave to Claim cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

OceanofPDF.com

[Renkli versiyona bakın](#)

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Omega Yerleşkesi her zamanki gibi görünüyordu.

Sofistike kulübeler ve toplantı salonları Cailyn'in görebildiği kadar uzanıyor, kuru tozlu toprak parçaları, sık ağaçlar ve güzel bahçelerle noktalanıyordu. Gökyüzü açık ve aydınlıktı ve Omegalar binaların arasında dolaşüyor, cüppeleri dalgalı esintide arkalarından süzülüyor, genç Omegalar oyun oynarken veya yeteneklerini geliştirirken birbirleriyle sohbet edip gülüşüyorlardı. Köyde Cailyn'in her zaman sevdiği bir tekdüzelik vardı; kulübelerin yapılış biçimi, duvarlarını oluşturan kahverengi, krem ve ten rengi tonları ve bahçelerin bakımlı doğası.

Ancak, her ne kadar aynı görünse de aynı hissi vermiyordu. Hafif ve neşeli atmosfer genellikle Cailyn'in moralini yükseltirdi. Genellikle de içine işler, içindeki gerginliğin çözülmesine neden olurdu. Köy meydanının ortasındaki güzel taş fiskiye'nin yanından geçerken, geldiği gerginlik midesinde daha sert bir düğüme dönüştü.

Buraya Drocco'nun ailesi hakkında verdiği bilgilerle ilgili olarak Annelerle yüzleşmeye geldiği fikri şimdi gülünç görünüyordu. tüm Omegalar mutluydu. Gülümsüyor ve kahkahalar atıyorlardı; acıdan, ıstıraptan, mantıksız adamlar tarafından kontrol edilmekten kurtulmuşlardı. Anneler onlar için bunu sağlamıştı. Omegaların yaşadığı deneyim hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı. Bir Alfa'nın ellerinde çekilen işkenceli acılar, doğru koku zihne hükmettiğinde vücudu ele geçiren dürtüler, bir Alfa'nın kollarında bekleyen güzel memnuniyet hiçbir şey değildi. Cailyn elini salladı düşünceleri kafasından attı. Buraya gelmesinin nedeni onların cehaleti değildi. Drocco'nun ailesi hakkındaki sözlerini hatırladı ve odaklanmaya çalıştı. Omegas için neyin daha iyi olduğunu sorgulamaya başlamasının ona hiçbir faydası olmayacaktı.

Anneler buna çoktan karar vermişti ve Drocco ve Malloron ile ilk karşılaştığında yaşadıklarını göz önünde bulundurarak,

nedenini anlayabiliyordu. Sadece onlara ailesi hakkında bir soru gerekiyordu. Cevap verdiklerinde, umarım bunun bir tür hata olduğunu onaylarlar, geri dönebilirdi... Drocco'ya geri dönebilirdi.

O ve Victoya doğruca eğitim bölgesine gittiler. Görünüşü ve verdiği his nedeniyle Omega Yerleşkesi'ni bir köy olarak görse de burası son derece büyüktü. Omega ilkelerini koruyup sürdürmeye ve yaşam biçimlerini korumaya adanmış çeşitli bölgelere ev sahipliği yapıyordu. Elbette, Cailyn zamanının çoğunu eğitim bölgesinde geçirmişti ve eğitiminin her dakikasını çok sevmişti. Burası aynı zamanda Annelerin mabedinin de yanındaydı; bu geniş bina onlara ev sahipliği yapıyordu ve burada Omega popülasyonu ile sık sık görüşmek.

Annelerin her zaman kullandığı brifing salonuna doğru yöneldiler ve kapının üzerinde bir toplantıda olduklarını gösteren parıldayan büyüğü gördüler.

"Beklemek zorundayız," dedi Victoya iç çekerek. "En azından kuyruk yok."

Cailyn başıyla onayladı ama sıranın sonunda beklemeyeceğini biliyordu. Sadece bir saatliğine uzaklaşmak istiyordu. Ne olursa olsun bir dahaki sefere Anneleri görmeye gidecekti. Dışarıdaki bankta bir sandalye çekerek Victoya da ona katıldı. Sessizce oturup birkaç metre ötedeki Yetenek saldırı parkurunda mücadele eden birkaç Omega stajyerini izlediler.

"Hamile olmak nasıl bir şey?" Victoya uzun bir süre sonra sordu.

Cailyn otomatik olarak bir elini karnına götürdü ve içinde yükselen ve alçalan dalgayı hissetti. "Bu... garip. Tarif edemiyorum."

"Omega hamileliğini hiç araştırdınız mı?" "Hayır."

Victoya başını salladı. "Ben de öyle." Bir süre sessiz kaldı. "Bundan memnun musun?"

Cailyn tereddüt etti. "İlk başta değildim," dedi yavaşça. "Ama şimdi Şimdi bununla barışığım ve zaman zaman mutluluk hissediyorum. Sadece geleceğin ne getireceği konusunda emin değilim. Bazen kendimi kuşkulu ve kafası karışık hissediyorum."

Victoya ona yan gözle baktı. "Alfa'nızın kim olduğu düşünüldüğünde bu pek de şaşırtıcı değil."

Cailyn ona küçük bir gülümseme verdi. "Yine de onun bebekle ilgili niyetlerinden eminim. Hamile olmamı çok seviyor. Bu konuda çok yoğun. Karnıma dokunuşuna bayılıyorum. Eminim bebeğe iyi bakacaktır."

Victoya döndü ve Cailyn'i incelerken gözleri büyüdü. "Ondan hoşlanıyorsun! Alfa'nı seviyorsun!"

Cailyn yüzünü çevirdi, yüzüne bir sıcaklık yayıldı. "İstiyorum," dedi, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. Kulübesinde Drocco'yla birlikte olmayı çok sevdiğini inkâr edemezdi. Hayatında geçirdiği en mutlu zamandı. Tecrübeliydi, bunun da bir anlamı olmalıydı. Drocco'yla pazarlık yapmaya ve onun endişelerini ne kadar dikkate alacağını görmeye değerdi. Ne de olsa bu kez hayatlarını birlikte müzakere edeceklerdi. Saraya vardıklarında Drocco'nun ona nasıl baktığını düşününce... o anı hatırlayınca midesinde karıncalanmalar oldu.

Yoğun bakışlar ona kilitlendi. . Loxtan gerçekten vazgeçecekti. Elbette uzlaşmaya istekli olacaktı.

"Gerçekten mi?" Victoya yüzünü buruşturdu. "Sana işkence ettiğini sanıyordum?" Cailyn ona yan yan baktı. "Bunu nereden biliyorsun?" "Anneler bize söyledi."

Cailyn sustu. "Ne demek istiyorsun?"

"Geri kalanımıza senin Alfa'nın yanına gittiğini söylediler. Çünkü Omega dinamiğiniz keşfedildi. Onun ellerinde acı çektiğinizi söylediler," dedi Victoya. "Geri kalanımızı korumak için bu yükü üstlendiğini söylediler."

"Nasıl olduğunu söylediler mi?"

Victoya'nın ela gözleri sempati ile parlıyordu. "Hatalı bir blok. Bunun olmasına üzüldüm, Cailyn."

Cailyn yanıt vermedi. Anneler onu bir tür şehit gibi göstermişlerdi ama yine de Alfa'sına gitmesi için ısrar edenler onlardı. Belki de Drocco'nun kendisine işkence etmeye devam edeceği konusundaki ısrarı onları ikna etmişti ama bir şeyler doğru gelmiyordu. Neden casus arkadaşlarına Drocco'yla olan bağlantısı hakkındaki gerçeği söylememişlerdi? Onu gitmesi için cesaretlendirdikleri gerçeğini? Diğer tüm casusları yeterince iyi tanıyordu. Ya bu onlardan birinin başına gelirse? Ya onlardan biri gerçek eşleriyle karşılaştı ve blokları tehlikeye mi girdi? Cailyn böyle bir şeyin olabileceğini hatırlamıyordu bile; yani başkaları da risk altında .

Binanın kapısı açıldı ve iki Omega dışarı çıktı. Victoya ayağa kalktı ve Cailyn'e döndü. "Hazır mısın?"

Cailyn başıyla onayladı ve onu içeri kadar takip etti.

Brifing odası, pencere camlarının benekli pembesi ve

kumlu duvarların sarısı daha belirgindi.

Anneler, her zamanki beyaz cüppeleriyle ahşap, yarım ay şeklindeki masanın etrafında oturuyorlardı. Bilge ve acımasız Azia Ana her zamanki gibi ortada oturuyor, yanında kumral ikizler Freya ve Fern Ana'lar, onların iki yanında da mantıklı ama sempatik, kuzguni saçlı Naysa Ana ve sert ama nazik Orlee Ana yer alıyordu. Derin bir sohbete dalmışlardı, ancak Victoya ve Cailyn içeri girdiğinde sesleri aniden kesildi.

"Neden buradasınız?" Freya Ana ayağa kalkarak her ikisine de sertçe konuştu. İkizi her zaman sakın kalırken, o Anneler arasında en sert ve doğrudan olanıydı.

Freya ikisine de hitap etmesine rağmen, hepsinin gözleri Victoya'ya çevrildi.

"Beni getirmesini ben istedim," dedi Cailyn çabucak. "Sana sormam gereken bir soru var."

Orlee Ana Victoya'ya, "Hafıza silme işlemi tamamlamış olman gerekiyordu," dedi. "Doğrudan bir talimata itaatsizlik ettin Victoya."

"Yine de yapacağım," diye ısrar etti Victoya.

"Ama önce onun buraya gelmesine izin verdiniz?" Freya Ana kuşkuyla, "Bu senin işini zorlaştıracak," dedi. "Bu senin için işi daha da zorlaştıracak."

"Bu itaatsizliğin üzerine gidilmesi gerekecek Victoya," dedi Rahibe Orlee.

"Silme önce sormam gereken bir soru var," dedi Cailyn, sesini kızgınlıkla yükselterek. Sanki o orada değilmiş gibi davranıyorlardı. Gerçi o zaten önemsizdi. "Bu Victoya'nın suçu değil. Seninle konuşabilmek için mendilden önce beni buraya getirmesini ben istedim."

Anneler onaylamaz bir tavırla ona döndüler. "Bizimle ilgili bilgi sahibi olmanı teşvik edemeyiz, Cailyn," dedi Naysa Ana. "Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyorsun."

"Drocco bana Doğu Toprakları'nda bir ailem olduğunu söyledi," dedi Cailyn onu görmezden gelerek. "Babamın hâlâ bir çiftçi olduğunu ve Cillford'da tarlaları olduğunu söyledi. Bu doğru mu?"

"Bu yerleşkede kız kardeşlerinden başka ailen yok," dedi Freya Ana.

Cailyn'in içinden bir rahatlama duygusu geçti. Drocco açıkça . "Yani Doğu Toprakları'nda hiç akrabam yok mu?"

Bu daha spesifik soruya yanıt gelmedi. Orlee Ana ona bakarken, Naysa ve Fern birbirlerine baktılar. Azia Ana her zamanki gibi sessiz ve hareketsiz kaldı. Cailyn'in içindeki rahatlama hızla bir korku kırıntısına dönüştü.

"Doğu Toprakları'ndan biriyle akrabalığım var mı?" Cailyn sesinde bir panik notasıyla sordu. "Gerçekten bir ailem var mı?"

"Victoya, lütfen dışarıda bekle," dedi Naysa Ana, el işaretiyle.

Kapı.

Victoya yüz ifadesini nötr tutuyordu ama Cailyn onun bu istek karşısında şaşırdı. Döndüğünde Cailyn onu yakaladı ve sıkıca sarıldı. Bunu neden yaptığına dair hiçbir fikri yoktu; garip bir his onu ele geçirmişti ve düzgün bir şekilde veda ettiğinden emin olmak istiyordu.

"Merak etme Cailyn, iyi olacaksın," diye mırıldandı Victoya, sırtını sıvazlayarak. "Sana cevapları verecekler ve sonra seni geri götüreceğim."

Cailyn başını salladı ve kendini toparlamaya çalışarak onu serbest bıraktı. Victoya'nın gidişini izledi ve sonra Annelere geri döndü. İçinde rahatsız edici bir his kıpırdanıyordu.

Fern Ana sessizliği bozana kadar uzun bir süre dikkatle onu izlediler.

"Neden kan bağı olan akrabalarımızı öğrenmek istiyorsun? Cailyn?"

"Eğer Doğu Toprakları'nda bir ailem varsa bunu bilmek isterim," dedi Cailyn sert bir sesle. "Bu hepinize defalarca sorduğum bir şey, kız kardeşlerim ve ben hepinize defalarca sorduk. Eğer bu bilgi doğruysa, bilmek istiyorum."

"Neden?" Anne Orlee söyledi. "Hafıza silme işleminden sonra bu bilgiyi hatırlamayı mı umuyorsun?"

"Hayır, sadece doğru olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Ama Alfa'nız zaten öyle olduğunu düşünüyor. Siz temizlendikten sonra bu bilgiyi size tekrar anlatacak ve siz de inanacaksınız. Neden inanman gerekiyor?"

gelip bize sorar mısınız?" Fern Ana'nın yüzü asıldı. "Bizden şüphe duymuyorsanız tabii."

Cailyn dudaklarını birbirine bastırdı ve nefes nefese kaldı. "Ben istiyorum ki

Bana -hepimize- yalan söyleyip söylemediğini bilmek istiyorum," dedi, sesi sertti. "Eğer bu doğruysa, Omega Annemin nerede olduğunu ve benim kim olduğumu bilip bilmediğini bilmek istiyorum. Eğer doğruysa, kan bağımız olan ailemizi bizden neden sakladığınızı bilmek istiyorum."

Orlee Ana onun bakışlarını tuttu. "Victoya'yı nasıl olsa hatırlamayacağını bile bile bencilce bilgi arayışına mı sürükledin? Ayrıldığını gören oldu mu?"

Cailyn cevap vermekte zorlandı, konuyu değiştirmek istemiyordu ama Victoya'nın gerçekten de potansiyel olarak etkilendiğinin farkındaydı. Sonunda, "Evet" dedi.

"Yani açığa çıkmış olabilir mi?"

Cailyn başını salladı, yüreği geldi. Victoya'nın ilk gerçek solo görevini mahvetmişti. Victoya daha asla sarayda, hatta muhtemelen Doğu Toprakları'nın o tarafında bile görev yapamayacaktı, eğer keşfedilirse.

Naysa Ana ona öylesine dehşetle bakıyordu ki, Cailyn onu hayal kırıklığına uğrattığını hissetmekten kendini . "Bu gerçekten de çok bencilceydi,

Cailyn." Naysa'nın başı hafifçe sallandı, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Nedenini anlayamıyorum-"

"Hayatım boyunca senin talimatlarını sorgulamadan yerine getirdim anne," dedi Cailyn, sesini sert tutmaya çalışarak. "Bunu bilmeyi hak ediyorum. Ben hamileyim. Ve büyük bir sıkıntı yaşadım. Herhangi bir hafıza prosedürü zaten son anıları etkileyebilir, neler olabileceğini söylemek mümkün değil

bir kez geçirdiğimde. Ama bu anıları saklamak için bir yol bulmaya çalışmıyorum. Sadece bunun gerçek olup olmadığını ve bunu neden bizden sakladığınızı bilmek istiyorum."

Annelerin hepsi sessiz kaldı, yüzleri donuk ve hareketsizdi.

"Bir Omega'nız var," diye duyurdu Azia Ana masanın ortasından, sonunda sesini yükselterek.

Cailyn başladı, şok ve heyecan onu sarmıştı. "Ne?"

"Dişi bir Omega çocuğun olacak, Cailyn," diye tekrarladı, gri gözleri Cailyn'e dikilmişti. "Gördüğünüz gibi, size bir şey söylemenin bize bir faydası olmaz."

Cailyn kaşlarını çatarak ona baktı ve sözlerinden bir anlam çıkarmaya çalıştı. Naysa Ana, Azia Ana'ya bakıp gözleri kederle dolana kadar ima ona tüm gücüyle çarptı. Onun çocuğunu alacaklardı!

"Hayır." Cailyn salladı ve kollarını ortasına doladı. "Hayır, hayır, hayır."

"Doğuracağın Omega çocuklarının alınacağını sana söylemiştik," dedi Azia Ana. "Bunun böyle olacağını biliyordun."

"Hayır!" Cailyn bağırdı, bu düşünce onu vahşi bir sıcaklıkla sardı.

"Onu alamazsın. Buna izin vermeyeceğim. Drocco buna izin vermeyecek!"

"Bu onun korunması için," diye tersledi Rahibe Orlee. "Onun da seninle aynı kaderi paylaşmasını ister miydin? Ya Alfa'sı senden bile daha acımasızsa?"

Seninki mi? Bu hayatı onun için ister miydin? Siz binlerce Alfa savaşçısının arasında yaşarken o sizinle kalırsa hayatının güvende garanti edebilir misiniz?"

Bunun üzerine Cailyn'in şiddetli duyguları yatıştı. Anne Orlee zaten düşündüğü endişeleri tam olarak ortaya koymuştu. Omega kız kardeşlerini kendileri için en iyi olandan uzaklaştırmak istemeyeceğine karar vermişti, öyleyse Omega çocuğu için neden farklı olsun? Eğer çocuğu annesiyle birlikte bir yaşamı hak ediyorsa, o zaman yerleşkedeki diğer Omega'lar da aileleriyle birlikte bir yaşamı hak ; onları özleyen anne, baba ve kardeşleriyle. Yine de Alfalar her zaman ciddi bir potansiyel tehdit olacaktı.

"Bu aşamada bizi sorgulamak sana düşmez Cailyn," dedi Fern Ana yumuşak bir sesle. "Omegalara acı ve ıstırap dolu bir yaşamdan korumak için elimizden gelen her şeyi yaptık ve bu konuda seni başarısızlığa uğratmış olsak da, bu seni güvende tutmak için aldığımız kararlara güvenmemen gerektiği anlamına gelmez. Bu yerleşkenin dışında sahip olduğunuz herhangi bir aile, hala onların hayatında olsaydınız ne ölçüde acı çekmiş olabileceğinizi asla tam olarak anlayamayacaktır. Çoğu Beta Anneler bilseler anlardı. Kızını gerçekten önemsiyorsan bunu herkesten senin anlamaman gerekir Cailyn."

"Peki ya Omega Annem?" Cailyn eşit bir şekilde sordu. "O burada mı?"

"Evet," dedi Freya Ana. "O burada. Tüm Omegalar burada."

Azia Ana, Cailyn daha fazla soru soramadan aniden ayağa kalktı.

"Yeteneğinin nesi var?" diye sordu, sesi sertti, gözleri parlıyordu. "Bebeğin büyü emdiğini hissedemiyorum."

Cailyn ona gözlerini kırptırdı. "Ne?"

"bir şey mi oldu?" Azia Ana masanın etrafından dolaşarak Cailyn'e doğru yürüdü. "Victoya bu yüzden mi sana buraya kadar eşlik etmek istedi?"

"Evet," diye kekeleydi Cailyn. "Onu kullanamam."

Tüm Anneler yüzlerinde şok ve dehşetle ayağa kalktı. Azia Anne ona yaklaştığında Cailyn tökezleyerek geri çekildi, tepkilerini anladıkça garip hisleri geri geldi.

"Neden kullanamıyorsun?" Azia Ana sordu.

"Drocco bana bir tılsım zinciri taktı."

Freya Ana bir dizi küfür savururken diğer Annelerin elleri açık ağızlarına gitti. Cailyn hepsine endişeyle baktı.

"Sanırım onu ?" Azia Ana gri gözlerini Cailyn'in gözlerine dikerek sordu. Cailyn başını salladı. "Sorun nedir?"

Azia Orlee'ye döndü. "Onu çıkarmamız gerekiyor."

"Bu eşyayı kimin yaptığını biliyor musunuz?" Orlee Ana masanın etrafında dönerek onlara katıldı. "Hangi yetenek ustası?"

"Neden hepiniz bu kadar endişelisiniz?" Cailyn tereddütle sordu, sesi titriyordu. "Sorun nedir?"

Orlee Cailyn'in kolunu tuttu. "Bana eşyayı hangi Yetenek ustasının yaptığını söyle."

Cailyn onun kolunu . "Bana bunun neden bu kadar önemli olduğunu söyle," diye tısladı. "Tılsım zinciri neden bu kadar önemli?"

Freya Ana diğerlerine, "Onu muayene etmemiz gerekiyor," dedi.

"Evet," diye kabul etti Rahibe Orlee. "Derhal." Masanın etrafından dolaşan Naysa Ana'ya baktı.

"Cailyn," dedi, sesi yumuşak ve pürüzsüzdü. "Sana zarar . Sadece bizimle gel."

Cailyn her türlü saldırıya karşı kendini güçlendirmek için bir adım geri çekildi ama inanılmaz bir uyuşukluk onu ele geçirmeye başladı. "Kes ," dedi. "Üzerimde büyü kullanma anne. Lütfen yapmayın. Sadece bana ne olduğunu açıkla oluyor." Ama konuşurken bile dili kurşun gibi oldu ve yüzü gevşedi.

Orlee Ana tekrar Cailyn'in koluna girerek onu kapıya doğru götürdü ve diğer Annelerin de arkasından geldiğini duyabiliyordu.

Cailyn'in zihni ifade edemediği sorularla dolup taşı. Zihni bulanıklaştı ve vücudu halsizleşti. Drocco'yu düşündükçe içine kederli bir pişmanlık yerleşti. Buraya gelmemeliydi. Anneler sorularının hiçbirini tam olarak yanıtlamamış, sadece daha fazlasını gündeme getirmişlerdi. Nedense, zinciri çıkarmakla ilgileniyorlardı, bu iyi bir şey olmalıydı, ama çocuğunun alınacağı gerçeğini görmezden gelemezdi

doğduğunda. Onu binadan çıkarıp Sığınaklarına doğru götürürlerken Freya Ana'nın üzerine yığıldı. İçindeki pişmanlık ve dehşet Yükselen sesler onu saran uyuşuk ağırlığın içinde boğuldu. Ve çok geçmeden her şey karanlığa gömüldü.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

DROCCO

Drocco Torin'e döndü. "Lox'ların Omegalarını toplama vakti geldi." "Önemli bir harekât planlayacak kadar savaşçımız yok.

Kimseye saldırmayacaksın Drocco," dedi Torin. "Savaşçıların çoğu önümüzdeki hafta içinde gelecek ve diğerleri hâlâ Malloron'u püskürtmeye çalışıyor."

Drocco duvarın önünde duran ve portal üzerinde çalışan Yetenek ustası ikizlere doğru döndü. "Onlardan memnun kaldınız mı?" İkizleri işaret etti.

Torin başını salladı. "Son derece. Dört aydır hiç tereddüt etmediler. Onların eylemleri ve önerileri her zaman Lox'un ve senin yararına olmuştur, Drocco. Onları kabul etmemizi şiddetle tavsiye ediyorum."

Drocco uzun bir süre düşünürken avucundaki konum mücevherini sıktı. Torin'e doğru döndü. "Sarayda müsait kim varsa topla. Malloron'u bana bırakın."

Torin başıyla selam verdi ve koridora yöneldi.

Drocco ikizlere yaklaştı. "Ne kadar ilerleme?" "Kesin bir konum belirleyemedik," dedi sağdaki ikiz endişeyle. "Geçidin Wastelands'e gittiğini bilmek yardımcı oldu ve geçidin açılacağı bir yarıçap belirleyebildik, ancak şu anda orada bir geçit oluşturamıyoruz."

"Neden?"

"Yaratılan herhangi bir portal, o portalda var olan büyüye dayanır. hedef," diye açıkladı ikinci ikiz. "Büyünün sabit kalması bile zor olduğundan, bir geçidi kimsenin geçebileceği kadar uzun süre koruyamayız."

"Bana Batı Toprakları'ndaki en güçlü Yetenek-zanaatkârları olduğunuzu söylemiştiniz," diye homurdandı Drocco.

"Kendi güçlü olduğumuzu söylemiştik," dedi ilk ikiz. "Ve birlikte dokunduğumuzda bu on kat artıyor, ama Çorak Topraklar

yaşanmaz olmasının bir sebebi var, Majesteleri. Oradaki büyü inanılmaz derecede vahşi ve benzersiz bir güce sahip. Bu bizim için bile zor bir görev."

Drocco düşünürken titreyen bulutlu-gri mücevheri avucunda yuvarladı. Görevin ne kadar zor olduğu gerçekten de umurunda değildi. Omega Anneleri bu yeri bilerek seçmişti çünkü bilinen Topraklar'daki insanlar oraya girmeye isteksiz olacaktı. Oraya ulaşmanın bir yolu olmalıydı.

"Adın ne?" diye sordu sağ taraftaki ikizine.

"Kuan."

Sol taraftaki kadına dikkatle baktı. "Rada."

Drocco bir an için ikisinin arasına baktı, aklına bir fikir geldi. "Rada, ne istersen giyebilirsin ama her zaman Lox'un kıpkırmızı renginde olmalı." Diğer ikizine döndü. "Kuan, sen de ne istersen giyebilirsin ama her zaman Lox'un siyah renginde olmalı."

Kız kardeşler birbirlerine baktılar. "Bu şu anlama mı geliyor..." Kuan tereddütle başladı.

"Evet," diye yanıtladı Drocco. "Lox'a layık olduğunu kanıtladın. Savaşçılarının çoğu ve İmparatorluğum sizin sayenizde korundu. ve bunun için minnettarım. Komutan Torin de size oldu. Bu iş bittikten sonra bir birleşme töreni yapacağız, tabii eğer hala istekliyseniz?"

Rada'nın zümrüt gözleri açılırken, Kuan göğsünü hafifçe dışarı itti ve duruşunu sertleştirdi. "Evet, Majesteleri," dedi Kuan. "Bizi kabul etmeyi seçtiğiniz için onur duyuyor ve size minnettarız."

"Lox'un bir parçası olmak kolay olmayacak," diye uyardı Drocco. "Uyum sağlamanız gereken bir kültürümüz var ve bu kültür zayıflara ya da sadakatsizlere göre değil. Lox Yetenek-zanaatkârları olarak, Lox savaşçılarının saygısını otomatik olarak kazanmayacaksınız; bunu hak etmeniz gerekecek."

Kuan kararlı bir şekilde, "Bize hiçbir zaman otomatik olarak saygı gösterilmedi, Majesteleri," dedi. "Kazandığımız her şeyi hak etmek zorunda kaldık."

"Elimizden geldiğince sizi ya da herhangi bir Lox savaşçısını asla hayal kırıklığına uğratmayacağız," diye onayladı Rada. "Teşekkür ederim, Majesteleri. Hayatlarımız size ait."

"İmparator. Bana İmparator olarak hitap edebilirsiniz," dedi Drocco. "İmparatorluk terzisine gidin ve uygun renklerde giyinin. Malloron'un sisi

şimdiye kadar sarayın bu tarafına girmiştir. Benimle yatak odamda buluşun." İkizler selam verdiler ve aceleyle uzaklaştılar.

Drocco yatak odasına doğru ilerlerken, sakinleştirmeye çalıştı. Cailyn'le birlikte olmamanın verdiği huzursuzlukla içinde savaşıyor duygular. Kendisine bunun sadece bebek yüzünden -hamile Omega'sıyla birlikte olmadığı için- daha da arttığını söylemeye çalıştı ama Anneler ve ona yaptıkları hakkında endişelendiğini de inkâr edemedi. Yatak odasının ortasında durup bir kez daha etrafı inceledi. Cailyn ortalığı toparlıyordu, bu da kesinlikle kalmayı planladığı anlamına mı geliyordu? Korkusunun kokusu şimdiye kadar solmuştu ama hafızasında keskinliğini koruyordu. Kızın rızası dışında kaçırılmış olabileceği umuduna sarıldı.

"İmparator, biz hazırız."

Drocco döndüğünde kapıda ikizleri gördü. İkisi de sarı saçlarını tek bir örgü halinde bağlamıştı. İkisi de dizlerine kadar uzanan tunikler ve dar pantolonlar giymişti. Gövdelerinin etrafına kalçalarını geçecek şekilde hafif zincir zırhlar geçirilmişti. Ayaklarında baldır hizasında rahat botlar vardı ve kalın pelerinler omuzlarını süslüyor, geniş vücutlarının etrafında dönüyordu. Giydikleri her bir eşya Drocco'nun onlara verdiği renkteydi, saçlarındaki bağlar bile; böylece sonunda kimin kim olduğunu anlayabilecekti. Rada için kırmızıyı seçmek, isimlerini belirlemenin basit ve çocukça bir ama onları ayırt edebildiği sürece umurunda değildi. Olduğu gibi görünüyorlardı Lox renkleri içinde korkunçtu, eğer Yetenek Zanaatkârları olacaklarsa bu uygun bir şeydi.

"Büyük Salon'a girmem gerekiyor," dedi Drocco, yanlarından odadan çıkarken.

İkizler başlarını salladı ve onun arkasından gittiler. "Malloron'un sisine karşı bizi koruyacak bir kalkan yaratabiliriz," dedi Kuan.

"Yap şunu."

"Hiç savaşçı almıyor musunuz İmparator?" diye sordu Rada.

"Hayır."

Yürürken Drocco'nun etrafından parıldayan bir ışık yayılıyor, onu ve arkasından ayrılmayan ikizleri çevreliyordu. "Kalkan aktif, İmparator," dedi içlerinden biri.

Drocco hızlı adımlarla Büyük Salon'a doğru ilerledi. Malloron'un sisine , sis ona doğru bastırdıkça kalkan tutundu; ince bukleler salonu çevreleyen kubbeye doğru düzleşti üç tanesi. O , sis yoğun bir sis olana kadar yoğunlaştı.

baloncuğa yerleşmişti ama görmesine gerek kalmadan Büyük Salon'a giden yolu biliyordu.

Salona girdiler ve platforma doğru yöneldiler. Sis içeride aniden sona erdi. Yükseltilmiş platformun ortasında, Drocco'nun tahtında oturan Malloron, yerdeki savaşçılardan biriyle dikkatle konuşuyordu. Drocco'yu görür görmez ayağa fırladı ve kendini hazırlayarak altında kılıçlarını çekmeye başlamış olan savaşçılara baktı.

Drocco durarak, "Buraya dövüşmeye gelmedim," dedi.

"Sisin içinden nasıl geçtin?" Malloron hırladı.

Drocco ikizlerin hareket ettiğini hissetti ve Malloron'un iki yanında gezinen gözleri ona onu kuşattıklarını söyledi.

Malloron ikizlere bakarken durdu, kaşları birbirine yaklaştı, onları incelerken gözlerine şaşkınlık girdi. Keyifsiz görünüyordu. Genelde bakımlı olan kahverengi saçları dağınık, kıyafetleri dağınık ve tavırları kabaydı. Belli ki tedirgindi ve bu Drocco'nun işine yarayabilirdi.

"Nedir bu?" Malloron platformun kenarına doğru adım atarak sordu. "Siz kimsiniz?" diye sordu ikizlere.

Drocco, "Buraya ateşkesi görüşmek için geldim," diye söze başladı.

Malloron gözlerini ikizlerden ayırmadı. "Siz akrabasınız," dedi yavaşça. "Akraba olduğunuzu hissedebiliyorum."

İkizler hiçbir şey söylemedi; ancak sessizlikleri Malloron'u daha da sinirlendirmiş gibiydi. "Konuşun!" diye bağırdı. "Eğer benim akrabamsanız, düşmanımın ne işiniz var?"

"Onlar Lox Yetenek Zanaatkârları," dedi Drocco sert bir ifadeyle. "Bana hesap , sana değil."

Malloron platformun kenarından atladı ve duran savaşçılara ulaşana kadar ilerledi. "Ailemin üyelerini köleleştirdiniz mi?" diye sordu, sesi ölümcül ve alçaktı.

"Lox'a katılmak istediler," diye düzeltti Drocco. "Senden sığınacak bir yer aradılar. Kendi aileni uzaklaştırmanın sorumluluğunu üstlenmeyeceğim. Onlar artık Lox Yetenek Zanaatkârları ve senin soyunla olan tüm bağlarını kopardılar."

Malloron kıkırdadı, ancak ifadesi ölümcül ciddiyetini koruyordu. "Bu mümkün değil. Onlar ikiz. Onlar Batı Toprakları'na ve benim gözetimime aitler."

"Söz verdiler," diye tersledi Drocco. "Kendilerini çoktan İmparatorluğa adadılar ve ben onları serbest bırakmayacağım."

Malloron tekrar ikizlerin arasına baktı. "Anneniz kim? Aile soyunu bu şekilde küçük düşürdüğünüzün farkında mı?"

Her iki ikiz de yumruklarını sıkarak aynı anda öne doğru adım attı. Kırmızılı Rada, Drocco'ya baktı. Başını eğerek ona konuşma izni verdi.

"Annemiz senin yüzünden rezil oldu," diye Malloron'a çıkıştı Rada, her kelimesinden öfke ve küçümseme damlıyordu. "Sırf üzerinde kontrol sahibi olabileceğin ikizler doğurabilsin diye onu sayısız erkek tarafından becerilmeye gönderdin."

"Dinamiğimiz olmasaydı," dedi Kuan, sesi alçak ve bir o kadar da güçlüydü, "bizi yıllar önce size teslim etmiş olurdunuz. Ve kim bilir bize neler yapardınız."

"Annen kim?" Malloron sordu.

"Kaç kız kardeşini cinsel köleliğe gönderdin?" diye alay etti Kuan. "Bilmediğin kadar çok mu?"

Malloron'un gözleri arasında gidip geldi. "Sen Sonila'nın çocuklar." Onlar cevap vermeyince bakışları Drocco'nun üzerinde yoğunlaştı. "Eğer bu ikizler benimle anneleri arasında yapılan herhangi bir anlaşma uyarınca dünyaya geldilerse, bana aittirler. , dinamikleri ya da cinsiyetleri önemli değil. Anlaşma, size vermiş olabilecekleri her türlü sözü gölgede bırakır."

"Annemiz öldü," diye tersledi Rada.

Kuan, "Lox İmparatoru'na bağlılık yemini edebilmek ve sizden uzaklaşabilmek için canını almamız için bize yalvardı," diye ekledi. "İmparatorumuzla aramızda herhangi bir anlaşma yapılmadan önce öldü. Yaptığınız her anlaşma onunla birlikte öldü."

Malloron'un yüzünde neredeyse bir hırıltı oluşurken nefesi derinleşti, üçünü sert gözlerle izlerken elleri yumruk haline geldi. Ancak uzun bir süre sonra hem duruşu hem de ifadesi biraz gevşedi. "Onlar için ne istiyorsun?" diye sordu Drocco'ya.

"Onlar için hiçbir şey takas etmiyorum. İstedikleri sürece burada kalacaklar. Onlar artık Lox'un bir parçası ve Lox'un hiçbir üyesini ayrılmaya zorlamayacağımı zaten biliyorsunuz. Ancak, bir konuyu görüşmek istiyorum. ateşkes yapalım."

Malloron, "Bu sarayı ele geçirmekten vazgeçmem için hiçbir neden yok," dedi. "Sisim burada kalmayı seçen herkesi öldürecek. Sahip olacak

önümüzdeki birkaç saat içinde tamamen nüfuz edecek. Kabul etmekten ve bu ikizleri bana vermekten başka seçeneğiniz yok."

"Lox'ların Omega'larını alabilmeleri için bir ateşkes görüşmesi yapmak istiyorum," dedi Drocco, onun söylediği her şeyi görmezden gelerek. "Size bir Omega veremem ama bugün size değerli bir söz verebilirim."

"Sen neden be?" Drocco hırladı. "Neden böyle bir pazarlık yapayım ki?"

Drocco bir adım öne çıkarak Malloron'un tüm savaşçılarının gerilmesine ve silahlarını daha sıkı kavramasına neden oldu. "Beni sözümün eri olarak bilirsiniz, değil mi?" Drocco sordu.

Malloron bir an yanıt vermedi ve sonra yavaşça başını salladı.

"Bir yemin ettiğimde onu sonuna kadar yerine getirdiğimi ve ölene kadar da yerine getirmeye çalışacağımı biliyorsunuz. Doğru mu?"

"Evet," diye tersledi Malloron. "Ne demek istiyorsun?"

"Bize yardım ederseniz, gerçek bir ateşkes ilan edeceğime yemin ederim," dedi Drocco. "Tüm anlaşmazlıkları bir kenara bırakıp sizinle birlikte çalışacağım, böylece Topraklarımız birbiriyle barış içinde olan hükümdarlardan faydalanabilecek. Sizi bir müttefik olarak göreceğime ve sizin için güçlü ve değerli bir varlık olmayı hedefleyeceğime yemin ederim. Ancak," sesi alçaldı, "eğer bu ateşkesi reddetmeyi seçerseniz, yeminim sizi avlamak ve öldürmek olacaktır; ne kadar uzun sürerse sürsün, bunu gerçekleştirmek için ne yapmam gerekirse gereksin." Drocco'nun yumrukları sıkılırken

konuştu. "Lox İmparatorluğu'na karşı kimsenin cesaret edemediği zulümler yaptınız. Kendinizi zorlu bir rakip olarak gösterdiniz, bunu takdir ediyorum; ancak, büyük bir cüret gösterdiniz ve bunun tek telafisi ölümünüzdür."

Drocco konuşurken Malloron'un yüz ifadesi değişmemişti ama Drocco konuşmasını bitirdiğinde etrafındaki hava oldukça gerilmişti. "Bana sunduğunuz iki seçenek sadece bunlar mı?"

"Bu seçimler senin hak ettiğinden çok daha fazlası!" Drocco böğürdü. "Ve onları sana sadece Omega'm yüzünden veriyorum."

Malloron uzun ve sert bir nefes verdi ve başka yöne çevirdi, gözleri düşünceli bir şekilde uzak duvarda geziniyordu.

Drocco onu yakından izledi. Malloron görüldüğü kadar akıllıysa, Lox İmparatorluğu'nun bir müttefiki olacaktı. Drocco ona herhangi bir Omegas teklif etmese de, Lox İmparatorluğu'nu ve Cailyn'i yalnız bırakması koşuluyla, Drocco'nun daha fazla müdahalesi olmadan hayatını, yönetimini ve topraklarını koruma şansı veriyordu.

Malloron uzun bir sonra ona döndü. "Son yüz yıl içinde bir Omega bulan tek kişi sensin," dedi, sesi daha sakindi. "Ve benim de bir tanesine ihtiyacım var. Bir Omega temin edemeyeceğim hiçbir anlaşılmayı kabul edemem."

Drocco kaşlarını çatı.

"Hangisine sahip olduğum önemli değil," diye devam etti Malloron. "Herhangi biri ama bir tanesine ihtiyacım var."

"Biz Omegaları böyle görmeyiz," dedi Drocco sertçe. "Ordumdaki her Alfa kendisini tamamlayacak bir Omega ister. Alfa/Omega bağlantısının amaçladığı gibi hayatında bir ortak ve eş olarak yer alabilecek bir Omega. Bu yüzden onları arıyoruz. Bulduğumuz her Omega her birimiz için değerlidir. Onlar, bizim amaçlarımız için herhangi birinin yapabileceği atıl varlıklar değildir."

Malloron, "Öyle diyorsun," diye karşılık verdi. "Cailyn'e böyle davranmamıştın."

Drocco dişlerini göstererek, "Cailyn benim gerçek eşim," diye hırladı. "Ve işin içinde başka faktörler de vardı. İlişkimiz hakkında ne düşünürsen düşün, hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Kendi gerçek eşinizi bulmadan bunu asla anlayamazsınız. Seni öylece bir kenara atmaya niyetim yok. Onlara değer vermediğiniz açıkken, garip ihtiyacınızı karşılamak için Omega. Ve özellikle de hayatı takas edilecek ve satılacak bir meta olarak kullandığınızda. Bu amaçla size vereceğim herhangi bir Omega, gerçek bir Omega olabilir. savaşımlarımdan birinin eşi; yemin ettiğim bir savaşçı."

Malloron sert bir sesle, "Bu konuda harekete geçemem," dedi. "Keşke yapabilseydim, ama neyin tehlikede olduğunu anlamıyorsunuz."

Drocco kendini hareketsiz tuttu. Malloron'un makul davranacağını düşünmüştü ama eğer , muhtemelen önümüzdeki birkaç dakika içinde hepsi ölecekti. Drocco yavaşça, "İğrenç kölelik uygulamalarınızın hiçbirine karışmayacağımı söylemedim mi?" dedi. "Kendi kalenizde ve bölgenizde yürüttüğünüz aşağılık faaliyetlere müdahale etmeyeceğimi açıkça belirtmedim mi?"

Malloron, "Sonunda bir Omega alamayacaksam bunların hiçbir önemi yok," diye ısrar etti.

Drocco'nun gözleri kısıldı. "Neden?"

Malloron'un dudakları birbirine yapıştı ve Drocco'ya bakarken alevlendi. "Bunun senin için bir önemi yok."

"Yani ateşkes teklifimi reddediyorsun," dedi Drocco yavaşça. "Bu senin ölümün anlamına gelse de, tüm topraklarının ve krallığının düşmesi anlamına gelse de mi?"

"Bana bir Omega lazım!" Malloron böğürdü. "Onları layık gördüğünüz Alfalar için istiflemeye hakkınız yok. Ben sadece kaleme geri götürmek için bir tane istiyorum."

"Biz konuşurken Omegalar kalenizde dolaşıyor!" Drocco karşılık verdi. "Muhtemelen onlarca yıldır oradalar, tıpkı bilinen toprakların her yerinde."

Malloron'un gözleri parladı. "Sen neden bahsediyorsun?"

Drocco bir nefes aldı, kızgınlığı damarlarında dolaşıyordu. "Omegalar dinamiklerini gizleyebiliyorlar. Beta gibi davranabilirler. Bu sayede aramızda fark edilmeden hareket edebiliyorlar ve ortadan kaybolduklarından beri de bunu yapıyorlar."

Malloron'un kaşları birbirine çatıldı ve Drocco'ya baktı, ağzı yavaşça açıldı ve gözleri kısıldı. "Nasıl?"

"Yetenek, tabii ki."

Malloron'un göğsü genişlerken ağzı gerildi. Yüzündeki öfke Drocco'nun şimdiye kadar gördüğü en vahşi ifadeydi ve Drocco bir kez olsun Malloron'un Lox'a katılmış olsaydı nasıl biri olacağını merak etti.

Bir süre sonra Malloron sesini buldu. "Yeteneğim mi?" dedi sonunda inançsızlıkla. "Aile soyum tarafından geliştirilmiş ve bilenmiş Yeteneği *benden* saklanmak için kullanıyor olamazlar."

"Egonun sırası değil," dedi Drocco sert bir sesle. "Hepimizden saklandılar -Alphas'tan, Betas'tan, hatta kendi ailelerinden bile."

"Bunun egoyla bir ilgisi yok," diye tersledi Malloron. "Ben var olan en başarılı Yetenek yaratıcısıyım. Benden saklanmaları imkânsız." Gözlerini Drocco'ya dikti. "Doğruyu söylediğini nereden bileceğim?"

"Sana doğruyu söylediğime dair söz veriyorum," dedi Drocco biraz sakın bir sesle. "Cailyn aklını çelmek için ona iksir verdiğinizi biliyordu. çünkü bir Omega ona söyledi. Kalenizde yaşayan ve sizin yöntemlerinizi bilen bir Omega."

"Bu çok çirkin!" Malloron , sesi tüm salonda yankılandı. "Eiros Kalesi'ndeki herkes bana sadıktır."

"Ne yazık ki ," dedi Drocco kuru bir sesle. "Evinizde sizi kandırmayı seçen insanların olması hiç hoş değil, değil mi?"

Malloron'un bakışları Drocco'ya sertçe döndü. "Bana kim söyle," dedi, çenesi sertleşmişti. "Omega'nız bana kalemde ona kimin yardım ettiğini söyleyecek."

Drocco bir adım öne çıktı, yumruklarını sıktı ve ani bir sıcaklık onu sararken dişlerini sıktı. "Omega'mla bir daha asla konuşmayacaksın." Malloron'a sert bir bakış fırlattı. "Sana sunabileceğim tek şey Omegaları kalenizde bulacağınıza söz veriyorum. Onları nasıl bulacağınızı söyleyemem ve Cailyn onları sizin için tanımlamayacak. Size sunduğum tek bu bilgi ve müttefikiniz olma sözü. Kabul ediyor musunuz?"

Malloron uzun bir süre cevap vermedi. Drocco ve ikizlere dik dik baktı, Drocco'nun sözlerini düşünürken çenesinde bir kas seğirdi. Sonunda vücudu gevşedi. "Peki," dedi sertçe. "Kabul ediyorum."

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn aniden uyandı, soğuk bir sakinlik çökmüştü. Beyaz tavana gözlerini , yönünü bulmaya çalışırken mırıldanan sesler kulaklarına ulaştı. Boynunun etrafında sert bir yanık dalgalandı ve nefes alış veriş i hiçbir sıcaklığın sarmadığını, Alfa'sının kokusunun ya da mırıltısının olmadığını fark etti. Başını kaldırdı ve her şey hızla geri geldi. Anneler.

Neredeyse çapraz bir açıyla uzanmasını sağlayan eğik bir sandalyeye oturdu.

Oval, buz mavisi bir oda onu çevreliyordu ve beyaz, kukuletalı cüppeleriyle Anneler sandalyesinin dibinde durmuş kendi aralarında konuşuyorlardı. Duvarlara yaslanmış ahşap masaların üzerinde kadehler ve iksir şişeleri vardı; bazıları her renkten sıvıyla doluydu, bazıları parlıyordu, diğerleri boştu ama onları görmek Cailyn'in sinirlerini geriyordu. Titreyen parmaklarını boynundaki sıcak derinin üzerinde gezdirdi ve acı arttıkça kesildi.

"O uyandı."

Annelerin hepsi ona döndü ve sesleri kesildi.

"Anneler," dedi Cailyn, titreyen midesine rağmen sesi kararlı . "Neler oluyor?"

"Boynun birazdan rahatlayacak Cailyn," dedi Naysa Ana. "Eğer acı hissediyorsan özür dilerim."

"Korkarım çıkaramadık," dedi Rahibe Orlee, yüzünde kasvetli bir ifade vardı.

"Zincir umurumda değil," dedi Cailyn zorla. "Beni buraya zorla sokmak için üzerimde büyü kullandın!"

"Çocuk gibi davranmayı bırak!" Freya Ana tersledi. Cailyn onun ses tonundan etkilenerek irkildi.

"Seni bir casus olarak eğittik, her rolü üstlenebilecek, her durumda manevra yapabilecek, her zaman güçlü başarılar sağlayacak kadar becerikli

Kimsenin haberi bile olmadan kız kardeşlerinin güvenliğini sağla," dedi Freya öfkeyle. "Seni bu kadar yetkili olman için eğitmedik." Gözleri alev alev parlıyordu. "Seni buraya, sığınağa getirmeliydik ki soruların işleri geciktirmeden çocuğunu korumaya çalışabilelim. Biz de yaptık. Bunu yapmamız gerekiyor mu?"

Sana söyleneni yapmadan önce her zaman emir mi veriyorsun?" "Ben artık lanet olası bir casus değilim!" Cailyn'in öfkesi daha da artarken dirseklerinin üzerine kalktı. Annelerin onun kullandığı dilden mi yoksa ses tonundan mı ürktüklerini bilmiyordu ama umurunda bile değildi. "Bana Alfa'ma geri dönmemi ve seni ve şimdiye kadar bildiğim her şeyi unutmamı söyledin. Şimdi benden hizaya girmemi ve sen istediğinde uslu bir küçük kız olmamı bekleme!"

Freya ağzını açtı, yüzü buruştu ama ikizi Fern Ana elini koluna attı ve Freya sustu.

"Yaşadığın sıkıntı için özür dilerim, Cailyn," dedi Fern. "Niyetimiz sizi endişelendirmek ya da korkutmak değildi. Ancak zaman kısıtlaması olduğunu anlamalısınız."

"Neden?" Cailyn sordu. "Ne için? Bu zincirle neden bu kadar ?"

Anneler onun etrafında bir yarım daire oluşturmadan önce birbirlerine baktılar. Cailyn hepsine ihtiyatla baktı.

Önce Naysa Ana konuştu. "Büyünün her yerde olduğunu biliyorsun - var olan her şeyin çekirdek enerjisini oluşturuyor. Öyle değil mi?"

Cailyn başını salladı. "Saf büyü en saf doğal maddeden gelir ama maddenin biçimine bağlı olarak farklı hallerde var olur."

"Kesinlikle," dedi Naysa Ana. "Herkes bedenine sihir emer ve bu da onlara çevremizdeki sihri etkileme ve manipüle etme yeteneği verir. Bu kontrol, doğru eğitimle ya da büyü veya tılsım gibi erişim adımlarıyla daha güçlü hale gelir. Ancak bir süre sonra bu yetenek aşınmaya başlar çünkü çevremizdeki sihir daha güçlüdür

ve bedenin içinde var olan büyüü zorlar. Yeteneği yıpratır ve bireyin doğal maddesini etkileyen çarpık bir duruma dönüştürür

-Bedenleri ve zihinleri. Ama bizim için durum farklı. Omegalar ana rahmindeyken büyüü bedenlerine çekmeye başlarlar. İçimize o kadar derin bir şekilde yerleşir ki, onu diğer dinamiklerden daha saf bir şekilde manipüle edebiliriz. Fiziksel varlığımıza işlediği için de zorlanmaz ve büyüye daha derin bir şekilde bağlanmamızı sağlar. Yeteneği zarar görmeden bu kadar özgürce kullanabilmemizin ve daha güçlü büyüler yapabilmemizin nedeni budur.

yetenekler ve daha kolay zihinsel kontrol. Bildiğimiz kadarıyla bunu yapabilen tek dinamik biziz."

Cailyn ona bakakaldı, söylediği her şeyi özümsemeye çalışıyordu. "Yani içimizde daha güçlü bir büyüyle mi doğuyoruz?"

"Herkes sihirle doğar," diye cevap verdi Orlee Ana. "İşte bu yüzden, eğer öğrenmek isterlerse herkes büyü kullanabilir. Fakat Omegalar varlığımızın her zerresine işlemiş durumda. büyüyü daha güçlü kullanmak için doğmuşuz gibi."

Cailyn şaşkın bir ifadeyle, "Ama tüm Yetenek-irfan eğitimlerinde bununla ilgili hiçbir şey yoktu," dedi. "Eğer Malloron'un ailesi Yetenek'in kullanımını yarattıysa _."

"Visant ailesinin çoğu Omegaların sihirle olan bağının gücünden habersizdi." Azia Ana'nın çakıllı sesi odayı doldurdu. "Yeteneğin kullanımını, o çoğu kişinin onu nasıl kullandığına dair anlayışlarına dayanarak geliştirdiler. Kraliçelerden biri, Kasmira Visant, kendi deneyimlerinin farklı olduğunu fark etmeye başladı ve bunları ayrı ayrı belgeledi."

Cailyn bu bilgiyi sindirmek için bir nefes aldı. "Peki neden kimse bunun farkında değil?"

"Kraliçe Kasmira'nın zamanında kendi sorunları vardı ve zekiydi," dedi Azia. "Bilgiyi sadece güvendiği kişilerle paylaştı. Kayıtlı tarihin ünlü Visant Yeteneği ustalarının, Yetenek kullanımlarının gerçekte ne kadar düşük olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu."

"Ve hala bilmiyorlar mı?"

"Yapımızın bu unsuruna ilişkin tüm araştırma ve bilgileri yok ettik," dedi Fern Ana. "Eğer Topraklar'daki vatandaşlar bilirlerse, o zaman Yetenek'in Omega kullanımının daha üstün olduğu sonucuna çok daha kolay olur. Bu da bizim tespit edilmekten kaçınmamızı zorlaştıracaktır."

Cailyn başını salladı. Bu mantıklıydı.

"Taktığınız bu tılsımlı zincir," dedi Naysa Ana bir süre sonra, "sadece büyüye erişmenizi engellemekle kalmıyor, çocuğunuzun büyüdükçe büyüyü özümsemesini de engelliyor. Sen hamileliğinde çok ilerlemeden önce onu çıkarmazsak, ciddi bir hasar olmadan büyü kullanamayacak."

"Beş aya yaklaşıyorsun bile," dedi Rahibe Orlee. "Bu kadar uzun süre emmeden kalması onun için tehlikeli."

Cailyn derin bir nefes aldı, başı aniden döndü.

"Bize bu zinciri nasıl çıkaracağımızı söylemeniz gerekiyor," dedi Fern Ana, sesi yumuşaktı. "Denedik ama çok özel bir şekilde yaratılmış gibi görünüyor."

"Onu sadece Drocco çıkarabilir," dedi Cailyn sonunda. "Bu işler böyle yürür."

"Ama bunu kim yaptı?"

Cailyn omuzlarını kaldırdı. "Bilmiyorum. Bunu bana Batı Toprakları'nda, Haz sırasında takmıştı... Orada yapılmış olabilir."

Anneler birbirlerine baktılar ve sessizce bir sonuca varmış gibi görünüyorlardı. Naysa Ana ona döndü. "Biz onu çıkarana kadar burada kalman gerekecek, Cailyn."

Cailyn'in nefesi kesildi. "Hayır! Yapamam. Drocco'ya geri dönmek zorundayım."

Rahibe Orlee kararlı bir şekilde, "Bunu zorundayız," dedi. "Bu konuda pazarlık yapılamaz."

"Drocco onu çıkaracak," diye ısrar etti Cailyn, içinde panik fokurduyordu. "Eğer açıklarsam, o-"

"Onu yerinde tutacaktır," dedi Rahibe Orlee. "Çünkü Yetenek'i büyük ölçüde kullanamayan bir çocuğa sahip olmaktan memnun olacaktır."

Cailyn ağzını açtı ama bu gerçeğe karşı bir argüman bulamadı. Ama başkaları da vardı. "Alfa'mla birlikte olmak zorundayım. Ondan uzak kalamam. Bir gece için bile olsa."

"Senin ve çocuğun sağlığını güvence altına almanın bir yolunu bulacağız," dedi Rahibe Orlee. "Bunu yapmak zorundayız, Cailyn. Çocuğunuz bu şekilde dezavantajlı duruma düşürülemez. Bu çok zalimce."

"Sen neden bahsediyorsun?" Cailyn şaşkınlıkla sordu. "Bir Alfa olmadan sağlığımı nasıl güvence altına alacaksın? Büyü yoluyla mı?" Zihni ona daha önce söyledikleri her şeyi zar zor kavrayabiliyordu ama Drocco'nun onun için sağladığı her şeyin yerini bir şekilde alabilecekleri fikri şaşırtıcıydı.

Naysa Ana öne doğru eğildi ve onun elini okşadı. "Seni ondan gereğinden fazla uzak tutmayacağız, Cailyn."

Onun sıcak elini hissetmek Cailyn'in düşüncelerini biraz olsun sakinleştirdi. Her birine baktı, sanki onları ilk kez görüyormuş gibi yüzlerini inceledi. Hepsi olgun olmasına rağmen, bilinen Topraklar'ın farklı ülkelerinden geldikleri belliydi. Ayrıca farklı yaşlardaydılar; Orlee Ana'nın koyu kahverengi teninde en az yaş çizgisi vardı ve en gençleri olabilirdi, Azia Ana'nın gri saçları ise en yaşlısı olduğunu gösteriyordu.

Bir zamanlar tüm kararlarının adil ve iyi düşünülmüş olacağını bilmek onu rahatlatmıştı, ama şimdi gerçekte kim korkuyordu.

"Ama neden tüm bize anlatmıyorsunuz?" Cailyn hepsinin gözlerinin içine bakarken sesi sessiz ve titreyerek sordu. "Neden tüm bunları Omegas'a anlatmıyoruz?"

bilgi? Neden saklıyorsunuz?"

Fern Ana kaşlarını çatı. "Herkesin aynı şeyi yapmasına gerek yok. Her şeyi biliyorsun Cailyn," dedi. "Bazı şeyleri senden ve kız kardeşlerinden bilerek sakladığımızı varsayıyor gibisin ama bir topluluğu yönetmenin kolay olmadığını anlamalısın. Kafalarınızı gereksiz bilgilerle doldurmanın ne yararı olabilir ki?"

"İlk önceliğimiz kim olduğunuzun ve neden bu yerleşkede bulunduğunuzun farkında olduğunuzdan emin olmak." Freya Ana sakinleşmişti ama sesindeki sertlik hâlâ devam ediyordu. "Tüm Omegalara öncelikle bunu öğretmeye odaklanıyoruz."

"Ve şunu da bilmelisiniz ki," dedi Naysa Ana tereddütle, "böylesine önemli bir bilginin de korunması gerekir." Cailyn'in ellerini sıktı. "Alfa'nın seni tutsak ona anlatmaya zorladığı şeylere bir bak. Eminim o zamandan beri ona daha fazlasını anlatmışsındır."

Cailyn'in gözleri kısıldı, midesinin aniden bir utanç duygusu belirdi.

"Gördüğünüz gibi," dedi Naysa, kadın yanıt vermeyince, "önemli bilgiler konusunda kendimizi ve tüm Omegaları korumak konusunda dikkatli olmalıyız."

Bu konudaki tartışmaları mantıklı görünüyordu ama yine de pek çok soru cevapsız kalmıştı. Cailyn düşünürken dudağını ısırды, emin değildi Nasıl cevap vereceğini.

"Alfa'nızla barıştınız mı?" Azia Ana sordu.

Cailyn başını kaldırdı, Drocco'yu düşününce gözleri doldu. Gideli kesinlikle bir saatten fazla olmuştu. Drocco'nun nerede olduğunu Şimdi onun ne düşündüğünü düşünmekten korkuyordu. "Ona geri dönmek istiyorum." Azia Ana, "Yapacaksın," dedi ama Cailyn'in içi rahat değildi.

"Her zamanki gibi en kısa sürede size izin vereceğiz. Ama önce küçüğünüze yardım etmeliyiz."

Cailyn başını salladı ve gözyaşlarını sildi. "Yeteneği kullanmak zorunda ."

Naysa Ana ona yaklaştı, sol tarafına ilerledi, sesi sakin ve yumuşaktı. "Diyelim ki yapmıyor. Diyelim ki gitmene izin verdik

ve onu tam kadar taşıyın. Sonra ne olacak? Kendini nasıl koruyacak? Eğer bir şekilde onu doğurursanız, tamamen Sarayınızdaki her bir Alfa savaşçısına karşı savunmasız, yoksa Yeteneği aşırı kullanmaktan sonunda delirecek. Ve onu burada yaşamaya götürsek bile, yerleşkeyi asla terk edemeyecek Cailyn." Naysa'nın kahverengi gözleri onunkilere dikilmişti. "Asla."

Cailyn bir nefes aldı ve onun sözlerinin ne anlama geldiğini kavramaya çalıştı.

Çocuğu yerleşkede sıkışıp kalacak, onu korumak için sürekli başkalarına muhtaç olacaktı. Çoğu Omega casus olmasa da, en azından ihtiyaç duyduklarında Yeteneklerini kullanabiliyorlardı. Bu karar kendisiyle ilgili değildi, kızıyla ve onun bir Omega olarak dolu dolu bir hayat sürmesini sağlamakla ilgiliydi, Ne anlama gelirse gelsin. Gözlerini Azia Ana'kaldırdı ve başını eğerek küçük bir selam verdi.

Azia Ana'nın gri gözleri yumuşadı. "Zihin silme işlemini yapmaya istekli olduğunuza göre, o zamana kadar tüm sorularınızı yanıtlayacağız." Diğer Anneler bu ifade karşısında Azia Ana'ya şaşkınlıkla baktılar ama o etti. "Siz kabul ettiğiniz sürece hepimiz size karşı dürüst olacağız. sen buradayken zor olacak." Durakladı, nadiren yumuşak bir gülümseme dudaklarını süsledi. "Omega'ların çoğu seni örnek alıyor, Cailyn. Siz bunu bilmiyorsunuz ama onlar sizin gücünüze ve Omega davasına olan inancınıza saygı duyuyorlar; kendinizi görevlerinize bu kadar adanmış ve odaklanmış olmanız ve dikkatinizi dağıtmak istemeden becerilerinizi geliştirmeye kendinizi adanmış olmanız. Sana duydukları hayranlık, cesaretinin ve nezaketinin bir kanıtıdır. hepimiz şahit olduk. Onlara bize güvenmemelerine neden olacak bilgiler vermeye başlarsanız çılgına döneceklerdir. Sizden tek istediğim, önce size doğru dürüst bir açıklama yapmamıza izin vermeniz."

Cailyn bu istek üzerine düşünürken dudağını ısırıldı. Görünüşe göre Yeterince makuldü, en azından istediği cevapları alabilecekti. Azia'nın gözleriyle tekrar karşılaştı ve başını salladı.

Onu en az bir saat daha sandalyede tutup boynunu incelediler, farklı tılsımlar, büyüler ve hatta tılsım zincirini çıkarmak için küçük saf büyü patlamaları denediler ama hiçbirisi işe yaramadı. Anneler Orlee ve Fern eski büyü kitaplarından bazılarını incelemeye giderken, Anneler Azia ve Freya da yerleşkedeki mevcut randevularına gitmek ayrıldılar.

Naysa Ana onun üzerine eğilmiş, boynunu yatıştırmak için hafif bir iyileştirme büyüü uygularken mırıldandı: "Alfa'nın inanmanı istediği kadar korkunç değiliz Cailyn."

Cailyn yutkundu. "Bizi korumaya çalıştığınızı anlıyorum ama bize yalan söylemek zorunda değilsiniz."

"Bazen sevdiklerimizi korumak için yalan söylemek gerekir," diyor Naysa dedi.

Cailyn tavana bakarken sessiz kaldı, Drocco'nun sözleri zihninde yankılanıyor. *Yalanlar acıdan başka bir şey getirmez.* "Ailemiz olduğunu söylemek bize zarar vermez anne. Uzak durmamız bilecek kadar akıllıyız."

Naysa Ana doğruldu ve Cailyn'e baktı. "Bunun daha önce denemediğimiz bir şey olduğunu mu sanıyorsun? Eninde sonunda tüm Omegalar baştan çıkarılır, özellikle de kendilerini aile üyeleriyle doğrudan temasa geçiren bir görevdeyseler. Merak en güçlü iradeye sahip Omega'nın bile üstesinden gelebilir Cailyn. Ve bir hata hepimize zarar verebilir."

"Yani bizi genç yaşta alıp hafızalarımızı siliyorsunuz, böylece gerçekte kim olduğumuzu bilmiyoruz?"

"Bu hayat sizi öldürebilecek ya da sürekli acı çekmenize neden olabilecekken, gerçekte kim olduğunuzu bilmenin ne faydası var? Zalim bir hayata yeniden bağlanmak için her zaman baştan çıkarılmanın ne yararı var?" Naysa Ana başını salladı. "Bu kararı vermenin bizim için zor olduğunu anlayabiliyor olmalısınız. Omegaları korumak için bu adımları atmak bazı dezavantajları da beraberinde getirdi, Cailyn. Koruduğumuz Omega sayısı düşünüldüğünde bunun asla basit olmadığını elbette anlıyorsunuzdur. Tüm Omegaların güvenliği için ne gerekiyorsa yapmak zorundaydık. Bir hata hepimize mal olur."

Cailyn nefes nefese kaldı. "Gerçekten başka bir yol olmadığına inanamıyorum."

Naysa Ana uzun bir süre gözlerini ondan ayırmadı ve sonra sandalyesinin yanındaki tabureye oturdu. "Sizi temin ederim, o zamanlar böyle bir şey yoktu. Onlarca yıldır bu yerleşkeden dışarı çıkmadım ama eminim ki Topraklar şimdi burayı yarattığımız zamankinden çok farklıdır."

Cailyn'in gözleri büyüdü. "Yerleşke başladığında hepiniz etrafta mıydınız? Sadece Azia Ana olduğundan şüphelenmiştim."

"İkimizdik," diye doğruladı Naysa Ana. "Azia ve ben." Parmaklarını birbirine doladı ve kucağına koydu. "Daha acımasız bir dönemdi, Cailyn. Daha zengin Alfaların çoğu birden fazla Omega besliyordu ve bazıları

at ahırlarından bile daha kötü koşullarda barındırıldılar. Dövüldüler, kırbaçlandılar, aç bırakıldılar, korkunç şeyler yapmaya zorlandılar..." Konuşurken gözleri . "O zamanlar yasalar Omegaların zincirlenmesini şart koşuyordu. Bir Alfa'ya zincirlenmediğimiz sürece asla dışarı çıkamazdık. Bazı Omegalar hiçbir zaman düzgün bir şekilde giydirilmedi ve diğerleri Haze üzerlerindeyken dışarı çıkarıldı. Toprak ve bölgenin kontrolü tüm Omegalar için önemli bir meseleydi.

O zamanın egemen güçleri ve hem Beta'lar hem de Alfa'lar, Haze'sindeki bir Omega'nın kokusuyla bir başkasını etkileyebileceklerini keşfettiler. Hatta bazıları zor bir yöneticiyi ya da potansiyel bir siyasi tehdidi bertaraf etmek için Omegaları kullanarak Alfaların kızgınlık döneminde birbirlerini öldürmelerini sağladı.

Omegalar çok istenen bir mal haline geldi; yaşlarına, Haze sıklıklarına ve çocuk doğurma potansiyellerine göre alınıp satıldılar. Biz tedavi gördük çiftlik hayvanları gibi."

Naysa Ana'nın sesi kısıldı ve gözlerini kapatıp yutkundu, bir an için devam edemedi.

Cailyn onu izledi, dehşet ve korku gözlerinden yaşlar akmasına neden oldu. İşler nasıl bu kadar kötüye gidebilmişti? Bu süre zarfında Omegaları koruması gereken Alfalar neredeydi?

Naysa Ana bir nefes aldı ve gözlerini açtı. "Omegaların fahişeliği, bir Alfa'nın erkek kardeşiyle yürüyüşe çıkabildiği zaman yeni zirvelere ulaştı. Omega'ya tasma taktı ve yaşına gelmeden önce küçük bir servet kazandı. Hedef," dedi Naysa, sesi titreyerek. "Bu sokaklarda oluyordu, Cailyn. İnsanların önünde, çocukların önünde. Omegalar yabancılar tarafından bindiriliyor, sonra da yabancı tatmin olmamak için herhangi bir neden bulmuşsa kanlar içinde kalana kadar kırbaçlanıyordu. Azia, kan bağı olan kız kardeşlerinden altısını bu tür bir yaşam *tarzı* yüzünden kaybetti - altı, Cailyn. On iki yaşın altındaki çocuklar

Çünkü bir Omega olmak mümkün olan en kötü varoluştı. Bazı genç kızlar dinamiklerini keşfettiklerinde kendilerini öldürdüler. Kültür, Omega'ları en düşük, en değersiz dinamik olarak görüyordu. Sokaklarda yemek için dolaşan uyuz köpeklerden bile daha aşağı görüyorlardı.

Ciddi bir şeyler yapılması gerekiyordu."

Cailyn gözlerini kırıştırdı, gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyordu. "Neden kimse yardım etmedi?" diye fısıldadı.

"Bu davranışı kışkırtan ve teşvik eden Alfalar, ahlaksız zihinlere ve en güçlü egolara sahip en zengin ve en güçlü erkeklerdi. Omegaları topladılar ve kimse onların yaptıklarına karşı çıkamadı.

kendi mülkleriyle. Ayrıca, neredeyse hepsi ya Yetenek ustasıydı ya da Yetenek ustaları tarafından korunuyordu."

Cailyn sığ bir şekilde nefes aldı. "Ama eğer Omegalar Yeteneği bu kadar iyi kullanabiliyorlarsa, neden kendilerini korumadılar?"

"Sadece çok az sayıda kişi bunun farkındaydı," dedi Naysa. "Ve hiçbir Alfa veya Beta Omegaların Yeteneği öğrenmesine izin verdi. Kraliçe Kasmira'nın Yetenek hakkındaki gerçek bilgiyi neden sadece Omegalarla bile olsa paylaşmadığını bilmiyorum - bu benim ve Azia'nın zamanından çok önceydi. Sadece diğerlerinin nasıl tepki vereceği konusunda endişeleri olduğunu varsayabilirim. Eminim başına gelecekleri bilseydi farklı bir seçim yapabilirdi." Bir an için düşündü. "Ayrıca genellikle agresif ve kavgacı olmak bizim doğamızda yoktur. O zamanın Omegalarının, eğitilmiş olsalar bile, sert ve yetenekli Alfalara karşı savaşacaklarından emin değilim."

Cailyn başını salladı. Casusların yerleşkede aldıkları eğitim sinsi, araştırma ve gözetleme faaliyetlerine yönelikti; kaçınılmaz olmadıkça asla doğrudan saldırıya geçmiyorlardı. "Azia'yla birlikte Dışarı mı?"

"Ailenin soyundan gelen biri, tüm kız kardeşleri öldükten sonra Azia'yı eğitim için seçti. İntihara meyilliydi ama hayatından kaçmanın hiçbir yolu yoktu. Onu gizlice eğittiler ve Omega'nın hayatını koruma görevini üstlenecek kadar güçlü ve cesur olması için cesaretlendirdiler. Eğer yapmasalardı, bilmiyorum nerede biteceğini."

Cailyn yavaş bir nefes verdi. "Zor bir zaman olduğunu anlıyorum, ama kesinlikle birileri Alfalarla konuşabilirdi ya da bir şekilde-"

"Yapılacak hiçbir pazarlık yoktu, güvenebileceğimiz kimse yoktu, Cailyn," diye araya girdi Naysa. "Gerekli olanı yaptık ve *bunu doğru yapmak zorundaydık*. Hiçbir risk alamazdık, hiçbir hata yapamazdık. Ve aldığımız her kararın özünde de bu vardı. Risk yok, hata yok. Omega nüfusunun refahı her zaman birinci öncelik olmuştur. Anlıyor musunuz?"

Cailyn, Naysa'nın parlak gözlerine baktı ve başını salladı. Her şey Naysa' söyledikleri içinde bir umutsuzluk uyandırdı. Geçmişteki Omegaların yaşadıklarının dehşetini tam olarak anlamadığı ve anlayamayacağı doğrudu ve belki de ailesinin -tüm Omegaların ailelerinin- kurban edilmesi gerekli bir şeydi. O zaman için. Ama şimdi her şey farklıydı.

"Bunun Doğu Toprakları'nda olabileceğini hayal bile edemiyorum," diye mırıldandı. Naysa başını salladı. "Bu Batı Toprakları'ndaydı."

Cailyn ona baktı. Naysa'nın teninin koyu kum rengiyle tezat oluşturan kuzguni siyah saçları vardı. Cailyn onun Saderthorn ya da Jynora'da doğduğunu düşünmüştü ama gerçekten de Beyaz Okyanus'un ötesinden gelmiş olabilirdi. "Batı Toprakları'ndan mısın?"

"Azia ve ben, evet."

Cailyn kaşlarını çattı. "Omegalara önce Doğu Toprakları'ndan alındığını sanıyordum."

"Bir plan oluşturmak ve destek toplamak için Doğu Toprakları'na kaçtık," diye açıkladı Naysa. "Doğu Toprakları Omegalara tedavi ediyordu ama Batı Toprakları kadar kötü değil, henüz değil. Yerleşkeyi kurmak için bir grup topladık ve ardından Omegalara kurtarmaya başladık."

Cailyn ona baktı. "Sen ve Azia Ana kaç yaşındasınız?"

Naysa gülümsedi. "Ben yüz elli üç yaşındayım. Azia Ana neredeyse iki yüz yaşında."

Cailyn'in kaşları kalktı. "Nasıl bu kadar uzun yaşadın?"

Naysa başını eğdi, gözleri Cailyn'in üzerindeydi. "Yerleşkenin bakımının nasıl yapıldığını düşünüyorsun, Cailyn? Sence neden burayı seçtik? Wastelands?"

Cailyn düşünürken parmaklarını kalçalarına vurdu. Çorak Topraklar'ın, uçucu topraklar nedeniyle yaşanmaz olduğu biliniyordu. ama bileşik aynı zamanda onu korumak için inanılmaz miktarda büyüye ihtiyaç duyuyor olmalı. Her nasılsa, bu durum Anneler. "Çorak Topraklar'ın ham, güçlü, doğal bir enerjisi var," diye başladı. "Ve onun saf büyü bileşiği ayakta tutuyor."

Naysa Ana gülümsedi ve başını salladı.

Cailyn düşünceli bir ifadeyle, "Ama yine de filtrelenmesi ve kullanılabilir bir forma dönüştürülmesi gerekir," dedi. Ham büyüün seyreltilmesi veya filtrelenmesi gerekiyordu etkili bir şekilde kullanılabilmesi için büyüler, tılsımlar veya zihinsel temizlik yoluyla, aksi takdirde çok hantaldı.

"Aynen öyle," dedi Naysa. "İlk başta, birimiz bileşiği korumak için günlerce çevreden gelen büyüü manipüle ederdi, ancak büyüün bedenlerimizde çalışma şekli nedeniyle onu kendi içimizde filtreleyebileceğimizi fark ettik."

Cailyn'in kaşları kalktı. "Kendi içinden mi? Çorak Topraklar'dan bedenine büyü mü emiyorsun?"

"Evet," dedi Naysa. "Ve tılsımların ve büyülerin kullanımıyla çevremizi yaratmak için tekrar filtreleniyor."

Cailyn gözlerini kısarak bir an düşündü. "Yani buradan hiç ayrılamayacak mısın?"

"Hayır. Bileşik zayıflar."

"Peki ya diğer anneler? Onlar için de durum aynı mı?"

"Evet ama zaten buradan asla ayrılmak istemeyiz Cailyn. Bizler bu yerleşkeye içsel olarak bağlıyız; ihtiyaç duyduğumuz şekilde inşa edebilir ve yaratabiliriz, göz açıp kapayıncaya kadar seyahat edebiliriz, Omegaların ruh halini hissedebilir ve çevrelerini onların ihtiyaçlarına göre değiştirebiliriz. Ve eğer Topraklarda bize korumamız için Omegalar getiren büyük casuslarımız varsa buradan ayrılmamız için hiçbir neden yok."

"Peki o zaman Topraklar'a geri dönmeye cesaret edecek kadar işlerin değişip değişmediğini nereden biliyorsun?" diye sordu Cailyn. "Toprakların eskisi gibi olmadığını anlamış olmalısın. Omegaların yokluğu onu senin deneyimlediğin halinden dramatik bir şekilde değiştirdi. Daha iyi bir hayata sahip olmak mümkün olabilir."

"Batı Toprakları artık ahlaksızlıklarla uğraşmıyor mu?" Naysa eşit bir şekilde sordu.

Cailyn Malloron'u düşündü ve tereddüt etti.

"Omegalardan faydalanmak isteyen Alfalar ya da Betalar olduğu sürece, asla gerçekten güvende olamayacağız, Cailyn."

"Peki ya bize ihtiyacı olan ve bizi koruyacak olan Alfalar? Ya artık her şey değiştiğine göre herkesin korunması için bir yol bulabilirlerse? değişti mi?" Cailyn karşı çıktı. "Yaptığın şey bizi *tüm* Alfaların aynı olduğuna inandırmak oldu, Anne. Bunun ne kadar yanlış olduğunu göremiyor musun? Hepsi öyle değil."

"O zamanlar kararlarımız Alfalar hakkında bildiklerimize dayanıyordu ve gerçekten de hepsi böyleydi." Naysa Ana içini çekti. "Ama ben şimdi olmayabileceklerini biliyorum. Size katılmıyor değilim. Eninde sonunda-"

"Alfa'nızdan mı bahsediyorsunuz?" dedi odanın diğer tarafından gelen alçak bir ses.

Cailyn irkilerek gerildi. Azia Ana o farkına varmadan bir şekilde odaya yeniden girmiş ve kapının yanındaki duvarın dibinde durmuştu.

"Çünkü ona geri dönmemen için yalvarıp yakardığını çok net hatırlıyorum," dedi Azia, gözleri parlayarak. "Onunla daha fazla zaman geçirmeyi düşünmen gerektiği önerisi karşısında yüzünde beliren dehşeti hatırlıyorum."

"Bu daha önceydi," diye çıkıştı Cailyn ona. "Onu tanımadan önceydi." "Bunu sadece bizim ısrarımız üzerine yaptınız," diye karşılık verdi Azia Ana. "Bu sana kötü davrandığı gerçeğini değiştirmez. Bu olmadan bile Geçmiş zamanlardaki Alfaların etkisiyle, Alfa'nız sırf yapabildiği için size kötü davrandı."

"Hayır." Cailyn başını salladı. "Sebepleri vardı."

"Her zaman vardır," diye mırıldandı Azia.

Cailyn Naysa'ya döndü. "Yaptı," dedi, sesi yumuşaktı, Naysa'nın anlattığı her şey karşısında argümanının zayıf kaldığını biliyordu. "İstemedi. Bundan zevk almadı, Naysa."

Naysa Ana'nın gülümsemesi çökmüştü. "Belki de öyledir, Cailyn. Seni görüyorum

Alfa'sıyla birlikte olmanın verdiği mutluluğu gerçekten fark ettiler" dedi. "Ama hepsine kefil olamazsınız."

"Sen de öyle," diye karşılık verdi Cailyn, iki Anne'nin arasına bakarak. "Hepsinin aynı olduğunu varsayamazsınız."

Azia Ana yavaşça ona doğru yürüdü, gözleri Cailyn'in yüzündeydi. "Omegaların acı çekmesi için hepsinin bu kadar ahlaksız olması gerekmiyor. Bazıları nazik olsa bile, yine de Omegaların ellerinde zalimlik olacaktır. diğerleri kapalı kapılar ardında. Ve sadece bir kralın, bir liderin, bir imparatorun alenen zalim olması yeterlidir ve geri kalanlar da bunu hoş görecektir." Uzun bir süre durup Cailyn'e baktı. "O zamana asla geri dönmeyeceğiz, Cailyn.

Asla. Yapılması gereken her fedakârlığı yapacağız."

Naysa Ana, Cailyn'e bazı eşyalarını toplaması için eğitim bölgesindeki odasına kadar eşlik etti. Özellikle eğitilmiş casuslar için çok katlı bir binaya yerleştirilmişti. Her katta üç geniş oda bulunuyordu ve aynı kattaki casuslar genellikle aynı seviyede eğitiliyordu. Cailyn, Amara ve Victoya, aynı katta yaşayabilmek ve mümkün olduğunca birbirlerine destek olabilmek için eğitimlerinin birbirlerine eşit olmasını sağlamışlardı. Becerileri farklı şekilde gelişmişti ama

yetkinlik eşit ölçüdeydi. Ancak Amara hâlâ Batı Toprakları'ndaydı ve Victoya da büyük ihtimalle hâlâ bilgi alıyordu, yani ikisi de ortalıkta yoktu.

Giysilerini ve eşyalarını topladıktan sonra Naysa Ana Cailyn'i mabede geri götürdü ve ona üst katlardan birindeki kamarasını gösterdi.

Katlar, tılsım zincirini çıkarmayı başarana kadar geçici evi olacaktı.

"Dinlenmenizi ve okumak için zaman ayırmanızı tavsiye ederim," dedi Naysa Ana, oturma odasındaki geniş kitaplığı işaret ederek. "Yanınızda bir refakatçi olmadan mabette dolaşmanızı tavsiye etmem. Yürüyüşe çıkmak isterseniz lütfen bir Anneye danışın."

Cailyn kaşlarını çattı. "Bu odadan çıkamaz mıyım?"

"Mümkün olduğunca burada kalmanı tercih ederiz, Cailyn." Cailyn uzun bir süre ona baktı. "Bu adamla konuşmamı istemezsiniz değil mi? Omegas."

Naysa neredeyse özür dilercesine gülümsedi. "Bunu yapmamanı tercih ederdik. Hamileliğin belli oluyor Cailyn. Şu anda meraklı ve hevesli genç Omegaların sayısız sorusuna cevap vermek zorunda kalmasan sen de dahil herkes için daha iyi olurdu. Araziye çıkmamış olanların ne kadar meraklı olabileceğini bilirsin."

Genç Omegalar tarafından sorgulanma düşüncesi kulağa gerçekten de korkunç geliyordu. Cailyn bir keresinde Ariyon dağlarının meşhur renkli fenomeni yakınlarındaki bir bilgi toplama görevinden döndükten sonra etrafının sarıldığını ve soru bombardımanına tutulduğunu hatırlıyordu.

"Sadece da değil," diye devam etti Naysa. "Bu sığınak yerleşkenin kalbidir ve pek çok önemli meselenin, uzmanlık eğitiminin ve işle . Bundan uzak durmanız sizin ve çocuğunuzun yararına olacaktır."

Cailyn içini çekti ve başını salladı. Bu, Naysa'nın yeni ve üzücü bilgiler öğrenmeye devam ederse hafıza silmenin daha zor olacağını söyleme şekliydi.

"Yani burada mı kalacağım?" Naysa Ana gitmeye hazırlanırken Cailyn sordu. "Tek başıma mı?"

Naysa Ana durakladı ve kamaranın etrafına bakındı. "Burası her zamanki kamaranızdan daha özenli ve konforlu, değil mi?"

"Evet, sadece..." Cailyn omuz silkti. Yaklaşık beş aydır tek başına uyumamıştı. Drocco her gece onunla birlikteydi.

Naysa Anne gülümsedi. "Yeniden yalnız kalmaya alışacaksın ve bu sonsuza dek sürmeyecek."

"Onun mırıltısına olan ihtiyacımı karşılamamanın bir yolunu bulacağını , " dedi Cailyn. "Bu gece buna ihtiyacım olacak."

Naysa Ana başını salladı. "Hâlâ en iyi seçeneğin ne olduğunu bulmaya çalışıyoruz, ama bir şeyiniz olacak."

Cailyn kaşlarını çattı ama başka bir şey söylemedi. Bir şey nasıl Drocco'nun mırıltısıyla karşılaştırabilir miyiz? Bu fikir onu şaşırtmıştı ama belki de bir çözümleri vardı. Başını eğerek onayladı.

Naysa gittikten sonra Cailyn kendini huzursuz ve endişeli bir şekilde odalarda volta atarken buldu. Aklında Annelerin söylediği her şeyle ilgili düşünceler dönüp dururken, bir yandan da Drocco'yu terk ettiği gerçeğiyle ilgili göğsünde bir korku büyüdü. Bundan derin bir pişmanlık duyuyordu. Kulübede olan her şeyi hatırlamıyor olsa bile, Drocco bunu fark edecek ve onu tekrar kazanmaya çalışacaktı. Bu konuda kafa karışıklığı ve öfkeyle mücadele etse bile, onun bunu yapacağına inanıyordu. Öte yandan, eğer gitmemiş olsaydı, çocuğu Yetenek'in Omega versiyonundan yoksun doğma riskiyle karşı karşıya kalacaktı ve bu da onu sefalet dolu bir hayata mahkum etmişti. Pişmanlığı, bu bilgi aklındayken tam olarak tamamlanamazdı.

Cailyn'in yeni odası öncekinden çok daha gösterişliydi ama pek de rahat değildi. Köhne kulübesini güzel bir çevreye tercih ederdi. Kitaplıktaki kitapları karıştırdı ama hiçbir şeye odaklanamadı. Düşündükçe aklına daha fazla soru ve sonra Annelere doğru soruları sormadığını fark etti.

Gökyüzü karardığında Cailyn'in aklında Naysa Ana'ya döndüğünde sormak üzere belirli sorular vardı ama ne yazık ki kapısını çalan Freya Ana oldu.

Cailyn gözlerini kısarken Freya Ana kuru bir sesle, "Bana öyle bakmana gerek yok, Cailyn," dedi. "Sadece bazen pohpohlamalara karşı sabırsızlanıyorum. Bu sana kötü niyet beslediğim anlamına gelmiyor."

"Kötü niyetli olduğunuzda nasıl biri olduğunuzu görmek isterim," dedi Cailyn sert bir sesle.

Freya Ana'nın ağzının kenarı yukarı doğru kıvrıldı. "Hepimiz senin en sevdiğin Anneler kadar yumuşak huylu ya da sakın olamayız, Cailyn."

"Pandering derken neyi kastediyorsun?" Cailyn onun yanıtını görmezden gelerek sordu.

"Sence diğer Anneler diğerlerinin patlamalarına tahammül eder mi?" Freya kaşlarını kaldırarak sordu. "İnan bana, eğer sana karşı bir zaafı , bayılırlar ve gerektiği gibi muamele görürdün."

Cailyn ona ters ters baktı. "Öyleydim."

"Öncesinde gereksiz konuşmalar yapmadan olmaz," dedi Freya, ses tonunda biraz kızgınlık vardı.

"Ne olursa olsun yine de yanılttı. Bu yaklaşım burada olup bitenlerle ilgili görüşlerimi yumuşatmıyor."

Freya Ana kollarını kavuşturdu. "Fikrinizin bu kadar önemli olduğunu size düşündüren nedir? Seni bu kadar önemli yapan herhangi bir deneyimin ya da bütün bir kadın topluluğunu nasıl yönettiğimizi yargılama hakkını nereden buluyorsunuz? Size görevlerinizle ilgili yargıda bulunma yetkisi vermemiz, burada olup bitenlerin gerçekliği hakkında bir şey bildiğiniz anlamına gelmez."

"Peki burada neler oluyor?" Cailyn sertçe sordu.

Freya öne doğru eğildi. "Omegaları hayatta ve güvende tutuyoruz. Önemli olan bu." Kollarını indirerek doğruldu. "Şimdi, umutsuzca ihtiyaç duyduğunuz bu mırıltı hakkında bir şeyler yapıp yapamayacağımızı görmek için buradayım." Cailyn'in yanından geçip odaya girdi. "Gel ve buraya otur." Kanepenin önünde diz çöktü ve önündeki koltuğu okşadı.

Cailyn ona doğru yaklaştı ve oturdu. "Ne yapmak niyetindesin?"

Freya iki elini de Cailyn'in karnına koydu. "Sadece rahatla ve bunların bir etkisi olursa bana haber ver." Gözlerini kapattı ve ellerini sıkıca Cailyn'in karnına bastırdı. Gözlerini tekrar açıp Cailyn'e bakmadan önce uzun bir süre bu pozisyonda kaldılar. "Bunu hissedebiliyor musun?"

"Neyi hissetmek?"

Freya kaşlarını çatı. Gözlerini tekrar kapattı, daha da konsantre olmuş gibiydi. "Şimdi bir şey hissediyor musun?"

"Hayır," dedi Cailyn tereddütle. "Ne hissetmem gerekiyor?"

Freya nefesinin altından küfretti ve sert bir iç çekti. "Boş ver," dedi sinirli bir şekilde, ellerini kaldırdı ve ayağa kalktı. "Görünüşe göre sana ihtiyacın olan şeyi sağlayabilecek durumda değilim."

Cailyn'in içinde bir panik parıltısı belirdi. "Ne demek istiyorsun? Bana bir alternatif sunacağınızı söylemiştin," dedi, sesinin yükseldiğinin farkındaydı. "Alfa'ma ihtiyacım var."

"Paniğe kapılma, Cailyn," dedi Freya kararlılıkla. "Bu gece alamazsan dünyanın sonu değil. Yarın onun mırıltı hissini taklit edecek bir çözüm bulmamız gerekecek."

"Mırıltısını hissetmek mi?" dedi Cailyn, içinde inançsızlık ve öfke kıpırdanarak. "Tek düşündüğün bu mu? Sadece bir titreşim ve başka bir şey yok mu? Ne?"

kokusunu, kucaklamasını ve onun-" Gözyaşlarının eşiğinde olduğunu fark ederek aniden durdu.

Freya'nın yüzü yumuşadı. "Hiçbir şey senin gerçek eşinin yerini tutamaz, Cailyn. Hiçbir şey. Umabileceğimiz en iyi şey yarın o zinciri boynundan çıkarabilmemiz ve ona geri dönebilmen."

Cailyn, "Onunla ilgili anılarımın yarısıyla ona geri dönmek," diye . "Ve bu çocuğu sadece benden alınabilsin diye sonuna kadar taşıyacağımdan habersiz."

"Ama en azından onunla birlikte olacaksın," dedi Freya. "Hiçbir şey olmadan

Bedeninizin onun hakkında size söylediklerini kabul edecek, birbirinize ait olduğunuzu içten içe bilecek ve bunu sorgulamayacaksınız. O mutlu olacak, sen de mutlu olacaksın. Ve daha fazla çocuk sahibi olabilirsiniz." Kapıya doğru döndü. "Düşündüğün kadar kötü değil."

Oradan ayrıldıktan sonra Cailyn onun kulübesinde kendini ortaya koyduğu, geçmişini ona açtığı ve acı dolu geçmişini paylaştığı anı düşündü. Annesini anlattıktan sonra onu nasıl rahatlattığını, ona nasıl sarıldığını ve destek olduğunu ama asla zayıf olduğunu hissettirmedini düşündü. Karnındaki titreşim onun mırıltısıyla eşleştiğinde hissettiği memnuniyeti ve kendisini ne kadar tamamlanmış ve güvende hissettirdiğini düşündü. Buna dair tüm anılarını kaybedebilirdi.

Bir elini karnının üzerine koydu. "Tam da düşündüğüm kadar kötü," diye fısıldadı.

Ertesi gün, Naysa Ana öğleden sonra erken saatlerde kapısını çaldı. "Seni farklı bir bölgeye götürmem gerekiyor, bu yüzden bir pelerin almak isteyebilirsin." Topuklarının üzerinde döndü ve Cailyn'in cevap vermesine bile fırsat vermeden uzaklaştı.

Cailyn bir pelerin kaptı ve acınası ruh haliyle mücadele etmeye çalışarak onun peşinden koştu. Drocco'suz zor bir gece geçirmişti; neredeyse hiç uyumamıştı.

Naysa Ana onu binadan dışarı çıkardı ve eğitim alanını geçerek bölgenin en uç noktasına kadar götürdü. Etrafı parlak bir duvarla çevriliydi. ama tespit edilmesi zordu. Uzaktan bakıldığında, yerleşkeyi yansıtarak daha da büyük görünmesini sağlıyordu ve herhangi bir binadan yeterince uzakta olduğu için Omegalar günlük olarak ona dikkat etmiyordu.

dayanmaktadır. Ancak, ona yaklaşıldığında, Çorak Topraklar'ın bulanık ve çarpık bir görüntüsü görülebiliyordu.

Naysa Ana duvara vardığında, büyüü kenar boyunca yürümeye devam etti. Cailyn şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı, sonra onu takip etti. Cailyn'in teninde hissettiği sıcak büyü dalgası, duvarın bir geçitten ziyade bir tür bariyer olduğunu gösteriyordu.

Diğer tarafta, daha önce hiç görmediği bir alana doğru yürüdü. Yerleşkenin bir parçası gibi görünüyordu, aynı tür binalar, aynı tür düzen, ama ıssızdı.

Cailyn yavaşladı, kafası karışmıştı. "Neredeyiz biz?"

Naysa Ana ona döndü. "Hâlâ , burası sadece ana yerleşkeden gizlenmiş farklı bir bölge."

Cailyn durdu. "Neden gizli bir bölge var?"

Naysa ona bir bakış fırlattı ve yürümeye devam etti. Cailyn ona ayak uydurmak için adımlarını hızlandırdı. Sağ tarafa doğru ilerleyerek bir kulübeye benzeyen bir yere vardılar ve içeri girdiler.

İçerisi oldukça sade bir yerdi. Zengin mobilyalar, kalın kilimler, iyi yapılmış masif ahşap mobilyalar, sofistike mum lambaları ve duvarlardaki renkli tablolar mekâna hâkimdi. Odanın ortasında, sol duvara dönük bir adam duruyordu. Kalın, geniş ve uzun boylu olan bu adamın bir Alfa olduğu belliydi.

Cailyn'in ağzı, yerleşkenin içinde bir adam görmenin şokuyla açık kaldı. Hem de herhangi bir adam değil, bir Alfa.

"Burada neden bir Alfa var?" dedi kısık sesle. "Diğer Anneler biliyor mu?"

Naysa Ana odaya girdi ve başını eğerek Cailyn'e onu takip etmesini işaret

Cailyn içeri girdi, Alfa'nın ikisini de gördüğünde ne konusunda biraz tedirgindi. Ama o sadece odanın ortasında durdu dümdüz önüne bakıyordu. İçeri girdiklerini bile fark etmemiş gibiydi. Naysa Ana ona yaklaşırken tam önünde durmak için hareket etti ama bakışlarını indirip ona bakmadı bile.

"Bu Alfa burada yaşıyor," dedi Naysa Ana ona bakarak. "onun evi."

Cailyn onun yanında durmak için hareket etti ve Alfa'ya baktı. Adam daha yaşlıydı ama yaşını tam olarak söyleyemiyordu. "Bizi görebiliyor mu?" Cailyn neredeyse fısıldayarak söyledi.

"Burada olduğumuzu hissedebiliyor," dedi Naysa Ana. "Ama çok fazla bilişsel yeteneği yok."

Cailyn elini kaldırdı ve adamın yüzünün önünde salladı. Adam bir kez yavaşça göz kırptı ama başka bir tepki vermedi. "Onun nesi var?"

"Çoğunlukla beyin ölümü gerçekleşmiş."

Cailyn ona baktı. "Onu iyileştiriyor musun?"

Naysa Ana başını salladı, gözleri hâlâ Alfa'daydı. "O zaman neden burada? Neden burada yaşıyor?"

Naysa Ana ona döndü. "Ben Batı Toprakları'nda yaşarken o en zalim Alfalardan biriydi. Muhtemelen en zalimiydi."

Cailyn kaşlarını çatarak ona döndü. "Cezası bu mu yani? Beyninin hasar görmesine sen mi neden oldun?"

Naysa Ana ona baktı. "O aynı zamanda Azia Ana'nın gerçek eşiydi."

Cailyn'in gözleri büyüdü ve tekrar adama döndü. Adam tahmin ettiğinden daha yaşlıydı ama Annelerden herhangi biri kadar yaşlı görünmüyordu. Kahverengi, donuk gözlerinde hiçbir ifade yoktu ve ağzının kenarından salyalar akıyordu.

"Bunun doğru olduğunu düşünemezsin anne," dedi Cailyn, sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Yaptığı zulümler ne olursa olsun, onu burada bu şekilde tutmanın doğru olduğunu düşünemezsin."

Naysa Ana içini çekti. "Bilmiyorum, Cailyn." Cailyn şaşkınlıkla ona baktı.

"Bunun doğru olduğuna inanmıyorum," dedi Naysa Ana, gözleri Alfa'nın üzerinde yumuşacıktı. "Bence ölmeli ve sadece anılarda yaşamalı." Cailyn'e döndü. "Ölememesi için sebepler var ama bence Azia Ana geçmişle ilgili acısını ve öfkesini hala o yaşadığı için içinde tutabiliyor. Olması gerektiği gibi iyileşmiyor, zaman şimdiye kadar acılarının bir kısmını iyileştirmiş olmalıydı."

Cailyn tereddütle konuştu. "Yani burada saklanmamızın mantıksız olduğu konusunda benimle hemfikir misin?"

Tekrar Cailyn'e baktı. "Hayır. Azia'nın Omegaların Topraklara dönmesi konusunda temkinli olmakta haklı olduğuna inanıyorum. Ama bunun doğru olduğunu sanmıyorum.

Burayı yarattığımızdan bu yana zamanın değiştiğini düşünmek mantıksız. O zamanlar yaptığımız şey kendimizi korumaktı, böylece bir dinamik olarak gelişmek. Omegaların sonsuza kadar bu şekilde yaşayacağına hiç inanmamıştım, hele de şimdi Yeteneği bu kadar kapsamlı bir şekilde kullanabiliyorken."

Cailyn başını salladı. "Genç Omegalardan bazıları böyle düşünüyor."

"Mırıldanmaları duydum," diye onayladı Naysa Ana. "Haksız değiller. Kendi yeniden bütünleşmemize öncülük etmeyi düşünmeliyiz. Saklanmaya devam etmektense topraklar. Seçme hakkımızın zorla elimizden alınmasını istemiyorum."

Cailyn dönüp Alfa'ya baktı. "Bu konuyu diğer Annelerden herhangi biriyle konuştun mu?"

Naysa Ana ve arkasındaki masaya oturmak için hareket etti. "Genel kanı, kendimizi Topraklara yeniden tanıtırsek ne olacağı konusunda hiçbir fikrimiz olmadığı yönünde. Risk çok büyük."

Cailyn masada katıldı ve karşısına oturdu. "Bu geçerli bir endişe."

"Öyle. Ama bir çözüm bulmamak için yeterli bir sebep değil."

Cailyn bir nefes verdi. Eğer Anneler bölünmüşse, bunun iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey mi olduğundan emin değildi. "Diğer Anneler benim Burada mı?"

Naysa başını salladı. "Onun Alfa'nızın mırıltısının yerine geçebilecek potansiyel bir kişi olduğunu düşünüyorlar."

"Ne?" Cailyn dehşet içinde haykırdı.

Naysa bir elini kaldırdı. "Merak etme, artık fazla mırıldanamıyor. Bu onun rastgele yaptığı bir şey - ihtiyacın olan şeyi sana vermek için bunu kontrol edemiyor."

Cailyn'in elleri kıpırdandı. "Peki ihtiyacım olan şeyi bana nasıl vermeyi düşünüyorsun?"

"Doğrusu emin değilim," diye itiraf etti Naysa Ana, kaşları çatılmış bir halde. "Freya Ana en güçlü Annelerden biri. Eğer titreşimi o yaratamadıysa, bunun nasıl yapılabileceğinden emin değilim."

"Yani bu zinciri acı çekmeye mahkum muyum?"

Naysa Ana cevap vermedi ama vermek zorunda da değildi. Gözlerindeki endişe Cailyn'de korku uyandırmaya yetmişti.

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

DROCCO

"Neden bu kadar uzun sürüyor?" Drocco homurdandı. Geçidi incelemeye devam eden Malloron, Rada ve Kuan'ın arkasında volta atıyordu. Malloron'un Drocco'nun teklifini kabul ettiği günden beri durmaksızın çalışıyorlardı ama çok az ilerleme kaydedilmiş gibiydi. Torin kalan savaşçıları toplamış ve en az altmışının yeni bir savaşa hazır olduğuna karar vermişti. Bu yeterli değildi, özellikle de Anneler bu Yeteneği savaşta kullanabiliyorlarsa. Tabii ki Torin bunun Aptalcaydı ama Beyaz Okyanus'u dolaşan savaşçıların ne zaman geleceğinin garantisi yoktu ve mecbur kalmadıkça Cailyn'e ulaşmak için bir dakika daha beklemeyecekti.

Malloron ancak o gün öğleden sonra nihayet bir çözüm bulabildi. "Portalı yeniden oluşturabilirim, ancak her iki tarafta da bakımının yapılması gerekiyor. sizi ve savaşçılarınızı kadar uzun süre açık kalmasını sağlayacağız," dedi. "Diğer tarafta ne tür bir direniş beklediğinizi bilmiyorum ama bunu sürdüremezsek geçit uzun ömürlü olmayacaktır."

Drocco bir an için düşündü. "Özel bir zamanda tekrar açabilir misiniz?"

"Diğer tarafta onu sabitleyecek biri olmadan olmaz."

Drocco nefes nefese kaldı. Cailyn'i geri getirmek için bir çıkış yoluna ihtiyacı vardı. Çıkış yoluna vardığında ne bulacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Omega köyü, ama Omega Annelerinin Alfalar bulmaya hevesli olmayacağını biliyordu. Onları kaç casusun koruduğunu ya da kaçının Yeteneği Cailyn'in ona saldırdığı gibi kullanabildiğini bilmiyordu. "Beni geçidin açıldığı yere götürebilir misin?"

Malloron düşünceli bir ifadeyle duvara baktı. "Emin değilim. Bu portal bize nereye gideceğimiz konusunda bir fikir veriyor ama güvenilmez. Orada hiç

tam olarak o geçidin gittiği yere varacağınızı garanti ederim."

Drocco başını salladı. "O zaman ." Risk almaya hazırdı.

Malloron, "Hazırlıklarınızı yapın, yarın yaparız," dedi. "Şimdi gidiyoruz," diye sertçe cevap verdi Drocco. "Beklemeyeceğim." Malloron ona baktı. "Yeteneği kullanmak enerji ve konsantrasyon gerektirir."

Size yardım etmeyi kabul ettiğimden beri neredeyse hiç uyumadım ve neredeyse hiç yemek yemedim. Şimdi ikisini de yapacağım." Malloron onun cevabını bekleme zahmetine yanından geçip gitti, savaşçılara işaret etti ve Büyük Salon'a geri döndü.

Drocco hayal kırıklığı içinde homurdandı ama Lox Yetenek Zanaatkârlarına baktığında yorgunluk gözlerinden okunuyordu. En iyi formlarında olmalarına ihtiyacı olduğunu kabul etmek zorundaydı.

"Yiyin ve dinlenin," dedi onlara. "Yarın yola çıkıyoruz."

Her ikisi de başlarını eğdi ama ayağa kalktıklarında Rada dönerken Kuan dönmedi.

"Bizi kabul ettiğiniz ve koruduğunuz için teşekkür ederiz İmparator," dedi sesi derinden gelerek. "Nadiren kimse tarafından kabul edildik-" Sırtını dikleştirmeden ve parlayan bakışlarını onunkilere geri döndürmeden önce bir an için gözlerini kaçırdı. "Yarın sizi canımız pahasına koruyacak olan Yetenek-zanaatkârları olmaktan onur duyuyoruz."

Drocco başını eğdi.

"Sizin için bir cazibe zinciri oluşturmamızı önermek isterim, İmparator."

Bunun üzerine Drocco kaşlarını çatı. "Ne halt etmeye?"

"Güvenli bir yer yaratma yeteneğine sahip herhangi bir Yetenek zanaatkarı

Çorak Topraklar'da yaşayan bir Yetenek-zanaatkârına karşı dikkatli olmak gerekir," dedi Kuan. "Her ne kadar başarılı bir savaşçı olsanız da, siz bir Yetenek avcısı değilsiniz, İmparator. Eğer korumasız giderseniz risk altında olursunuz."

"Korunacağım," dedi Drocco sinirli bir şekilde. "Savaşçılarım olacak"

Rada kız kardeşinin yanına döndü. "O haklı, İmparator. Herhangi bir nedenle bizden ayrılırsanız, korunmalısınız."

Drocco, "Zihnimi ya da yeteneklerimi engelleyecek şeyi giymek zorunda bırakılmayacağım," dedi, sesi sertti.

," dedi Rada güven verici bir şekilde. "Aslında çok karmaşık bir şey yaratmak için zamanımız yok. Esas olarak saldıran herhangi bir büyüye karşı kalkan oluşturabilecek bir şey olmalı."

"Ve yerini bildirmek için," diye mırıldandı Kuan düşünceli bir şekilde, kız kardeşine dönerek. "Ayrılırsak diye."

Rada başını salladı. "Ve belki de zinciri gizleyecek bir şey, böylece Yetenek-zanaatkârları onu taktığını fark etmezler."

"Evet," diye kabul etti Kuan. Drocco itiraz etmeye başlayınca, "Ama istediğin zaman çıkarabileceksin," diye hızla ekledi.

Rada sesini alçaltarak tekrar Kuan'a döndü. "Bu tılsımları yaratacak mücevherlere sahibiz, değil mi?"

Kuan, "Biliyoruz ama Çorak Topraklarda ne kadar etkili olacaklarını bilmiyoruz," diye yanıtladı.

"Denemeye değer."

"Anlaştık." Kuan dikkatini tekrar Drocco'ya çevirdi. "Onu yaratmak için iznimize ihtiyacımız var, İmparator."

Drocco dikkatle düşündü. Cailyn üzerinde tılsım zincirini kullanması onun bir parçasını kontrol etmenin bir yoluydu. Birine kendisini kontrol etme şansı vermek konusunda isteksizdi ama yine de ikizler iyi bir argüman ortaya koymuştu. Bu saldırı, adamlarını Batı Toprakları'na gittiklerinden bile daha kötü bir duruma sürükleyecekti. Bu Yetenek ustası Anneler açıkça çok güçlüydü ve belki de Lox Yetenek ustaları dışında hiç kimse onlara bu Yetenekle meydan okuyamazdı. Korunması ya da yerinin tespit edilmesi gerekiyorsa, bir tılsım zinciri mantıklı olurdu.

"İzin veriyorum," dedi Drocco yavaşça. "Kendim takip çıkarabilmem koşuluyla."

Her iki kadın da eğildi. "Elbette," diye cevap verdiler hep bir ağızdan, sonra da arkalarını dönüp gittiler.

Drocco onların koridorda ilerleyişini izledi. Garip ve sıradışıydılar ama son derece güçlü olduklarına şüphe yoktu. Asıl soru, yeterli olacaklar mıydı? Bütün bir İmparatorluğu Annelerden korumak için yeterli olacaklar mıydı? Ve Omega köyüne girmek için yeterli olacaklar mıydı?

Ertesi gün Drocco geçidin yanında durup halkının toplanmasını bekledi. Bütün gece zar zor uyumuştı, kayıp Omega'sının anıları bir kez daha ona işkence etmişti.

Keşke Cailyn'le yatak odasında kalsaydı ya da onu yanına alsaydı, şimdi Omega Annelerinin elinde olmazdı. Ondan bir cevap almaya çok yaklaşmıştı, gerçekten nasıl hissettiğini ya da en azından endişelerinin ne olduğunu öğrenmeye çok yaklaşmıştı ve şimdi onunla tekrar karşılaştığında nasıl olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Ne olursa olsun, onu saraya geri getirecekti. Onun için acı çekiyordu. Çocukları için acı çekiyordu. Gece boyunca birden fazla kez ona uzanmıştı; pürüzsüz tenine, onu kendine yaklaştırıp kokusunu içine çekmeye, onun ve çocuk için mırıldanmaya, onu çok büyüleyen yuvarlak karnını ovmaya. Ve o her seferinde

Orada olmayınca, bir balta saplanmış gibi hissetti. Bir daha asla onsuz bir gece geçirmek istemedi ve ikizler Torin'le birlikte yaklaşırken, bunu yapmayacağına karar verdi.

"Savaşçılar hazır, Drocco," dedi Torin, onun önünde durarak. "İki tanesinin senden önce, diğerlerinin de senden sonra geçmesini öneriyorum."

Drocco başını salladı. "İlk geçen ben olmalıyım." "İmparator," diye başladı Rada. "Muhtemelen geçit sıçramaya başlayacak Kuan ve ben onu diğer tarafta sabitleyemediğimiz sürece, onu kullandığımızda. Biz olmadan, içinden geçen her kişi ne kadar uzağa atladığına bağlı olarak kendini biraz farklı bir yerde ya da çalınca farklı bir yerde bulabilir."

"En büyük risk," dedi Kuan, "birisi içinden geçerken geçidin atlamasıdır. Bu onları kesinlikle öldürecektir. Geçidi diğer tarafta sabit tutabilmemiz için önce bizim geçmemiz gerekiyor."

"Ancak," diye koridorun diğer tarafından Malloron'un sesi geldi, "ilk geçen kişi büyük olasılıkla geçidin en son kullanıldığı yere en yakın olan kişi olacak."

Drocco selamlamak ve anlayış göstermek için başını eğdi. "O zaman ilk geçen ben olacağım," diye onayladı.

Malloron, "Önce ikizler geçerse, siz ve diğer savaşçılarınız için açık tutabilirler," dedi.

"Bunun herhangi bir olumsuz yanı var mı?" Drocco ikizlere sordu. "Biz geçtikten sonra tekrar sıçrayabilir," diye itiraf etti Rada.

Kuan, "Yerini tespit etmemiz ve ardından açık tutmamız gerekecek," diye ekledi. "Yani hiçbir garanti yok."

Drocco tekrar başını salladı. "O zaman ilk geçen ben olacağım."

Torin kaşlarını çatı. "Öldürülebilirsin. Ya da Çorak Topraklar'da asla bulunamayacağın bir yere gidebilirsin."

"Bu almak zorunda olduğum bir risk," dedi Drocco hızlıca. "Geri dönmezsem başıma bir şey gelirse ne yapacağınızı zaten biliyorsunuz."

Torin isteksizce başını salladı. Bir gün önce Drocco Torin'in kendisiyle gelmemesi için ısrar ettiğinde tartışmışlardı. Torin'i hiç bu kadar öfkeli görmemişti ama onu bir savaştan da hiç geri çevirmemişti. Ancak bu, nasıl kazanacağı hakkında hiçbir fikri olmadığı bir savaştı. Cailyn'in ona söylediklerinden başka hiçbir bilgisi olmadan ve neyle karşılaşabileceği hakkında hiçbir fikri olmadan körlemesine gidiyordu. Bu, birine saldırmanın en aptalca yoluydu, şimdiye kadar sahip olduğu en riskli plandı, ona hiçbir bölge veya başarı kazandırmamış bir yöntemdi

Doğu Toprakları'nı ele geçirdiğinde. Ama başka bir seçenek yoktu. Omega köyü hakkında sadece o bir şeyler biliyordu. Onlar hakkında hiçbir şey kaydedilmemişti, onlar hakkında ulaşabileceği ortak bir bilgi yoktu, Keep'te ona bilgi verecek hiçbir kayıt yoktu; ona daha fazla yardımcı olabilecek hiçbir şey yoktu. İşte bu yüzden beklemenin bir anlamı yoktu. Elleriindeki tek şey bu geçitti ve o bile zayıf bir bağlantıydı. Torin'in güvende olmasına ihtiyacı vardı, böylece o dönmezse Lox'a liderlik edebilirdi.

Malloron geçidin önünde durmak için hareket etti. "Hazır mısınız?"

Rada, Drocco'ya tılsımlı zinciri uzattı ve o da boynuna geçirirken başıyla onayladı.

Malloron, Rada ve Kuan dağıldılar, böylece Malloron'un yüzü ikizler onun iki yanında birbirlerine bakıyorlardı. Bir anda hava kalınlaştı ve parıldamaya başladı, sihir kırıntıları üçünün arasında karmakarışık bir top haline geldi. Küçük, mavi bir kıvılcım olarak başladı ve giderek büyüdü, daha fazla büyü topladı, çılgınca döndü ve titreşti, hem renk hem de şekil değiştirdi.

"Geçit!" Malloron, neredeyse kendisi kadar büyüdüktan sonra havladı.

İkizlerin kafaları duvara doğru döndü ve hemen duvarda gümüşü bir parıltı belirerek geçidin şeklini ortaya çıkardı.

Malloron Drocco'ya baktı. "Hazır ol." Derin bir nefes alırken göğsü genişledi ve nefesini verdiğinde karmakarışık büyü geçide doğru yükseldi.

Çarpıtılmış büyü duvarla temas ettiğinde havada bir parıltı oluştu ve portal aniden var oldu, parlak ve ışıltılı, sanki güneş koridoru doldurmuş gibi tüm alanı aydınlattı. Duvardaki yerinde dalgalandı, kenarları kontrol edilemeyen büyüden oluşan devasa bir kapı görünene kadar dışarı doğru kanadı.

"Gidin!" Malloron bağırdı.

Drocco geçide doğru koştu, Torin'in ikizlere onu takip etmeleri için bağırması kulaklarında yankılandı ve atladı.

Cailyn'in yarattığı portallara hiç benzemiyordu - girdiğinde teninde pürüzsüz, ipeksi bir his yoktu. Bunun yerine, sanki yumruklar aynı anda vücudunun her tarafını yumrukluyor gibiydi. Dişlerini sıktı ve gerildi ama Bunu tam olarak deneyimleme şansı bile bulamadan, kumlu zemine çömelmiş bir pozisyonda indi.

Zorlukla nefes alarak ayağa kalktı.

Bir açıklıkta, kumlu ama kayalık bir yüzeyde duruyordu. Tepesinde mavi bir gökyüzü uzanıyordu, parlak ve berrak. Biraz ötede, önünde bir dizi kulübe uzanıyordu. Omega köyü.

Drocco arkasındaki geçidin var olup olmadığını görmek için arkasına döndü ama yoktu. Nereye atladıysa ikizlerin yakınlarda olmasını umuyordu. Omega köyüne atlamayı başarmıştı ama ikizlerin Çorak Topraklar'da nereye varacakları belli değildi. iyi tarafı, koruyucu bir bariyerle bu zorlu ortamla savaşabileceklerini hissetmeleriydi.

Ancak, büyüyle gizlenmişse Omega köyüne nasıl gireceklerinden emin değillerdi. Malloron'un bazı fikirleri vardı ama hiçbir garanti değildi. Drocco şu anda bunu düşünmemeye karar verdi. Cailyn'i bulabilirse, muhtemelen onları geri götürebilirdi.

Solundaki ani bir kıpırtı gerilmesine neden oldu ve başını çevirip baktığında cüppeli bir kadın çömeldiği yerden ayağa kalktı. Kadın yürümeye başladı ama sonra Drocco'yu gördü. Kadının yüzüne sızan aşırı korku başka bir senaryoda komik olabilirdi. Drocco daha bir şey söyleyemeden kadın cüppesini kaldırdı ve binalara doğru koşmaya başladı.

Drocco onun peşinden gitmeden önce tekrar etrafına bakındı.

Binalara yaklaştıkça havadaki güçlü Omega kokusunun farkına vardı. Burası kesinlikle aradığı yerdi. Koku toprakla, parfümlü çiçeklerle ve köyün diğer karışık kokularıyla karışmıştı ama yine de oradaydı. Garip bir şekilde, onu cezbetmiyordu. Ona sadece Cailyn'in kokusunu ve onun için içinde yanan arzuyu hatırlatıyordu. Hızlandı, ona ulaşmak için sabırsızlanıyordu.

Kısa süre sonra kulübelerin arasında yürüdü ve köyün bilinen Topraklar'ın hiçbir yerinde olmadığı anlaşıldı. Binalar garip bir malzemeden yapılmıştı, taş değil, tuğla değil, ama ilkel kulübeler de değildi. Kumlu, yıpranmış

Yollar yerine patikalar binalar arasında dolanıyordu. Beyazlar arasında sarılar kahverengiler köyü tek tipleştirerek kırsal bir his verirken, bol yeşillik de çevreyi aydınlatıyordu. Ağaçlar, çimen parçaları, Alanı bol miktarda renkli çiçek ve diğer dekoratif bitki örtüsü kaplıyordu. Birkaç kadın , konuşuyor, sohbet ediyor ya da birbirleriyle oturup yemek yiyordu. Sakin ve sessiz atmosfer huzurlu görünüyordu.

Drocco ortamın sükûnetinin kendisini etkilemesine izin vermemeye çalıştı. Parmaklarını oynattı, baltasının ve kılıcının ağırlığını hissetmek için sırtını gerdi. Sakin ortamın büyü bir etkinin sonucu olduğundan şüpheleniyordu.

Ne yöne gideceğine karar veremedi bir avuç kadın yaklaştı ve etrafını sarana kadar dağıldılar.

"Ne istiyorsun?" bağırdı tam karşısındaki kadın. "Kimsin sen ve buraya nasıl geldin?"

"Buraya Cailyn Andaus için geldim," diye Drocco. "Ben İmparator Drocco Andaus. Eşim için buradayım."

"Davet edilmediniz," dedi kadın, sesi sertti. "Özel araziye izinsiz giriyorsunuz. Buraya nasıl geldiniz?"

Drocco ondan uzaklaşıp etrafını tekrar inceledi ve ne tarafa gideceğini düşündü. Köyün makul bir büyüklükte olacağını düşünmüştü ama bir köy için fazla geniş görünüyordu. Uzakta, gökyüzüne doğru yükselen büyük binalar buranın daha çok köy hissi veren bir şehir olduğunu gösteriyordu.

Önündeki kadın tekrar konuştu ama o onu duymazdan geldi. Konum mücevherini çıkardı ve avucunun içinde tuttu. Artık titremiyordu ve parlayan çakıl grisi bir renge dönüşmüştü. Cailyn buradaydı ve çok yakındaydı. Mücevheri avucunda tutarak onun bulunduğu yere doğru ilerlemeye başladı, mücevherin renginde nereye gideceğini gösteren değişiklikleri izliyordu. Sadece simsiyah olduğunda Cailyn'in yakınında olacaktı.

Yürümeye başlar başlamaz, etrafını saran Omega kadınları büyüyle saldırmaya, ona sorular ve talepler yöneltmeye başladılar ama onları görmezden gelmek kolaydı. Tabii ki tılsım zinciri, etrafını saran görünmez bir kalkanla onların bu girişimlerini savuşturdu ve büyüü kendisinden uzaklaştırdı. İkizlere öngörülerini için sessizce teşekkür etti.

Konum mücevheri onu daha fazla binanın bulunduğu bir alana götürdü. Hepsi kadın olan köylüler yaptıkları işi bırakıp yaklaşan manzaraya baktılar; etrafı Omegalarla çevrili bir Alfa onu takip ediyor ve yürürken ona saldırıyordu. Birçoğu, özellikle de çocukları ya da genç kızları olanlar, telaş içinde bağırarak kaçtı. Diğerleri ise sadece bakakaldı.

Herkesin geçip gitti, gözleri konum mücevherindeydi ama etrafındaki kalkan sessizce vızıldamaya başlayınca başını kaldırıp önünde titreşen beyaz cübbeli bir figür gördü. Durdu, geniş bir duruş sergiledi, konum mücevheri yumruğundaydı ve diğer eli silahlarına uzanmaya hazırды. Figür, yaşlı bir kadını ortaya çıkaracak şekilde sabitlenene kadar çılgınca titreşti. Anında yanında iki figür daha belirdi ve sonra iki yanında iki figür daha belirdi.

Diğer dört figürün görünüşü sabitlenirken, ilk yaşlı kadın ona dikkatle baktı. "İmparator Drocco."

Drocco çenesini sıktı. Kadınların hepsi yaşlıydı ve hepsi beyaz cüppeler giyyordu. "Anneler," diye karşılık verdi.

"Görüyorum ki Cailyn size bizim hakkımızda bazı bilgiler vermiş," dedi ortanın sağındaki kadın. "Seni kovalamak zorunda kalmamız yerine kendi rızanla bize gelmiş olman iyi bir şey."

"Neden burada olduğumu biliyorsun. Onu bana ver."

"Korkarım şu anda bunu yapamayız," dedi en soldaki kadın. "Ona daha fazla zarar gelmesini önlemeye çalışıyoruz. "

Drocco konum mücevherini avucunun içinde sertçe sıktı. "Ona daha fazla zarar gelmesini engelleyeceğim. O benim eşim ve benim sorumluluğumda.

Onu bana ver."

Beş kadın öylece durup onu izledi ve o da her birinin gözleriyle sıkıca buluştu. Hepsinin görünüşü farklıydı; ten renkleri sienna kahverengisinden fildişine, saçları çelik grisinden kumrala ve siyaha kadar değişiyordu. Bilinen Topraklar'ın dört bir yanından geldikleri belliydi ama tüm kadınlar arasındaki iki ortak özellik kukuletalı beyaz cüppeleri ve gözlerindeki endişe dolu bakıştı.

Durup birbirlerini gözlemlerken, etraflarındaki her şey durgunlaştı. Görüş alanının ötesinde köylüler varsa da hiçbir fikri yoktu. Karşısındaki kadınlar Cailyn'in karşılaştığı sorunlara neden olan kişilerdi. Kulübede yaşadığı depresyona neden olanlar, onu eşi olarak görmek yerine şüpheyile bakmasından sorumlu olanlar onlardı. Bunlar bedel ödemesi gereken kadınlardı. Ama önce Cailyn'e ihtiyacı vardı.

Bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Eğer onu bana vermezsen," dedi, "onu alırım."

Anneler yanıt vermedi, ancak etrafındaki kalkan sallanmaya başladı. Drocco dikkatini tekrar mücevhere odaklamadan önce onlara hırladı. Cailyn'e ulaşması gerekiyordu. İkizler eninde sonunda onun yerini bulacaktı ama önce onu bulması gerekiyordu.

Tekrar yürümeye başladı, daha yoğun yapılaşmış bölgeye doğru ilerlerken Annelerin etrafında manevralar yapıyordu. Yol aldıkça kalkanı sarsılıyor, yankılanıyor ve hatta zaman zaman genişleyip daralıyor gibi görünüyordu. Ama başarısız olmadı.

Konum taşı kömür rengini almaya başladığında, Anneler ve eğitimli casuslar oldukları belli olan bir grup Omega onu takip ediyor ve saldırıyordu. Kendini köyde yeri yokmuş gibi görünen devasa, özenle yapılmış, inci bir binanın önünde buldu. Bir saray ile tapınak arası bir şeye benziyordu. Ancak, oraya vardığında etrafını saran Omegalar paniğe kapılmış gibiydi. Anneler etrafa dağıldı ve diğer herkesin uzaklaşmasını emretti. O seyahat ederken kendi aralarında konuşuyorlardı ama o söyledikleri hiçbir şeye dikkat etmemişti.

Tam binaya yaklaşırken yeni bir patlama duydu ve neredeyse dengesini kaybederek tökezledi. Kendini sabitledi ve sesin geldiği yöne döndü. Annelerden ikisi, ellerini tutmuş, gözlerinde nefretle ona doğru yaklaşıyordu. Ve onlar ikizdi.

Drocco'nun gözleri büyüdü.

Başka bir şey düşünmeden patlama tekrar geldi, tekrar geldi ve son vuruşta onu ayaklarından fırlattı. Boynundaki tılsımlı zincir titredi ve o anda zarar gördüğünü anladı. Dehşet Midesi bulandı ama zincirin hâlâ sihirli olması içini rahatlattı. Eğer hâlâ titreşiyorsa, Lox ikizleri onu kesinlikle bulabilirdi.

Daha patlamanın etkisinden kurtulamadan, serin ipeksi büyü etrafını sardı ve onu ayağa önce vücudunun etrafına sabitledi. Ona karşı mücadele etti ama büyü onu bırakmadı.

Anneler onun önünde toplandı.

"Onu buradan çıkaracağım," diye hırladı Drocco. "Ve sonra Alfalarım için Omegaları alacağım."

İlk ortaya çıkan, en yaşlı görünen ve sadece adını söylemek için konuşan Anne başını iki yana eğdi. "Seni parçalayabilirim kollarını ve bacaklarını hemen şimdi vücudundan ayırıp seni Ordunuzun sizi asla bulamayacağı çorak topraklar." Isıran sesi çakıllı ve sertti. "Hayatta olmanızın tek nedeni Cailyn ve çocuğuna yardım etmek." Diğerlerine bir bakış attı. "Onu içeri götürün."

Etrafındaki sihir onu yerden birkaç santim yükselip havada süzülene kadar yukarı çekti. Arkasındaki Annelerin önünde sürüklenerek Cailyn'in olduğunu bildiği büyük binaya doğru ilerledi. Drocco onu tutan büyüye karşı mücadele etti ve kıvrandı ama büyü sağlam ve katıydı. Ne kadar şiddetli bir şekilde iterse itsin, vazgeçmedi.

Onu binanın giriş holünden geçirdiler ve büyük bir odaya ulaşana kadar birkaç koridordan geçirdiler. Anneler

Drocco'yu arka duvara doğru bastırırken, onlar da kendi aralarında, duyamayacakları bir yerde konuşuyorlardı.

Drocco çevresi hakkında olabildiğince çok şey öğrenmeye çalıştı. Kalkanının yok olmasıyla Anneler onu dezavantajlı duruma düşürmüştü. Tılsım zincirinin hâlâ yerini gösterdiğini ama şu anda Cailyn'e ulaşmakla daha çok ilgileniyordu. Artık ne bekleyeceğini bildiğine göre, savaşçıların geri kalanı Batı Toprakları'ndan geldikten sonra her zaman köye geri dönebilirdi.

Anneler aniden ona döndüler o da ne söyleyeceklerini bekleyerek gözlerini kıstı.

"Çorak Topraklar'da açık bir geçidiniz var," dedi simsiyah saçlı Annelerden biri. "Bakımı yapılıyor ve her iki uçtan da açık tutuluyor. Bunu nasıl yapıyorsunuz?"

"Cailyn'i görmek istiyorum," diye karşılık verdi.

Annelerden kumral saçlı bir başkası, "Oh yapacaksınız," dedi. "Ama önce sorularımıza cevap vereceksin."

"Çorak Topraklar'ın sahibi siz değilsiniz," dedi Drocco sert bir sesle. "Eğer endişeleniyorsanız, gidin ve araştırın. Bulacağınız şey sizi şaşırtabilir." Umarım Çorak Topraklar'da Kuan ve Rada ile çatışmaya giren Omegalar varsa köylerinin yeri tespit edilebilirdi.

Şaşırtıcı bir şekilde, Annelerin çoğu onun verdiği yanıt karşısında endişelenmiş görünüyordu. Önce birbirlerine sonra da ona baktılar.

"İmparator Drocco," dedi siyah saçlı olan. "Bize bir kez olsun Omega'nıza nasıl yardım etmeye çalıştığınızı sormadınız. Onun hâlâ burada olmasının, onu henüz size geri göndermemiş olmamızın bir nedeni var."

Drocco patlayan öfkeyi bastırmaya çalıştı. "Onun neden hâlâ burada olduğu önemli değil." Sesi neredeyse bir kükreme gibiydi. "Senin yardımınla ilgilenmiyorum. Bir Omega'nın Alfa'sını defalarca reddetmesine neden olan türden bir yardım. Omega'nın Alfa/Omega ilişkisine bakışını ve anlayışını çarpıtan türden bir yardım. Senin yardımın ikimizin de dinamiğine zarar veriyor ve Omega'ma yardım etmen umurumda bile değil. Ondan uzak durmanı istiyorum. En başta onu buraya getirmemeliydin."

Annelerin yüzleri temkinli bir hal aldı. Kumral saçlı ikizlerden biri hayal gördüğünü mırıldanarak arkasını dönerken, siyah saçlı olanı endişeyle ellerini ovuşturmaya başladı.

En yaşı, kır saçlı Anne kayıtsız kaldı. "Seçimleriniz için bizi suçlamaya çalışmanız beklenir," dedi. "Sizler Alfaların doğasını senin Omega'na kanıtlamış biri. Kimse seni ona bu şekilde davranmaya zorlamadı. Bizi sorgulamak için buraya gelmeyi o seçti. Hatırlamayacağını bildiği cevaplar. Bunun bir yardım çılgılığı, onu senden kurtarmak için bir yalvarış olabileceğine inanmaya başlıyorum."

Drocco'nun vücudunu sert bir sıcaklık dalgası kapladı. Eğer söylenenlere inanacak olursa, Cailyn gerçekten de kendi isteğiyle gelmişti - gitmeyi seçmişti.

"Eğer bana kalsaydı, onun sana dönmesine asla izin vermezdim," dedi Anne, sesindeki sertlik yüzüne de yansımıştı. "Ama bu benden, sizden ya da ondan daha büyük bir mesele. Gerçek şu ki, çocuğunuz bu zincir yüzünden risk altında.

Cailyn'in boynunda kalıyor. Bize onu sadece senin çıkarabileceğini söyledi. Bu doğru mu?"

Drocco bir an için şaşırıldı. Tılsım zinciri çocuğuna nasıl zarar verebilirdi? Yapılması için talimatları gönderdiği zamanı düşündü. İkizlere Omega'sını hamile bırakmaya niyetli olduğunu belirtmemişti. Ama ona ya da çocuğa zarar verebilecek bir şey yaratmayacaklarından emin miydi? Eninde sonunda onu hamile bırakmak isteyeceği çok açıktı. Ya da belki bu Anneler yalan söylüyordu. "Onu görmek istiyorum."

"Tılsımlı zinciri kim yarattı?" diye sordu kahverengi saçlı Anne.

Drocco dişlerini sıkarak, "Onunla konuşmama izin verin," dedi.

Anneler uzun bir süre sessiz kaldılar. Sonra gri saçlı Anne kahverengi saçlı olana baktı. "Cailyn'i getir."

BEŞİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn odasının kapısı pat diye açılınca gerildi.

"Alfa'nız burada," dedi Victoya soluk soluğa, sarı saçları hafifçe dağılmış, ela gözleri kocaman.

Cailyn'in kalbi neredeyse ağzına fırlayacaktı ve yavaşça ayağa kalktı, elindeki kitap yere düştü. "Ne?"

"Alfa'nız burada, yerleşkede."

Cailyn'in ağzı açık kaldı. "Nasıl? Nasıl burada olabilir?"

Victoya başını salladı. "Bilmiyorum. Yerleşkede belirdi ve buraya, bu binaya doğru ilerlemeye başladı. casus onu yavaşlatmak için saldırdı ama büyüyle korunuyor. onu."

"O mi?" Cailyn'in kalbi göğsünde çarpıyor, midesinde hem heyecan hem de gerginlik hâkimiyet için savaşıyordu.

"Bilmiyorum," dedi Victoya. "Anneler geldi."

Cailyn Victoya'ya doğru bir adım attı ve panik içinde kolunu yakaladı. "Ne oldu? Ona ne yaptılar?"

"Bilmiyorum," diye tekrarladı Victoya. "Ortaya çıkar çıkmaz seni uyarmak için buraya koştum. O senin için geldi."

Cailyn elini Victoya'nın kolundan bıraktı, başı rahatlamıştı. Drocco'nun olmadığı önceki iki gece tam anlamıyla cehennem gibiydi.

Annelerin hiçbirisi Alfa mırıltısını yeniden yaratamamıştı. Ve canı o kadar çok çekmişti ki hiç uyuyamamıştı. O kadar endişeliydi ki

ama midesindeki titreşim şimdiye kadar güçlü kalmıştı. "Cailyn," dedi

Victoya, bebeği izlerken yüzünde beliren bir kaş çatmayla Cailyn yakından. "Buna izin vermeyeceklerini biliyorsun-"

"Victoya," diye sert bir ses geldi kapıdan. "Burada ne yapıyorsun?"

Her iki kız da ayağa kalktı ve doğruldu, yüzlerini kapıya döndüler.

"Anne Orlee," diye selamladı Victoya başını eğerek. "Cailyn'i buraya gelen Alfa'nın tehlikesi altında olabileceği konusunda uyarmaya geldim. bileşik."

"Buna gerek yok," dedi Rahibe Orlee sakince. "O kontrol altına alındı."

"Kontrol altına mı alındı?" Cailyn telaşla konuştu. "Sen ne-"

"Victoya," diye araya girdi Orlee Ana. "Alfa'ya tanık olan Omegaları nasıl rahatlatacakları konusunda bilgilendirilen bir dizi casus var. Bazıları, özellikle de küçük çocuklar üzgün, diğerleri ise meraklı ve soruları var. Artık görevde olmadığınız için bu göreve yardımcı olmanız gerekiyor. Lütfen şimdi gidin."

Victoya başını salladı ve kapıya doğru yöneldi, önce Cailyn'e baktı Sola

"Drocco'ya ne yaptınız?" Cailyn tedirgin bir şekilde sordu.

Anne Orlee, "Kendisi bir eğitim odasında tutuluyor," dedi, onu dikkatle izliyordu. "Seni soruyor."

Cailyn ona ihtiyatla baktı. "Onu görmeme izin verir misiniz?"

"Evet, ama onu tılsımlı zincirini çıkarmaya ikna etmelisin. Her şeyi çözmenin en kolay yolu bu. Eğer çıkarırsa, ikinizin de hafızası değişecek ve ikiniz de kimseye daha fazla zarar vermeden buradan ayrılabileceksiniz."

Cailyn inanamayarak başını salladı, Drocco'nun yerleşkeye gelmiş olmasına akıl erdiremiyordu. İçeri girmenin yolunu bulmuştu. "Buraya nasıl geldi?"

Orlee Ana'nın ağzı gerildi. "Bu Annelerin ele alması gereken bir endişe, Cailyn. Bu konuda endişelenmene gerek yok. Senin için asıl önemli olan, onun tılsımlı zinciri çıkarmasını sağlamak."

Cailyn başını salladı. Endişeleri ne olursa olsun, Drocco'yu görmeye ve onunla birlikte gitmeye daha da hevesliydi. Ama Naysa Ana'yla yaptığı konuşmayı hatırlayınca tereddüt etti. Alfaları ve Omegaları tekrar birleştirebilmesinin bir yolu var ?

"Hemen gitmeliyiz Cailyn," diye ısrar etti Orlee Ana. "Kendini hazırla. O oldukça... üzgün."

Cailyn az olduğunu bildiği bu söz karşısında neredeyse gözlerini devirecekti. "Evet," dedi kararlılıkla. "Ben hazırım."

Ama odaya girip girişte toplanmış Annelerin arasından geçerken, onu kucaklayan şok rüzgârı hazır olmadığını söyledi. Büyü Drocco'yu duvara yapıştırdı; kalın kolları

Yüzü öfkeyle buruşmuş, saçları vahşi, gözleri sertti. Onu görünce kalbi küt küt atmaya başladı ve nasıl hapsedildiğine bakarak yavaşça ilerledi. Onu bağlı tutmak için güçlü bir filtrelenmiş büyü kullanmışlar görünüyordu.

"Drocco," diye nefes alarak temkinli bir şekilde ona yaklaştı. Drocco'nun gözleri onunkilere kaydı ve aynı anda sayısız el kollarını kavrayıp onu geri çekti. Kız ona gülümsedi ama o gülümsemesine karşılık vermedi. Gözleri yumuşamadı bile ve aniden içine bir korku düştü. "Bu adama ne yaptın? O mu?" diye sordu, gözlerini ondan ayırmadan.

"Biz hiçbir şey yapmadık," diye tersledi Freya Ana. "Hepimize zarar vermek niyetiyle yerleşkeye girdi."

"Sizi görmeyi talep etti," dedi Fern Ana sakın bir sesle, ama işaret ederek. "Biz de onun isteğini, bizim isteğimizi yerine getireceği umuduyla yerine getiriyoruz."

"Drocco," diye fısıldadı Cailyn. Başka bir şey söylemek için ağzını açtı ama ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Buna o sebep olmuştu. Kalacağına söz verdikten sonra onun sarayını terk etmişti.

"Gitmeyi sen mi seçtin?" Drocco sordu, sesi alçak bir hırıltıya dönüşmüştü ve tüm vücudu gergindi.

"Drocco, ben-"

"Sadece soruya cevap ver!" diye bağırdı.

"Evet," dedi gözlerini indirerek. "Sadece daha fazlasını öğrenmek istedim bilgi." Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra tekrar ona ama gözleri değişmişti. Daha önce sadece bir kez gördüğü sert, vahşi bir boyun eğiş vardı. "Drocco, özür dilerim. Annem hakkında daha fazla bilgi edinmem gerekiyordu ve söylediklerinin doğru olup olmadığını öğrenmem gerekiyordu."

"Demek bana hâlâ inanmadın," diye hırladı Drocco. "Ailenle tanıştığımı söylediğimde hâlâ sözüme inanmadın. Sen bana yatak odamızda bekleyeceğini söylemiştin. Bana hiçbir yere gitmeyeceğini söylemiştin," dedi, gözleri parlarken sesi yükseliyordu. "Yalan söyledin!"

Cailyn irkilmemek için kendini zorladı. "Daha fazlasını öğrenmek için bir şansa ihtiyacım vardı."

"Peki sen yaptın mı?" Drocco tersledi. "Cevaplarınızı aldınız mı?"

Cailyn ağzını açtı ama cevap veremeyeceğini fark etti. Drocco'nun Anneler ona gerçekten de cevaplar vermişlerdi, ama sadece daha fazla soru ortaya çıkarmışlardı.

"olsa bile, söyledikleri her şeye nasıl inanabilirsin?" Drocco ona cevap verme şansı bile tanımadan devam etti. "Onlar yalancı. Akıl karıştırıcılar. Eylemleriyle tüm Alfalara savaş ilan ettiler. Ve bir kenara çekilip zihnini zehirlemeye devam etmelerine izin vermeyeceğim, Cailyn. Bunu daha önce bir kez yaptılar ve şimdi bile hala onların senin gözünde değerli olduklarını düşünüyorsun. Onlara olan sadakatin sona ermeli ve bu benim kılıcımın sona erecek."

O konuşurken Cailyn'in içinde sert bir korku ve panik yükseldi. Söylediği her kelimeye kesinlikle inandığı açıktı, ama bu bütün Omega Yerleşkesi. Kız kardeşlerini riske atacaktı; şimdiye kadar bildiği her şeyi tehlikeye atacaktı. Ve bunu yapacağını biliyordu. Yüzündeki, gözlerindeki inanç ona bunu söylüyordu. Zihni döndü ve bir elini karnına koyarak kendini dengeledi.

Etrafındaki kollar sıkılaştı.

"Bizi istediğiniz kadar tehdit edebilirsiniz," dedi Azia Ana.

"Çocuğunuzun geleceği söz konusuysen bunu yapmanız anlamsız."

"Öyle diyorsun," diye tükürdü Drocco. "Durumun böyle olduğunu kanıtlayacak hiçbir şey yok." "Neden yalan söyleyelim ki?"

Drocco cevap vermedi. Gözlerini Cailyn'e çevirdi ve Cailyn ona bakışlarından nefret etti. Sert ve boyun eğmezdi, kulübesinde onu rahatlatan Drocco'ya hiç benzemiyordu. Onu hayal kırıklığına uğratmış, kızdırmış ve sözünü tutmamıştı. Ama hâlâ onun eşiydi ve bunu her zaman kabul edeceğini biliyordu.

"Tılsım zincirinin bebeğe zarar verdiğini söylüyorlar," dedi sessizce.

"Gelişmesine yardımcı olmak için onu çıkarmanız gerektiğini söylüyorlar."

Drocco'nun bakışları değişmedi. "Ve sen de onlara inandın mı? Öylece?"

Cailyn tereddüt etti. Dönüp kendisine bakan Annelere baktı.

Söyledikleri her şeyi gerçek olarak kabul etmişti çünkü neden yalan söylesinler ki? Cailyn'e bir şey yapma yeteneğini geri vermenin ne anlamı olabilirdi ki?

ona geri dönmeyi planladığında sihir kullanacaktı. Ama tabii ki bilmediği şeyler de vardı.

Ona geri döndü. "Bir Omega çocuğumuz olacak, Drocco," dedi nazikçe.

"Bir kız."

Drocco'nun gözlerindeki sertlik kayboldu. Tüm ifadesi yumuşadı, kaşları birbirine yaklaştı, ağzı açık kaldı. Onun yüzünde ilk kez böyle bir şaşkınlık ve merak görüyordu. Kadın

Gülümsedi, içinde ılık bir rahatlama . Ona gitmek için öne atılmaktan kendini alamadı ama Anneler onu engelledi.

"Bir kızımız mı olacak?" Drocco tekrarladı, vücudu biraz rahatlamıştı. "Emin misin? Bir kız mı? Bir Omega mı?"

Başını salladı ama bu gerçeğin ne anlama geldiğini bildiği için onun bakışlarını tutamadı.

Odaya bir anlık garip bir sessizlik çöktü ve neredeyse onun bunu çözmeye çalıştığını duyabiliyordu.

"Onu almaya mı niyetlisin?" Drocco hırladı, sesindeki sertlik şaşkınlığını gizleyemedi. " bu mu yani? Çocuğum doğduğunda onu almak mı istiyorsun?"

Anne Orlee, "Biz tüm Omegaları koruyoruz," dedi.

Drocco nefesini içine çekti ve tüm gücüyle kükredi. Ses odanın her yerinde yankılandı, Cailyn ve Annelerin yanından yakındaki diğer odalarda yankılandı. Cailyn onun ses tonundan ıstırabını, öfkesini ve kararlılığını duyabiliyordu. Gözleri yaşardı.

Cailyn ve Annelere doğru hamle yaparak kendini öne attı ve Cailyn adımını atarken nefesi kesildi, kasları onu tutan büyüye karşı savaşıyordu. Onlara doğru bir adım daha atarak tekrar sıçradı, yüzü eforla bükülmüş ve derinleşmişti, yumrukları olabildiğince sıkılmıştı. Cailyn olduğu yerde kalakaldı, ona doğru gelirken gözlerini dikmiş bakıyordu. Anneler ise aniden hareketlenmiş ve kendi aralarında çılgınca konuşmaya başlamışlardı.

Drocco bir adım daha attı, ayağı o kadar sert indi ki Cailyn darbenin vücudunu titrettiğini neredeyse hissedebiliyordu. Gözlerini ondan alamıyordu. Onun hareketleri karşısında korkusu artmış olsa da, derinlerde bir yerde

ona ulaşmasını istedi. Onu almasını, kendine çekmesini ve yaptığı şeyle yüzleşirken ona sahip olduğu için mutlu hissetmesini istiyordu.

Bir saatten fazla uzak kalmaya hiç niyeti olmamasına rağmen, onun bunu tutulmamış bir söz olarak değerlendireceğini biliyordu. Ve bunun onun için ne anlama geleceğini kabullenmek zorundaydı. O böyle biriydi.

O daha farkına , adam iki adım daha atmış ve kızın saldırganlığının kokusunu alabileceği kadar yaklaşmıştı Genelde bundan hoşlanmazdı ama yine de kendini kokuyu içine çekerken buldu. En azından ondan geliyordu - hiç yoktan iyiydi.

Kendini Drocco'ya o kadar kaptırmıştı ki, son ana kadar Annelerin onu bırakıp arkasında yarım daire oluşturduklarını fark etmedi.

Birdenbire yeni büyü iplikleri havaya karışarak Drocco'nun etrafında dolanmaya başlayan parlak kordonlar oluşturdu. Hissedince durdu ve ürperdi ama sonra bir adım daha attı. Sihirli kordonlar derisini yırttı Etrafını sararken ve ona karşı savaşıırken boğazında alçak, gürleyen bir hırıltı başladı, ona ve çocuklarına doğru bir adım daha attı.

"Bunu nasıl yapıyor?" diye bağırdı Freya Ana. "Bu güçlü bir büyü. Bununla nasıl mücadele ediyor?"

"Onlar gerçek eşler," bağırdı Naysa Ana. "Onu ve çocuğunu korumak için son derece motive olmuş durumda."

"Sadece bu da değil," diye bağırdı Azia Ana, "o gerçek bir Alfa."

Cailyn gözlerini Drocco'dan ayırdı, gözleri şaşkınlıkla genişledi. "Ne dedin sen?"

"Bunu daha önce tespit etmiştik," diye karşılık verdi Orlee Ana. "Kullanılan büyü onu tutmalıydı."

"Bu terimi nereden biliyorsun?" Cailyn Azia Ana'ya sordu.

"Yeni bir motivasyonu var," diye bağırdı Orlee Ana.

"Kaç yaşında, Cailyn?" Azia Ana ona seslendi.

Cailyn itiraz etmek için ağzını açtığı anda Azia Ana tekrar konuştu. "Daha sonra cevaplayabileceğimiz sorularla vakit kaybetme. Eğer biliyorsan bana yaşını söyle, böylece ona zarar vermeyi bırakabiliriz."

Cailyn ileriye doğru güçlenen Drocco'ya tekrar baktı.

Tüm gövdesinden yaralarından kan damlıyordu ve kan, parmaklarının avuçlarına battığı yumruklarından akıyordu. Adamın canı yanıyordu. Bunu durdurmak zorundaydı ama ona yardım edecek büyüye erişimi yoktu.

"Evet," dedi perişan bir halde, kulübesinde yaptıkları bir konuşmayı düşünerek. "Otuz sekiz. O otuz sekiz yaşında."

"Daha saf," diye seslendi Azia Ana. "Ham ve katı olmalıyız."

Anneler Fern ve Freya birbirlerine doğru sıçradı ve Drocco'ya dönmeden önce iki ellerini birbirine kenetledi. Sihirli kordonlar düzleşerek tüm vücudunu kapladı ve sonunda hareketsiz kaldı.

Koyu renk gözleri hepsine bakmak için hareket etti ve sonra Cailyn'in üzerinde durdu, karnına daldı ve sonra tekrar gözlerine döndü.

"Bunu ona neden yapıyorsun?" Cailyn az önce önünde yaşananların dehşetine karşı koyamayarak ağladı. Alfa'kanlar içinde ve acı çektiğini görmek dayanılmazdı ve Malloron'un kalesinde yaşadığı o yoğun korku tüm gücüyle üzerine çöktü. Gözyaşlarına engel olamıyordu. "Bu çok zalimce!"

O ağlarken Anneler etrafına toplanarak onu kucakladılar, beşi de etrafına doluşarak Alfa'sından gerçekten istediği dokunuş desteğini sundular.

"Üzgünüm Cailyn," diye mırıldandı Naysa Ana. "İşler bu geldiği için üzgünüm. Ona öyle ya da böyle çocuğunu kaybedeceğini söylemek zorunda kalmayı beklemiyorduk."

"Ne bekliyordun ki?" dedi Cailyn gözyaşları içinde. "Nedenini bilmeden zinciri öylece çıkarmasını mı bekliyordun?"

Fern Ana yumuşak bir sesle, "Zinciri çıkarırsa onun için bir tehdit olmaz," dedi. "Bu makul bir talepti."

Cailyn şakayla karışık güldü. "Mantıklı biri değil."

Azia Ana onlardan uzaklaşarak, "Buradan gidebileceğimiz iki yol var," dedi.

Cailyn onun ne demek istediğini anlamaya çalışarak sustu.

"Ya şimdi hafızasını değiştiririz," diye başladı. "Ya hafızasını ve sonra onu saraya geri göndermeden önce zinciri tekrar değiştiriyoruz. Ya da zinciri çıkarması için onu ikna etmeye çalışırız."

"Hafızasını iki kez değiştiremezsiniz," dedi Cailyn sertçe. Bunu ona yapmak istemeleri yeterince kötüydü, ama Drocco onun kim dair tüm hislerini kaybederse, onunla ilk tanıştığı zamanki haline geri dönecekti. Onun hakkında öğrendiği her şey kaybolacaktı. "Hayır," dedi kararlılıkla. "Bunun olmaması için son nefesime kadar savaşacağım."

Azia Ana başını salladı. ". O halde bize onu nasıl ikna edeceğimizi anlatmalısınız."

"Seni dinlemeyecek," dedi Cailyn perişan bir halde. "Söylediğiniz hiçbir şeye inanmayacak. Omegaları Alfalara karşı kışkırttığınıza ve bizi ailelerimizden uzaklaştırdığınıza inanıyor. Bizi ailelerimizden uzaklaştırdığına inanıyor.

geçmişte Alfaların yaptıkları yüzünden Alfaları düşman haline getirdi."

"Görünüşe göre buna inanan tek kişi o değil," dedi Fern Ana temkinli bir sesle.

Cailyn üzerine çöken öfkeyi kucaklayarak, "Doğrusu bana söylediklerinin doğru olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yok," dedi.

"Buraya annemi sormaya geldim ve senden bu konuda neredeyse hiç cevap alamadım. Bunun yerine bana ilaç verdiniz, ocuğumu korumakla ilgili doğru olan ya da olmayan hikâyeler anlattınız ve beni isteğim dışında burada kalmaya zorladınız. Her sözünüze gerçekten güvendiğimi söyleyemem."

"O zaman senin aracılığınla onu ikna edeceğiz," dedi Azia Ana.

Kafası karışmış bir ifadeyle ona dönen tek kişi Cailyn değildi. "Eğer senin iyiliğini gerçekten önemsiyorsa, onu ikna etmek mümkün olacaktır.

ona," dedi Azia Ana.

"O kadar vaktimiz yok," diye uyardı Naysa Ana. "Bunların herhangi birinin bir fark yaratması için hamileliğinde neredeyse çok ilerlemiş durumda. Risk altında bir bebek varken bu Alfa'yı ikna etmek için günler ya da haftalar harcayamayız."

"Çocuğun büyüü özümsemesini sağlamaya şimdi başlayabiliriz," dedi Fern Ana düşünceli bir şekilde, gözleri Drocco'nun üzerindeydi. "Eğer Freya ve ben bebeğe gün büyü yapmaya başlarız, o zaman zincir çıkarılana kadar yeterince büyü emmiş olur."

"Daha önce denediğimi biliyorsun," dedi Freya Ana. "İşe yaramadı."

"İkiniz birlikte olabilirsiniz," dedi Orlee Ana, Fern'e başını sallayarak.

"Bu

denemeye değer."

Naysa Ana ikna olmuş görünmüyordu. "hassas bir iş ve tutarlı ve günlük olması gerekiyor."

İkizler başlarını salladı. "Öncesinde ve sonrasında her şeyin yolunda olduğundan emin olmak için hazır bulunabilirsiniz."

Anneler sessizlik içinde aynı fikirde görünüyor, bakışlarını paylaşıyor ve başlarını sallıyorlar.

Cailyn onlara şaşkın şaşkın baktı. "Bu sizin için neden bu kadar önemli?" sordu. "Bu bebek neden bu kadar önemli?"

"Tüm Omegalar önemlidir, Cailyn," dedi Orlee Ana. Gözleri Cailyn'e dikilmiş olan Drocco'ya döndü. "Bunu yapmaya başlamadan önce," dedi ikizlere, Drocco'ya bakarak, "onun için bir hücre yaratmanız gerekiyor."

Cailyn odasında volta atıyor, Drocco'ya neler olduğu konusunda endişeleniyordu. Onu son gördüğünden bu yana bir saatten fazla zaman geçmişti, büyü tarafından , bakışları ilk tanıştığı Drocco gibi sert ve inatçıydı. Annelere onun için ne tür bir hücre yarattıklarını sormaya çalıştı ama bunun sihirli bir hücre olması gerektiğini biliyordu. Başka hiçbir şey onu tutamazdı, Bazı saf büyü türlerine karşı savaşılabildiğini kanıtladığından beri. Aslında, bunu her zaman biliyordu. Onu duvara sabitleyen mızrağı yarattığında, o zaman saf büyü kullanmıştı. Bununla birlikte, Annelerin kendi yarattıkları herhangi bir büyüye karşı savaşıma yeteneği, özellikle de birlikte, onu hayrete düşürdü.

Drocco'yu tekrar görmek ona en başta yerleşkeye gelme nedenini hatırlattı. İsteddiği cevapları alması gerekiyordu ama Drocco'nun söylediklerinde doğruluk payı da vardı. Anneler ona bazı cevaplar vermiş olsalar bile, doğruyu söylediklerinden emin olmalıydı ve içe öyle olduklarını hissediyordu. Ama sadece onu tatmin edecek kadarını söylediklerine dair bir sezgisi vardı; ona her şeyi söylememişlerdi, ki ihtiyacı olan da buydu-tüm gerçeği, bir kez ve herkes için. Asıl sorun bunu ona gerçekten verdiklerinden emin olmaktı. Sadece Naysa Ana'ya bir dereceye kadar güveniyordu, bu yüzden belki de başlamak için en iyi kişi o olabilirdi ama Cailyn onun kendisine yardım edeceğinden ve dürüst olacağından emin olmalıydı.

O akşam Fern ve Freya tedaviye başladılar. Onu yatağa yatırdılar, iki ellerini de karnının üzerine koydular ve büyüsunü ona aktardı. İlk başta garip hissettirdi ve bebeğin titreşimi sıçradı ve titredi, ancak kısa süre sonra çekirdek enerjisinin ona akması ve mide bölgesinin etrafında dönmesi rahatlatıcı oldu. Bebeğin titreşimi de kısa sürede duruldu.

İkizlerle birlikte gelen Naysa yatağın başına oturmuş, onun elini tutuyor ve her şeyin yoluna gireceğine dair güvence veriyordu. Cailyn onu zar zor duydu. Drocco'yla ilgili olan biten her şey zihninde dönüp duruyordu ve akıllı olması gerektiğini fark etti. Annelerin Drocco'ya davranışları dehşet vericiydi; ona bir şey olmasına izin veremezdi ama yine de Burada güçsüzdü. Bir müttefike ihtiyacı vardı; işlerin çok ileri gitmediğinden emin olabilecek birine.

İkiz Anneler tedavilerini bitirdiklerinde, Cailyn onlar odadan çıkana kadar Naysa Anne'nin elini

"Ben senin için ne kadar önemliyim anne?" diye sordu.

Naysa Ana kaşlarını çattı ve sonra gülümsedi. "Bilmelisin Cailyn, tüm Omegalar tüm Anneler için önemlidir."

Cailyn onun gözlerini tuttu. "Freya Ana aksini öne sürdü," dedi. "Senin ve diğer Annelerin bana ve birkaç seçkin kişiye boyun eğdiğinizi iddia ediyor. Nedenmiş o?"

Naysa Ana iç çekti. "Eminim Freya Ana öyle demek istememiştir."

"Bu yerleşkeye dair en eski anım, fidanlık bölgesindeki su çeşmesinin yanında tozlu toprak içinde oynadığımdır. Gördüğüm ilk Anne sendin. Hatırladığım ilk Omega sensin. Beni Amara ile tanıştığım kreşe ve Yetenek'te eğitim almaya başlayana kadar seni sık sık gördüm."

Naysa Ana'nın gözleri kısıldı ama Cailyn devam etti. "Beş yaşındaki bir çocuğu alıp kendi çocuğunu doğurmak üzere olana kadar ona yalan söyleyebiliyorsanız, Omegaları koruma niyetinizde bu kadar yanlış giden ne olabilir?"

Naysa Ana başını salladı. "En kötüsünü görmekte ısrar ediyorsun, Cailyn. Doğruyu söylediğimize seni nasıl ikna edebilirim bilmiyorum." Cailyn'e doğru eğildi, gözleri yüzünde geziniyordu. "Diktatörlerin eylemlerini meşrulaştırma yollarından biri de hangi gerçeğe inanacaklarını seçmektir. Başkalarının yalan söylediğini iddia ederek, bu insanlar kendilerini gerçek arzularını haklı çıkaran herhangi bir çarpık gerçeğe ikna eder ve kendilerini buna göre yönetirler. Eğer söylediğimiz her şeyin yalan olduğuna inanıyorsanız, şimdi söyleyeceğim hiçbir şey sizi tatmin etmeyecektir. Kararlarımıza katılmanız katılmanız da, doğruyu söylediğimize inanıp inanmayacağınıza karar vermek zorundasınız."

Cailyn Naysa Ana'nın sözleri karşısında derin bir nefes aldı. Elbette haklıydı. Eğer Annelerin sözlerinden ve açıklamalarından her zaman şüphe duyacaksa, o zaman ne söylediklerinin bir önemi yoktu. Buraya gerçeği bulmaya gelmişti ve bulacaktı da. Buna izin veremezdi. Drocco'nun her şeyden ve herkesten şüphelenmesi buna engel oluyor, aksi takdirde bir uğruna gitmiş olurdu. Onun güvensizliğini ve öfkesini bir hiç uğruna kazanmış olurdu.

Gözlerini Naysa Ana'nın gözlerine kaldırdı. "Gizli bölgede bana söylediğin şeye," dedi sessizce, "hâlâ inanıyor musun?"

"Tutkuyla."

"Bu gerçekten önemsedığınız bir şey. Neden?"

Naysa Ana gülümsedi. "Çünkü Alfa'nızla aynı fikirdeyim. Bizler Alfalarımızla birlikte olmak için yaratılmışız. Bu varoluş kıyaslandığında çok sönük kalıyor."

"Bu yüzden mi beni ona geri dönmeye teşvik ettin?"

"Evet," dedi Naysa Ana, sesi sakinleşerek. "Ve çok erken hamile kalmaman ya da en azından şimdilik bir Omega'nız olmaması için dua ettim."

Cailyn başını eğdi. Ses tonunda bir tuhaflık vardı. "Ve diğer Anneler beni ona geri dönmem için cesaretlendirdiler..."

Naysa Ana'nın bakışları onun üzerinde sabit kaldı. "Çünkü senin yapman için dua ettiler."

Cailyn uzun bir süre ona baktı, sözlerinin ardındaki anlamı ve yüzündeki rahatsız ifadeyi çözmeye çalıştı. Anneler neden onun hamile kalmasını ve bir Omega sahibi olmasını istesin ki? Sadece bu yüzden

miydi? Bu, sözde değer verdiğiniz birine karşı gerçekten acımasız bir tutum olmakla kalmıyor, aynı zamanda her gün tüm Topraklar'da Omegalar doğuyordu.

"Bu işin nereye kadar gitmesine izin vereceksin?" diye sordu, iyice düşünene kadar konuyu değiştirmeye karar verdi.

"Ne demek istiyorsun?"

"Burada olduğumuz sürece benim ve Alfa'mın acı çekmesine ne ölçüde izin vereceksiniz?"

Naysa Ana arkasına yaslandı, yüzünü ciddi bir ifade kaplamıştı.

"Kimsenin zarar görmesini istemiyorum, Cailyn. Anneler Omega kardeşlerimizin hayatta kalması için gerekli olduğunu düşündükleri şeyi yapacaklar, ben de gelişimimiz için gerekli olanı yapacağım."

Cailyn elini sıktı, içine bir şaşkınlık sızıyordu. "Yani benim tarafımda mısın?"

Naysa başını bir yana eğdi. "Hayır. Ben Omegaların tarafındayım."

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

DROCCO

Drocco, içine yerleştirildiği büyülü kutunun içinde volta atıyor, öfkesi içinde fokurduyordu.

Hücrecini oluşturan büyülü duvarları çevreleyen, küçük bir salon sayılabilecek kadar büyük bir oda vardı. Hücresi duvarlardan uzakta, tam ortada inşa edilmişti. Pencereilerin olmaması odayı normalden daha karanlık yapıyordu, ancak gün ışığı tavanın üst köşesi boyunca uzanan ince bir vitray şeridinden içeri süzölüyordu.

Hücresinin dört duvarı parıldayan sihirden oluşuyordu ve içinde bir bank vardı.

için ortasına. Daha önce de duvarları delmeyi denemişti ama her dokunduğunda içinde patlayan dayanılmaz acı

herhangi bir ilerleme kaydetmesini zorlaştırıyordu. Gözlerini

Odanın çift kapısı, birinin içeri girmesini bekliyordu - Cailyn olmasını umuyordu ama bunun pek olası olmadığını biliyordu.

Kızın gerçekten onunla kalmak istediğini, bu yerleşkeye dönmek zorunda kaldığını ummuştı ama durumun hiç de öyle olmadığını görmek onu yaktı. Aslında ona söylediklerinin doğru olup olmadığını kontrol etmek istemişti.

doğruydı, yemin etmiş olsa bile! Hırıldayarak yürüdü, onun iddiasının ne kadar gülünç olduğunu düşünürken bankın etrafında tur attı. Ayrılma kararını kulübesinde birlikte geçirdikleri zamandan döndükten sonra vermişti. Bunun Anneler'le hiçbir ilgisi yoktu ve tamamen onun kendisine söylediklerinden daha fazlasını öğrenmeye, daha fazla araştırmaya ihtiyaç duymasıyla ilgiliydi. Adamın bir kısmı bunun kadının karakterinin bir parçası olduğunu kabul etti. Ne de olsa, Malloron'un kölelerinin etrafındaki koşullara karışmak istemişti.

Sadece birkaç ay orada kaldıktan sonra kale. Ama artık yerinin Drocco'nun yanı olduğunu ve bunu tehlikeye atacak her şeyin, hatta kendi merakının bile ikisi için de bir tehlike olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. Artık Annelerin ona söylediği hiçbir şeyin önemli olmadığını, onların bir parçası olmadığını öğrenmesi gerekiyordu

O artık onun bir parçasıydı. Onu kendi parçası yapmak için elinden geleni yaptı.

Bunu kendi başına fark ettiğinde, Alfa/Omega bağlantısına bunu nazikçe kabullenmesine yardımcı olmaya çalışmıştı ama ya kız bunu hâlâ reddediyor ve kabullenmiyordu ya da bağlantı onun inandığı kadar güçlü değildi. Her iki durumda da, ondan daha fazla nezaket olmayacaktı. Hayır onu kazanmak için daha fazla gösterecekti. Onunla birlikte dönecekti ve Omega Annelerine yapacağı her şey için ondan nefret etse bile, Omega'sının yapması gerektiği gibi onun yanında olacaktı. O basitçe Cailyn'le birlikte büyükannesi ve büyükbabasının yaşadıklarına asla sahip olamayacaklarını kabul etmek zorundaydı.

Tavanın etrafındaki paneldeki ışık karardığında, mum Duvarları süsleyen lambalar titreyerek canlandı. Drocco durmuş onları izliyordu, aklı çocuğundaydı. Tüm bu karşılaşmayla ilgili tek endişesi söyledikleriydi. Ya doğruluk payı varsa? Gerçekten nasıl biliyor muydun? Bu koca yerde, çocuğu ve onun iyiliği hakkında kendisine bir şey söyleyecek kimseye güvenmiyordu. Bildiği tek şey, kendisine ve kızına -en az annesi kadar güzel olacak varisine- engel olmaya cüret eden herkesi öldüreceğiydi. O nefes aldığı sürece Omega Anneler onu alamayacaktı.

Bir süre sonra çift kanatlı kapı gıcırdayarak açıldı. Gerildi, olacaklar için tetikteydi.

Beyaz bir cübbe giymiş küçük bir figür içeri girdi. Bir anne. Kapıyı kapatmak için döndü ve sonra onun hücrelerine doğru ilerleyerek karşısında durdu. O geldikten sonra ilk ortaya çıkan en büyük Anne'ydi.

Uzun bir süre birbirlerine bakarak durdular, Drocco kadının muhtemelen kendisinden olduğu gibi, kendisinin de kadından alabildiği kadarını aldı. Önünde, bir zamanlar kahverengi olabilecek gümüş grisi saçları ve bir zamanlar mavi olabilecek gri gözleri olan küçük, yaşlı bir kadın duruyordu. Her ne kadar teni yaşlıydı, bakışlarındaki güç ve çeliklik onun hızlı ve zeki olduğunu gösteriyordu. Omega'yı etkilemeye çalışmanın kolay olmadığını tahmin ediyordu.

-Denemeye bile niyetli değildi. Onu öldürmeyi tercih ederdi.

"Sen en büyüklerisin." Bunu bir soru olarak değil bir ifade olarak söyledi, çünkü bu açıkça doğrudu.

Anne başını eğdi. "Azia. Ben gerçekten de en büyükleriyim."

"Seni dinliyorlar." Yine başka bir ifade.

"Öyle."

Drocco bu sefer daha şüpheli bir şekilde ona baktı. Bu muhtemelen her şeyin sebebi olan Anne'ydi.

"Beni zalim biri olarak görüyor olabilirsin," dedi Azia. "Ama Omega olmak hakkında hiçbir şey anlamıyorsun."

"Anladığım kadarıyla hepsini buraya hapsetmişsiniz ama onlar neyi kaçırdıklarının farkında bile değiller."

"Neyi kaçırdıklarını biliyorum," diye vurguladı Azia. "Ve bunu dinamiğimizin sonunu getirecek kadar önemli görmüyorum. Cailyn'in geçmişte Omegaların neler çektiğini size anlattığını biliyorum. Ben bunun için burada değilim.

Bunu sizinle tartışabilirim; inanıp inanmamanız umurumda değil. Hiç fark etmez. Ben bunu yaşadım. Size gerekçelerimi açıklamama gerek yok ve Omega kardeşlerim için en iyi olanı yapmak için sizin onayınıza ihtiyacım yok."

"Omegalar size ait değil," dedi Drocco şiddetle.

"Onlar da sana ait değil!" Azia'nın gözleri parladı. "Sırf bir Alfa olduğun için onları hak ettiğini düşünüyor gibisin. Hak ! Cailyn'i hak etmiyorsun. Onun ne olduğunu öğrendiğinizde, *gerçek eşiniz* olmasına rağmen ona değerliymiş gibi davranmadınız." Drocco cevap vermek üzereyken bir elini kaldırdı, öfke onu yakıp kavuruyordu cüretkâr bir ses tonuyla. "Şu anda onunla bir tür anlayışa varmış olabileceğinizi tamamen anlıyorum ve bu ilerlemeyi kaydetmiş olmanıza saygı duyuyorum. Ancak Alfa savaşçıların ve bilinen Topraklardaki diğer Alfaların Omega kız kardeşlerime herhangi bir şekilde saygılı davranacağına dair hiçbir inancım yok. Kızınızı güvende tutabileceğinize bile inanmıyorum."

Bunun üzerine Drocco kükredi, içindeki sıcaklık kontrol edemeyeceği bir zirveye ulaştı. "Birinin kızına dokunmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

"Onu bulduğunda Cailyn'e dokunmana kimse engel olabilir miydi?" Azia karşılık verdi. "Onun için biriyle dövüştün mü? Öldürdün mü kimse var mı? Kızınız reşit olduğunda, hatta ondan da önce, on iki yaşına geldiğinde ve kokusu yavaş yavaş gelişmeye başladığında karşılaşacağınız şey bu olacak."

Drocco ağır ağır nefes alarak kendini tuttu. Kızgınlık döneminde vahşi olduğu doğrudu, bunu tartışamazdı. Ama buna hazırlıklı değildi. Bağırarak için kendini zor tutarak, "Pus içindeki bir Omega'yla başa çıkmak için hiçbir hazırlığım yoktu," dedi. "Geçmişte Alfalar, kızgınlıklarıyla daha kolay başa çıkabilmek için bir hazırlık sürecinden geçerlerdi. Bu çok iyi belgelenmiş bir şey, Alfaların bir kez daha hazırlanın."

Anne'nin yüz ifadesi değişmedi. "Ve sen bu riski alacak mısın?"

Drocco'nun ağzı sıkıştı. Cailyn'in Büyük Salon'da Pus'a girdiği zamanı düşündü. Onu hemen oradan uzaklaştırmış olmasına rağmen Torin onun kokusunun savaşçıları, hizmetkârları ve hatta konukları arasında vahşi bir seks partisine neden olduğunu bildirmişti.

henüz tam olarak Haze'e girmemişti bile. Ancak bu, kızının korunamayacağı anlamına gelmiyordu. "Olabilecek pek çok şey var hem Alfaları hem de Omegaları yeniden bağlanmaya hazırlamak için yapıldı" dedi. "Onlarca yıldır bunun gerçekleşmesini istiyordum. Topluma yeniden kazandırıldıklarında Omegaların güvenliğini sağlamak için yapılmış pek çok araştırma var. Hazırlıksız olduklarında benim içgüdülerime ya da herhangi bir Alfa'nın içgüdülerine odaklanmak değersiz bir argümandır."

Anne öne doğru eğildi. "Omegalar için değersiz değil."

Drocco gözleri kısıılırken bir nefes çekti. "Beni ikna etmeye çalışmayacağını söylüyorsun. Ben de seni ikna etmeye çalışmıyorum. Kızımı alamayacaksın. Senin ve Omegaların Alfaları olmadan da gelişebilecekleri yönündeki çarpık fikrin tarafından büyütülmesindense, benim sürekli varlığımın yaşamasını tercih ederim."

Anne başını kaldırdı ve elini önünde kavuşturdu. "Yani tılsımlı zinciri çıkarmayacaksın."

"Cailyn'in büyü kullanamamasının çocuğum üzerinde nasıl bir etkisi olabileceğini anlamıyorum."

"Ama sana söylesem bile, yine de bana inanmazsın, değil mi?"

Drocco ona sertçe, "Hayır," diye çıkıştı.

Annenin yüzü asıldı. "O zaman sana şunu söyleyeyim." Küçük bir adım öne çıktı. "Cailyn'in hamileliği boyunca onu ve bebeği sakınlaştıracak bir Alfa'ya ihtiyacı olduğunu bildiğinizden eminim. Ne kadar uzun sürerse Zinciri çıkarırsanız, o ve bebek daha fazla sıkıntı çekecektir."

Drocco'nun tüm vücudu gerildi ve duvarın yok olmasını dileyerek öne doğru bir adım attı. "Bunun olmasına izin verirsen onlara zarar verirsin," dedi dişlerini sıkarak. "Yine de tüm Omegaları önemsediyiğini iddia ediyorsun."

"Bunun olmasına izin veriyorsun," diye karşılık verdi Anne. "Tüm Omegaları önemsememe rağmen, yapmak istediğim bazı fedakârlıklar var. Sizden tek istediğimiz tılsımlı zinciri çıkarmanız. Bu sizin seçiminiz." Döndü ve kapıya doğru yürüdü. "Zinciri çıkarırsanız hem siz hem de Cailyn .

Eğer hem onu hem de çocuğu gerçekten önemsiyorsanız, gerekeni yaparsınız." Arkasını döndü ve gitti.

Azia Ana ertesi gün fikrini değiştirip değiştirmediyini görmek için onu görmeye geldi. Ondan sonraki gün de, sonraki gün de. Onun fikri de onunki gibi aynı kaldı.

Drocco önce karşı çıktı ama kısa süre sonra hapishanesinden çıkamamanın verdiği öfke ve hayal kırıklığıyla doldu. Onu biraz olsun sakinleştiren tek şey Cailyn'in kulübesinde oldukları zamanki düşünceleriydi. Onu hissetmek, kokusunu duymak, tadını almak gibi anılar onu biraz olsun rahatlatıyordu ama sonunda bu düşünceler bile onu Cailyn'in geri dönmek için ayrılırken neleri bir kenara atmayı seçtiğinin farkına varmasına yol açtı bileşik.

Ara sıra hüccresinin arka duvarında, odanın arka duvarından geçerek küçük bir tuvalete açılan ince bir koridor belirliyordu. Bir çıkış yolu bulmaya çalışarak alanı aradı ve inceledi ama hiçbir çıkış yolu yoktu. Tuvaletin duvarları, hüccresinin duvarlarını oluşturan büyükünün aynısıyla kaplanmıştı. Hüccresinin ortasındaki bank, rahatsız olmasına rağmen yatağı olarak ikiye katlanıyordu. Anne ne zaman içeri girse çeşitli güveçler ve ekmek dolu kaseler getiriyordu ama Drocco sadece çok az bir miktar yiyordu. Malloron'un misafirperverliğini öğrendikten sonra aç kalmamak için sadece ihtiyacı kadarını almayı tercih etti.

"Cailyn uyumuyor," dedi Anne birkaç gün sonra gelişigüzel bir şekilde. Bankta oturan Drocco hemen gerildi.

"Düzenli olarak sizi soruyor. Gelip seni görmek istiyor." Anne konuşurken onu dikkatle izledi. "Ama o perişan ve mabedin bu tarafına gelemeyecek kadar bitkin."

Drocco hırladı, sert sıcaklık üzerinde alevlenirken ayağa engel olamadı. "Onu gereksiz yere . Bırakın onu göreyim."

"Anlaşmayı biliyorsun," diye çıkıştı Anne ona. "zincirini çıkar."

Bu sefer Drocco cevap vermedi. Yumrukları sıkıldı ve çenesi sertleşti. Bu kadın onun eşi ve çocuğuyla oyun oynuyordu. Sahip olduğu iki insana potansiyel olarak onarılamaz zararlar veriyordu.

en değerli şeydi. Bu affedilemezdi ve ölmesi gerekiyordu.

Azia Ana ondaki değişimi hissetmiş gibiydi. Duvara yaklaştı, gözlerinde kararlı bir bakış vardı. "Hissettiğin şey senin ham Alfa içgüdülerin," dedi sesi kısık bir şekilde. "Senin ve türünün Omegalara onarılamayacak zararlar vermenize neden olan o kontrol edilemez içgüdüler."

"Bana ne yaptığınızı bilmediğimi mi sanıyorsunuz?" Drocco böğürdü. "Bunun doğal olmayan bir hapishane olduğunu fark etmediğimi mi sanıyorsun? Böyle hissetmeme sen neden oluyorsun."

Anne başını öne eğdi. "Bu hapishane ham büyüden yapılmıştır. Ona bağlı herhangi bir tılsım veya büyü yoktur, sadece onu ve tuvalete geçişinizi sağlamak için." "Yalancı!" Drocco gürledi.

"Etrafınızı saran büyü gerçek benliğinizi ortaya çıkarıyor," diye devam etti Azia Ana sanki o hiç konuşmamış gibi. "Dinamiğinizin en güçlü unsurlarını ortaya çıkarıyor. Gerçek bir Alfa olarak, bu unsurlar normalden daha güçlüdür."

"Benim için bu hapishaneyi seçen sensin," diye hırladı Drocco.

"Seni tutabilmemizin tek yolu buydu," dedi Anne. "Başka türlü bir büyü için çok güçlüsün. , çocukken uzun süre büyüye maruz kaldın mı?"

Drocco durdu, içinden soğuk bir telaş geçti.

Azia Ana'nın onu yakından izlediği bir sessizlik oluştu. Cevap vermeyince, "Bulamadığımız köydeydin, değil mi?" dedi.

"Bu konuda ne biliyorsun?" Drocco alçak sesle sordu.

"Yıllardır bulamadığımız köyün Talent tarafından gizlenmiş olması gerektiğini biliyorduk. Uzun süre onu bulmak bizim için bir öncelik değildi - ilgilendiğimiz başka konular vardı. Ama nihayet dikkatimizi oraya yönelttiğimizde, yeniden ortaya çıktı. Köy halkını inceledik; Orada bu derecede büyü kullanabilen kimse yok gibi görünüyordu ve hiçbir Omega yoktu. Biz de bu işi olurlarına bıraktık."

Gözlerinde tuhaf bir merakla Drocco'nun hücrelerinde yavaşça dolaştı. "Doğu Toprakları'nı fethetmeyi tek Alfa'nın, Dünya'nın bu tarafında kalan son gerçek Alfa olduğunu bilmeliydim. Beyaz Okyanus, böyle bir yerden gelmiş olabilir."

Drocco onu yakından izliyor, hücresinin içinde yürüyor ve o dışarıda yürürken ona ayak uyduruyordu. "Nedir bu önemi var mı?"

"Bu süre zarfında sihir yüklü bir ortama maruz kaldınız. doğal büyüme dönemleriniz" diye açıkladı. "Buna çoğu kişiden daha fazla uyum sağlıyorsunuz."

"Benim için fark etmez," dedi Drocco. "Talent'ı kullanmakla ilgilenmiyorum."

Anne başını eğdi. "Belki de öyledir. Ama direnç düzeyinizde bir fark yarattı. Şimdi ona karşı nasıl bu kadar uzun süre hayatta kalabildiğini anlıyorum - hatta sana saldırdığında kendini Cailyn'in mızrağına saplama noktasına kadar."

Drocco, olayın hatırlatılmasından rahatsız olarak bir nefes çekti. "Önemi olmayan bir konuda yeni bir sonuca varmayı başarmış olmana sevindim."

Anne düşünceli bir ifadeyle, "Cailyn'in onu keşfettiğinizde sizin kanınızı kullanarak bir bariyer oluşturmayı seçmesi büyük şans," dedi. "Eminim sen başka türlü atlatamazdım."

Drocco homurdandı. Bu konuşma anlamsızdı ve ona sadece tatsız anıları hatırlatmaya yarıyordu. "Cailyn'i görmek istiyorum."

Anne durdu, yüzünü ona döndü. "Zinciri neden ?" diye sordu, sesi aniden sakinleşmişti. "Çocuğa zararlı olduğunu söylediğimde bana inanmadığını anlıyorum, ama çıkarmanın ne zararı var. Neden korkuyorsun? Cailyn'in zincirini koparabileceğinden mi endişeleniyorsun? tekrar kullanacak mısın? Sana saldıracağından mı korkuyorsun? Çünkü saldırmayacak. Seninle birlikte olmak için yanıp tutuşuyor."

Drocco kendini tuttu, yalanlarının içine işlemesine izin vermedi. Cailyn onunla birlikte olmak için gerçekten çaresiz olsaydı, gitmezdi. "Bu zinciri çıkarmamı bu kadar çaresizce istiyor olman," diye karşılık verdi, "bana etkilerinden kurtulamadığını söylüyor. Bu da demek oluyor ki Cailyn'e ya da çocuğuma onu taktığı sürece zarar veremezsin. Onun aklını çelmek ya da onu tekrar bana karşı döndürmek için büyü kullanamazsın."

Azia Ana'nın yüzündeki sertleşme ona haklı olduğunu söylüyordu ama Azia Ana, "Bu doğru değil. Onun üzerinde zaten büyü kullanmıştık. geldi."

"Ama uzun sürmedi, değil mi?" Drocco tahmin etti. "Ona çok derin nüfuz edemedi."

Bunun üzerine Anne kaşlarını çatı. "Sen bir aptalsın. Cailyn'e gelecek herhangi bir zarar senin elinden olacak, bizimkinden asla."

"Ona çoktan zarar verdiniz! Diyarlar'da var olduğunu bilmediği bir ailesi olduğu fikri onu perişan etti. Siz ona bir annesi olmadığını söylediğinizde annesinin hayatta olması onu derinden üzdü. Bu yalanlar ona çok zarar verdi."

"Belki de öyledir," diye tersledi Anne. "Ama asla bir Alfa'nın Omega'sına yapabileceği kadar kötü olamazlar."

Drocco bir an sessiz kalarak ona baktı. "Bir Alfa'nız vardı."

Anne gerildi. Döndü ve hücrenin etrafında yavaşça yürümeye devam etti. "Evet."

"Sana ne yaptı?" Drocco yine ona ayak uydurarak düzgün bir şekilde sordu.

Yaşlı kadın dudaklarını birbirine bastırdı ve bakışlarını ayırmadı. Sessizlik büyüdü ve Drocco sonunda onun cevap vermeyeceğini anladı. Belki de gerçekten korkunçtu, ama cevap vermek zorundaydı. yaşadıklarının başkalarının başına gelebilecekler için bir örnek olarak kullanılamayacağını fark etti. Şimdi olmaz.

Drocco, "Omegaların daha önce bilinen Topraklarda olduğu zamanlardan farklı zamanlar yaşıyoruz," dedi. "Her ne yaşadıysan... aynı şey değil. Alfalar aynı değildir."

"*Yanılıyorsun*," diye bağırdı Anne, aniden ona dönerek. "Hepiniz aynısınız. Mantıklı bir sağduyuyla konuşabiliyor olmanız, içgüdüleriniz sizi ele geçirdiğinde hiçbir şey ifade etmiyor."

Drocco, "Omegaların da bu içgüdülere ihtiyacı var," dedi. "Bunun tek taraflı olduğunu ima ediyorsunuz."

"Bazen öyledir," diye tısladı Anne, yüzü büyüğü cisme yakındı. Duvar.

Drocco onun sert, gri gözlerinin içine baktı ve yapamayacağını anladı. ikna edilemezdi. Denemişti ama devam etmenin bir anlamı yoktu. "Alfa savaşçılara, onlara Omegalarını bulacağıma dair söz verdim," dedi. dedi, sesi alçaktı. "Biz konuşurken, bu zamanda var olan en güçlü Yetenek-zanaatkârlarıyla birlikte bu bileşiği arıyorlar. Eninde sonunda bulunacaksın ve her bir Omega ait olduğu yere, Alfa'sının yanına geri dönecek." O konuşurken Azia Ana'nın yüzü taşlaştı; yüzü Gözleri o kadar derin bir griye dönüşüyordu ki, neredeyse dipsiz çukurlar gibiydiler. "Bundan sağ çıkıp çıkmamam benim için önemli değil. Buraya Omega'mı almaya geldim ve

Çocuğum, tek umursadığım onlar. Ama ona zarar verirsen, bunun intikamı alınacaktır. İster ben, ister savaşçılarım olsun, Cailyn'in acısının intikamı alınacaktır. Buradaki zamanın sona erdi."

Anne arkasını döndü ve kapıya doğru yöneldi, cübbesi akıyordu. Kapı kolunu tutarak ona döndü ve hırladı. "Gerçeği öğrenmenin zamanı geldi, Alfa. Omega'n gerçekten de sana açıklamaya çalıştığım şekilde acı çekecek. Sana bir şans verdim, bunu unutma." Kapıyı çekerek açtı ve içeri doğru yürüdü.

Şok ve kafa karışıklığı Drocco'yu öylesine etkiledi ki zorlukla nefes alabildi. Anne Cailyn'i açıkça tehdit etmişti ama kulağa sanki Cailyn'in onun yokluğuyla üzülmeye izin vermekten daha fazlasıydı. Ne demek istemişti? İçinde öylesine derin bir öfke yükseldi ki, bu öfkenin gücüyle sarsıldı. Kükreyerek, kendisini eşinden uzak tutan büyülu duvarı yumrukladı. Acı kolunda patladı ama o anda bundan zevk aldı, onu içten dışa yırtan öfkeyi dindirmek için acıyı aradı. Cailyn zaten acı çekiyordu ve şimdi bu Anne'nin ona daha neler çektireceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Duvara vurarak öfkesini haykırdı

küfürler ve bağırışlarla hayal kırıklığına uğradı. Acımasız, ürpertici ağrı kollarını ve omuzlarını kavradı ve kötüleştikçe kollarındaki damarlar patladı. Çok geçmeden her iki kolu da tutuldu ve saldırısını durdurmak zorunda kaldı.

Ortadaki bankın üzerine çöktü ve yere kan damlayıp sıçrarken kollarını kalçalarına dayadı. Azia Ana az önce Cailyn'i tehdit ederek ölümcül bir hata yapmıştı. Ne yapmaya niyetlenirse niyetlensin, o da aynı şekilde karşılık verecekti. Omegalar üzerindeki hakimiyeti gevşeyecek ve onlara yaptığı her şey geri alınacaktı. Kuan ve Rada'nın, özellikle Malloron'un yardımı ve Torin'in talimatıyla, yerleşkeyi eninde sonunda bulacaklarına inancı tamdı. Azia Ana ona neyin çarptığını anlamayacaktı.

Drocco sonraki birkaç gün boyunca uyanık kaldı ama bir şeyler değişmişti. Azia Ana artık onu düzenli olarak ziyarete gelmiyordu. İçinde bulunduğu koşullara duyduğu öfke on kat artarken, uyanık olduğu her an o lanet kutudan çıkıp Cailyn'e ulaşmak için elinden geleni yapıyordu. Kolları ve omuzları kan içinde kalana kadar kafesin duvarlarına vurdu. Saldırganlık onu tüketti. Kısa süre sonra sağlıklı düşünemez hale geldi. Aklındaki tek şey bu öfkeydi. Başka hiçbir düşünceye yer yoktu ve onlara ihtiyacı yoktu.

Artık gece ya da gündüzü ayırt edemiyordu; çevresinin onun için bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey dışarı çıkmaktı.

Bir noktada, hücresinin dışındaki odada insanların, pelerinli kadınların olduğunu fark etti. Gözlerinde şaşkınlık, korku ve tiksintiyle onu izliyorlardı. Anne yanlarında durmuş, onlarla konuşuyor ve ona el kol hareketleri yapıyordu ama ne dediğini duyamıyor ya da anlayamıyordu. Aslında umurunda da değildi. Onu izledi ve öfkesini içinde bulunduğu durumun sebebi olan kadına yöneltti. Kadın kafese yaklaştığında, durduğu yerin yakınındaki duvarı yumruklamaya ve vurmaya başladı. Diğer dişiler irkilerek geri çekildiler ve onun hücrelerinden uzaklaştılar ama Anne . Onlara gülümsedi, tekrar konuştu ve gözlerinde memnuniyetle Drocco'ya dönmeden önce onları kapıya doğru çağırdı.

Drocco onun hareketlerinin ardındaki anlamı fark edemedi bile, umurunda da değildi. Yumruğu duvara her vurduğunda ona çarpan şiddetli acıyı kabullenmeye devam etti. Onun ölmesi gerekiyordu ve bunu yapacak kişi de o olmak istiyordu.

süre sonra, saatler de olabilir, günler de, Anne geri döndü. Drocco ona hırlarken gülümseyerek durdu, yumrukları sıkılıydı ve saldırmaya hazırdı.

Yüzünde kendini beğenmiş bir ifadeyle konuştu ama ne söylediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kelimeler artık hiçbir şey ifade etmiyordu.

Birdenbire ona bir şey fırlattı ve o da şaşkınlıkla yakaladı. Ona bakarken, bir tunik tuttuğunu fark etti. Yumuşaktı ve şey kokuyordu...

Tuniğini burnuna bastırdı ve Omega'sının kokusunu içine çekti. Onun lezzetli ve güçlü kokusuyla, özlediği o güzel kokuyla, her zaman ona ait olan kokuyla inledi. Hemen sertleşti ve vücudundaki her lif eşine doğru ayarlandı. Ona yalan söyleyen ve ne yazık ki itaatsizlik eden eşine. Boğazında bir hırıltıyla sertçe başını kaldırdı ve aniden hücresinin açık olduğunu fark etti. Anne'nin durduğu yerde koca bir duvar eksikti ama o artık yoktu.

Hücrelerinden çıktı ve doğruca kapıya yöneldi, aklı Cailyn'deydi, burnu onun kokusuna duyarlıydı. Onu arayıp bulacak ve sonsuza dek sahiplenecekti.

YEDİNCİ BÖLÜM

CAILYN

"Nereye gidiyoruz?" Cailyn, Naysa Ana'yı mabedin zemin katına inen merdivenlerde takip ederken sordu.

Naysa Ana köşeyi dönerken, "Gözlem odasına," diye karşılık verdi.

Cailyn'in ruh hali hafifledi. Gözlem odaları genellikle casusların kendi pratiklerine uygulamak için canlı bir yöntem ya da tekniği gözlemlemeleri gerektiğinde kullanılırdı. "Eğitim için mi?" diye sordu. "Dikkatimi dağıttığın için memnunum anne ama ben artık bir casus değilim."

Naysa Ana cevap vermedi ve Cailyn de cevap için ısrar etmedi. Geçen hafta neredeyse dayanılmaz olmuştu. İkizler, Freya ve Fern, çocuk için ona büyü yapmak amacıyla her akşam onu ziyaret ediyorlardı ama yine de işe yarayıp yaramadığına dair gerçek bir belirti yoktu. Cailyn büyüyle sadece içine ilk girdiğinde hissedebiliyor ama hissedemiyordu. büyüünün çocuğun içine çekilip çekilmediğini belirleyecekti. Anneler öyle olduğunda ısrar ediyordu ama Cailyn bunu bilmemekten rahatsızlık duyuyordu.

Dahası, Drocco'nun mırıltısının yerini hiçbir şey tutamazdı. Hiçbir şey Cailyn'i rahatlatmıyordu ve sonuç olarak uyuyamıyordu. Özellikle de Drocco'nun yerleşkede bir yerlerde hapsedildiğini düşündüğünde rahatlayamıyordu bile; sürekli diken üstündeydi. Bu nedenle, planladığı gibi Anneleri sorgulayacak kadar uzun süre odaklanamadı bile. Bu kadar işe yaramaz ve değersiz olması moralini bozuyordu. Yine de elden bir şey gelmiyordu. Zihni bir konudan diğerine atlıyor, konsantrasyonunu kaybediyor ve her geçen gün ruh hali biraz daha düşüyordu. Ve tüm bunlar olurken içinde bir şey, başka hiçbir yerde elde edemeyeceğini bildiği o tek şeyi aradı ve aradı.

Annelerin Victoya'nın ziyaretini onaylamasını sağlamaya çalıştı, ancak henüz bunu yapmamışlardı ve tecrit edilmesi her şeyi daha da kötü hissettirdi. Sadece

Tutunabildiği tek şey, bebeğin iyi durumda olduğunu söyleyen karnındaki titreşimdi.

"Burada," dedi Naysa Ana, bir kapının önünde durup Cailyn'e içeri girmesini işaret ederek.

Cailyn onun yanında yavaşladı ve yüzünde bir kaş çatma ifadesi belirdi. "Eğitim bölgesine gittiğimizi sanıyordum," dedi. "Hâlâ kutsal alanın içindeyiz, değil mi?"

"Acele et, Cailyn," dedi Naysa Ana, neredeyse onu odanın içine iterek. "Bu sana yardımcı olacak, sadece doğal olanı yap, tamam mı?"

"Eğitimi ben mi yapıyorum?" Cailyn şaşırarak sordu. "Ben sadece gözlemlediğimi san."

"İçeri gir!" Naysa Ana onu içeri itti ve kapıyı kapattı.

Cailyn yavaş ve yorgun zihnini olabileceklere hazırlamaya çalışarak odaya bakmak için döndü, ancak önündeki manzara karşısında şaşkınlığı daha da arttı. Normalde gözlem odaları eğitim için donatılmıştı ve kursiyerlerin dışarıdan görebilmeleri için şeffaf duvarları vardı, notlar alıyor ve gördüklerini tartışıyorlardı. Ancak, bu oda bir yatak odası gibi görünecek şekilde düzenlenmişti.

Cailyn odanın içinde dolaştı ve ilerledikçe odayı inceledi. Ortasında büyük bir yatak ve seyrek mobilyalar bulunan sade döşenmiş bir yatak odasıydı. Duvarların hiçbiri şeffaf değildi, ancak basit desenli resimlerle süslenmişlerdi. Herhangi bir büyü kullanılıp kullanılmadığını tespit edememişti ama oda diğerlerine benziyordu. Naysa Ana odayı yanlış anlamış olmalıydı. Mabette gözlem odaları olması fikri başlangıçta garip gelmişti.

Tam kapıya doğru yöneldiği sırada kapı patlayarak açıldı.

Cailyn birkaç adım geriye sıçradı ve Drocco'nun tıpkı hatırladığı gibi kocaman ve geniş bir şekilde odaya gördü. Onu görmenin verdiği rahatlamayla kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu. "Drocco!"

doğru koşmaya başladı ama yüzünü fark edince hemen durdu. Adam hâlâ öfkeliydi.

Kadın daha söyleyecek bir şey bulamadan, adam hırlayarak ona doğru atıldı.

Kadın adamın elinden kurtulmak için geriye doğru sendeledi ama adam hızla odayı geçti ve onu yakaladı. Güçlü yumruğu saçlarını kavradı ve onu kendine doğru bastırırken başını geriye çekti.

"Drocco," diye nefes aldı, kafa derisindeki keskin acıyla irkildi.

Cevap vermedi. Yüzünü onun göğsüne indirdi ve sonra onu kokladı, burnunu yüzüne ulaşana kadar boynunda gezdirdi.

Adamın ellerinde rahatlamaya çalıştı - istediği, arzuladığı şey buydu - ama adamın gözlerini gördüğünde içine yeni bir korku girdi. Karanlıktılar, daha önce hiç görmediği kadar derindiler, ama parlak değillerdi ve Kızgın olduğu zamanlardaki gibi ısıltılıydılar; kızgın, donuk ve serttiler.

Tuniğinin yakasını yakaladı ve bir homurtuyla yırtarak göğüslerini ortaya çıkardı. Cailyn şaşkınlıkla bağırdı ve elleriyle kendini örtmeye çalıştı, ancak Drocco göğsünü sertçe kavradı.

"Drocco," dedi geri çekilerek, "sorun ne? Ne oldu?"

Drocco ona ters ters baktı, eliyle göğüs ucunu sıkarken konuştuğunu bile fark . Sonra kokusu onu sardı ve gerçekten korkmaya başladı. Saldırganlık kokusunu öylesine güçlü bir şekilde sarmıştı ki, sanki Malloron'un kalesine geri dönmüş ve Malloron'la tüm gücüyle savaşmasını izliyordu. Bu kokuyu bu kadar güçlü bir şekilde hissettiği başka bir zaman olmamıştı ve bu sefer adamın odağı onun üzerindeydi.

Aniden dehşete kapılarak adamın pençesinden , kendini adamın yumruğundan kurtardı ve bunu yaparken saçlarını kafa derisinden kopardı. Kapıya doğru koşup yatağın etrafından dolanmaya başladı ama sert bir ağırlık onu ayaklarından çekip yatağın üzerine düşürdü ve onu hareketsiz hale getirdi.

Onunla tekrar konuşmaya çalıştı ama adam söylediği hiçbir şeyle ilgilenmiyordu. Onun gözlerinin içine bile bakmıyordu. Cailyn her ne kadar ona karşı koymaya çalışsa da, adam elbiselerinin geri kalanını da başladı, Adam çok büyüktü ve onunla boy ölçüşemezdi. Kendini korumaya büyüğü bile yoktu.

Birkaç saniye içinde kalmıştı ve adam bacaklarını ayırmış, siki pantolonundan çıkmış, sert ve kalındı. Ve sonunda, ne olmak üzere olduğunu anladı ve paniği arttı. Ona karşı elinden geldiğince mücadele etti, ona seslendi, onunla konuşmaya çalıştı, ama adam onu sıkıştırdı, parmakları acı içinde haykırana kadar vücuduna saplandı.

Sonunda kaçamayacağını bildiği için hareketsiz kaldı. Bir çıkış yolu düşünmeye çalıştı ama yoktu; yeterince hızlı düşünemeyecek kadar yorgun ve bitkin düşmüştü. Gözleri yaşlarla doldu ama hıçkırmamaya çalıştı. Belli ki bir şey onun bu inanılmaz öfkesini tetiklemişti; belki de onun ayrılma kararına öfkelenmişti, ama nasıl bu kadar ileri gidebilirdi? Neredeyse aklını kaçırmıştı.

Adam kendi pantolonunu çekip onu yatağa yatırırken, kadın bunu kabullenmeye çalışarak derin derin nefes aldı.

Adam kalçalarını ayırdı, ona çarpmaya hazırlanıyordu ve kadın kendine olmamasını, sadece olmasına izin vermesini ve başka bir şey, başka bir şey düşünmesini söyledi. Yine de affedilemez bir şey yapmak üzere olduğunu fark etmek kalbini kırdı. Onu en kötü şekilde incitmek üzereydi. Ve onu bir daha asla incitmeyeceğine söz vermişti. Söz vermişti.

Adam kadının bacaklarını daha da açtığında, kadın bir kez daha onun adını haykırdı, adamın aslında hiçbir zaman bir zamanlar sandığı canavar olmadığını fark etmenin verdiği tüm ıstırap ve kalp ağrısıyla. Şimdiye kadar değildi.

Vücudundaki her kası gererek acıyı bekledi, gözlerini sıkarak kapattı, göğsünde hıçkırıklar vardı. Ama acı gelmedi.

Gözlerini açtığında gözyaşları aktı ve gözlerini kırıştıtarak tepesinde dikilen adama baktı. Adamın gözleri yüzünde geziniyordu ama onu görmüyordu. Ve bir kez daha gözleri sert ve donuktu. Gözlerindeki bir şey onu rahatsız ediyordu... bir şeyler yanlıştı.

Birden adamın odaya girdiğinden beri hiç konuşmadığını fark etti. Kontrol edemediği bir şeyin pençesinde olmalıydı, muhtemelen Annelerin parmağı olan şeyin. Onu yakından izledi, ağır nefes alışını, agresif kokusunu ve parmaklarının içine girdiğini fark etti. Bunların hiçbiri onun Drocco'su değildi. Bu başka bir şeydi ve yine de onun çılgılığı üzerine durmuştu.

Nefes alarak kollarını yavaşça adamın pençesinden çekti. Adam homurdandı, siki kadının girişine bastırıyordu. Ama artık bu umurunda değildi. Bir şey onu etkilemişti ve ne olduğunu anlaması için ona ihtiyacı vardı. İhtiyacı olduğunda ona rahatlık sağlamakta asla başarısız olmamıştı ve şimdi aynı şeyi onun için yapmak zorundaydı. Onun Alfa olduğunu kabul etmek zorundaydı,

Onu bu kadar uzun süre reddettikten sonra, ihtiyacı olan şeyi tam olarak yerine getirmeyi ona borçluydu. Bu noktadan sonra, yaptığı her hata onun hatasıydı. hatalar da var.

Ellerini onun yüzünü kavrayacak şekilde kaldırdı ve parmaklarıyla şakaklarını nazikçe okşadı.

Ona duyduğu derin, tutkulu sahiplenme ve sahip olma sıcaklığını, her zaman var olan duyguları kullanarak, ihtiyacı olan şey için kendi içine uzandı.

Ve onun için mırıldanmaya başladı.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

DROCCO

Zihnindeki sisi delip geçen mırıltının tınısına sarıldı.

Duygularını ele geçiren karmaşayı kesen tek şey buydu. Titreşimine, gücüne ve içinde uyandırdığı sıcaklığa odaklanarak ona tutundu.

Mırıltıyı, onu olduğu yerde durmaya zorlayan acı dolu çığlığa tercih etti. Bir şeyler yolunda gitmiyordu ama ne olduğunu bilmiyordu. O kızgın öfke sisi onu ele geçirmiş, Omega'sına sahip çıkmaya, ona ait olduğu yeri sonsuza dek öğretmeye itmişti. Ve yine de, ondan gelen korku kokusuyla, çığlıklarıyla, bağırışlarıyla ya da tamamen boyun eğmemesiyle onu hissetmeyi bağdaştıramıyordu. Bu onun gibi hissettirmiyordu

-Bu zıt sinyaller yersizdi. Yine de kendini durduramadı. Onun içinde olma ihtiyacı o kadar güçlüydü ki kontrol edemiyordu. İçindeki içgüdüler onu gerekli olanı yapmaya itiyordu.

Omega'sının onunla kalmasını sağlamak, onun kendisinin olmasını sağlamak için. Hiçbiri doğru gelmiyordu.

Sadece mırıltı anlamlıydı. Onu daha önce sakinleştiren tek şey buydu ve Omega'sının ona göz kulak olmaya çalıştığını söyleyerek onu çağırıyordu.

Bu yüzden hareketsiz durdu, titreşimini emdi. Ve bunu ne kadar uzun süre yaparsa,

kasları daha da gevşedi. Yatıştırıcı bir göğsüne doğru ilerledi. Yumuşak eller omuzlarında ve boynunda gezinerek onu çaresizce beklediği küçük, yumuşak bedene doğru çekti.

Parmaklar saçlarını okşuyor, kafa derisini kaşıyor ve boynuna masaj . Coos, mırıltılar ve yumuşak kelimeler ona fısıldandı ve küçük, narin bir ağız, dilini içeri sokup daha fazlası için çaresiz kalana kadar ısrarla öptü.

Mırıltı, korkunun kokusu tamamen dağılıp yerini uyarılmanın harika aromasına bırakana kadar güçlü bir şekilde onun içinde çalışmaya devam etti.

İhtiyacım var.

Küçük el onun sikini sardı, içine çekmeden önce çekiştirdi. Her zaman aradığı, onu o kadar güzel ve açgözlülükle saran kılıfı bulduğunda, nefesini içine çekti.

Ve aniden evindeydi; Ricsford'daki kulübede; sarayın yatak odasında. Omega'sının içindeydi ve başka hiçbir şeyin ve hiç kimsenin önemi yoktu.

Gözlerini kırıştırdığında onu altında, yatağa bastırılmış halde gördü. Sevdigi yumuşak bakışlarla ona bakmasına rağmen gözlerinde yaşlar parlıyordu. Kaşlarını çatarak, onu iliklerine kadar doldururken gözyaşlarını sildi.

İnledi, bacaklarını onun için genişletti ve onu daha derine çekmek için kalçalarını eğdi. Adam onu yavaşça becermeye başladı, muhteşem yüzündeki her ifadeyi alıyordu.

O yüzü seviyordu. Gülümsemesini ve derin kahverengi gözlerini seviyordu. Onun amını sıkmayı seviyordu. Onun içine ne kadar derin girdiğini sevdi.

kanalının ucunu kavramak için sıkılaştığı noktaya kadar. Çıkardığı sesleri seviyordu, kokusunu seviyordu, her şeyi seviyordu.

Adam eğilip dudaklarını onunkilere bastırdı ve kadın da onu öptü, elleri saçlarında onu daha yakına çekti. Onun göğüs uçlarıyla oynadı ve çıkardığı seslerden zevk aldı. Onun inlemeleri, sızlanmaları ve solukları Uyuşturucu gibi, her zaman duymak istiyordu. Ona daha sert vurmaya başladı ve o da onu cesaretlendirdi, kalçalarını onun itişlerini karşılamak için yukarı doğru salladı, parmakları boynunun arkasına dokundu, ayak parmakları kalçalarına kazdı ve onu içeri çağırdı. Nefes alıp verışı arttı ve kaygan, kadifemsi kanalı onun uzunluğu boyunca sıkıştı, içinden lezzetli sarsıntılar gönderdi.

Kreşendosu yükseldikçe, nefes alış verışı düzensizleşti ve daha sert ve vahşi hale geldi. Omega'sı sırtını dikleştirdi, başını yatağa yasladı, gevşek ve itaatkârdı, bacakları genişçe açılmıştı ve onu sikmesi için nefes nefese inliyordu. Aniden tüm vücudu titredi, amcığı onun etrafında , onun altında sarsılırken adı ağzından çıktı. Onu kucaklayan cinsel, güçlü, muhteşem hisler karşısında homurdanarak onu becerdi. Enfes zevk, kadının zihninin girintilerinde kalan karmakarışık kafa karışıklığını, sisi ya da öfkeyi kovaladı. aklından geçirdi. Bu Omega'sına sahip çıkmakla ilgili değildi, bu ona ihtiyacı olanı, her ikisinin de ihtiyacı olanı vermekle ilgiliydi.

Boşalırken, düzensiz sert darbelerle ona doğru sarsıldı, zevk onu ele geçirirken tüm vücudunu sertçe sıktı. Onun üstüne yığıldı, onun

Düğüm amına oturdu.

Sertçe nefes aldı, zihni duyumlar tarafından öylesine bastırılmıştı ki, tüm düşünceler kaçtı. Rahatlamış, tatmin olmuş ve doyuma ulaşmıştı, hisler zihni yavaş yavaş ılımlı, yumuşak bir hale dönüyordu. Sonunda her şey normalleşti ve aniden çevresini fark etti. Cailyn'in kulübesinde değildi. Sarayın yatak odasında değildi. Hiçbir fikri yoktu Nerede olduğunu. Etraflarındaki yatak odası tanıdık gelmiyordu ve nerede olabileceklerini tahmin etmesini sağlayacak bir pencere bile yoktu.

Mırıltı artık zayıftı, altından geliyordu ve iyi olduğundan emin olmak için aşağı baktığında onu derin bir uykuda buldu. Vücudunu onun üzerinden kaldırdığında, kız huzursuzlandı ve biraz inledi, bu yüzden ne olduğunu merak ederek onu tekrar kendi üzerine örttü. Bu yere nasıl geldiklerini ya da buraya nasıl geldiklerini zar zor hatırlıyordu. Odanın etrafına dikkatlice bakarak nerede olabileceğini bulmaya çalıştı.

Annelere ne oldu? Hâlâ bir tehdit miydiler?

Dikkatlice bir tarafa yuvarlandı, Cailyn'i yanına getirdi ve düğümünün üzerinde sabit tuttu. Onu kollarının arasına aldı ve uyurken onu izledi. Cailyn hâlâ mırıldanıyordu ve bu onu derinden tatmin ediyordu. Saraydaki yatak odasında birlikte olduklarından beri bu sesi duymamıştı ve ne kadar özlediğini fark etmemişti. Ellerini onun kıvrıkcık saçlarında ve güzel vücudunda gezdirdi. Gittikçe şişmanlıyordu ve kıvrımlarının yuvarlaklaştığını görmek bir zevkti. Karnı daha da büyümüşü ve ellerini karnının üzerinde gezdirdi, içinde yine o saplantılı hayranlık yükseliyordu.

"Buraya nasıl geldiğini hatırlıyor musun?"

Drocco gerildi ve Omega'sını gözden uzaklaştırmaya çalıştı ama Omega uyuyordu ve onu uyandırmamak için kendini zor tutuyordu. Başını çevirdiğinde Azia Ana'nın kapının yanında durduğunu gördü. Yüzü sert, vücudu kaskatı kesilmişti.

"Çık dışarı," diye hırladı.

"Buraya nasıl geldiğini hatırlıyor musun?" diye sordu yine ısrarla.

"etmez," dedi adam. "Mesele şu ki, ben onunla birlikteyim. O açıkça bana ihtiyacı vardı."

"Ona saldırdın."

Drocco dişlerini sıktı. Yavaşça doğruldu ve Cailyn'in incinmesini önlemek için onu düğümüne bastırdı. "Ne?"

"Ona saldırdın."

"Sen lanet olası bir yalancısın," diye bağırdı. "Ona asla zarar vermem."

"Vücudunun her yerinde çürükler var," dedi Azia Ana sakın bir sesle. "Hatta saç telleri bile avucunun içinde, kendini senin elinden kurtarmak zorunda kaldığı yerde."

Drocco, Cailyn'in kıvrık saç tutamlarının gerçekten de elinde olduğunu fark edince irkildi. Hemen onları bıraktı ve ardından Cailyn'i incelemeye başladı. Gerçekten de kollarında çürükler ve göğsünde çizik izleri vardı.

Ona daha önce de sert davranmış olmasına rağmen, bunu hep hatırlamıştı. İçini kemiren bir şüphe onu rahatsız ediyordu.

"Tılsımlı zinciri çıkar," dedi Azia Ana yavaşça. "Şimdi çıkarın ve ikiniz de evinize dönebilirsiniz."

Drocco ona hırladı. "Ne yapmayı bilmiyorum ama beni kendi Omega'ma tekrar zarar vereceğime ikna etmeye çalışamazsın. Bunu yapmayacağım. Yapmayacağıma dair ona söz verdim."

"Zaten !" Azia Ana tersledi. "Farkına varman için daha ne olması gerekiyor? Onunla görüşmeni şimdi mi istedi sanıyorsun? Son konuştuğumuzda önceliğin onu ve çocuğunu buradan çıkarmaktı. Bu çiftleşmeye öncelik vermeyi nasıl açıklıyorsun? Nasıl başladığını hatırlıyor musun?"

Drocconun kalbi, yatak odasına nasıl geldiği hakkında hiçbir fikri olmadığını fark ettiğinde çöktü. "Bunun bir anlamı yok," dedi kısık bir sesle. "Ona dokunmaya daha önce de direndim. Senin gibi içgüdülerimle hareket etmiyorum.

inanmak istiyorum." Ancak, konuşurken bile rahatsız edici bir his yükseldi. Gerçekten de bir tür güçlü, kontrol edilemez içgüdü tarafından yönlendirilmişti. O kadar ki, Cailyn'in kulübesi yerine orada olduğunu düşündü. Onu kurtarması gereken Omega köyü. Zihni bu tanıma noktasından nasıl bu kadar uzağa sıçramıştı? Yatak odasına nasıl geldikleri hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu endişe vericiydi.

"Eğer bana inanmıyorsanız," dedi Azia Ana, sesi sertleşerek, "o zaman bu oyunu tekrar oynamak zorunda kalacağız."

Drocco cevap veremedi. Anne döndü ve odadan çıktı. Cailyn uyurken onun sırtını okşayarak oturdu, olanları anlamaya çalıştı ve yapamadığı için giderek daha fazla hayal kırıklığına uğradı.

Cailyn'in son zamanlarda iyi bir gece uykusu çekmediği açıktı. Düşümü küçülürken, Cailyn hâlâ derin bir uykudaydı, ona yaslanmaya can atıyordu, burnu boynunun kıvrımlarındaydı. Ona sarıldı ve okşadı, yakında uyanacağını umuyordu ama belli ki çok yorgundu.

Onu yatağa yatırdı, sonra onunla birlikte dinlendi, kollarındaki yara izlerini takip etti ve nasıl bu kadar kötüleştiklerini merak etti. Neden bu kadar kötü

hatırlamıyorum. Bu iyiye işaret değildi. Kuan ve Rada'nın ilerleme kaydettiğini umuyordu, ne kadar zamandır burada olduğuna dair hiçbir fikri yoktu ama zaman kaybediyor olması endişe vericiydi. Cailyn'in uyumasını izledi, bundan sonra ne yapması gerektiği konusunda kararsızdı. Mantıken onu uyandırıp kaçmanın bir yolunu bulması gerekiyordu ama yine de yorgunluğuna bakılırsa yürüyecek, seyahat edecek ya da koşacak kadar iyi olmayabilirdi. Aslında bunun bir önemi olmamalıydı ama onu bu şekilde tehlikeye atamazdı. Hele de hamileyken. Bu yüzden yattı ve onun uyumasını izledi, en derin uykusunda bile ona sarılıp mırıldanmasını sevdi.

Onu izlemeye o kadar dalmıştı ki, kapının yavaşça açıldığını fark etmedi. Annelerin içeri girdiğini de fark etmedi, ta ki Büyü ona çarptı, tüm vücuduna yayıldı, sertleşti ve onu hemen hareketsiz hale getirdi.

Onu odadan çıkarırlarken, olanlardan tamamen habersiz uyuyan Cailyn'e gözlerini dikti ve Annelerin neden ölmek zorunda olduğunu bir kez daha hatırladı. Gözden kaybolur kaybolmaz, Onları izlerken öfkesi tekrar büyüdü, onu hücrelerine geri götürüp orada bıraktıklarında öfkesi arttı, bir kez daha yalnız, bir kez daha Omega'sı olmadan ve bir kez daha onu kontrol altında tutan ve içgüdülerini yükselten ham büyüye maruz kaldı.

DOKUZUNCU BÖLÜM

CAILYN

Cailyn yavaşça uyandı, bacaklarının arasındaki gerginlikten ve ağrısından duyduğu memnuniyetle mırıldandı. iç çekti ve Alfa'sının kokusunun hâlâ kendisinde kalmasına . Ona doğru uzandı ama yalnız olduğunu fark etti. Kafası karışmış bir şekilde doğrulup etrafına bakındı, çevresini tanımıyordu, ta ki hafızası ona geri gelene kadar.

Bir şekilde mabedin üst katlarından birindeki geçici odasına geri dönmüştü ama Drocco'yla birlikte başka bir yatak odasında olduğunu çok net hatırlıyordu. Anıları geri döndüğünde kalbi hızla çarpmaya başladı. Gözlerindeki acımasızlık ve onu sahiplenmeye çalıştığı vahşi doğa. Yine de onu sakinleştirmeyi başarmıştı. Aslında onun için mırıldanmıştı. Onun yumuşamasının anısı yüzüne bir gülümseme getirdi. Çiftleşmeleri her zamanki gibi çok lezzetliydi. Onu öpüşü ve ona sarılışı, özlemini çektiği o tanıdık güven duygusunu uyandırmıştı. Ama şimdi neredeydi? Ve Anneler'den kaçmayı nasıl başarmıştı?

Drocco'yla birlikte olmak onu o kadar rahatlatmıştı ki sıkıntısı neredeyse yok olmuştu. Sonunda uyuyabilmişti ve bebeğin titreşimi kesinlikle daha güçlüydü. Zihni temizlenmiş ve daha iyi odaklanmıştı; fırsat varken bundan faydalanması gerekiyordu. Geriye pek çok soru kalmıştı ve nihayet şimdi bunlarla başa çıkabilecek kadar güçlü hissediyordu.

Yavaşça yıkandı ve giyindi, vücudundaki morlukları dikkatle inceledi. İyileşmeyecek bir şey değildi ama olanları hatırlatması açısından iyiydi.

Odasından çıktı ve koridorda dolaşarak annelere soru sormak için onları aradı. Geçen hafta boyunca, kendisini tedavi eden ikizler ve onlara eşlik eden Naysa Ana dışında kimseyi görmemişti. Ama onlar sadece akşamları geliyorlardı ve o da

o bekleyemezdi. Koridordan koridora dönerken kapıların çoğunun açılmadığını, açılanların da boş olduğunu gördü.

Sonunda, kanepelerle dolu geniş bir odayla karşılaştı. kitap rafları ve masalar, bir tür toplantı odası ya da yaşam alanı izlenimi veriyordu. İçeride, Annelerden üçü odanın bir köşesinde toplanmış sessiz bir şekilde tartışıyorlardı. Naysa Ana ve Orlee Ana kanepeye oturmuş, Fern Ana ise kitaplığa yaslanmıştı.

Yaklaşırken Naysa Ana onu fark etti ve ayağa kalktı.

"Cailyn," dedi şaşkınlıkla. "Odanın dışında ne yapıyorsun? Sana mabedin etrafında dolaşmamanı söylemiştim."

"Neden?" Cailyn artan öfkesini kontrol altında tutmak için mücadele ederek acı bir şekilde sordu. "Bir odaya kapatılıp kontrolden çıkmış bir Alfa tarafından saldırıya uğrayacağımdan mı korkuyorsun?"

Naysa Ana'nın yüzü düştü. "Cailyn," dedi yavaşça. "Göründüğü gibi değil."

"Beni oraya götürdün ve ne biliyordun! Onun böyle olacağını biliyordun. Ona ne yaptın?"

"Biz ona hiçbir şey yapmadık, Cailyn," dedi Rahibe Orlee. "O böyle biri. O bir Alfa. Onlar böyledir."

"Bana karşı *hiç* böyle davranmadı," diye çıkıştı Cailyn, bu öneri karşısında öfkeden deliye dönmüştü. "Asla! Onu bu hale bir şey getirdi ve bunun ne olduğunu biliyorsun."

Anneler bir an için sessiz kaldılar. Fern Ana ve Naysa birbirlerine baktı ama bu sadece Cailyn'i daha da sinirlendirmeye yaradı.

"Alfa'ya zarar verirken ve beni potansiyel tehlikeye atarken burada sessizce kilitli kalmamı bekliyorsanız, bu hiç de iyi olmayacak olur!"

"Cailyn," dedi Naysa Ana avuçlarını havaya kaldırarak. "Seni odana geri götüreyim ve sorularını cevaplayayım."

"Hayır!" Cailyn haykırdı. "Tüm bu boş vaatlerden bıktım. Sorularıma şimdi cevap ver!"

Naysa Ana'nın elleri düştü. "Yol sor."

"Annem burada mı, evet mi hayır mı?"

"O burada," dedi Rahibe Orlee.

"Onu görmek istiyorum."

Anne Orlee bir nefes aldı. "Sorularınızı yanıtlayacağımızı söyledik, annenizi göreceğinizi söylemedik."

"Söylediğin her şeye inanmamı istiyorsan," diye hırladı Cailyn ona, "o zaman onu görmem gerek."

"Diğer soruların neler, Cailyn?" Fern Ana sordu. "Drocco nerede ve ona ne oldu?"

"Drocco hâlâ sığınakta," diye cevap verdi Fern Ana. "Sürekli olarak ham büyüye maruz kalıyor ve bu da onun Alfa dinamiğinin hayvani doğasını ortaya çıkarıyor."

"Neden ham büyüye maruz kalıyor?"

"Onu tutabilmemizin tek yolu bu," dedi Orlee Ana. "Büyüye karşı yüksek bir toleransı var ve filtrelenmiş büyüünün onun üzerinde pek bir etkisi yok. Onu kontrol altına almak için ham büyü kullanmak zorundayız. Bu ideal değil. Uzun süre dayanabiliyor ama bu onu bunaltıyor. Açıkçası, sizinle geçirdiği zaman bunu hafifletmeye yardımcı oluyor."

"Bunun konusunda beni neden uyarmadın?" Cailyn, Naysa Ana'ya sesini alçaltarak sordu. "Neredeyse kontrol edilemez durumdaydı."

"de onu kontrol ettiniz," dedi Naysa Ana sessizce.

Cailyn onun iddiasına inanamayarak ona ters ters baktı. Naysa Ana Cailyn'in durumuna en çok sempati duyan ve Omegaların Topraklara dönmesi konusunda en benzer görüşü paylaşan kişiydi ama onu ne konusunda uyarmadan kasıtlı olarak tehlikeli bir duruma sokmuştu. Bu neredeyse affedilemezdi.

"Bana onun incinmeyeceğini söylemiştin," diye neredeyse bağıırıyordu, öfkesi artmıştı.

"Kimsenin zarar görmesini istemediğimi söyledim," diye düzeltti Naysa Ana. "Ve istemiyorum da. Ama içinde bulunduğumuz koşulları kontrol edemiyorum. Eğer o hücrede kalmaya zorlanırsa onun acısını dindirebilecek tek kişi sizsiniz."

Cailyn dudaklarını birbirine bastırdı, içinden öfke fişkırıyordu.

"Onu tekrar görmek ister misin? Eğer ihtiyacı varsa?" Anne Naysa sordu.

Diğer Anneler Naysa Anne'ye baktı ve Cailyn garip bir şeyler olduğunu aniden hissetti. Ama soru yüzünden onları düşünemeyecek kadar dikkati dağılmıştı. Drocco'yu tekrar görme fikri, o haldeyken bile, varlığının her zerresine hitap ediyordu.

"Eğer bu ona yardım etmek anlamına geliyorsa, evet," diye yanıtladı.

"Güzel," dedi Naysa Ana, gülümseyerek rahatladı. "Eğer yapabilirsen Onu tılsımlı zinciri çıkarmaya ikna edersek herkes için daha kolay olur."

"Böyle olduğunda hoş bir sohbet için ideal durumda değil.

"Cailyn sinirli bir şekilde," dedi. "Ve onu neden burada tuttuğunuzu da bilmiyorum."

"O sizin için burada," dedi Rahibe Orlee. "Onu dışarı atsak da fark etmez. Siz burada kaldığınız sürece o gelmeye devam edecektir."

Cailyn, "O zaman onunla konuş," diye ısrar etti. "Lox'lar yakında onun için gelecekler. Onu burada ne kadar uzun süre tutarsanız, yerleşkeyi bulma de o kadar artar."

"Önceliğimiz Omega çocuğunuz. Onu tılsım zincirini çıkarmaya ikna etmeliyiz."

Cailyn dişlerini sıktı. Çocukla ilgili tüm bu durumla ilgili yanlış bir şeyler vardı ve tam olarak saptayamıyordu. Sonunda, "Bir haftadan fazla oldu ve hâlâ ikna olmadı," diye belirtti. "Bunu daha ne kadar sürdürmeyi düşünüyorsun?"

Bunun üzerine Anneler cevap vermedi ve Cailyn bunun onların vereceği bir karar olmadığı hissine kapıldı.

"Azia Ana ile konuşmak istiyorum," dedi.

"Bunun akıllıca olduğunu sanmıyorum," dedi Naysa Ana yumuşak bir sesle.

"Ne düşündüğün umurumda değil," diye tersledi Cailyn. "Beni ve çocuğumu riske biri, fikirlerine saygı duyduğum biri değildir."

"Cailyn," dedi Naysa Ana sert bir sesle.

Naysa Ana'nın sözleri karşısında Cailyn'i bir utanç dalgası ele geçirmekle tehdit etti.

Otoriter bir ses tonuyla, ama o bunu . Bir zamanlar herhangi bir Anne'yle bu şekilde konuşmayı düşünmek bile onu utandırırды ama yaptıklarının gerçekten de sorgulanabilir olduğunu fark etmeye başlamıştı.

Her zaman haklı değillerdi. Naysa Ana'da bir müttefik bulduğunu sanmıştı ama en uysal Ana'ya bile güvenilemezdi. Drocco başından beri haklıydı.

Dişlerini sıktı, tüm bu duruma kendisinin sebep olduğu düşüncesi içini bir hüznün . Alfa'sı, çocuğu... ikisi de onun yüzünden acı çekiyordu.

Naysa Ana ellerini birbirine kenetleyerek, "Üzgün olduğunu biliyorum ama büyük resme bakmalısın," diye vurguladı. "Ona ihtiyacınız var. Hem sizin hem de çocuğun ona ihtiyacı var. Seni rahatlatmak için yapabileceğim çok şey var.

Onunla birlikte olamamanın verdiği sıkıntı. Eğer o buradaysa ve siz onun mırıltısına ve

Varlığı, sizde olmasının neden bir sorun teşkil anlamıyorum. Beklediğiniz kadar hassas olmasa bile, hiç yoktan iyidir, değil mi?"

Cailyn gözlerini kısıtı. Naysa Ana'nın söylemediği bir şey vardı. Belki de Cailyn'in bir şekilde satır aralarını okumasını bekliyordu ama Cailyn'in buna sabrı yoktu.

Cailyn'in dikkatle incelemesi üzerine Naysa Ana'nın gözleri kısıldı. "Anlamadığın şeyler oluyor, Cailyn."

"Bunun tamamen farkındayım. Ancak buradaki hiç kimse bana tatmin edici cevaplar vererek anlayışımı geliştirmeye istekli değil."

Anneler yanıt vermedi.

"Annemi görmek istiyorum," dedi Cailyn. "Bunun gerçekleşmesi için Azia Ana'yı görmem gerekiyorsa, o zaman bunu yapmak istiyorum."

Orlee Ana sonunda, "Bunu ayarlayacağız," dedi.

"Ne zaman?"

"geldiğinde çabuk." Orlee Ana durakladı. "O zaman Drocco'yu tekrar görmeyi kabul ediyorsun?"

Cailyn dişlerini sıkarak Annelerin arasına baktı. Annelerin ona her şeyi anlatmadıklarını söyleyen, içini kemiren korkudan nefret ediyordu. Yine de, Drocco'yu görmek hem ona hem de bebeğe yardımcı olacaksa, neden olmasındı? "Evet."

Anneler biraz rahatlamış görünüyordu.

"Güzel," dedi Naysa Ana. "Her şeyi ayarlayacağız, Cailyn. Cevaplarını alacaksın."

Cailyn gözlerini kapıdan ayırmadan Drocco'nun içeri girmesini bekledi. Bu sefer hazırlıklı olmasına rağmen, Drocco'nun zorlukla kontrol edilebilecek bir durumda içeri girecek olması yine de sinir bozucuydu. Bir nefes alarak sinirlerini ve heyecanını yatıştırdı. Garip bir şekilde, Drocco'nun saf Alfa durumunda olmasında büyüleyici bir şey vardı, o böyleyken ona boyun eğmenin çılgınca ilkel bir yanı.

Onun için mırlamaktan, onu yatıştırmaktan gurur duyduğunu itiraf etmeliydi ve bu onu mümkün olduğunu düşündüğünden daha fazla tahrik etmişti. Yatıştırıcılığının bir çiftleşme seansına dönüşmesini istememişti; ancak kokusu saldırganlıktan çok baştan çıkarıcı ve karmaşık bir şeye, ihtiyacı olan bir şeye dönüşmüştü ve vücudu da aynı şekilde karşılık verdi. Bu beklentiyle beklerken, onu yumuşatarak bir kez daha rahatlamayı umuyordu.

Geçtiğimiz birkaç gün içinde Anneler ona hafta içinde annesini ziyaret edeceğini söylemişti, bu da onu biraz yatıştırmıştı ama ziyaret ettiklerinden emin olmak istiyordu. Ne yazık ki, bir kez daha Uyuyamıyordu ve yorgunluğun ağırlığı üzerine çökmüştü. Drocco'nun bir kez daha onu yatıştırabileceğini umuyordu. Onun altında olmayı arzuluyordu, onun sertliği onu yatıştırıyor, kokusu onu sarıyor, elleri onu yoğuruyor ve okşuyordu - onu olması gereken yere götürüyordu. Bunun düşüncesi kayganlığını beklentiyle kalçalarına damlattı.

Kapı çarparak açıldı ve o oradaydı.

Onu aniden karşısında görünce yaşadığı şokun etkisiyle nefesini tuttu. Her zamanki gibi devasa, vahşi ve güzel görünüyordu. Adam gürleyerek ilerlerken

Gözler onun üzerine dikildi ve o da olduğu yere çakılıp kaldı, kas dağı ona yaklaştıkça tehdit eden korkuyu elinin tersiyle itti.

Adam onu yakalar yakalamaz mırıldanmaya başladı.

Onu kendine doğru çekti, sıkıca kavradı ve bir kez daha koklamak için burnunu indirdi. Kıpırdamadan durdu, olabildiğince yüksek sesle mırıldanırken, burnunu boynundan yukarı ve tekrar yüzüne doğru gezdirdi. Ona baktığında gözleri hâlâ sertti, burnunu onunkilere bastırdı ve bir an sonra onu yatağa itti, onu tuttu ve kıyafetlerini yırttı.

Tepki vermemeye çalıştı, mırıltısının nüfuz etmesinin zaman alacağını biliyordu ama çok incinmeden bunu yapacağını umuyordu. Her ne kadar onu arzulasa ve onun uyarılmışlığının kokusunu alabildiğini bilse de, yumuşaması gerekiyordu. Kızın bundan zevk alabilmesi için önce onun Drocco'su olması gerekiyordu.

Ona uzandı, daha önce yaptığı gibi onu okşadı ve okşadı ve elleri onu dolaşırken gözleri yumuşamaya başlayan adam bir kez daha durdu.

Vücudu gevşedi ve kulağına fısıldayıp parmaklarını saçlarında gezdirirken onu kendine çekti. Ellerini üzerinde gezdirerek, kaslarını sıkarak, yuvarlak karnını avuçlayarak onu mıcıkklamaya başladı ve eşinin ellerinin üzerinde olmasından duyduğu memnuniyet vücuduna yayılırken mırıltısı derinleşti.

Drocco onu çevirdi ve dizlerinin üzerine çekti, sonra da vücudunu titreten bir hırıltıyla içine girdi. Kız daha içindeki adamın güzelliğini fark edemedi, adam onu beceriyordu, bir eli karnının kıvrımını tutuyordu, diğeri Boynunun arkasını kavradı, olması gerektiği gibi onu yerinde tuttu.

Cailyn böyle bir şekilde tutulmanın verdiği zevkle sırtını kamburlaştırdı, adamın siki sadece amının derinliklerine lezzetli bir şekilde ilahi bir şekilde vurmakla kalmıyordu, aynı zamanda karnındaki sert, geniş eli, onu orada destekliyor ve ona olan ihtiyacını fark ediyordu, gözlerinin tatmin olmuş bir neşeyle geri dönmesine neden oldu.

İticileri daha da vahşileşti ve onu daha sıkı tuttu, boğazındaki hırıltı o kadar çok kayganlığın toplanmasına neden oldu ki, sikişleri ıslak, sırılsıklam bir çılgınlığa dönüştü. Dizlerinin üzerinde bacaklarını açmış, ona daha kolay erişim sağlamak için kalçalarını yukarı kaldırmıştı. O kadar iyiydi ki ne söylediğini bile bilmeden ona bir şeyler mırıldandı. Onu bu pozisyona getirmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, tüm vücudunu saran yüce zevk onu çılgına çevirdi.

Adamın eli kızın başına doğru ilerledi, saçlarını tutup geriye doğru çekti ve kız o eğildi ki, adamın kalçalarını her sırtında bir ağrı oluştu ama kızın umurunda değildi. Aslında buna ihtiyacı vardı, içinde ürperen hisleri, zevki ve hafif acıyı seviyordu, en azından ona umutsuzca ihtiyacı olduğu ve onun da ona umutsuzca ihtiyacı olduğu şu anda. Orgazmı hiçbir uyarı olmadan içinden geçip gitti, her hassas sinirini parçaladı - neredeyse dayanılmaz tatlı bir işkenceydi. Orgazm hafifleyene kadar çılgık attığını bile fark etmedi.

Acımasızdı, kalçaları onu daha hızlı tokatlıyordu, ta ki ona birkaç kez düzensiz bir şekilde çarpana kadar, yumruğu saçlarında sıkılaştı ve inerken bir nefes kaçtı. Son hamlesinde öne doğru düştü, onu vücuduyla tamamen kapladı ve yatağa sabitledi.

Uzun bir süre boyunca ağır ağır nefes alarak hareketsiz kaldılar.

Cailyn başını yukarı çevirerek burnunu onun terli boynuna dayadı, kokusunu içine çekti ve etrafını saran, onu koruyan, güvende hissettiren adamın hissiyle kendinden geçti. Adam yüzünü onun boynuna bastırıp sesi arayana kadar mırıldandığının farkında bile değildi. Onun altında rahatladı, uykulu bir köpek gibi mutlu ve huzurluydu. uyku hali onu ele geçirdi. Kalçalarını oynatarak, aldığı zevkten dolayı iç çekti. düğümü hâlâ onu gererek açıyordu ve yatağa yaslanan sert meme uçları vücudunda bir heyecan yaratıyordu.

Drocco bir an için kızın boynuna doğru nefes aldı ve sonra bir elini kızın altında oynatarak tembelce klitorisiyle oynamaya başladı.

Kadın sızlandı ve adam da karşılık olarak hırladı. Başını hareket ettirerek kulak memesini emdi ve klitorisine vuruşlarını artırdı. Diğerini kıpırdatarak

Altındaki eliyle meme uçlarını farklı bir ritimle fırçaladı, orgazm yaklaştıkça onları sıktı ve çekti, ona daha sert bastırmaya başladı ve o tatlı gerginlikte sürtünmeye neden oldu.

Titreyen bir çığlıkla boşaldı, bir kez daha sarsıldı ve noktası içinden geçerken üstündeki ağırlığa karşı kıvrandı, ama bu ait olduğu yerin onun altı olduğunu bilerek ve kabul ederek geçirdi.

Kafası uykuya daldı, Alfa'sının mırıltısı sırtında ve bebeğin titreşimi de hızla ona eşlik ediyordu.

Tekrar uyandığında, bu kez hâlâ aynı yataktaydı ama Drocco gitmişti. Kaybetme duygusu neredeyse sarsıcıydı. Bir kez daha iyice dinlenmiş olmasına rağmen, bu yeterli değildi. Onunla geçirdiği zaman çok kısaydı. Ona tekrar dokunabilmesi, onu yatıştırabilmesi ve yapması gerekenleri yapabilmesi için üç ya da dört gün daha geçmesi gerekecekti.

Tuvalete doğru ilerlerken yüzünü buruşturdu. Drocco bu sefer çabucak yatışmış olsa da yine de sert davranmıştı ve vücudu yeni çürükler, ağrılar ve acılarla doluydu. Ancak bacaklarının arasındaki his her zamanki gibi inanılmaz derecede tatmin ediciydi. Yatağı düzeltti Odadan çıktı ve uzun bir banyo yapmak için kamarasına geri döndü.

Cailyn yaşam alanında volta atıyor, Orlee Ana'nın sözüne sadık kalıp kalmayacağını merak ediyordu. Annelere karşı duyduğu güvensizlik, Orlee Ana'nın

Annesini göreceğine dair söz verirdi ama onu şaşırtmayı asla başaramazlardı. Orlee Ana geldiğinde onu göremezse, harekete geçmek zorunda kalacaktı. Ancak uzun süre beklemek zorunda kalmadı. Birkaç dakika içinde kapı .

"Sizi farklı bir bölgeye götürmem gerekiyor," dedi Orlee hızlıca. "Bir pelerin giymek isteyebilirsiniz."

Cailyn bir pelerin kaptı ve Orlee Ana onu odadan ve binadan dışarı çıkarırken onu takip etti. Serin hava ona çarpıp kırbaçladığında Cailyn yüzünü boydan boya geçip gözlerinin sulanmasına neden olurken, yerleşkeye geri döndüğü süre boyunca neredeyse hiç dışarı çıkmadığını fark etti. Her şey aynı görünüyordu, sadece bazı Omegalar o geçerken yaptıkları işi bırakıp ona bakıyorlardı. Tanıdıklarına gülümsedi, başını salladı ve el salladı ama yüzlerindeki ifadeler ona garip geliyordu. Sanki onu hiç görmemişler gibi bakıyorlardı.

daha önce. Belki de onu yerleşkeye geri dönerken görmeyi beklemiyorlardı, ki Annelerin onlara söyledikleri düşünüldüğünde bu anlaşılabilir bir durumdu. Bu da ele alması gereken bir başka konuydu.

Orlee Ana onu tasarım ve terzilik konusunda uzmanlaşmış bir bölgeden geçirerek doğruca yerleşkenin kenarına götürdü. Cailyn kendini tekrar kenar bariyerinden geçmeye hazırladı ve diğer tarafta ne göreceğini merak ediyordu. Elbette, annesinin yerleşkenin gizli bir bölgesinde olması şimdi ona mantıklı geliyordu. Artık gizli bölgeler olduğunu bildiğine göre, Anneler buralarda herhangi birini ya da herhangi bir şeyi saklıyor olabilirdi.

Orlee Ana'yı parıltının içinden takip etti ve büyüünün tenindeki ılık akışını kucakladı.

Diğer tarafta, yerleşke bir kez daha biraz daha uzağa uzanıyordu. Daha önce bu bölgede hiç bulunmadığını bilmesine rağmen binalar ve yerleşim benzer görünüyordu.

Orlee Ana onu bankların bulunduğu geniş bir ortak alandan geçirerek büyük bir ev ile toplantı salonunun karışımı gibi görünen kahverengi bir binaya doğru götürdü. İçeri girdiklerinde Cailyn kendini göreceği şeye hazırlamaya çalıştı.

Orlee Ana giriş holünden geçerek karşıdaki kapıya yöneldi. Kapıda durakladı ve Cailyn'e dönerek konuşmadan önce tereddüt etti. "Burada çok üzülmemeye çalış," dedi sessizce. "Rahatsız edeceksin onları."

Cailyn onun ne demek anlayamadan Anne Orlee kapıyı açtı ve içeri girdi.

İçerideki oda, yıpranmış kanepeler, sandalyeler, masalarla dolu bir oturma alanıydı ve ortadaki şömine burayı biraz ev gibi gösteriyordu. Duvarları resimler süslüyordu ve aydınlık ve havadar olacak şekilde dekore edilmişti. Ancak odayı dolduran çok sayıda kadın kanepelerde oturuyor, sandalyelerde kitap okuyor ya da masaların etrafında oyun oynuyordu. Ana yerleşkedekiler gibi olmasa da çoğunlukla yaşlı kadınlar gibi görünüyorlardı. Sanki acı çekiyorlarmış gibi yavaş hareket ediyorlardı ve çok azı birbiriyle konuşsa da, genel olarak oda sessizdi, sadece ateşin alevi ve okuyanlar sayfalarını çevirirken havayı dolduran parşömen fısıltıları vardı.

Anne Orlee odanın diğer ucuna doğru ilerlerken Cailyn de olabildiğince çok şey anlamaya çalıştı. Daha yakından baktığında, kendilerini öyleymiş gibi gösterecekler de kadınların çoğunun aslında yaşlı olmadığını fark etti. Bu

Ayakta duranların omurgaları ve oturanlardan bazıları boşluğa bakıyordu, akılları tamamen başka yerdeydi.

Orlee Ana, koltuklardan birinde dinlenen kadının önünde durdu. Uzun bir tunik giymiş olan kadın yorgun ve bitkin görünüyordu; Bununla birlikte, gür bakır-kahverengi kıvrıkcık saçları bunun muhtemelen annesi olduğunu gösteriyordu.

"Nearra," diye selamladı Orlee Ana. "Bugün seni görmesi için birini getirdim."

Nearra'nın kahverengi gözlerinin Orlee Ana'ya odaklanması biraz zaman aldı ama odaklandıktan sonra aniden sırtı. Cailyn ona daha yakından baktı.

"Bir görevim var mı anne?" Nearra sordu.

Orlee Ana diz çökerek Nearra'nın dizinin yanına çömeldi. Her iki elini de kendi ellerinin arasına aldı. "Yapman gereken bütün görevleri yaptın Nearra," dedi nazıkçe. "Bizi gururlandırdın. Sen en iyilerden birisin."

Nearra bu sözleri duyunca gülümsedi.

"Seni biriyle tanıştırmak istiyorum," diye devam etti Rahibe Orlee. "O senin kızın."

Nearra cevap vermiyor gibiydi, hatta Orlee Ana ona eliyle iğaret edene kadar Cailyn'in orada durduğunu bile fark etmedi.

Annesinin gözleri yavaşça Cailyn'nefesini tuttu, kadının nasıl tepki vereceğinden emin değildi. Akli dengesinin yerinde olmadığı açıktı ve Cailyn saçları dışında aralarında büyük bir benzerlik göremiyordu.

İki Omega, anne ve kızı, birbirlerine baktılar ve merak içinde birbirlerini tepeden tırnağa incelediler.

"Selamlar, Anne," dedi Cailyn, neredeyse fısıltıyla. "Seni görmek çok güzel. Yerleşkede olduğunuzu fark etmemiştim."

Nearra dikkatini tekrar Orlee Ana'ya çevirdi. "O doğru mu?" Orlee Ana başını salladı. "Evet, iyi iş çıkardın."

Nearra tekrar sırtı ve dikkatini tekrar Cailyn'e çevirdi ama ona hiçbir şey söylemedi. Sadece ona baktı, yüzünde aptalca bir gülümseme vardı.

"Anne?" Cailyn garip bir davranış karşısında şaşkına dönmüş bir halde sordu. Orlee Ana'ya baktı. "Onun nesi var?"

Orlee Ana içini çekti ve yavaşça ayağa kalktı. "Zor bir hayatı oldu Cailyn. Tam olarak bizimle birlikte değil."

Cailyn bakışlarını tekrar annesine çevirdi, bir hayal kırıklığı vardı. Annesinin bazı sorularına cevap verebileceğini düşünmüştü ama bu kadın onunla konuşmak bile istemiyor gibiydi. Orlee Ana'nın yaptığı gibi o da kendini aşağıya indirdi.

"Anne, babamı hatırlıyor musun?" Cailyn sordu.

Nearra cevap vermeden önce birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Evet, güçlü bir Alfa baba."

Cailyn ona gülümsedi. "Onu sevdin mi?"

Nearra uzun bir süre ona baktı ve sonra kağlarını çattı. "Yapabilirdim."

"miydin?" Cailyn kafası karışmış bir halde, "Olabilirdi," dedi. "Bir karısı olduğunu biliyor muydun?"

"Belki."

Cailyn başını salladı ve Orlee Ana'ya bakarak omuz silkti.

"O artık tam olarak bizimle değil, Cailyn," diye tekrarladı Orlee Ana, biraz da üzüntüyle. "Sorularını yanıtlayabilecek durumda değil ve sana asla gerçek bir anne olamaz. Şimdi değil."

Cailyn ayağa kalktı. "O zaman neden burada? Neden ona bakılabilmesi için ana yerleşkeye yeniden entegre etmediniz?"

"Ona göz kulak olunuyor."

"Benim tarafımdan bakılmasından bahsediyorum," diye vurguladı Cailyn. "Ben ya da istekli olan herhangi biri."

Orlee Ana bakışlarını Cailyn'in üzerinde sabitledi. "Yapman bir iş vardı," dedi sakın bir sesle. "Bu bir dikkat dağıtıcı olabilirdi. Burada ona sandığınızdan çok daha iyi bakılıyor. Ona verebileceğin daha fazla bakım zaten yok."

Anlayış yaklaşırken Cailyn başını yavaşça kaldırdı. "Anneme bakma görevimden uzaklaşmamı istemedin," dedi yavaşça. "Bu yüzden bana onun var olmadığını söylemeyi tercih ettin."

"Annen onun oturmak için görevlerden uzaklaşmanı istemezdi," dedi Rahibe Orlee. "Kendisi de bir casustu, bunu asla istemezdi."

Cailyn kendisine hâlâ gülümseyerek bakan annesine baktı, sonra da odadaki diğer kadınlara döndü. "Peki bu diğer kadınlar?" diye sordu. "Diğer casuslar mı?"

"Onlar görev sırasında zarar görmüş ve ihtiyacı olan kadınlar. Dışarıda alamayacakları özel bir bakıma ihtiyaçları var."

ana yerleşke." Orlee Ana dönüp diğer kadınlara baktı. "Ve siz onların saklandıklarını düşünebilirsiniz ama onlar gürültü ve kargaşanın olduğu kalabalık ana yerleşkede olmayı tercih etmezler. Ya da birinin Alfa'sının aniden ortaya çıkıp kargaşaya neden olabileceği bir yerde."

Cailyn kendisine kuru bir ifadeyle bakan Orlee Ana'ya sert bir bakış fırlattı.

"Burada mutlular," diye onayladı Rahibe Orlee yumuşak bir sesle. "Ve onları bu şekilde tutmak için çok çabalıyoruz."

"?" Nearra Orlee Ana'ya, "Hangisi?" diye sordu. "Hangisi bu? Hatırlamıyorum."

Orlee Ana, Nearra'nın elini tutmak için tekrar eğildi. "En iyisi. En doğrusu."

Nearra yine sırtıttı ve bu kez Cailyn'in eline uzandı. "Benim bir zevkti," dedi Cailyn'in elini sıkarak. "Omegalar için elimden gelen her şeyi yapmak benim için bir zevkti."

Cailyn onun elini geri sıktı. "Biliyorum anne. Omegalar için elimden gelen her şeyi yapmak benim için de bir zevk. Keşke daha önce bilseydim sen."

Nearra Cailyn'in söyledikleriyle ilgilenmiyor gibiydi. Dinlemeyi yarıda bıraktı ve Orlee Ana'ya döndü. "Diğerleri nerede?"

Orlee Ana tekrar ayağa kalktı. "Gitme vaktimiz geldi Nearra. Kendine iyi bak.

Yakında görüşürüz."

Nearra sandalyede arkasına yaslandı ve Orlee Ana Cailyn'e gitme vaktinin geldiğini iğare ederken gözlerini tembelce kırptırdı.

Cailyn durdu ve uzun bir süre annesine baktı. Zihni anlayamadığı bir şekilde çalışıyordu. Diğer bölgedeki Alfa gibi herhangi bir bilişsel yeteneğe sahip değildi ve

Aklını yitirmiş bir yetenek ustası gibiydi. Sanki hem bedeni hem de zihni tükenmiş, bitkin düşmüş gibiydi. Yaşlı görünmüyordu ama yine de sonsuza kadar bitkin görünüyordu. Sanki konuşmak ve hatta hareket etmek bile bir mücadeleliydi.

Cailyn, Orlee Ana'yı odadan çıkarken takip etti ve ıssız ortak alana doğru yürürlerken, "Böyle davranmasına ne sebep oldu?" diye sordu.

"Görevleri."

"Görevleri ona bu kadar acı mı çekti?" Cailyn dehşete düşmüş bir halde sordu.

"Ne yazık ki evet," dedi Rahibe Orlee. "Zihinsel kondisyona ihtiyacı vardı. Onun ve acı çeken diğerlerinin iyi bakılmasını ve ana akım medyadan korunmasını sağlamak istememizin nedenlerinden biri de bu bileşik."

"Kızıyla birlikte olmak isteyebileceğini düşünmüyor musunuz?"

Orlee Ana uzun bir süre sessiz kaldı ve Cailyn'i bariyerden geçirip ana yerleşkeye sessizlik içinde götürdü. Sonunda, Anneler'in sığınağına yaklaştıklarında yavaşladı. "Annen bizim için önemli bir casustu, Cailyn. Sen çocukken bile sürekli görevlerdeydi. Sen büyürken neredeyse hiç burada değildi, bu yüzden eğitimin sırasında onunla tanışmadın. Annen bizim için çok ama çalıştı. Omega davası onun önceliği idi."

"Ve ben ," dedi Cailyn, Orlee Ana'nın varmaya çalıştığı noktayı ortaya çıkararak. "Bir kızı olması umurunda değildi, sadece görevlerini mi önemsiyordun? Bunu mu söylemeye çalışıyorsun?"

Orlee Ana başını eğdi. "Senin bizim olduğunu biliyordu ve bundan memnundu. Ama kendi görevleriniz varken ona bakma yükünü taşımanızı beklemezdi."

"Peki ya şimdi onu yanımda götürmek istersem? Ya benimle gelmesini istersem?"

Anne Orlee başını salladı. "Özel bakıma, sürekli bakıma ihtiyacı var. Siz bu talebi karşılayamazsınız."

"Benim gerçek eşim bir İmparator," diye Cailyn. "Onunla ilgilenebileceğimizden eminim."

"Hafızan silindiğinde," dedi Orlee Ana nazikçe, "onu gördüğünü bile hatırlamayacaksın."

Cailyn onun sözlerinin şokuyla sarsıldı. Tabii ya. Hafıza silme işlemini kabul etmişti. Geri döndüğünde annesinin o tür bir durumda yaşadığını hatırlamayacaktı. Başını salladı ve bir nefes verdi. Söyleyecek başka bir şey yoktu.

Cailyn mabede derin düşünceler içinde girdi. Annesinin bunca zamandır yerleşkede olduğu ama işlevini yerine getiremediği fikri zihnini allak bullak etti. Tıpkı diğer sektörde saklanan Alfa gibi bu kadınların da saklanmış olması doğru gelmiyordu. Yerleşkenin hiç de düşündüğü gibi olmadığını ortaya çıkması kafasını karıştırdı ve onu büyük hayal kırıklığına uğrattı.

Kendi katına çıkan merdivenleri tırmandı ve içine sızan endişeyle koridor boyunca ilerledi. Bir daha uyuyamayacağını biliyordu.

Drocco'yu birkaç gün içinde görene kadar, ama onu gördüğünde buna değeğini biliyordu.

n koluna dolanan bir el onu yanından geçmekte olduğu bir odaya doğru çekti.

şok nefesi kesildi ama arkasındaki kapı kapanırken ciyaklamaktan kaçındı. Döndüğünde Victoya'yı görünce şok oldu.

"Victoya!" Bunca zaman sonra nihayet güvenebileceği bir yüz gördüğüne sevinerek kendini arkadaşının etrafına attı.

Victoya onun sırtına sarıldı, onu sıkıca kavradı ve sırtını ovdu. "Cailyn," diye fısıldadı.

Ses tonundaki bir şey Cailyn'in geri çekilmesine neden oldu. "İyi misin?" diye sordu.

Victoya onun elini tuttu, yüzünde garip bir ifade vardı. "Cailyn, Annelerin sana ne söylediğini bana anlatmanı istiyorum."

Cailyn kaşlarını çattı. "Ne hakkında?" "Her şey hakkında."

Cailyn odaya şöyle bir göz gezdirdi. eşit depoydu, temizlik için gerekli malzeme ve ekipmanları barındırıyordu. "Onlar Burada olduğunu mı?" diye sordu yavaşça. "Onlardan yıllardır seni görmelerini istiyorum. Ne oldu?"

Victoya, "Bana sadece sana ne söylediklerini söyle," diye ısrar etti.

Cailyn en başından başladı, Drocconun ona kulübede anlattıklarından annesini az önce içinde bulduğu duruma kadar. O konuşurken Victoya'nın yüz ifadesi tam bir şok ifadesine dönüştü.

Cailyn konuşmasını bitirdikten sonra derin düşüncelere daldı ve Cailyn onu dikkatle izledi. Sonunda Victoya başını kaldırdı. "Annelerle ilgili tüm bu durumla ilgili garip bir şeyler var."

Cailyn şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırdı. "Bana inanıyor musun?" "Evet."

Cailyn'in bir an için nutku tutuldu. Victoya'nın Anneleri geçen seferki kadar güçlü bir şekilde savunacağını düşünmüştü. Onu izledi, açıklamasını bekledi ama Victoya sessiz kaldı, düşüncelere daldı.

Cailyn hiçbir şey söylemedikçe daha da huzursuz oluyordu. "Toya, ne oldu?"

"Birkaç hafta içinde seni almaya geleceğim," dedi Victoya kararlı bir şekilde. "Bana göz kulak ol. Annelere geleceğimi söylemeyin."

Cailyn onun kolunu tuttu. "Toya," diye uyardı. "Beni endişelendiriyorsun."

Victoya elini onunkinin üzerinde ovuşturdu. "Endişelenmene gerek yok Cailyn. Sadece bilmen gereken bir şey olduğunu düşünüyorum, böylece ne yapman gerektiği konusunda bazı kararlar verebilirsin."

Bu şifreli birlikte Victoya daha fazla tereddüt etmeden odadan çıktı.

Cailyn'in Drocco'yu bir sonraki görüşünde, çiftleşmeleri biraz daha vahşi olmasa da her zamanki kadar yoğunlu. Drocco onu düğümlemeden önce mümkün olan her şekilde içine aldı.

Onu her seferinde pozisyonunda sabitledi, iterken homurdandı. Bacaklarının arasında inanılmaz bir sertlik vardı, ağzı ulaşabildiği her deri parçasını öpüyor ve ısıırıyordu. Onu tekrar dört ayak üzerine çekti, büyüyen karnını tuttu, meme uçlarını sıktı ve saçlarını kavradı. Sonra onu yan yatırdı ve makaslarken bacaklarından birini kalçasının üzerine attı. İlk kez boşaldığında onu düğümlemedi bile. Bunun yerine ona menisini püskürttü, çıplak teninin tohumuyla kaplanmasını izlerken göğsünden bir tatmin hırıltısı yükseldi.

Cailyn ne kadar çok sevdiğini görünce şok oldu. Her zaman tanıdığı Drocco olmamasına rağmen, onun üzerindeki güçlü kokusunu ve kendisini becerirkenki vahşiliğini seviyordu. Davranışları, istediği her şeye boyun eğmek için daha da derin bir ihtiyaç uyandırıyor gibiydi, inlemeleri ve sızlanmalarıyla onu teşvik ediyor, onu rahatlatmak için ona seslendiğinde karşı koyamayacağını biliyordu. Ve onu rahatlattı. Normalden daha vahşi olmasına rağmen, onunla birlikte olmanın verdiği tatmin her zamanki gibi aynı kaldı.

Farklı olan tek şey, onun için sık sık mırıldandığından emin olması gerektiği. Adam odaya bir sonraki gelişinde çok vahşi, çok vahşi, çok acımasızdı; onu sakinleştirmek daha uzun sürdü. Daha kapı açılmadan mırıldandığından emin olmaya başladı ve adam içine girdiğinde, şiddetinin ham kenarı solmuştu.

Ama en çok sevdiği şey, onlar hâlâ düğümlenmişken bedeniyle onu sarmalamasıydı. İster yüzüstü, ister yan yatmış olsun,

ya da sırt üstü yattığında, adamın sıcaklığı ve ağırlığı onu tamamen sakinleştiriyordu. Ve bu onu o kadar rahatlatıyordu ki her uykuya dalıyordu. Bunu yapmamaya çalıştı çünkü umutsuzca onun daha akli başında olup olmadığını ve daha iyi uyuyup uyuyamadığını öğrenmek istiyordu. Çiftleştikten sonra onunla iletişim kurdu, ancak onu her gördüğünde birkaç gün boyunca uyumadıktan sonra, böylesine rahatlatıcı ve güvenli bir pozisyondayken uyanık kalmak imkansızdı.

Üstüne her yattığında içgüdüsel olarak onun için mırıldandı ve onu rahatlatmak için bebek de zevkle karşılık verdi. Karnındaki titreşim Drocco'yla her birlikte olduğunda daha da güçleniyor ve daha önce kulübede hissettiği o yoğun memnuniyet duygusu içine doluyordu. Karşılaşmaları sırasında bebeğin oldukça iyi durumda olduğuna dair sahip olduğu tek gösterge buydu. İlk başta, sert seksin bebeğe bir şekilde zarar verip vermeyeceğinden endişe etmişti ama o sırada bunu düşünecek zamanı olmamıştı. Annelerden birine bunu sormak için bir not aldı.

Odaya her gittiğinde ve Drocco'yla karşılaşacağını bildiğinde, bu durumun potansiyel olarak ne kadar merak ediyordu. Eğer Anneler karşılaşmaları sırasında Drocco'nun zinciri çıkarmasını umuyorlarsa, bunu yapması imkânsızdı. Kendinde değildi. Boynundaki zinciri çıkarma talebine yanıt vermek bir yana, zar zor iletişim kurabiliyordu. Bir noktada, Anneler bunun gerçekten anlamsız bir çaba olduğunu fark etmeliydi. Eğer Drocco kızının Yeteneği kullanmasını istemiyorsa, bu hem onun hem de Annelerin kabul etmesi ve buna göre davranması gereken bir şeydi. Artık annesiyle konuşmuş ve her şeyi tam olarak anlamlandıramasa da cevaplarını almıştı.

Sonunda, bir başka çiftleşmeden sonra Drocco'nun altına sokulduğunda, her ikisinin de mırıltıları aralarında titreşirken, Annelerle konuşmaya karar verdi. Drocco'yla herhangi bir birlikte olmayı ne kadar sevse de, bu böyle devam edemezdi. Ham büyüünün onu uzun vadede nasıl etkileyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama buna bu kadar çok maruz kalması iyi olamazdı.

Anneler planlarının işe yaramadığını kabul etmek zorunda kaldılar.

ONUNCU BÖLÜM

DROCCO

Sırtını okşayan yumuşak, sıcak ellerin kaygan, sıkı, sıcaklığa girip çıktığını hissedince inledi.

Omega'sını daha sıkı kavradı ve ondan hoşuna gittiğini söyleyen bir inilti çıkardı. Bunun tatmini içinde derinlere yerleşti ve etrafındaki havayı dolduran aromasının karmaşıklığından keyif aldı. Bu, onu beklediğini, onu istediğini ve onun olduğunu gösteriyordu.

Onu sırt üstü çevirdi, bacaklarını yukarı çekti ve yan yattı, kendini yatay olarak konumlandırı, bacakları kalçalarının üzerinde, içine doğru itti. Kadın bu hisle inledi, gözleri kapandı, sırtı kamburlaştı ve adam, kadın siki boyunca kenetlenirken bir iniltiyi ısırdı. Onu tekrar başladı, vücudunun güzelliğinin sarsılmasını izledi, yuvarlak karnı tavana açıldı, dolgun göğüsleri zıpladı, başı geriye eğildi, öne doğru uzandı ve boynunu tuttu, sevdiğini bildiği o baskıyı uyguladı.

Anında boşaldı, titredi ve sarsıldı, kayganlığı sikine fişkırdı ve ağzından çıkan çığlıklar, amı onun etrafında sıkılırken onu daha sert bir şekilde içine girmeye zorladı. Kahretsin, neredeyse çok fazlaydı. Vücudunun gevşemesini izledi ve sonra ellerini göğsünde gezdirdi, mırıltısının hâlâ içinden titreştiğini hissetti.

Ayağa kalktı, bacaklarını aralarına yerleşebilmek için genişletti. Kadının mırıltısı onu o ana bağlı tuttu, kendisini tehdit eden huzursuz edici düşüncelere dalmasına izin vermedi. Sadece onun hissiyle kendinden geçmesine izin verdi. Orgazm kavradı, içinden bir coşku geçti, her kası kasıldı, taşaklarındaki karıncalanma tüm vücudunu sardı. Ona sıkıca tutunarak ve üzerine düşmeden önce hâkim olduğu her duygunun tadını çıkararak, doyuma ulaşmış bir şekilde içine boşaldı.

Drocco yavaş yavaş kendinin farkına vardı.

Cailyn bir kez daha onun altında uzanmış, derin bir uykuya dalmış, burnunu onun boynunun kıvrımlarında tutmaya çalışırken yumuşak ve yumuşak mırıldanıyordu. Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi, yüzünü, omuzlarını okşadı ve ellerini onun tohumuyla ve kokusuyla ıslanmış vücudunda aşağı yukarı gezdirdi.

Altında uyanmayı ne kadar sevse de, karşılaşmalarının başlangıcına ve oraya nasıl geldiğine dair hafıza eksikliği onu geriyordu. Bu onu tedirgin ediyordu. Tüm bu olanlar hakkında akli başında olmasını sağlayan tek şey, içinde bulunduğu garip sersemlikten her uyandığında Cailyn'in tamamen tatmin olmuş görünmesiydi. Cailyn onun altında rahattı, onu içine çekiyordu ve kokusundaki tatlı ton bebeğin sağlıklı ve gelişmekte olduğunu gösteriyordu. Yine de, aralarında ne olduğunu hatırlayamayacak kadar aklını kaçırmış olmaktan hoşlanmıyordu.

Yüzünü indirdi, yavaşça gevşemiş ağzını kendi ağzına çevirdi ve onu usulca öptü, dudaklarını emdi ve dilini onunkine sürttü. Az sonra düğümü küçülecek ve Azia Ana bir kez daha gelip boynundaki zinciri çözmesini söyleyecekti. Kadın bu konuda ısrarcıydı ve düğümü küçülür küçülmez taleplerini iletmek için ortaya çıkmayı hiç ihmal etmemişti.

Bunun ne kadar sürebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu, şimdiden aylardır burada olduğunu hissediyordu. Tek tesellisi, boynundaki tılsımlı zincirin, onu fark edebilecek kadar bilinçli olduğu her seferinde daha sık titreşmeye başlamasıydı. İkizlerin yakın olduğunu biliyordu. Oraya vardıklarında Azia Ana'nın ödemesi gereken çok şey olacaktı. O zamana kadar yapması gereken zaman zaman tamamen aklını kaçırmış olmanın rahatsız edici hissine katlanıyor.

"Eğer tılsım zincirini şimdi çıkarmazsan, bu iş kendini affettiremeyeceğin ileri gidebilir," diye alçak bir ses geldi kapıdan.

Drocco gerildi. Döndüğünde kapıda Azia Ana'yı gördü, yüzü sert ve ciddiye. Bununla ilgili bir şey onu gerginleştirdi, dikkatini arttırdı. "Bu zaten yeterince ileri gitti," dedi sert bir şekilde.

,"" diye onayladı Azia Ana. "Ama yine de bunu yapmayacaksın. Cailyn'e ya da çocuğunuza bu özgürlüğü vermeyeceksiniz. Eğer tılsım zincirini çıkarmazsan, çocuğun korunaklı ve Yetenek'ten yoksun bir şekilde yaşamak zorunda kalacak."

Drocco hırladı. "bu mu yani? Çocuğumun Yetenek'e sahip olmasına izin vermek mi?" Esprili bir şekilde kıkırdadı. "Yetenek hakkındaki hislerimi bildiğinden eminim. Çocuğumun bunu kullanabilmesiyle ilgilenmiyorum. Senin Tehditler asla işe yaramaz, Omega."

"Asıl tehdit sensin," dedi Azia Ana sert bir sesle. "Cailyn'e onarılamayacak kadar zarar veriyorsun. Size içgüdülerinizin Omega'nız için güvenli olmadığını öğretmek istedim ve siz bu gerçeği kabul edemeyecek kadar aptal ya da hayalperest olduğunuzu kanıtladınız. Aptallığınız yüzünden Cailyn'in acı çekmesine izin vermek bana acı veriyor ama ikinizin de görmesi için tek yol bu. Kızınıza gelince, mümkün olduğunca çok sayıda Alfa'nın ona binmesini istediğiniz çok açık. Onunla temas eden ve onu engellemeden, korumadan koklayan çok sayıda Alfa. Tecavüzün kızınızın dünya deneyimi olmasını istediğiniz çok açık. İşte bu yüzden onu senden almakta hiçbir sorun görmüyorum."

Drocco homurdanarak ayağa kalktı. Cailyn ani ısı kaybından dolayı inledi ama Drocco onu yataktan aldığı battaniyeyle örttü, gözleri Azia Ana'da kaldı. "Çocuğumu koruyabilirim."

"Egonuzun sınırı yok," diye tersledi Azia Ana. "Her zaman orada . Ondan önce öleceksin. Neden ona bir şans vermiyorsun? kendini koruyabilir mi? Onun tüm hayatını koruyabileceğine inanmak aptallık olur. Ne tür bir aptal şu anda Doğu Toprakları'nı yönetiyor? Cailyn'e zarar verdiğinizizi bile göremiyorsunuz, elbette kızınıza nasıl zarar verebileceğinizi de göremezsiniz. Sen sorumsuz bir Alfa'sın ve tüm Omegalar arasında Cailyn'in senin eşin olması bana acı veriyor."

Annelerden nefret etmesine ve söylediği her şeyi küçümsemesine rağmen, sözleri onu delip geçti. Sorumsuz mu? Asla olmamaya çalıştığı tek şey buydu. "Ona sert davranmam onu incittiğim anlamına gelmez," dedi bağırmanmaya çalışarak sertçe.

"Bu çarşaf lar en son değiştirildiğinde," dedi Azia Ana yatağı göstererek, "her yerinde kan vardı. Onu kanattınız ve farkına bile varmadınız!"

Drocco'yu soğuk bir şok kapladı. Bu doğru olamazdı.

"Ve bana yalan söylediğimi söylemeden önce," diye tersledi Azia Ana, "neden şimdi bakmıyorsun ve bir kez daha acı ve ıstırap çekmesine neden olmak için onun içinde bir şeyi koparıp koparmadığını görmüyorsun?"

Drocco bir an tereddüt etti ve sonra battanileri geri çekerek Omega'sını inceledi. Çarşaf lardaki kanı görünce nefesini içine çekti. Taze olduğu ve Omega'sının bacaklarının arasından geldiği belliydi. Kanı görür görmez aniden kokusunu aldı ama daha önce hiç fark etmemişti.

Şokla bir an donup kalan kalbi, onu içten yaralayacak kadar vahşi davrandığı düşüncesiyle dibe vurdu. Dikkatlice başladı

Vücutundaki eski ve yeni morlukları ve yaraları görünce dehşete düşerek her tarafını kontrol etti. Temiz kalan tek bölge şişmiş karnıydı ve bunun için rahatlamış bir şekilde yavaşça nefes aldı.

Azia Ana'ya döndüğünde ikizler tekrar odaya . Şaşkınlığı ve dehşeti içinde onlarla savaştı bile. Kendisini almalarına izin verdi, Cailyn'e onarılamaz bir zarar verdiğiğine dair korkunç fikri düşünürken aklı karmakarışık.

"Onu çıkaracağım."

Azia Ana büyülu duvarın diğer tarafından ona bakıyordu. "Tılsımlı zinciri çıkaracak mısın?"

Drocco yumruklarını daha sıkı sıkı. Bunu yapmak beklediğinden çok daha zordu ama son birkaç saat içinde, Cailyn'i gördüğünden beri bunun gerekli olduğunu fark etmişti. Öfke ve hiddet yeniden yükseliyordu ve yakında kafasını kurcalayan üzücü düşünceleri hatırlayamayacaktı bile. Bu durumun devam etmesine izin veremezdi. Azia Ana'nın buna izin vermesi onu iliklerine kadar yakıyordu ama kendi sorumluluğunu da görmezden gelemezdi. Çiftleştikten sonra uyurken onu yatıştırmak için harcadığı onca zaman boyunca, onu incittiğini fark etmemiş olması canını sıkıyordu. Ama yaptığı açıktı ve buna bir son vermeliydi. Tılsım zincirini açık tutmak Onun acı çekmesine değmez. Bu şekilde değil. Anneler gitmelerine izin verme konusunda dürüst olsalardı, kızlarını yanlarında tutmak için bir tür plan yapabilirdi ama şu anda endişesi Cailyn'in iyiliğiydi. "Onu çıkaracağım," diye onayladı, sesi o kadar kısıktı ki boğuk çıkıyordu.

Azia Ana yavaşça başını salladı. "Söz veriyor musun?"

"Evet!" Drocco kükredi, öfkesi aniden onu ele geçirmişti. "Gitmemize izin verirsen onu çıkaracağım."

Azia Ana dönüp odadan çıkmadan önce tekrar başını salladı.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn gerinerek kaslarındaki ağrıyı hafifletti. Artık kontrol altına alınabilir gibi görünüyordu ama Drocco'yu gördükten sonraki gün her zaman diğer günlerden daha fazla acıyordu. Yine de o günü iple çekiyordu. Yıkandı ve odasından çıkmaya hazırlandı. Annelerle bu konu hakkında konuşmaya karar vermişti.

Drocco'nun durumu ve onu ham büyüye maruz bırakmayı bırakmayı kabul edene kadar taciz etmeyi bırakmayacaktı.

Odadan çıktı, Anneler salonuna yöneldi, ancak yarı arkasından biri geldi, elini beline koydu ve onu başka bir koridora yönlendirdi.

O bir şey söyleyemeden Victoya kulağına mırıldandı: "Benim, Cailyn. Seni şimdi bir yere götürmem gerekiyor, sadece beni takip et."

Victoya onu daha önce gitmediği bir güzergâhtan geçirdi; bu güzergâh çoğunlukla toplantı ve eğitim odalarını içeriyordu. Binanın yan tarafında bulunan ve Cailyn'in varlığından bile haberdar olmadığı bir kapıdan çıktılar. Dışarı çıktıklarında Victoya Cailyn'in üzerine bir pelerin geçirdi ve başındaki kukuletayı kaldırarak saçlarını örttü ve yüzünü gizledi.

"Toya," dedi Cailyn şaşkınlıkla. "oluyor?"

Victoya onu ileriye doğru yönlendirdi ve konuşmadan önce yerleşke boyunca rahatça yürüyene kadar bekledi, sesi alçak ve istikrarlı bir şekilde Cailyn'in kulağına geliyordu. "Cailyn, birçok Omega senin Alfa'nla karşılaşmana tanık oldu."

Cailyn donakaldı. "Ne?"

Victoya onu öne doğru çekti. "Bірçok Omega seni Alfa'nla birlikte gördü."

Cailyn olduğu yerde kalakaldı, her gözeneğinden inançsızlık süzülüyordu. "Ne demek beni gördüler? Ne gördüler?" sordu, kalbi kulaklarında yüksek sesle çarpıyordu.

Victoya'nın yüzündeki sempati, ona her şeyi gördüklerini söylemesi için gereken tek şeydi.

"Hayır," diye fısıldadı Cailyn, yaşadığı utanç neredeyse dayanılmaz bir hal almıştı. Kendini toparlamaya çalışarak yutkundu. "Nasıl? Bizi nasıl görmüş olabilirler?"

Victoya onu tekrar çekti ve bu kez tökezleyerek ileri atıldı. "Bir gözlem odasıydın, Cailyn. Yatak odası gibi hissettiğini biliyorum ama öyle değildi. İzlenmek için yapılmış bir odaydı."

Bunun üzerine Cailyn'in söyleyecek hiçbir şeyi kalmadı, hatta midesi bulandı. Omega kız kardeşlerinin Drocco ile aralarında geçen her şeyi görmüş olması fikri onu derinden yaralayan bir ihlaldi. Çiftleşmeleri özeldi ve Omega kız çoğu, Drocco ile yaşadığı herhangi bir karşılaşmayı deneyimlemek veya tanık olmak şöyle dursun, daha önce bir erkekle seks bile yapmamışlardı.

Victoya sola onları farklı bir bölgeye yönlendirirken, "Bunu nereden biliyorlardı?" diye sordu. "Orada olduklarını nereden biliyorlardı?"

Victoya ona baktı. "Anneler."

Bunun üzerine Cailyn tekrar durdu. "Anneler mi? Bunu neden yapsınlar ki?" diye bağırdı. "Neden beni böyle utandırıyorlar ki?"

Victoya onu tekrar hareket etmeye teşvik etti. "Yürümeye devam etmelisin, Cailyn.

Mabedi terk etmemeniz gerekiyordu."

Cailyn kendini sabit tutmaya çalışan Victoya'nın kolunu tuttu ve nefesini içine çekti. "Annelerin beni ve diğer Omegaları neden buna maruz bıraktıklarını biliyor musun?"

"Omegalar'a Alfalar'ın tehlikelidir," diye açıkladı Victoya, Cailyn'i daha sıkı hızlanarak. "Alfa'nızı hücrelerinde görmeleri için Omega'ları götürüyorlar. Alfaların acımasız ve soğuk olduğunu açıklıyorlar ve onu örnek olarak kullanıyorlar - gerçekten de Öyle görünüyor. Sonra da Omegas'ın onun sana saldırdığını görmesini sağladılar." Cailyn Drocco'nun yatak odasına ilk kez girdiği anı düşündü.

Naysa Ana'nın onu yanlış odaya koyduğunu düşünmüştü ama belli ki bu en başından beri planlanmıştı. Duyguları tamamen perişan olana kadar karmakarışık ve çarpıktı. Anneler onu bir araç olarak kullanmıştı.

Omegaları korkutmak ve tüm Alfaların geçmiş zamanlardaki kadar korkunç olduğu fikrini pekiştirmek için bir örnek. Ve Drocco odasına ilk girdiğinde gerçekten de dehşet vericiydi; aslında her girdiğinde korkutucuydu. Ne olduğunu düşünmek bile istemiyordu.

hücredeki gibi olmalı. Zihni dönerken derin nefesler aldı. Anneleri Omegaların bilinen Topraklara yeniden kazandırılabilceğine ikna etmeye çalışırken, onlar da Alfa'sıyla Omegaları korkutuyordu. Bu konu hakkında düşündükçe öfkesi daha da artıyordu.

Diğer Omegaların onu bu şekilde gördüğü fikri içini alev alev yaktı. Bu onun gerçekte kim olduğunun yanlış bir temsiliydi.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Victoya onları üretim bölgesinin daha sakin bir kısmına götürürken, yerleşkede ihtiyaç duyulan eşya ve ekipmanların yapımıyla biliniyordu.

Victoya, "Omegalar seninle konuşmak istiyor," diye karşılık verdi.

Cailyn neredeyse kaşlarını çatarak, "Ne hakkında?" diye sordu. "Drocco ile aramızda geçen ve özel olması gereken zaman hakkında konuşmayacağım. Asla anlamayacaklar."

Victoya ona baktı. "Olabilir," dedi, sesi alçaktı. "Söyleyeceklerini duyana kadar onları yargılama."

Cailyn kaşlarını çattı ama başka bir şey söyleyemeden Victoya onu bir depoya çekti.

Omega Yerleşkesi'ndeki depolar çok azdı ama Omegaların stokladığı bazı eşyaların saklanması için gerekliydi. Victoya Cailyn'i ana salona götürdü ve buranın Omegalarla dolu olduğunu görünce şok oldu - en az yüzün üzerinde. Hepsinin gözleri ona döndüğünde ve aralarındaki konuşmalar kesildiğinde yavaşladı.

"Cailyn," diye tekrar ısrar etti Victoya bıkkın bir ifadeyle. "Fazla zamanımız . Anneler yakında kaçımızın kayıp olduğunu fark edecekler." Cailyn'i salonun bir tarafındaki platforma çıkardı ve ön tarafa yerleştirilmiş bir sandalyeye oturmasını işaret etti. Omegalar platformun önünde toplandılar, üzerlerine sessiz bir sessizlik çöktü.

"Fazla zamanımız yok," diye Victoya. "Cailyn'e sormak istediğin bir şey varsa hemen sor ve otur ki hepiniz duyabilesiniz."

Omegaların hepsi yere bağdaş kurarak oturdu ve bunu yaparken mırıldandılar.

Cailyn şaşkınlık içinde yüzler denizine baktı. Victoya'ya baktı, o da ona gülümsedi.

Victoya sandalyesinin yanında yere oturmadan önce, "Sadece sorularına dürüstçe cevap verin," diye mırıldandı.

Cailyn daha cevap vermeye fırsat bulamadan, Omegalardan biri ortalarda bir yerden seslendi. "Size saldıran adamın

Gözlem odasındaki Alfa senin mi?"

Cailyn hafifçe sertleşti. "Evet, o benim Alfa'm ama hayır, bana saldırmıyor."

"Karşılaşmadan dolayı acı çekmiyor musunuz?" diye sağ taraftan bir başka soru geldi.

"Hayır."

Sol taraftaki Yera adlı Omega yavaşça ayağa kalktı. Cailyn'den biraz daha gençti ama hiç casusluk yapmamıştı ve bu nedenle de yerleşkeden hiç ayrılmamıştı. İmalat sektöründe çalışıyordu ve genellikle oldukça güler yüzlü olmasına rağmen hızlı düşünmesi, ukalalığı ve programına ve son teslim tarihlerine katı yaklaşımıyla tanınıyordu. Farklı bölgelerde iyi tanınır ve sevilirdi.

"Lütfen bize yalan söyleme Cailyn," dedi sertçe. "Alfa'nızla karşılaşmalarınız sırasında acı çektiğiniz çok açık. O seni incitiyor. Sana vuruyor, morartıyor ve sonra seni yere yatırıp sanki kullanabileceği bir delikten başka bir şey değilmişsin gibi sikiyor. Nasıl acı çekmediğinizi söyleyebilirsiniz? Neden bizi kandırmaya çalışıyorsunuz?"

Cailyn yüzünü yakan sıcaklığı görmezden gelmeye çalıştı, kızgınlığı çok güçlüydü. "İlk karşılaşma sırasında sertti, evet. Acı çekiyordu ve nedenini bilmiyordum. Benimle konuşamıyordu ve kendini zar zor kontrol edebiliyordu. Beni sahiplenmek istiyordu ve ben direniyordum."

"Yani böyle mi?" Yera sordu, sesi sertti. "Karşı koyarsan, sana ödetiyor mu?"

"Hayır," diye çıkıştı Cailyn ona. "İçgüdülerinin merhametine kalmıştı. Kendini kontrol edemedi. Normalde bu kadar kontrolden çıkmış değildir. Anneler onun ham içgüdülerini arttırmak için bir şey yaptılar ve bu yüzden normalde davranmayacağı şekilde davranıyor."

"Yani davranışı normal değil miydi?"

"Hayır," dedi Cailyn. "Odaya ilk girdiğindeki genel davranışları normalde olduğu gibi değil."

"Peki ya çiftleşmeniz sırasında?" diye sordu bir başka Omega tereddütle. "Normalde böyle midir?"

Cailyn, "Normalde sert, kontrolcü ve baskındır, evet," diye yanıt verdi. "Ama bu normal." Sesini biraz alçalttı. "Benim hoşuma giden de bu."

Kalabalıktan bir mırıltı yükseldi. "Hoşuna gitti mi?" diye bir ses geldi en soldan, arka tarafa yakın bir yerden. "Bu sert muamele hoşuna gitti mi?"

Cailyn düşüncelerini topladı, bundan sonra söyleyeceği her şeyin Alfalar hakkındaki fikirlerini sonsuza dek etkileyeceğinin farkındaydı. Öne doğru eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı. "Alfa'm beni ilk yakaladığında ona direnmeye çalıştım. Onunla ilgili her şeye karşı koymaya çalıştım ama yapamadım. Onu son derece çekici buluyorum ve sahip olduğu her şeyi arzuluyorum. Onun baskınlığını seviyorum - bu beni güvende hissettiriyor. Bazı açılardan onda, benimle ilgileniyor, ihtiyacım olanı almamı sağlıyor. Ondan bir kez bile bir şey istemedim ama yine de bana her şeyi veriyor. Onunla birlikte olduğumdan beri benimle fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak ilgilendi. Bana bir mahkum gibi davrandığı zamanlar hariç."

Hâlâ ayakta olan Omega, Yera, gözlerini kıstı. "Sana bir mahkûm gibi mi davrandı? Yani sana işkence ettiğine dair söylentiler doğru mu?"

Cailyn başını salladı. "Evet ama onun geçmişi olan bir Alfa ve daha önce hiç Omega ile karşılaşmamış bir Alfa olduğunu anlamalısın. Benim için içgüdüsel olarak yapmayı bildiği şeyler de var, yaşam deneyimlerinin bir koşulu olan başka şeyler de. Bunun için onu suçlamıyorum, gerçi bir zamanlar ben de suçlamıştım."

Yera nefesini verdi ve başını salladı. "En iyi casuslarımızdan biri olan senin bu hayvan tarafından kandırılmış olmana inanmakta güçlük çekiyorum. Sık sık ve düzenli olarak en acımasız şekilde saldırıya uğramaya istekli olduğunuzu. Bu hayal kırıklığı."

Cailyn, ", deneyimlemediğiniz sürece anlayabileceğiniz bir şey değil," dedi. Bir an için düşündü. "Onunla birlikte olmak şimdiye kadar yaşadığım en güzel deneyimlerden biri. Bu eşsiz bir şey Yera. Yeri doldurulamaz bir duygu. Beni güvende ve emniyette hissettiriyor ve hayatımda bana böyle hissettiren başka hiçbir şey ."

Kalabalığın diğer tarafında başka bir Omega duruyordu, daha genç Biraz utangaç görünen Omega. "Bana hoşuna gidiyormuş gibi göründün," dedi tereddütle. "Ama sormak istiyorum... Onu nasıl sakinleştiriyorsunuz? Özellikle de

İlk seferinde aniden yaptığı şeyi bırakmış ve sakinleşmiş gibiydi. Bunu nasıl yaptın?"

Cailyn ona gülümsedi. "Onun için mırıldandım." Kalabalıktan bir mırıltı daha yükseldi.

"Onun için mırladın mı?" Yera şaşkınlıkla sordu. "Omegaların mırladığını bilmiyordum."

"Alfalar hakkında size ne kadar bilgi verildiğinden emin değilim," dedi Cailyn hepsine hitaben. "Ama bir casus olarak, Omegaların mırıldanabildiklerini öğreniyoruz."

Alfaları sıkıntılıysa alfalar. Bu içgüdüsel bir şey. Drocco'ya göre bunu daha önce sadece uykumda yapmıştım. Yaptığımı hatırlamıyorum. Ama bu sefer buna ihtiyacı olduğunu hissedebiliyordum. O benim ihtiyacım olanı almamı sağlıyor, ben de aynısını onun için yapacağım."

Bu kez mırıltı çok daha sessizdi.

"Geldiğinde onu gördüm ve saldırıya uğruyordu," dedi hâlâ ayakta olan genç Omega. "O zaman tehlikeli görünmüyordu, hatta ona saldıranlara bile saldırmadı. Sadece seni arıyordu."

Cailyn ona gülümsedi. "Aramaktan hiç vazgeçmiyor. Her zaman benim için geliyor." Bunun tamamen gerçek olduğunu anladığında gözleri yaşardı.

Drocco her zaman Omega'sını aradı. Onun geleceğini bilmeliydi. Yutkundu ve gözlerini hızla kırıştırdı, bu önemli anda ağlamamak için kendini zor tuttu.

"Bütün Alfalar onun gibi mi?" diye sordu genç Omega.

"Bilmiyorum," diye itiraf etti Cailyn. "Savaşçıların da kendisiyle aynı şekilde hissettiğini düşünüyor gibi görünüyor ama ben sadece onu biliyorum."

"Ne demek istiyorsun?" Yera sordu. "Nasıl hissediyor?"

"Omegaların Alfalarına ait olduğunu düşünüyor," dedi Cailyn. "Onlarla birlikte olmadığımızda acı çektiğimizi ve ihtiyacımız olan her şeyi bize verebileceklerini düşünüyor. O zamandan beri bana benim de ona bir şey verdiğimi söyledi. Başka hiçbir yerde elde edemeyeceği bir şey, sadece benimle."

"Ve sen buna inanıyor musun?" Yera kuru bir sesle söyledi. "Doğruyu söylediğini nereden biliyorsun?" Kalabalığa döndü. "Garip bir kaza onu bulmasına neden oldu, çiftleşmelerinden ne kadar etkilenmiş olursa olsun ona bu yalanları söyleyerek onu kendine saklamak istemesi alışılmadık bir şey değil. Ne de olsa ondan hamile."

Cailyn sert bir sesle, "Bu garip bir kaza değildi," dedi. "O benim gerçek eşim." Yera ağzı açık bir şekilde Cailyn'e döndü. "O senin gerçek eşin mi?" "Evet. O da böyle biliyordu." Yavaşça ayağa kalktı. "Bazılarını görebiliyorum

Buradaki sizler birer casussunuz ve size kendi beceriksizliğim, hatalı bir blok yüzünden ortaya çıktığım söylenmiş olabilir ama durum böyle değil. Bloklarım sağlam bir şekilde yerinde ve çalışır durumda olmasına rağmen ben Drocco'ya çekildim ve o da bana çekildi. Annelere bu konuyu sorduğumda, bana büyüli blokların gerçek eşler arasında o kadar da etkili olmadığını ve bu yüzden işe yaramamış gibi göründüklerini hatırlattılar."

"Anneler yalan söylemez," diye tersledi Yera. "Hatalı bir bloğunuz vardı ve yakalanmanızın tek nedeni buydu. Bunu yapmaya çalışmamalısın.

Topraklarda bizi koruyan kız kardeşlerimizi bu yanlış bilgilerle korkutun."

"Neden yalan söyleyeyim ki?" Cailyn ona ateş etti. "Bu konuda yalan söylememin hiçbir anlamı yok. Kız kardeşlerimizin dışarı çıktıklarında güvende olmalarını istiyorum.

Boyun eğme ihtiyacı hissettikleri bir Alfa ile karşılaşılırsa neler olabileceğine hazırlıklı olsunlar. Bu herkesin başına gelebilir ve herkes bilmeli."

"Anneler neden bizi bu konuda uyarmadı?" diye seslendi arkadan bir Omega.

"Bilmiyorum," dedi Cailyn biraz sert bir sesle. "Bu henüz onları sorgulamadığım bir konu."

Bir başka Omega, Taherah, ayağa kalktı ve Cailyn onu bir casus olarak tanıdı. Cailyn'den önce eğitim almıştı ve biraz daha yaşlıydı, ancak uzmanlık alanları farklıydı. "Cailyn," diye başladı, sesi yumuşaktı. "Sana saygı duyduğumu ve bir casus olarak yeteneklerini ve becerilerini takdir ettiğimi biliyorsun. Seni sık sık hepimiz için ilham kaynağı olan biri olarak görüyorum. Odaklanmış, kendini adanmış ve son derece yeteneklisin.

Birçoğumuz senin gibi olmayı . Ama seks ya da baştan çıkarma içeren hiçbir görevi kabul etmediğinizi de biliyorum. Bunu nereden biliyorsun?

Alfa'nızla yaşadığınız deneyim bir Beta ile yaşadığınızdan farklı mı?"

Cailyn nefes aldı, içinde kesin bir kararlılık oluşuyordu. "Orada Alfa'mla geçirdiğim zamanlarda tam bir mutluluk içindeydim. Sadece onunla olmak. Bu sadece çiftleşmeyle ilgili değil. Onunlayken farklı hissediyorum, kendimi evimde gibi hissediyorum. Bir Beta ile birlikte olmadığım halde, bunun bir Beta ile birlikte olmaktan farklı olduğuna sizi ikna edemem, size sadece deneyimlediklerimi anlatabilirim. Ve size söylüyorum ki Annelerin iddia kadar korkunç değiller. Alfaların bir zamanlar bir tehdit olduğuna, geçmişte bizim için ciddi bir tehlike olduklarına inanıyorum, ama gerçekten inanmıyorum.

şimdi hepsinin öyle olduğuna inanıyorum."

Yera hiçbir şey söylemese de başını salladı.

Cailyn onu görmezden geldi ve tüm kalabalığa seslendi. "Neden hepiniz buradasınız? Gerçekten öğrenmek istediğiniz şey nedir? Neden böyle toplandınız?

Bu mu?" Böyle bir sayıyı toplamak için ciddi bir organizasyon gerekirdi.

Bir sessizlik oldu.

Cailyn sahnede oturmuş olan ve tüm bu süre boyunca sessizce dinleyen Victoya'ya baktı.

Ön tarafa yakın bir Omega, "Anneler bize Alfaların gerçekte neye benzediğine tanıklık edeceğimizi söyledi," dedi. "Biz de gözlemlemeye geldik. İlk başta gördüklerimiz karşısında dehşete kapıldık ama sonra onu sakinleştirme şekliniz ilgimizi çekti. Ondan sonra Anneler gözlem odasını bir daha ziyaret etmemizi yasakladılar."

"Ama o zamana kadar ilgimizi çekmişti," dedi yanındaki Omega, hikâyeyi devam ettirerek. "Sadece gördüklerimiz değil, neden bir daha görmemizin yasaklandığı da."

Daha önce konuşan casus Taherah tekrar ayağa kalktı. "Daha fazla tanıklık etmenin öğrenmemizin ayrılmaz bir parçası olduğunu hissettik. Bu yüzden geri gelip izlemenin bir yolunu bulduk."

Cailyn bütün kalabalığa baktı. "Hepiniz izlediniz mi?"

Taherah bir süre sonra, "Sırayla kadar Omega topladık," dedi.

Cailyn hâlâ ayakta duran Yera'ya baktı. "Sen de mi izledin?"

Yera başını sallarken gözlerini kaçırdı.

Cailyn kendini tutmaya çalıştı. "Benimle Alfa'm arasında geçenler özeldi," dedi, gerçekten çılgılık atmak isterken sesini sabit tutmaya çalışarak. "Bu bir eğitim malzemesi ya da öğrenme alıştırması değildi. O benim Alfa'm ve gerçek eşim ve acı çekiyor. Hepinizin beni o halde izlemeyi uygun bulmanızı ve daha fazlası için geri gelmeye devam etmenizi biraz hastalıklı buluyorum!"

"Bunu anlıyorum Cailyn," dedi Tareah sakince. "Ama anlamalısın ki bu bizim bir Alfa'yı ilk görüşümüzdü ve onu bir Omega ile görmek bir daha asla göremeyeceğimiz bir şeydi. Bir şey vardı..." bir an durakladı, "zorlayıcı... senin tarzında

onunla birlikteydi. Beni çağıran bir şey vardı ve daha görmem gerekiyordu. Bunu açıklayamam."

"Ben de," dedi öndeki bir başka Omega. "Ya

da ben," diye seslendi ortadan bir başkası.

Omegaların çoğu başını sallayarak onayladı.

"Sen uyurken seni okşarken çok nazıktı," diye devam etti Taherah yavaşça. "Sana sanki..." Kelimeleri bulmakta zorlandı ve sonunda omuz silkti. "Hiç böyle bir şey görmedim ve sen

Birçok baştan çıkarma görevi aldığımı biliyorsun." Cailyn başını salladı, yüzüne sıcaklık yayılıyordu.

Taherah, "Amacım asla sizi utandırmak değildi," diye ekledi. "Bu Daha çok bizim hakkımızda. başınızın çaresine bakabileceğinizi öğrendikten sonra, bu sadece ikinizin büyüleyici bir şey deneyimlemesini izlemekle ilgili hale geldi. Biliyorum.

Buradaki bazılarımız bunun acımasız ve zalimce olduğunu düşünebilir ama ben bunu... tuhaf bir şekilde güzel buldum."

Baş sallamalar kalabalığın içinde tekrar dalgalandı.

"Ve çok seksi," diye seslendi arkadaki bir başka Omega.

Kalabalığın arasından bir kahkaha sesi yayıldı ve Cailyn gülümsemekten kendini alamadı. Bir nefes aldı, kendisini boğmakla tehdit eden öfkeyi ve süregelen utancı bir kenara itti.

"Eğer hepiniz Drocco ile beni görmeye gelerek Annelere itaatsizlik etmeyi seçtiyseniz," dedi, "o zaman bir şeylerin yanlış gittiğini biliyorsunuz."

Bunun üzerine bir sessizlik oldu.

"Annelerin bize neden yalan söylediğini bilmiyorum," dedi Yera, ama bu kez sesi emin değil gibiydi. "Bir nedeni olmalı. Bunca zamandır bizi güvende tuttular."

"Öyle," diye kabul etti Cailyn. "Ama bütün bir nesil var Omegaları hiç tanımamış alfalar. Birçoğu umutsuzca Omega'larıyla bağlantı kurmak istiyor. Ve söylemeliyim ki, Alfa/Omega bağlantısının eşi benzeri yok. Kelimelerle bile açıklayamayacağım bir şey. Bu, uğruna burayla ilgili anılarımdan vazgeçmeye hazır olduğum bir şey."

Kalabalıktan nefesler ve mırıltılar yükseldi.

Cailyn, "Aslında Anneler bana bunun peşinden gitmemi söyledi," diye devam etti. "İstemesem bile gidip Alfa'mla birlikte olmam gerektiğini söylediler."

"Anneler sana Alfa'nla birlikte olmanı mı söyledi?" diye sordu yaşlı bir Omega şok içinde ayağa kalkarken. "Sana yerleşkeden ayrılmanı mı söylediler?"

"Evet," dedi Cailyn. "O zamanlar umutsuzca gitmek istemiyordum. Drocco'yu kabul çünkü onu anlamıyordum. Onlar bana Onunla tam olarak bağlantı kurmak için takip tavsiyeler ve bana ona geri dönmem gerektiğini söyledi."

"Neden?" Yera inanamayarak sordu. "Bu, gerçek bir eş bulursak yerleşkeden ayrılmak zorunda kalacağımız anlamına mı geliyor?"

Cailyn öneriyi düşünürken duraklayarak, "Bilmiyorum," dedi. Durum gerçekten de böyle olabilirdi. Gözlerini tekrar Yera'ya kaldırdı. "Şu anda belki de anlamadığım bir kural olduğunu düşündüm."

Artık o kadar emin değilim. Ama şunu biliyorum ki, yerleşkeyi asla terk etmeyenleriniz gerçek eşinizi asla bulamayacak."

Sözlerini şaşkın bir sessizlik izledi.

Cailyn karşılıklı bakışmalardan Omegaların çoğunun bu fikirden hoşnut olmadığını anlayabiliyordu. Yera bile düşünceli görünüyordu, kaşları birbirine yapışmıştı.

Victoya ayağa kalktı. "Tanık olduklarınız hakkında Cailyn ile konuşabildiğinize sevindim. Umarım sorularınız tatmin edici bir şekilde yanıtlanmıştı," dedi. "Ancak, duyduklarım beni son derece rahatsız etti. Cailyn bizden biri. Evet, o benim için yakın bir kız kardeş, birçoğunuzdan daha fazla ve yaşadıklarından dolayı üzgünüm. Ama Anneler hakkında duyduklarım beni daha da rahatsız ediyor. Cailyn'in onlar hakkında söylediklerinin yarısına inanmasanız bile, her bir Omega burada onlara itaatsizlik etti. Cailyn'i Alfa'sıyla birlikte izlemek için gözlem odasına gizlice girmekle kalmadınız, aynı zamanda onların haberi olmadan hepiniz buradasınız. Size yapmamanız söylendiği halde kendinizi daha fazlasını öğrenmeye mecbur hissediyorsunuz. Belli ki burada bir tuhaflık var."

Omegalar kıpırdandı, yumuşak bir mırıldanma başladı. Yera gözlerini indirdi ve omuzları düştü, Victoya'nın söyledikleri konusunda kafasının karışık olduğu belliydi.

"Annelerin neden böyle bir eylemde bulunduklarını tam olarak öğrenmeden Cailyn'Alfa'sını yargılamak istemiyorum. Sizi de aynı şeyi yapmaya çağırıyorum."

Yera gözlerini Cailyn'inkilerle buluşturmak için kaldırdı ve tekrar yere inmeden önce başıyla onayladı.

"Şimdi hepimiz yavaş yavaş ayrılmalıyız," dedi Victoya. "Arkadakiler önce siz gidin, sektörden uzaklaşın ve yolunuza devam etmeden önce fidanlık bölgesinden geri dönün."

Omegalar ayağa kalkıp süzölmeye başladıkça gürültü seviyesi yükseldi.

Victoya Cailyn'e döndü. "Fazla hazırlık yapmadan seni bu duruma soktuğum için üzgünüm," dedi. "Seni hazırlasaydım anlatabilirlerdi ve hikayeni tam olarak anlatmak için bir şansa ihtiyacın olduğunu hissettim."

Cailyn nefes verdi. "Hayır, bunu ayarladığın için teşekkür ederim Victoya. Hem onlar hem de benim için buna kesinlikle değdiğini düşünüyorum."

Victoya ona tuhaf bir bakış attı. "Ne demek istiyorsun?"

Cailyn kararlı bir şekilde, "Annelere sormadığım bazı sorular var," dedi. "Ve şimdi bunu ele almak niyetindeyim."

Victoya kararlı bir şekilde, "Ben de seninle geliyorum," dedi.

Cailyn ve ona döndü. "Victoya," dedi yavaşça. "Bu işe çok odaklanmış durumdasın. Seni ne zaman görsem neredeyse hiç gülümsemiyorsun. Buraya geldiğimden beri. Tüm toplantı boyunca o kadar ciddi ve serttin ki seni zar zor tanıyabildim. Beni ve başıma gelenleri önemsediğini biliyorum ama daha fazlası mı var?"

Victoya bakışlarını Cailyn'in üzerinde sabit tuttu. "Annelere son derece güveniyorum Cailyn," dedi sesi sakın bir şekilde. "Onlar adına görev alabilmek için önemli değişiklikler geçirdim. Eğer bize tüm gerçeği söylemiyorlarsa, onlara bir daha nasıl güvenebileceğimi bilmiyorum."

Yakıcı bakışları Cailyn'i delip geçti ve Cailyn onun ölümcül derecede ciddi olduğunu fark etti. Öyle de olmalı. Eğer Anneler için herhangi bir dramatik değişim geçirmişse, özellikle de Kalıcıysa, bunun doğru nedenlerle olduğunu bilmesi gerekiyordu. Ve eğer öyle değilse, kızgın olmak için her türlü hakka sahipti.

Cailyn başını salladı ve Victoya'yı da yanına alarak Anneler'in sığınağına doğru ilerlemeye başladı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

CAILYN

Sessizce yürüdüler, ikisi de derin düşüncelere dalmıştı.

Cailyn Omega toplantısında söylenen her şeyi düşündü ve çelişkili duygular düşüncelerini pek çok yöne çekip büktü. O toplantıya katılmadan önce

Drocco'yla birlikte yerleşkeden en az dirençle ayrılmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu ama artık Annelerin Omega kardeşlerini manipüle ettiğini biliyordu ve bunu yapabileceğini düşünmüyordu. Omegalar, eğer isterlerse, Annelerin etkisi olmadan Alfalarla birlikte olma konusunda daha fazla şey öğrenmeyi seçme şansına sahip olmalıydı. Annesi ve Omega kardeşleri hakkında hiçbir şey yapamazdı.

içinde yaşadığı koşullar, ama Omegalar hakkında bir şeyler yapabilirdi, ya da en azından deneyebilirdi.

Victoya ile birlikte mabede vardıklarında Azia Ana onlara doğru yaklaştı.

Cailyn yavaşlayarak durdu, Victoya da yanında aynısını yaptı, sinirleri titriyordu. Azia Ana Omega'yı çoktan duymuş muydu?

Toplantı mı? Ne de olsa, Naysa Ana'ya göre, bileşikle içsel bir bağları vardı. Ya bir şekilde bunu hissedebiliyorlarsa? Bu mümkün müydü?

Azia Ana Victoya'ya baktı ama Cailyn'le konuştu. "Benimle gelmeni istiyorum. Hemen şimdi."

Cailyn'in kuşkuvarı onun ses tonuyla kıpırdandı. "Neden?"

"Alfa'nız tılsımlı zincirinizi çıkarmayı kabul etti," dedi yüzünde küçük bir gülümsemeyle. "Bunu yapabilmesi için şimdi gelmen gerekiyor."

"Peki onu kabul etmeye zorlamak için ne yaptın?" Cailyn neredeyse hırslayarak konuştu. "Durup dururken böyle bir fikir değişikliğine gideceğini sanmıyorum."

Azia Ana'nın gülümsemesi soldu. "Onu çıkarmayı kabul etti. Bu en önemli şey. Hadi gidelim."

Azia Ana onu mabede götürmek için döndü ama Cailyn . "Peki bunu çıkardığında ona ne olacak?" diye seslendi. "Ona ne yapmayı planlıyorsun?"

Azia Ana yavaşça ona döndü, yüzü ciddiye. "İlk başta ikinizin de evinize dönmenizi istemiştim. Ama onunla tanıştıktan sonra Omega'nın varlığı için tehlikeli bir tehdit olduğuna inanıyor. Buraya beri, yerleşkeyi çevreleyen kalkana sık sık saldırılar oldu ve hatta küçük bir gedik bile açıldı. Potansiyel olarak bize zarar verebilecek önemli ölçüde güçlü Yetenek ustalarına sahip. Taktığınız tılsımlı zincir bunun mükemmel bir örneği."

Cailyn'in korkusu yeni zirvelere tırmandı. "Peki onunla ne yapmayı planlıyorsun?" diye tekrar sordu, sesindeki panik belirgindi.

"Omegaları ondan korumak niyetindeyim, Cailyn," dedi Azia Ana. "Sen de dahil olmak üzere tüm Omegaları. Şimdi gel, bırak şu zinciri çıkarsın. İstersen daha sonra konuşabiliriz."

Cailyn kendini dışa karşı sakın olmaya zorlasa da Azia'nın sözleri içten içe bir histeriye yol açtı. Gizli bölgedeki beyin ölümü gerçekleşmiş Alfa da benzer bir tehdit miydi? Artık kim olduğuna, kim olduğuna ve hatta nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Drocco'nun burada kalıp acı çekmesine izin veremezdi.

Aynı kaderi paylaşacaktı; onu bir şekilde onsuz gitmeye zorlamak zorunda kalsa bile. Azia Ana Victoya'ya baktı. "Victoya, burada olmamalısın. Lütfen eğitiminize geri dönün."

Victoya ağzını açtığında Cailyn onu kolundan yakaladı. "Şimdi olmaz Toya. Bu konudaki gerçek duygularını göstereceğin bir zaman olacak ama şimdi değil. Seninle eğitim bölgesinde buluşacağız. Git orada bekle."

"Hayır," diye mırıldandı Victoya, sesinde öfke vardı. "Şu itibaren başına her şey . Yakın olmak istiyorum. Diğerlerini toplayıp mabedin yanında bekleyeceğim."

Azia Ana onları izliyordu, bu yüzden Cailyn sadece onayladı ve Victoya'nın gitmesine izin verdi.

Azia Ana Cailyn'i mabede götürdü ve geniş koridorlardan geçerek binanın arka tarafında, avlunun yakınındaki zemin katta bulunan cam duvarlı bir gözlem odasına ulaştı. Yaklaşırken Drocco'yu gördü.

Diz çöktü, kalın kolları iki yanında, etraflarına dolanan ve uyluklarının etrafından yılan gibi kıvrılan kalın büyü kordonları tarafından tutuldu.

onu hareketsiz tuttu. Gözleri kapalı olmasına rağmen, her an savaşa atlayacakmış gibi görünüyordu.

Cailyn şok içinde durakladı. "Büyünün onu tutamayacağını sanıyordum?"

Azia Ana"Eğer gerçekten mücadele ederse edemez," dedi. "Ancak, bu kez buna karşı mücadele etmiyor. Bunu kabul etti."

"Kafes nerede?"

"Farklı bir odada. Zinciri çıkarırken onu bir kontrol altında tutmamız gerekiyor."

Cailyn neredeyse nedenini soracaktı ama etmedi. Belli ki Azia Ana tam kontrol istiyordu.

Odaya girdiler ve Drocco ayak seslerini gözlerini açtı.

"Drocco," diye fısıldadı Cailyn, gözleri buluştuğunda. Başının dönmesine engel olamadı. Uzun zamandır ilk kez ona bakmış ve sert içgüdülerinin esiri olmadan onu bütünüyle görmüştü.

Cevap vermedi, ancak gözleri daha önce sadece bir kez bu derece gördüğü bir şeyle doluydu ve o da locadaydı; acı.

Ona doğru yürüdü ve yaklaştığında ona baktı. Kadın uzandı ve parmaklarını adamın gür, siyah saçlarında gezdirdi.

"Daha yakına gel," diye mırıldandı, derin ve sert sesi kadının içine bir ürperti gönderdi.

Kadın bir adım daha yaklaştı ve adam yüzünü karnına bastırdı, mırıldanarak karnını öptü ve yüzünü bir yandan diğer yana çevirerek sakallı yanağını kadının yumrularına sürttü. İçindeki titreşimler zıplamaya ve titremeye başladı.

"Bundan hoşlanıyor," diye fısıldadı Cailyn, iki elini başının üzerinde gezdirip onu kendine yaklaştırarak.

Adam gözlerini açıp ona baktı ve kadının kalbi neredeyse kırılacaktı.

"Tılsımlı zinciri çıkaracağına söz vermiştin," dedi Azia Ana arkasından, sesi sertti.

Azia Ana'ya döndü. "Onunla biraz konuşabilir miyim lütfen?" Azia Ana

kıpırdamadan durdu, gözleri Cailyn ve Drocco arasında gidip geliyordu.

Azia Ana Drocco'ya, "Bundan kaçamayacaksın," dedi. Cailyn'e baktı. "Sana biraz zaman vereceğim ama bu odadan çıkmadan önce tılsım zincirini çıkarması gerekiyor. Dışarıda seni izliyor olacağım."

Kadın dönüp gitti ve Cailyn tekrar Drocco'ya döndü.

Adamın gözleri hâlâ kızın üzerindeydi ve Azia Ana konuşurken ona bakma zahmetine bile girmediğinden şüphelendi.

"Sen ve bebek iyi misiniz?" diye sordu, ses tonu kaşlarını çatmasına neden oldu. "Evet, tabii ki. Neden? Eğer anneler bizim iyi olmadığımızı söylüyorsa

."

"Kanaman vardı," dedi Drocco. "En son seninle birlikte olduğumda, Kanamışsın. Şifacıya gitmene izin verdiler mi bilmiyorum."

Cailyn kaşlarını çattı ve son çiftleşmeleri sırasında gerçekten kanayıp kanamadığını hatırlamaya çalıştı. "Kanadığımı hatırlamıyorum," dedi yavaşça. "Ama daha önce kanamıştım Drocco, bunu hatırlıyorsun, değil mi? Kulübede biraz kanamıştım. Bana bunun normal olduğunu söylemiştin. Omega hamileliğini araştıran ve inceleyen sendin. Kanamanın endişelenecek bir şey olmadığını söylemiştin."

"girdikten sonra olmaz," diye hırladı Drocco. "Ve seni başka yerlerinden yaraladıktan sonra olmaz."

Cailyn bir an için onu izledi ve gözlerindeki acıya bir parça suçluluk duygusunun eşlik ettiğini fark etti. Bunu oraya Anneler koymuştu. Onunla göz temasını sürdürerek dizlerinin üzerine çöktü ve ayaklarını sürüyerek ona yaklaştı, ellerini göğsüne koydu ve artık boyu ondan daha alçak olduğu için ona baktı. "Drocco, davranışların senin hatan değildi. Anneler içgüdülerini sana karşı kullanıyor."

Drocco'nun ağzı alaycı bir gülümsemeyle gevşedi. "Seninkini sana karşı kullandığım gibi mi?"

"Hayır!" Cailyn öfkeyle konuştu. "Seni her zaman istedim, sadece bunu kabul etmedim. Yaptıkları şey bazı içgüdülerini yüzeye çıkmaya zorlamak. Bu doğal değil, normalde böyle davranmıyorsun."

"Fark etmez," diye mırıldandı Drocco, sesi hırıltılı ve alçaktı. "Sana asla zarar vermeyeceğime söz verdim ve bunu sık sık yapıyorum."

"İsteyerek değil."

"Fark etmez," diye homurdandı Drocco. "Büyüye erişme yeteneğin olsaydı, Yeteneği kullanabilir ve beni durdurabilirdin. Yeteneği Annelerin seni almasını engellemek için kullanabilirdin. Yeteneği buradan kaçmak için kullanabilirdin. Tılsım zinciri tüm bunları yapmanı engelledi. Anneler seni bana düşman etse bile, kendini ve küçük kızımızı ben dahil her şeyden koruyabilmeni istiyorum."

Cailyn yutkundu, onun gözlerindeki ifadeye neden olduğu için kendine kızdı.

Drocco onun bakışlarını tuttu, ifadesi sertti, gözleri yüzünde geziniyordu. "Beni yanlış anlama Cailyn. Kendini koruyabilmen için bu zinciri çıkarıyorum ama sen hâlâ benimsin. Sen ya da Anneler ne yaparsa yapsın seni Lox İmparatorluğu'na geri götüreceğim. Bunu hiçbir şey değiştiremez, ne yapmam gerektiği umurunda değil."

Adamın ses tonunda, itiraz edeceğini düşündüğüne dair bir belirti olmasaydı Cailyn rahatlayarak içini çekecekti. "Karşı koymuyorum." Açıklama yapması gerektiğini fark ederek durakladı. "Saraydan ayrılmayı seçtim

Çünkü onlarla ilgili anılarımı silmesi için en yakın kız kardeşlerimden birini gönderdiler. O anıları silmek, bizim locadaki bazı anılarımızı da silmiş olabilir."

Drocco'nun yüz ifadesi inançsızlık ve öfke dolu bir ifadeye dönüştü. "Bunu yapabiliyorlar mı? Anıları tamamen silebiliyorlar mı?"

"Onlar son derece güçlü Yetenek-zanaatkârları," diye vurguladı Cailyn. "Senden kaçtığım ilk andan itibaren anılarımı alacaklarını söylediler. Seninkileri de alacaklarını söylediler. O zamanlar bu konuda endişelenmemiştim. Ama şimdi, seninle, bizimle ilgili anılarımı kaybetme düşüncesine dayanamıyorum. Bu gerçekleşmeden önce başka cevaplar almak için buraya gelmeye karar verdim, böylece neden yalan söylediklerini anlayabilecektim. Asla sana inanmadığım için değildi. En kötü ihtimalle yanlışmış olabileceğinizi düşündüm." Onu kaldırıyor yüzünü onunkine çevirdi. "Bir saatten fazla uzak kalmaya niyetim yoktu. Her zaman geri dönmek niyetindeydim. Sen benim güvenli yerimsin, Drocco."

Yüzünü indirdi ve dudaklarını onunkilere bastırdı ama öpücüğü derinleştirip ağzını sevdiği şekilde sahiplenmedi. "Değilim, Cailyn," dedi yavaşça, kelimeleri telaffuz ederek. "Sen gittin. Eğer ben senin güvenli yerin olsaydım, nedeni ne olursa olsun gitmezdin."

Cailyn gözlerini kırptırdı, onu ne kadar derinden hayal kırıklığına uğrattığını, ona ne kadar çok şey yaşattığını ve davranışları yüzünden ona karşı ne kadar hayal kırıklığına uğradığını fark ettiğinde midesi bulandı. Bu onu derinden yaralamıştı.

Onunla paylaştığı onca şeyden sonra ona inanmamıştı. Artık ona asla inanmayacaktı. Onu hâlâ istiyordu ve hâlâ yanında tutacaktı ama muhtemelen ona asla pansiyonda davrandığı gibi davranmayacaktı.

Kız ona bakıp aralarındaki mesafenin gerçek genişliğini fark ederken, o da başını kaldırıp cam duvarın arkasındaki Azia Ana'ya baktı. Ona başını salladı ve yavaşça kollarının etrafındaki büyüü

kollarını yukarı doğru kıvrarak gövdesinden aşağıya, kalçalarına doğru kıvrıldı ve

Kolları iki yanına düştü. Hemen ona uzandı ve saçlarını sevdiği o sıkı kavrayışla kavradı.

Cailyn gözlerini onunkilere kilitledi. "Bu bir hataydı. Hatalarımı cezalandırmayı bırak, Drocco."

Durakladı, gözlerinde bir şey parlıyordu. "Seni cezalandırmıyorum Cailyn. Sana büyüü geri veriyorum."

Kastettiği bu değildi ama onda hissettiği değişimi, kendisine yaklaşımındaki değişimi ifade edemiyordu. "Eğer cazibe zincirimi çıkarırsan, sana ne yapacaklarını bilmiyorum."

"Bana ne yaptıkları önemli değil," diye mırıldandı.

Kız cevap veremedi, adam onu öpücüğün içine çekti. Sıcak, sahiplenici, tüketen bir öpücük, ona karşı hâlâ aynı şeyleri hissettiğini söylüyordu. Kadın da onu öptü ve ondan geldiğini hissettiği tutkuyla rahatladı.

Adam öpüşmeyi kestiğinde, ellerini boynunda hissetti. Tılsımlı zincirin ağırlığı teninde belirdi ve adam parmaklarını boynunda gezdirip kancayı ararken ondan kaçma isteğiyle savaştı.

"Drocco," dedi, son bir kez daha ona nasıl hissettiğini anlatmaya çalışarak. "Bana kasıtlı olarak zarar vereceğine inanmamı sağlayacak hiçbir şey yapamazsın."

Drocco'nun elleri dondu. Uzun bir süre onun gözlerinin içine baktı. "Birlikte olduğumuz son birkaç seferin hiçbir noktasında gerçekten korkmadığını mı söylüyorsun?"

Cailyn ona baktı, panik içini kemiriyordu. Gerçekten de ilk seferinde ondan korkmuştu. O değildi ama yalan söyleyemezdi.

Sessizlik çok uzun sürdüğünde Drocco başını salladı, yüzünde hayal kırıklığına uğramış bir ifade belirdi. Elleri aramaya devam etti ve sonra zincirin ağırlığının boynundan kalktığını hissetti.

"Hayır," diye fısıldadı, neredeyse kendi kendine zincir yere düşerken Zemin.

Drocco'nun kolları geriye doğru uçu ve sihirle yerine oturdu. onları tekrar sahiplendi.

Çaresizlik içinde ona doğru eğildi, kollarını onun etrafına doladı ve kendini olabildiğince ona doğru bastırdı. Yüzünü onunkine yaklaştırdı, ona yaklaşmak için şakağına sokuldu, ama kollarını onun istediği gibi, onun istediği şekilde ona dolayamadı.

Yüzünü onun boynunun kıvrımına soktu ve burnunu kulağına doğru götürerek onu her zaman baştan çıkararak o özel kokulu noktayı aradı. Orayı tekrar bulduğunda burnunu oraya bastırdı ve onun kokusuyla rahatlamaya çalıştı. Ve aniden zihni berraklaştı. Artık bitkin değildi ve artık onu inkâr etmiyordu. Onu korumanın bir yolu vardı, ama daha da önemlisi, ona kendisinin olduğunu kanıtlama dürtüsü yükseldi - onu sahiplenme arzusu.

Dişlerini göstererek adamın boynundaki noktayı ısırıldı.

İçgüdüsel olarak ağzına fışkıran kanı emdi ve Drocco keskin bir nefes aldı. Bir an için ona zarar verip vermediğini merak etti ama sonra ağzındaki kan dikkatini dağıttı. Garip bir şekilde Metalik ve bakırımsı bir tadı vardı ama yine de boğazından aşağı süzülürken memnuniyetle inledi. Yutkunur yutkunmaz, etrafında tam olarak anlayamadığı bir şey çiçek açtı. Isırığı tekrar çekti ve Ağzına daha fazla kan doldu ve ikinci kez yuttuğunda başka bir farkındalık kıvılcımlanarak zihnini yumuşattı. Son çekişte Drocco inledi ve arzusu tavan yaptı. Üçüncü çekişi yutana kadar onu içinde tutma ihtiyacı içinde öfkelenildi ve etrafındaki farkındalık zihnini süpürdü ve göğsünde dönen, dönen bir girdap yaratarak içinde derin bir tünel açtı.

Boynunu serbest bıraktı, dilini kaplayan kanı yutmak için dudaklarını emdi ve sonra ısırdıktan damlayan kanı yaladı.

"Cailyn." İnançsızlık sesini boğuklaştırdı.

Cailyn durdu. Adamın sesindeki şaşkınlığı duydu, ama içinde derinlerde bir yerde, o şaşkınlık dalgası göğsündeki kasırgayı kucakladı. Bu Drocco'ydu. Tabii ki Drocco'ydu. İçindeki yeni farkındalık Drocco'ydu.

Geri çekilip adama baktı, adamın siyah gözleri kocaman açılmıştı, saf bir şaşkınlık vardı gözlerinde, içinde ise adamın duygu karmaşasını hissedebiliyordu; şaşkınlık, arzu ve inançsızlık. Onun kendisine sahip çıkacağına inanmayı bırakmıştı.

"Sen benim Alfa'msın," dedi. "Sen her zaman benim Alfa'm oldun. Senden ayrılmayacağım."

Göğsündeki kasırga, neredeyse içini yakana kadar tanımadığı bir duyguyla şiddetini artırdı.

"Ne yaptın sen!" Azia Ana'sesi arkadan geliyordu, öfkesi açıkça belli oluyordu.

Cailyn zihnini sağlamlaştırdı ve Drocco'nun gözlerinin onu takip ettiğinin farkında olarak ayağa kalktı. Drocco'nun kanını ağzından silerek Azia Ana'nın yüzüne döndü. "Alfa'mı talep ettim, Anne. Yapmamı istediğin şey bu değil mi?"

Azia Ana'nın yüzü buruştu. "Bunu bilerek yaptın! Tek yönlü bir bağla bile bağlı olsanız ona hiçbir şey yapamayacağımızı biliyorsun." "Ne bekliyordunuz ki?" Cailyn tersledi. "Onu öldürmenize izin vereceğimi mi? Benim Alfa'm mı? Bana gitmemi ve birlikte olmamı söylediğin ama onun gerçekte ne kadar Alfa olduğunu anladığında fikrini değiştirdiğin Alfa mı? Hepimiz duygularının esiri olmuş durumdayız Azia Ana. Bunu şimdi anlıyorum." Hırlayarak bir adım öne çıktı. "Artık Omegalar'a liderlik etmeye uygun değilsin."

Azia Ana'nın ağzı gerildi ve gözleri sertleşti.

"Cailyn," dedi Drocco onun yanından, sesi alçaktı. "Bırak ısırayım sen."

Onu görmezden geldi ve gözlerini, yüzünün şekli değişmiş olan Azia Ana'dan ayırmadı.

Gök gürledi ve gözleri Drocco'ya ve tekrar Cailyn'e kaydı. Daha fazla bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama karar verdi. Öne doğru yürüdü, Cailyn'in kolunu yakaladı ve onu odadan dışarı çekti. Cailyn onu silkelemeye çalıştı ama kadının tutuşu onu sımsıkı kavradı. Drocco'nun ona seslenişini ve içindeki kasırgadan yayılan panik ve öfkeyi duyabiliyordu ama en azından şimdilik iyi olacağını biliyordu.

Azia Ana onu odanın arkasındaki avluya sürükledi. Dışarıdan, duvarın arkasından odanın içini görebiliyordu ve Drocco hala onu çağırıyordu.

"Bağının onu parçalamamı engelleyeceğini mi sanıyorsun?" Azia Ana sonunda Cailyn'i serbest bırakarak gürledi.

"Eğer ona dokunursan, seni öldürürüm!" Cailyn titreyen ellerini sıkı. hücum eden kısır sahiplenme duygusuyla savaşıırken ellerini tuttu. Derin bir nefes aldı. Azia Ana'yı ikna etmeye çalışmalıydı. onu harekete geçmeye teşvik etmek. "Onu öldürürsen beni ve çok istediğin bebeği etkileyeceğini biliyorsun."

"Onu ağır yaralamak için öldürmememe gerek yok," diye tısladı Azia Ana. "Bunu daha önce de yaptım ve bağlı Omega bununla başa çıkmayı öğrendi. Sen de öğreneceksin."

"Kendi Alfa'nızın zihnini yok etmekten mutlu olmanız, arkama yaslanıp bunu benimkine yapmanıza izin vereceğim anlamına gelmez."

Azia Ana'nın gözleri kısıldı. "Onun benim bağılı olduğum Alfa olduğunu nereden çıkardın? Değildi. O Naysa Ana'ya bağılıydı."

Cailyn'in yüzü şaşkınlıkla düştü ve nefesi kesildi. "Bana onun senin gerçek eşin olduğunu mu söyledi?"

"Evet," dedi Azia Ana, sesi hâlâ sertti. "O benim gerçek eşimdi ama ona bağılıydı."

Cailyn onun ne dediğini anlayamadan birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Bağ bir kez gerçekleştikten sonra gerçek eşinizi tanımanızın mümkün olmadığını sanıyordum."

"Öyle değil." Azia Ana sert konuştu, sesine öfke karışmıştı. "Benim Alfa, Naysa'yı bağlamadan önce gerçek eşler olduğumuzu biliyordu. Yine de yaptı. Elbette ben ona söyleyene kadar onun hiçbir fikri yoktu."

Cailyn kaşlarını çatı. "Bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü mümkün olduğunca çok Omega üzerinde kontrol sahibi olmak istiyordu," diye Azia Ana. "Onunla birlikte olduktan sonra başka bir Alfa ile asla tatmin olmayacağını biliyordu ve eğer Anne ile bağ kurarsa Naysa da başka biriyle birlikte olamazdı. Bu bizi kontrol etmenin bir yoluydu, Cailyn. Bunlar Alfaların kullandığı türden taktikler. Onlardan kaçamayalım diye bizi kendilerine bağlamalarının yollarından biri de buydu."

Cailyn başını salladı. "Bana bir Alfa'nın gerçek eşini bulduktan sonra başkalarıyla ilgilenmediğini söylemiştin."

Azia, "Benim Alfa'm, Omegaların bir meta olduğu bir dönemde güç kazandı," dedi. "Gerçek eşler bir zayıflık olarak görülüyordu ve benim Alfa'm kendi eşini bulduğu için mutlu değildi. Ama kendini Naysa'ya bağlanmaya zorlayana kadar ona dokunmadı."

Cailyn yavaşça başını salladı, sonunda burada olup bitenlerin gerçekliğini anlamıştı. Azia Ana derinden incinmişti ve bu acıya tanık olmuştu. korkunç olaylar. Hayatın daha iyi olabileceğini asla anlayamayacak ya da kabullenemeyecekti. Ve Cailyn'in onu buna ikna etmek için yapabileceği hiçbir şey yoktu; Toprakların değiştiğini kendi gözleriyle görmeden. Yine de, eğer Yerleşke'den ayrılırsa, kesinlikle zayıflayacaktı.

İçinde kasırga dönüyordu. Drocco onun için endişelendi.

"Şimdi işleri kendin için daha da zorlaştırdın Cailyn," diye devam etti Azia Ana. "Alfa'nız olmasaydı, burada hâlâ başarılı olabilirdiniz, yerleşkede ilk çocuk sahibi olan siz olabilirdiniz, siz

birçok Omega için ilham kaynağı olabilirdi. Ama şimdi kendinizi ona bağlamayı seçtiniz, acı çekeceksiniz."

"Benim adıma böyle kararlar vermeye hakkınız yok," diye öfkелendi Cailyn. "Burada kalacağımı ya da çocuğumu burada doğuracağımı bir kez bile kabul etmedim. I

Hep Alfa'ma geri dönmek istemişim. Ve yapacağıma söz vermiştin. Ama sen sözünü tutmak yerine tamamen mantıksız." Enseline bir sıcaklık yayıldı ve yumruklarını sıkarak çığlık atmadan konuşma yeteneğini korumaya çalıştı.

"Omegas'a ne kadar yardım etmek istersen iste, sırf ondan hoşlanmıyorsun diye Alfa'mı yok etmeye karar veremezsin."

Azia Ana ona, "Benim yerleşkemde Omegalarım karşı tehditler savuruyor," diye çıkıştı. "Onları korumak benim görevim."

"Buraya zarar vermek için gelmedi." Cailyn neredeyse bağıırıyordu. "Buraya benim için geldi."

"Seni daha yeni almış olamaz!" Azia vurguladı. "Alabildiği kadar çok Omega alırdı."

"Onu edebilirdiniz," dedi Cailyn. "Yaptığınız seçimleri neden yaptığınızı anlamasını . Bunun yerine, sen onu hapsettiniz ve kendi Omega'sını ona karşı kullandınız, hatta en nefret ettiği şey olan büyüü ona karşı bir silah olarak kullanmaya kadar gittiniz. Artık sizi asla dinlemeyecektir."

"Beni dinlemesine ihtiyacım yok!" Azia Ana bağıırdı. "O esir alındı. Bağıınız çözülür çözülmez benim için daha fazla sorun yaratmayacak."

"Bunu , değil mi?" Cailyn başını sallayarak acı acı konuştu. "Kaybettin anne. Ordusu artık yerleşkenin nerede olduğunu biliyor. Konuştuğumuz sırada saldırıya uğradığımızı kendin söyledin. Artık saklı değiliz, bu sadece bir zaman meselesi. Eğer onu burada tutarsan, asla durmayacaklar. Peki ya Omegalar? Soruları olduğunu düşünmüyor musunuz? Bazılarının işlerin neden yolunda gitmediğini merak edeceğini düşünmüyor musun? mantıklı mı?"

Azia Ana'nın gözleri kısıldı. "Ne istiyorsun? Ne dedin sen?"

"Omegaların sizi sorgulamasına neden olan kararlar verdiniz," dedi Cailyn hararetle. "Bunun benimle hiçbir ilgisi yok. Merak etmeye, sorgulamaya ve kendileri için cevaplar aramaya başladıklarında ne yapacaksınız?"

O zaman ne yapacaksın? Tüm anılarını mı sileceksin? Akıntı çoktan tersine dönmeye başladı anne. Sana çarpmasına izin verme."

Azia Ana'nın ateşli bakışları Cailyn'i yaktı. Ondan yayılan öfke Cailyn'in daha önce deneyimlediği her şeyin ötesindeydi.

Etrafında sihrin hareket ettiğini hissetti ve tılsım zinciri çıkarıldığına göre artık sihri algılayabildiğini ve kullanabildiğini aniden fark etti. Etrafında bol miktarda büyü vardı ve Azia Ana ondan faydalanıyordu.

"Ne yapmayı düşünüyorsun anne?" diye sordu sakın bir sesle.

"Bağınızın çözülmesini beklememeye karar verdim." Azia Ana'nın yüzü buruştu. "Bebek, senin sağlam bir zihne ihtiyacın olmadan da bakılabilir."

Cailyn sustu. "Cidden bana zarar vermeyi mi planlıyorsun anne?"

"Eğer burada inşa ettiğim her şey için bir tehdit oluşturuyorsanız, o zaman gerekeni ."

"Elbette," diye verdi Cailyn. "Beni zaten Alfa'm tarafından istismar edilecek bir duruma soktunuz, neden kendiniz bana zarar vermeyi planladığınıza şaşırayım ki?"

Azia yanıt vermedi. Havada bir dizi düzensiz, büyülü kıvılcım belirdi ve Cailyn sonunda paniğe kapıldı. Bu bir Anne'ydi. Diyar'da var olan en güçlü Yetenek ustalarından biriydi. Cailyn'in bunu yapabilmesinin hiçbir yolu yoktu.

onunla büyüyle savaşıp kazanmayı umuyorlardı. Casusların hiçbirisi tecrübeli savaşçılar değildi. Gerektiğinde kullanmak için taktikler ve yöntemler öğrendiler, ancak başka biriyle doğrudan savaşmak değil.

Kıvılcımlardan ikisi ona doğru fırladı, geri çekildi, bir kalkan oluşturmak için çılgınca büyü yaptı, ancak aniden midesindeki titreşim daha güçlü bir sarsıntıya dönüştü. Karnını tuttu, bu hisle irkildi ve aynı anda çekirdeğinden onu çevreleyen bir kalkan çıktı.

Kıvılcımlar kalkana çarpıp dağıldı ve aynı anda binanın içinden bir kükreme geldi.

Dönüp hâlâ gözlem odasında olan Drocco'ya baktı. Büyülü bağlarına karşı savaşıyordu ve içinde vahşi ve dengesiz bir kasırga esiyordu. Ona ulaşmaya çalışıyordu.

Üç kıvılcım daha kalkanına çarptı ve dikkatini tekrar Anne'ye verdi. Şimdi havada bir dizi kıvılcım cisimleştiriyor ve onları Cailyn'e doğru fırlatıyordu.

Cailyn etrafındaki büyüye seslendi ve büyü hemen yanıt verdi, neredeyse o dikkatini ona çevirmeden önce hareket etti. Üç küçük küre yarattı ve onları Azia Ana'ya yönlendirdi. Bir zamanlar en sevdiği kişi olan bir Anne'ye saldırmak ona acı verse de başka seçeneği yoktu. Fakat büyü son derece duyarlı ve neredeyse kontrol dışı görünüyordu. Küreler Azia Ana'nın kalkanına çarparak her vuruşta bir ışık parlaması yarattı. Üçüncüsünde Azia Ana tökezleyerek geri çekildi, yüzünde şok ifadesi vardı. Cailyn nefesini , elini ağzına götürdü. Büyü daha önce hiç bu kadar kolay çağırılmamış ya da yönlendirilmemişti -ya da bu kadar güçlü- kullanımı tehlikeli olabilirdi. Azia Ana'yı ya da yakınında olan herhangi birini *öldürmek* istemiyordu. Etrafına bakındığında Cailyn bir Omega kalabalığının gerçekten de toplanmaya başladığını fark etti, Victoya da .

"Azia!" Naysa Ana koşarak onlara doğru geldi. "Azia," nefes aldı. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bana katıl," dedi Azia dişlerini sıkarak. "Onu yakalamama yardım et."

"Hayır!" Naysa haykırdı. "Bu Cailyn."

"Artık kim ya da ne olduğu umurunda değil," diye tersledi Azia, Naysa'ya dönerek. "O itaatsiz ve Alfa'sı tarafından beyni tamamen yıkanmış. Hiçbir işe yaramaz."

Kim ya da neydi o? Bu da ne demek oluyor? Neydi o? Cailyn Anne'nin tartışmasını izledi, zihni göğsündeki kasırga kadar hızlı çalışıyordu, bebeğin titreşimi Azia Anne'nin devam eden saldırılarına karşı kalkanı güçlü tutarken düşünceler onu kalabalıklaştırıyordu.

O gerçek bir Omega'ydı.

Toplanan kalabalığa şöyle bir göz gezdirdi. Omega'lardan kaçının annesi Omega, babası Alfa'ydı? Bunun Omega'lar için ne önemi vardı? Anneler mi?

İki Annenin yanında garip bir titreşim parladı. Üç figürün dış hatları titreşerek belirdi. Diğer Anneler geliyordu.

"Bebek yüzünden," diyordu Naysa sakın bir sesle Azia Ana'ya. "Kalkanı bebek yarattı."

Azia'nın yüzü daha da sertleşti. "Neden bu kadar güçlü? Henüz büyümesinin üçüncü aşamasında bile değil."

"Ona ikizler tarafından büyü yapılıyordu, unutma," diye altını çizdi Naysa. "Ayrıca bu ortamda çok uzun süredir bulunuyor ve

Ailesinin kim olduğunu indir. O gerçek bir Omega ve şimdiden inanılmaz derecede güçlü."

Cailyn'in nefesi boğazında düğümlendi ve tüm vücudu karıncalandı.

Omegalar anne karnından itibaren vücutlarına büyü emmeye başlarlar.

Fiziksel varlığımızın içine işlemiştir.

Cailyn her zaman en güçlü Yetenek Zanaatkârları casuslarından biri olmuştı.

Gerçek bir Omega olduğu için miydi? Gerçek bir Omega dinamik olarak daha güçlü olurdu... Drocco'nun söylediği bu değil miydi? Annesinin sözleri tekrar aklına geldi.

"O doğru mu?"

Orlee Ana başını salladı. "Evet, iyi iş çıkardın."

"? Hangisi bu? Hatırlamıyorum." "En iyisi. En doğrusu."

Dinamiğinin doğası annesinin önemseydiği tek şeydi ve yine de kendini görevine ve Omega davasına adanmış görünüyordu.

Cailyn kontrolsüzce titreyerek ve zihninin onu yönlendirdiği yönün doğru olmamasını umarak nefes nefese kaldı. "Annemin görevi neydi?" diye sordu Orlee Ana'ya, kendine gelir gelmez.

Orlee Ana ve ikizler önlerindeki manzarayı şaşkınlıkla . En çok Azia Ana'ya şaşırmış görünüyorlardı ve şaşkınlıktan hareketsiz bir şekilde ona bakıyorlardı.

"Annemin görevi neydi!" Cailyn bağırdı ve neredeyse herkesin ona doğru dönmesine neden oldu. "Söyle bana. Şimdi söyle!"

Orlee derin bir nefes alarak diğer Annelere baktı.

"Söyle ona," dedi Freya Ana sinirli bir şekilde. "Bilmesi gerekir." Hem o hem de Fern kendilerini izleyen Omegalara dönerek kalabalığa nazıkçe konuştular. Ama Cailyn'in gözleri Orlee'de kaldı.

"Annen Topraklar'daki gerçek Alfaları bulmakla görevlendirildi," dedi Orlee yavaşça, "ve onlarla üremekle."

Şüphelerinin doğrulanması, bunu duymayı daha kolay hale getirmede. Drocco'nun körüğü kulaklarına ulaştı ve göğsündeki kasırga onu parçalayabilecek kadar düzensiz bir şekilde sarsıldı ve zıpladı. Umutsuzca ona ulaşmak istiyordu ama kadın zar zor düşünebiliyordu.

"Annem bir *damızlık* mıydı?" Yavaşça konuştu, onu sarsan birçok his sadece öfkesini bükmeye ve büyütmeye hizmet ediyordu. "Omegalar için bir damızlık mıydı?"

"Evet."

"Neden?" Cailyn bağırdı. "Onu neden kullandın? Buna hiç gerek yoktu! Her gün Topraklardan Omega topluyorsun!"

Orlee bir nefes aldı ve Azia saldırmayı bırakmış olsa da hâlâ tartışmakta olan Azia ve Naysa'ya baktı. "Topraklarda güçlü casuslara ihtiyacımız var, Cailyn. Gerçek Omegalar daha güçlü Yetenek-zanaatkârlarıdır ve dışarıda Omega eksikliği yüzünden çok az gerçek dinamik doğuyor."

"Yani birkaç gerçek casusa sahip olabilmek için kendi Omega kardeşini mi satıyorsun?" Cailyn tükürdü.

"Hayır," dedi Orlee sert bir sesle. "Bunu yapmayı kabul ettiler. Katkılarından dolayı gurur duyuyorlar. Özellikle de annen gerçek bir soydan geliyor. dinamikleri."

Cailyn'in ağzı açık kaldı. Onlar mı? "O gizli bölgedeki *tüm* Omegalar buradaki bazı Omegaların doğum anneleri," dedi, Şoktan nefesi kesilmişti.

Orlee cevap vermedi ama vermek zorunda da değildi.

Sence diğer Anneler, diğer casuslardan bazılarının bu tür patlamalarına katlanırlar mı?

"Bu ne lan!" Yera kendini öne doğru itti. "Annelerimizin yerleşkede bir yerlerde saklı olduğunu mu söylüyorsun?" Freya Ana onu geri çekip Orlee'den uzaklaştırdı ama Yera karşı koydu ve tartışmaya devam etti.

Cailyn başını salladı, acı hayal kırıklığı kalbinin sıkışmasına neden oldu. Tüm hayatı birbiri ardına gelen yalanlardan ibaretti.

nerede? demişti annesi.

"Kardeşlerim nerede?" diye sordu Orlee'ye, sesi zayıftı.

Orlee bakışlarını sabit tuttu. "Kardeşlerinin hepsi güçlü casuslar, Cailyn. Hepsi de görev için Topraklar'dalar."

"Kabul edilemez!" Yera kalabalığın içinden öfkeyle bağırdı. "Bazılarımız birbirinizi *becerin*. Bize söylemeliydin."

Kalabalıktan gelen soluk soluğa bağırışlar ve haykırışlar Azia ve Naysa'nın dikkatini çekti.

Fern, "Romantik ilişki içinde olan hiçbiriniz kardeş değilsiniz," diye . "Bundan emin olduk."

Yera, "Söylediğin tek bir kelimeye bile inanacağımı sanmıyorum," .

Cailyn onları görmezden geldi, gözleri her zaman evi olarak gördüğü yerleşkede gezindiBurası onun evi değildi. Hiçbir zaman da olmamıştı.

Azia Ana'nın yanlış yönlendirilmiş davası için bir araç olmuştu ve kızını da aynı şekilde kullanmayı planlıyorlardı.

Drocco gerçek bir Alfa'ydı. Çocuğu için bu kadar endişelenmelerinin nedeni bu olmalıydı. Drocco, Güney Toprakları'nın Evlilikler dinamikleri mümkün olduğunca doğru tutmak için mi? Annelerin yaptığı şey bu ?

Çok erken hamile kalmamanız ya da en azından şimdilik bir Omega'nız olmaması için dua ettim.

Ve diğer Anneler beni ona geri dönmek için cesaretlendirdiler... Çünkü dönmek için dua ettiler.

"Bizi gerçek eĞlerimizden korumak istemiyorsun," dedi yavaĞça, gözlerini Azia ve Naysa'ya kaldırarak. "Onları bulmamızı istiyorsun. Bu yüzden bloklar onlara karşı çalışmıyor. Drocco'yla çiftleşmemi istedin, böylece çocuğumu alıp kendi davanda kullanabilecektin. Bu yüzden onu bu kadar önemsiyorsun. Onun büyü kullanabilmesini istiyorsun çünkü çoğundan daha güçlü olacak."

Anne Naysa cevap vermeye başladı ama Cailyn dinlemedi. Naysa bebeğin inanılmaz derecede güçlü olduğu tüm yolları zaten sıralamıştı. Birlikte büyü yaptıklarında daha güçlü olan ikizlerden büyü emiyordu - fiziksel yapıları büyü kullanımlarını açıkça etkiliyordu; gerçek dinamiklerin nesillerinden gelen ebeveynlerin kızıydı; gerçek eşlerin kızıydı; yerleşkenin büyüülü ortamında büyüyor ve geliyordu... liste uzayıp gidiyordu.

Birdenbire etraflarındaki tüm ortam çatırdadı, titredi ve herkes sustu.

"Anneler!" Herkes Azia Ana'ya döndü. Diğer Annelere hitap ederken son derece öfkeli görünüyordu. "İhlal edildik."

"Herkes kamarasına dönsün," diye emretti Fern Ana. "Şimdi!"

Omegalar, Freya Ana bir elini başlarının üzerinde ateşlenen büyüülü oklar yaratana kadar yavaş hareket ediyorlardı.

Azia Ana diğer Annelere sert bir şekilde, "ya da münakaşa için zaman yok," dedi. "Bu yerleşkeyi güvende tutmaya karar verdik. kendi duygularımızdan bağımsız olarak ve şimdi bunda başarısız olduk. Hiçbirimizin yolsuzluğun üstünde olmadığına ve ne gerekiyorsa yapmamız gerektiğine karar verdik

Omegaları korumak için. Bunu hâlâ yapabiliriz. Yerleşkeyi ve bebeği evimize giren her şeyden koruyabiliriz."

"Hayır."

Anneler Naysa'ya döndü.

"Hayır, Azia," dedi sessizce. "Artık durmalısın. Bu yaklaşım bize yardımcı olmayacak. Omegaların ruh halini hissetmiyor musun? Güvensizlik içindeler. Eğer burada, evimizde herhangi bir ölüme sebep olursak, sadakatlerini kaybederiz. Hepsi bir Alfa ile birlikte olma fikrini reddetmeyecektir."

Freya'nın gözleri kısıldı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Cailyn'i Alfa'sıyla birlikte görmek için geri dönmelerini kolaylaştırdım. Korkmaktan çok merak ediyorlar."

Anneler şok geçirerek sessizliğe büründü.

"Bana ihanet ettin," dedi Azia dişlerini sıkarak. "Özellikle kimsenin onları bir daha izlememesini söylemişim."

"Evet, ama planınız çoktan geri tepti. Çok fazla meraklandılar ve çok fazla soruları vardı. Azia, artık yüzyıl öncesinden farklı bir zamandayız," dedi Naysa neredeyse yalvarırcasına. "O eski Alfalar öldü. Alfalar biz olmadan neleri kaçırdıklarını biliyorlar. Müzakere etmeyi denemeliyiz."

Azia'nın gözleri parladı. "Asla!"

Birdenbire tüm Anneler Cailyn'e döndüler ama ona bakmıyorlardı. Onun ötesine bakıyorlardı. Döndüğünde bunu hissetti. Uzakta titreyen büyülü bir kütle hareket ediyor, onlara doğru geliyordu.

Göğsündeki kasırgayı aniden bir rahatlama atışı delip geçti. Döndü ve Drocco'nun mabetten çıktığını gördü. Kollarındaki derin yaralardan kan damlıyordu ama bu onu benzemiyordu. Doğruca Cailyn'e doğru geldi ve bebeğin yarattığı kalkanın içinden geçti.

"Drocco," dedi Cailyn, adamın yaralarına bakarken içini rahatlama ve korku karışımı bir his kapladı.

Drocco hiçbir şey söylemedi. Onu kaldırdı, bacaklarını beline doladı ve büyük kollarını onun etrafına sararak vücuduna bastırdı. Kadın otomatik olarak kollarını adamın boynuna doladı.

"Drocco," diye nefes aldı, ne kadar kanlı olsalar da onun kollarında olmaktan memnundu.

Onun eviydi. Ne olursa olsun, onun kollarında daha iyi olacaktı.

Başını bir tarafa doğru itti ve burnunu boynuna bastırıp her zaman yaptığı gibi onu kokladı. Ve sonra onu sertçe ısırıldı.

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DROCCO

Vücudunu saran acı baş döndürücüydü. Boynundaki ısırığa odaklanmasaydı, büyük olasılıkla Cailyn'in peşinden gitmeden önce gücünü toplamak için beklemek zorunda kalacaktı ama bu zamanı boşa harcayamayacağını biliyordu.

Isırık yarası zonkluyordu ama bu hoştu. Ne olduğunu tam olarak anlayamadığı bir tatmin duygusu vardı. Elbette, Cailyn'in onu sahiplenmesine şaşırmıştı ama şiddetle de sevinmişti. Bunu yapar yapmaz, farkındalığının sınırlarında çırpınmalar belirdi. Sanki tam olarak hissedemediği, tam olarak deneyimleyemediği, ulaşamayacağı bir şey varmış gibi. Onun olduğunu biliyordu ve sonunda tek yönlü bağın Alfalar ve Omegalar arasında neden tatmin edici olmadığını anlamıştı. Bunu derhal düzeltmeye niyetliydi. Onun sıkıntısının yankıları onu büyüye karşı zorlamaya, özgür olana kadar onu tutan bağlarla savaşmaya devam etmişti.

Kadın kollarındayken, boynundaki en güzel kokulu noktayı ısırıp içgüdüsel olarak tatlı kanı ağzına çekti.

Emdikçe, duyularının sınırındaki çırpınan farkındalık güçlendi ve zihninde dönmeye başladı. Geri çekildiğinde, göğsünde yuvalandı, tam olarak yakalayamadığı duygular ve düşüncelerle titreşti ve onun içinde olmak için kendi çaresiz arzusuyla karıştı.

"Drocco," diye nefes aldı Cailyn, sesindeki rahatlama adamın içinde bir zevk yol açtı. "Bunu burada yaptığına inanamıyorum."

Drocco gürültüyü serbest bıraktı. "Nerede bağ kuracağımız umurumda değil, Cailyn," dedi. "Sadece bunu yapmamızı önemsiyorum." Cailyn cevap vermeden başının arkasından tutup onu sertçe öptü ve ağzını kendi kanına buladı.

Öpüşmeyi kesen Drocco etraflarına baktı ve çevrelerini inceledi. Gözleri birkaç adım duran Annelere takıldı. İçinden bir hışımla gidip hepsinin boynunu kırmak geliyordu ama sonunda Omega'sını kollarına almıştı ve onu bırakmaya hazır değildi.

Hayal kırıklığı ve çatışma onu derinden yaktı ve onları izlerken Cailyn'i kendisine daha sıkı sardı. Yavaşça, Cailyn'in mırıltısının ona karşı titreştiğini fark etti ve öfkesinin sert kenarı yumuşadı.

"Bırak onları, Drocco," dedi yumuşak bir sesle.

Gözlerini onunkilere dikti, bir kez daha bu pislikleri savunduğu için öfkesi artıyordu!

"Ben onlara sadık değilim," diye ekledi, o cevap vermeden önce. "Ama burada benimle olmana ihtiyacım var. Artık incinmeni istemiyorum."

Drocco, "Bize yaptıklarından dolayı yaşamayı hak etmiyorlar, Cailyn," diye uyardı.

Cailyn bir an için onun gözlerini tuttu. "Her zaman başkalarını cezalandırmak zorunda değilsin, Drocco."

Onun sözleri karşısında irkildi. "Aynı şey değil," dedi sertçe. "Yaptıklarıyla tüm Alfalara acı çektirdiler."

"Ve aynı şeyi Alfalar'ın Omegalar," diye karşılık verdi Cailyn. "O zamanlar iyi bir nedenleri olduğuna inanıyorlar. Bunu tam olarak anlayamayabiliriz ama niyetleri çaresiz bir yerden geliyordu."

"Bu yaptıkları her şeyi mazur göstermez," diye havladı Drocco.

Cailyn ona baktı, mırıltısı yumuşaktı, gözleri adamın yüzünde geziniyordu.

"Sırf onları cezalandırmak için beni bırakma."

Kadının sözleriyle, onun yanında kalmasını istemesiyle içinde bir umut kıvılcımı alevlendi ama sertçe nefes vererek bu umudu geri itti. Ona bağlanmış olabilirdi ama bunun ne gerçek olduğunu bilmiyordu - ruh bağını hamilelik sırasında ondan uzak kalmanın yarattığı travma yüzünden mi başlatmıştı yoksa onu gerçekten kendi çocuğu olarak mı görüyordu?

Şimdi Alfa. Ne olursa olsun, basit gerçek şuydu ki, eğer Anneleri öldürmek ya da Omega'sıyla kalmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydı, her seferinde o kazanırdı. Ve bu onlar için bir şanstı.

"İmparator!"

İkisi de Lox Yetenek-zanaatkârlarının kendilerine doğru yürüdüğünü görmek için döndüler; iki büyük figür, biri kırmızı, diğeri siyah, etraflarında büyümlü bir fırtına parlıyor ve yerleşkenin çevresini bozuyordu.

Drocco onların yerleşkeye girdiğini hissetmişti. Tılsım zinciri aniden titremeye başlamıştı ve kendisini bulmaya çalıştıklarına göre yakında olmaları gerektiğini biliyordu.

"Bunlar sizin Lox Yetenek-zanaatkârlarınız mı?" Cailyn sordu.

"Evet. Onlar Alfa dişileri."

"Onlar ikiz!" diye haykırdı Annelerden biri. Anneler, biri hariç hepsi Kuan ve Rada ile yüzleşmek için bir sıra halinde yayılmaya başladı.

"Şimdi bize katıl, Naysa," dedi Azia Ana, kıpırdamayan 'ye. "Bunu daha sonra tartışabiliriz."

"Onlar gerçek Alfalar mı?" Cailyn başını Annelere çevirerek ona sordu.

"Bilmiyorum. Neden?"

Cailyn başını karşı tarafa çevirerek biraz arkalarında durmuş olan Alfa ikizlerine baktı. "Kimin daha güçlü olacağını bilmiyorum."

Drocco aniden potansiyel olarak ölümcül bir büyümlü savaşın ortasında olduklarını fark etti. Bir yanlarında Kuan ve Rada vardı, güçlü ve kararlıydılar, onun için canlarını vermeye hazırldılar. Diğer tarafta ise Sayıca daha güçlü ve kendi ikizleri olan Omega Anneler, evlerini ellerinde tutmak için çaresizce çabalyorlar.

"Onları bağışlayacak mısın?" Cailyn gözleri parlayarak nefes aldı.

İçinde umutla yeşeren bağ, cevabını beklerken bir çiçek gibi açıyordu.

Bir elini yüzüne götürdü, başparmağı kadifemsi yanağını okşadı. Her ne kadar onları şahsen öldüremeyecek olsa da

Yetenek zanaatkârlarının bunu yapmasını engelledi. İçinde bulunduğu durumun gerçekliğini anlaması gerekiyordu. "Özür dilerim, Cailyn."

Bir nefes verdi ve gözlerini kırıştırdı, bağ şokla tekrar kapanmıştı.

"Ne?"

Onu kendine yaklaştırdı, elinden geldiğince rahatlatmaya çalıştı, duymayı hiç beklemediği bir şey söylediğini anladı - asla söylemeyeceğini söylediği tek şey.

"Seni incittiğim her an için özür dilerim, Cailyn," dedi, bağ aracılığıyla ne kadar ciddi olduğunu hissedebileceğini biliyordu, "ve bunu tekrar yapmam gerekeceği için özür dilerim. Verdiğim sözü tutamam. biliyorum çünkü sen gittin. Sana ihtiyacım var ve asla sensiz . Olacaksın.

Yöntemlerimden hoşlanmayacaksınız ve bu Anneler gibi yol boyunca zarar görebilecek kişilerden hoşlanmayacaksınız. Bu yüzden sebep olduğum ve olacağım tüm acılar ve tutmadığım sözlerim için özür dilerim."

Gözleri yaşlarla , bağ onun içinde bir duygu kaosu olarak titreşti.

Etraflarında büyü lü savaş başladı, hava titriyor ve yanlarından geçen oklar, kıvılcımlar ve mızraklarla sarsılıyordu. Büyü Cailyn'in kalkanına çarptı ama kalkan sarsılmadı bile, birbirlerine bakışları da öyle.

Onları atışmanın dışına çıkarmak için dönmeye başladı ama Cailyn'in sesi onu durdurdu.

"Seni tekrar terk etmeyi planladığımı mı düşünüyorsun, Drocco?" Cailyn sessizce söyledi. "Kendimi sana bağladım. Seni asla terk etmeyeceğim."

"Asla bir şansın olmayacak, Cailyn," diye hırladı Drocco. "Bağ, ayrılamayacağın ya da alınamayacağın anlamına gelmez. Büyükbabanın başına geldi."

şaşkınlıkla gülümsedi, her ne kadar gözyaşları yüzünden aşağı süzölse de.

Başını alınları birbirine değene kadar eğdi, o güzel gözleri onunkilere kilitlendi. "Benim için hissettiklerini hissedebiliyorum, Drocco," diye fısıldadı. "Ben de seni sevdiğimi söyledim ama bana inanmazdın."

Drocco gerildi. Onun bunu söylediğini duymak istiyordu.

"O yüzden sadece hisset," dedi gözlerini kapatarak. "Kalkan bizi koruyacak. Sadece hisset."

Etrafına bakındı, onun neyi teşvik ettiğine inanmakta güçlük çekiyordu. Bir savaşın ortasındaydılar, her iki taraf da saldırıp savunurken çığlıklar ve bağrışmalar sarmıştı. Kuşkusuz, savaşın ortasında olmak her zaman en sevdiği yer olmuştu ama kollarını Omega'sına dolamış olmak artık bunu kesinlikle aşmıştı.

Alnını onunkine bastırdı ve gözlerini kapattı.

İçinde, bağ olan iek onun dikkati altında açıldı, onu tüketene kadar yoğunluğu artarak iek açtı. Karmaşık ve katmanlıydı, duygular yüzeyde titreşiyor ve kıvrılıyordu,

değişken ve geçici. Ama tam ortasında, güçlü bir tutku ışını içine işledi ve onu sersemletti. Bunu tarif edemiyordu çünkü aşk olması mümkün değildi.

Birçoklarının o nazık, mutlu, sıcak duygu olamazdı. Bu ham, saf ve inanılmaz derecede güçlüydü. Kendisinin de ona karşı hissettiği her şeyi kapsıyordu; şiddetli arzu ve tutku, sahiplenme ve onu önemseme ihtiyacı, ama daha da önemlisi sadakat ve bağlılık. Ona karşı hissedebileceğini düşünöğü her şeyden daha güçlüydü.

Gözlerini açtığında kadın ona o muhteşem gülümsemesiyle gülümsüyordu. Onu sıcak, iddialı, tüketen bir öpücöğün içine çekti ve ona tam olarak nasıl hissettiğini söylemekte hata yapmadı. Kız da onu aynı tutkuyla öptü ve

İnanılmaz bir şekilde içindeki ışın daha da güçlendi. Ve onun kendisine ait olduğunu kesin olarak biliyordu.

Tekrar gözlerinin içine bakmak için geri çekildi. "Merhametin sadece bu yer hakkındaki kendi hislerim için değil, Drocco. Omegalarından bazıları Pazarlık yaparsanız isteyerek gelirler. Sandığınız kadar kandırılmış değiller. Hepsi Annelere güvenmiyor."

Drocco kaşlarını çatı. "Bazıları mı?"

Cailyn omuzlarını . "Kaç tane olduğunu bilmiyorum."

"Lox'lar çok büyük, Cailyn. Hepsine Omega sözü verdim." "Ama gelmeye istekli olanlarla başlamak daha iyi değil mi?"

onlarla tanışmak?" Başını bir yana eğdi. "Herkesin yeni koşullara uyum sağlayabilmesi için bunu kademeli olarak yapmak. Tüm savaşçıların için Omegaları güvence altına alacak bir pazarlık yapabilirsiniz ve hiçbirini kendini zorlanmış hissetmez."

"Kiminle pazarlık yapacaksın?" Drocco homurdandı. "Burada kimseye güvenmiyorum."

"Drocco, eğer Anneleri öldürürsen, Omegaların Alfalar hakkında söyledikleri her şeyi pekiştirmiş olursun. Kendi istekleriyle gelme ihtimallerini ortadan kaldırmış olursun."

"Naysa! Ne yapıyorsun?!"

Azia Ana'nın çılgılığında Drocco ve Cailyn'in dönüp bakmasına neden olan umutsuz bir şey vardı.

Annelerden biri Drocco ve Cailyn'e doğru yürüdü. Etrafını saran bir kalkan onu Kuan ve Cailyn arasında uçuşan büyüden koruyordu. Rada ve diğer Anneler. Drocco ve Cailyn'e ulaşana kadar yürümeye devam etti ve kalkanlarının hemen dışında yanlarında durdu.

Azia Ana tekrar seslendi ama Naysa Ana onu duymazdan geldi. "Naysa Ana," dedi Cailyn, kafası karışmış bir halde. "Ne yapıyorsun sen?"

"Bunun gerçekleşmesinin tek yolu bu," dedi Naysa Ana. "Ben Omegaların tarafındayım, unuttun mu?" Özellikle Drocco'ya baktı. "En az beş yüz kişiyi serbest bırakmak zorunda kalacaklar. Onlara iyi davranabilirsiniz, daha fazlası ayrılmak isteyecektir."

Bir elini uzattı ve kalkanlarına dokundu. Elini büyüünün katı ağırlığına bastırdı. "Çok güçlü," diye mırıldandı. "Ve akıllı." Kendi kendine kıkırdadı. "Beni içeri almayacak kadar akıllı." Tekrar Drocco ve Cailyn'e baktı. "Onu koruyun."

Dönerek onlardan birkaç adım uzaklaştı ve Annelerin karşısına geçti. "Sonsuza dek bu şekilde var olmamız gerekmiyordu," . "Umarım bunun farkına varırsınız." Azia Ana'ya gülümsedi. "Seni seviyorum kardeşim. Beni kurtardığın için teşekkür ederim."

"Dur!" Azia Ana'nın nefesi kesildi. "Herkes dursun!"

"Durdurun onları," dedi Cailyn aynı sertçe. "Yetenekli zanaatkârlarınızı durdurun."

Drocco, Kuan ve Rada'ya seslendi ama artık çok geçti. Naysa'nın kalkanı yok oldu ve havada süzülen büyü ayaklarından uçurdu. Yere düşmeden önce vücuduna bir dizi kıvılcım çarptı ve saldırılar durduğunda uzuvları neredeyse parçalanmıştı.

Ve sessizlik oldu.

Azia Ana öyle güçlü bir acıyla çığlık attı ki, Drocco bunun kendisini tutsak eden soğuk ve sert kadından geldiğine inanamadı. Histerik bir halde cesede doğru koştu. Aynı anda, içinde bulundukları tüm ortam titremeye başladı.

Yetenek-zanaatkârlarına döndü ve onların talimat beklediklerini fark etti.

"Onu görmeme izin verecek misin?" Cailyn fısıldadı.

Gözlerindeki yaşlar, bağ aracılığıyla içinde hissedebildiği kargaşayı yansıtmıyordu. Onu yere indirdi ve cesede yönelmeden önce eli yanağını .

Yetenek ustalarına geri çekilmelerini işaret etti. İkisi de selam ona doğru yöneldiler.

"Diğerleri nerede?" diye sordu, gözleri Cailyn'in üzerindeydi.

"Saraya geri döndüler," dedi Kuan, sesi alçaktı. "Buraya gelmemiz bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim İmparator. Hem geçidi açık tutarken hem de savaşçıları korurken yerleşkeye giremezdik. Kararlar verilmesi gerekiyordu ve komutanınız sizi almamız konusunda kararlıydı."

Drocco baktı, raporlarından memnun değildi ama ikilemelerini anlıyordu.

"Peki ya Malloron?"

"O da sarayda," diye açıkladı Rada. "O bizim geri dönüş ipimiz."

Drocco başını salladı. Şimdi etrafı perişan oldukları her hallerinden belli olan diğer Anneler tarafından sarılmış olan eşine baktı. Daha uzaklarda ise

köy sallandı ve titredi. Daha uzaktaki birkaç Omega önlerindeki manzaraya yaklaşıyordu.

Drocco onlara, "Bana yakın durun," dedi. "Görüşmeler için burada olacağız."

"Geriye kalan dördümüzün üzerindeki bileşik yükünü azaltmamız gerekiyor," dedi ela gözlü Anne asık suratla. "Demek istediği buydu."

"Yani zaten sahip olduğunuz şeyi küçültmek zorunda kalmadan koruyabilir misiniz?" Cailyn sordu.

"Evet, beş yüz alsanız bile yine de son derece zor olacaktır, ancak bu minimumdur."

Drocco konuşmanın yarısının ne hakkında olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi ama Cailyn'in anlaşmanın büyüğü tarafını tam olarak anlamasına izin verdi. Tek bildiği beş yüz istekli Omega ile birlikte Lox Sarayı'na döneceğiydi. Görünüşe göre bundan daha fazlası gelmek istiyordu ama Cailyn ölü Anne'nin söylediklerine sadık kalma konusunda kararlıydı zaman içinde daha fazlasını getirme niyetiyle önerdi. İrtibatı o sağlayacaktı.

Bir toplantı odasında oturmuş Lox İmparatorluğu ile Omega yerleşkesi arasındaki yeni anlaşmayı tartışırken Azia Ana sessizce oturmuş pencereden dışarı bakıyordu. Önceki günkü savaştan beri hiç konuşmamıştı ve Drocco da konuşmasını beklemiyordu. Başına ne geldiyse kendi başına gelmişti ve suçlayacak başka kimsesi yoktu.

"Peki ya benim annem ve diğer *gerçek* anneler?" Cailyn sordu. Adam sandalyesinde arkasına yaslanırken kucağına oturdu, kolunu beline doladı, yumruğuna sıkıca bastırdı.

Masadaki üç anne birbirlerine baktı.

"Onlara tam olarak ne olmasını istiyorsunuz?" dedi kumral ikizlerden biri, gözlerini kısarak. "Topraklar'a taşınacak kadar iyi değiller. Uzman bakımına ihtiyaçları var."

"Neden?" Cailyn dikkatle sordu. "Görevleri bedenlerini kullanmaksa neden hepsinin zihni bozuluyor?"

"Bir annenin çocuğuyla kurduğu bağı hissettin, Cailyn," diye devam etti Anne, sesi ve tavrı birden kasvetli bir hal aldı. "Bu bağ çok erken, neredeyse ana rahmine düştüğü andan itibaren başlar ve

Babanın varlığı, ki hepsinde vardı. Bir Omega bu tür bir görevdeyken bu duygularla mücadele etmek zordur."

Drocco, Cailyn'in gerildiğini hissetti.

"Onları biraz rahatlatmamız gerekiyordu," diye sözlerini tamamladı Anne.

"Onların duygularını ve anılarını ayarladınız," dedi Cailyn, sesi sertti. Aralarındaki bağ sayesinde çiçek titredi, tiksinti ve öfkeyle titreşti.

"Bunu onlar istedi," dedi diğer ikiz. "Bunu onlar istedi." "Ama onlara durma seçeneği vermedin," diye tersledi Cailyn. "Evet,"

dedi diğer kahverengi saçlı Anne sessizce. "Ama ben yapmam gerekiyordu ama teklif ettim. Hiçbiri kabul ."

"Elbette yapmazlar," diye mırıldandı Cailyn. "Burada casusluğa o kadar saygı duyulmasını sağlıyorsun ki, kim bu statüyü bırakmak ister ki?"

Drocco öne doğru eğilerek göğsünü onun sırtına dayadı. Bağ aracılığıyla yaşadığı tiksinti ve öfkeden hoşlanmıyordu. Mırıldanmaya başladı ve kolunu onun etrafında sıkıttı.

Anneler ikisini de izliyor, gözleri ondan Cailyn'e kayıyordu.

Cailyn bir nefes aldı ve nefes verdiğinde çiçek sakinleşti. "İhtiyaç duyarlarsa burada kalabilirler," dedi. "Ama kızları onlara erişim."

İlk konuşan ikiz başını salladı. "Bize bu yerleşkeyi nasıl yöneteceğimizi söyleyemezsin, Cailyn. Bu kaos olur."

Diğer ikiz elini kız kardeşinin koluna koydu. "Omegaların hepsi annelerinin burada olduğunu biliyor. İstesek bile onları saklamaya devam ama bunu kendi yöntemimizle yapacağız."

Cailyn isteksizce başını salladı. "Peki ya diğer kardeşler? Casus annelerden herhangi birinin erkek çocuğu var mıydı, Alfalar?"

"Evet, Topraklar'da yaşıyorlar. Eğer herhangi bir Omega onlarla temas kurmak isterse elimizde kayıtlar var."

Cailyn başını salladı. "Zaman dilimini ve yerleşkeye erişimi konuşalım."

Toplantı nihayet sona erdiğinde, hem Lox Yeteneği ustaları hem de Anneler tarafından koruma ve doğruluk büyülerıyla aşılınmış parşömen üzerine imzalanmış ve tarih atılmış belgelerle birlikte, hepsi ayrılmak için ayağa kalktı.

"Onu ben kurtarmadım," diye mırıldandı Azia Ana, sesi kısık ve boğuktu. "O beni kurtardı."

Herkes durdu ve ona bakmak için döndü.

Pencereden dışarı bakmaya devam etti. "Beni pek çok kez kurtardı. Benim için olması gereken her şeyi ondan aldı. Dayaklar, tecavüzler, işkenceler; hepsini o aldı." Gözyaşları yüzünden aşağı süzüldü ve kahverengi saçlı Anne ağlamaya başladı. "Kendime onun için her şeyi yapacağımı, onun için her şeyi yoluna koyacağımı söyledim. Bu işte birlikte olmamız gerekiyordu ama ." Gözlerini hızla kırptırdı ve başını yavaşça salladı. "Beni her zaman dinledi, söylediğim her şeyi yaptı. Ama sıra benim onu dinlememe geldiğinde... dinlemedim." Yavaşça diğer Annelere döndü. "Bana birçok kez bağlı Alfa'sını öldürmemi söyledi ve ben ona zarar vereceğimi düşünerek reddettim. Ama şimdi bu varoluştan, bu yaşam biçiminden kurtulmak isteyip istemediğini merak ediyorum. Aramızdaki tek kişi oydu. ruh bağı kurduk. Onu daha ciddiye almalıydık." Islak, gri gözlerini Drocco'ya çevirdi. "Alfalara asla güvenmem ama o güvenmeye istekliydi. Eğer zerre kadar dürüstlüğünüz varsa, bu Omegaların bencil ve zalim Alfaların elinde acı çeken ve ölen bizlerden daha iyi muamele görüyorlar."

Drocco başını eğerek onayladı ama hiçbir şey söylemedi. Onun deneyimlerini yargılayamazdı, özellikle de Cailyn'le olan kendi geçmişini düşününce, ama ona herhangi bir söz vermeyecekti. Ona bu şekilde davrandıktan ve Cailyn ile bebeği tehlikeye attıktan sonra bunları hak etmiyordu.

Lox savaşçılarının Omegalarıyla başa çıkmak için daha hazırlıklı olmalarını sağlamaya , onun ya da Cailyn'in yüzünden değil, Lox'un temsil ettiği her şey için. Annesi ve çoktan ettiği yemin için onun için yapılmış. Anlaşmaya göre işe beş yüz Omega ile başlayacaktı. Sonunda tüm Omegaları buradan kurtarmayı planlıyordu ve eğer bu gerçekleşecekse ilk beş yüze iyi davranılması gerektiğini biliyordu.

Drocco, Cailyn ve Lox Talent-crafter ikizleri şu adrese gittiler Drocco'nun ikiz Anneler eşliğinde ilk geldiği açıklık. Yetenek-zanaatkârları geçidi yaratırken, Drocco Cailyn'i kollarının arasına aldı.

"İyi misin?"

Cailyn ona gülümsedi. "Bunu bana her saat başı defalarca sordun."

"Sadece senin ve bebeğin iyi olduğundan emin olmak istiyorum," dedi Drocco kararlı bir şekilde. "Bu büyük bir çileydi ve bebeğin bakımının devam ettiğini fark etmemiştim.

kalkan."

Cailyn daha önce de birçok kez söylediği gibi, "İyi görünüyor," dedi.
"Her şey daha önce nasıl hissediyorsa öyle hissediyor."

"Güzel." Drocco dudaklarını onunkilere bastırdı.

"Geçit hazır, İmparator," dedi Kuan.

Drocco içini çekti ve Cailyn'i serbest bıraktı. Geçide döndüğünde
Kuan'ın bir tarafta, Rada'nın ise diğer tarafta durmuş onu beklediğini gördü.

"Hazır mısın?" diye mırıldandı Cailyn.

Bir an etrafına bakındı ve sonra onun gözleriyle buluşup başını salladı,
gözleri parlıyordu, bağın içinden bir rahatlama ısıldıyordu

Drocco kolunu kızın boynundan ayırmadan onu geçitten geçirdi ve
İmparatorluklarına geri götürdü.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

CAILYN

Cailyn nefes nefese kalmış, midesindeki dayanılmaz ağrı zonklayıp yavaş yavaş azalırken nefesini tutmaya çalışıyordu.

Drocco'nun ebeler etrafta dolanırken onlara havlamasını izledi. Odada. Tabii ki çok fazla vardı. Drocco, Doğu Toprakları'ndaki en iyi elli ebeyi araştırmış ve ihtiyaç duyması halinde hepsini hazır bulundurmuştu. Çok saçmaydı ama hamileliği boyunca yaptığı en saçma şey de bu değildi.

"Drocco!"

Anında onun yanındaydı, elini tutuyor ve alnını bastırıyordu.

"Yollarına çıkmayı bırak," diye nefes aldı.

Kaşlarını çattı. "Yapmaları gerekeni yaptıklarından emin oluyorum. için."

Kıkırdamaya çalıştı ama nefesi yetmedi. "Ve nasıl olur da Anlıyor musun? Bırakın ne yapmak için geldilerse onu yapsınlar."

"Peki," diye kaşlarını çattı Drocco. "Ama eğer sana bir şey olursa-"

"Hiçbir şey olmayacak," diye araya girdi, gülümsemesini engelleyemiyordu.

Omega Yerleşkesi'nden döndükten sonra Drocco onu gözünün önünden ayırmamıştı. Gerçek İmparatorluk görevlerini üstlenmeye zorlanana kadar ilk başlarda kollarının sürekli onun etrafında olması gerekiyordu. Sonra fark etti ki zaten nereye giderse gitsin onu takip etmek istiyordu. Yapacak pek bir şeyi olmadığı gibi, her ikisi hakkında da pek çok fikri vardı.

saray ve imparatorluk hakkında ilginç bulduğu şeyler anlattı. İmparatorluğun karşılaştığı bazı sorunları tartışmak ve müzakere etmek için zaman harcadılar,

Özellikle de Omegalar ilk kez Ashens'e geri dönmüşken. Lox geleneklerini değiştirmeme konusunda kararlıydı, ancak Lox korkunç ve gereksiz sadakat yemininin değiştirilmesinde ısrar etmişti. Bu konuda mutlu değildi - bir aile üyesinin kaybının

İnsanın asla unutamayacağı bir şeydi, özellikle de sorumlusu kendisiyse, ama Cailyn kendi acısını başkalarına yüklediğini ve daha derin bir sadakat kazanmanın başka yolları da olduğunu belirtti. Şüpheliydi ama onun son derece ciddi olduğunu görebiliyordu, bu yüzden şimdilik askıya aldı.

Özel kanatlarının tamamının yüksek güvenliğini sağladı ve Lox Talent ustalarına karmaşık büyü tılsımlar kurdurdu. izin vermediği herkesin girmesini engelliyordu. Ayrıca en iyi savaşçıları gece gündüz bölgeyi koruyordu. Saraydaki çok sayıdaki merdiveni düşünerek endişeleniyor ve onun herhangi bir merdivenden inip çıkmak zorunda kalmasını engellemeye çalışıyordu. Ne zaman o ağırlaştığında ve uzun süre ayakta durmakta ya da hızlı hareket etmekte zorlandığında, aslında onu taşımaya başladı. Önceleri sadece merdivenlerden inip çıkarken, sonra bir odadan diğerine geçerken ve daha sonra onu yere bırakmayı tamamen bıraktı. Bunu fark ettiğinde, ona bir çocuk gibi davranmamasını istedi. Ama bu onu durdurmadı. Sonunda, yeni yuvasında çoğu zaman yatak odalarında kaldı ve onunla birlikte kaldı, yuvarlak karnında daireler çizdi, ona sarıldı ve konuşurlarken onun için mırıldandı.

Onu Omega Bileşiği hakkında kadar konuşmaya, özellikle de hem Omegaların hem de Alfaların iyiliği için kendini feda eden Naysa Ana hakkında konuşmaya teşvik etti. İlk başta söyleyecek hiçbir şeyi yoktu. Ne zaman aklına onun kollarında hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Ama kısa süre sonra açılıp sadece yerleşkeye yaptığı son yolculukta öğrendiklerini değil, çocukluk anılarını da anlatmaya başladı. Drocco bunların çoğunu büyüleyici buldu. Annelerin Omegalar ve büyü hakkındaki açıklamaları hakkında onu derinlemesine sorguladı ve Azia Ana'nın büyüye karşı kendi direnci hakkındaki çıkarımlarını paylaştı. Sık sık, bazı bilgileri incelemek ve potansiyel olarak dahil edilecek yeni kayıtlar yazmak için Kayıt Tutucuyu birlikte ziyaret etmeleri hakkında konuşuyordu.

Bunu iyi bir işaret olarak gördü; Toprakları Omegalar hakkında yeniden bilgi edinmeye teşvik etmek istediğinin, Omegaların neye ihtiyacı olduğu ve onlara nasıl davranılması gerektiği konusundaki konuşmalardan sorumlu olmak istediğinin bir işaretiydi.

Aralarındaki ruh bağı birkaç gün sonra her ikisi için de daha yumuşak bir deneyime dönüştü, ancak her ne zaman duyguları alevlense güçlüydü. Drocco'nun kayıtlarına göre, bir ruh bağındaki her iki eş de bağı aynı şekilde hisseder, ancak gerçek eşlerin her biri bunu farklı hisseder. Drocco

onunkinin açılıp kapanan, hafifçe titreşen bir çiçek gibi olduğunu söyledi.

Yine de kendisini dönen bir kasırğa gibi hissediyordu. Ne olursa olsun, bu bağ onun için sürekli bir teselliydi.

Bir kasılma daha hızla yaklaştı ve Cailyn buna dayanırken Drocco'nun büyük elini tuttu, acısı içinden fırlıyordu. Zaten gecenin çoğunu yatakta uzanarak ve artan acıya karşı kendini destekleyerek geçirmişti, bu yüzden dört kasılmadan sonra doğum yapmaya hazırdu

Lanet olsun. Vücudunun her yerinden ter damlıyordu; kasları kendi kendine zonklıyor ve kasılıyordu ve bacaklarının arasındaki yakıcı ağrı durmak bilmiyordu. Sonunda ebeler ona dayanmasını ve ıkınmasını söylediler, o da bunu tüm gücüyle tekrar tekrar yaptı, ta ki sonunda bebek doğdu.

Drocco onu öptü, kadın yatağa yığılırken mırıltısı tutarlı ve güçlüydü. Ebeler onu yıkamak için leğene götürüp battaniyeye sararken gözünü çocuktan ayırmadan döndü. Birkaç dakika daha ıkındıktan ve neden hala bitmediğine dair küfürler ettikten sonra ebeler ona rahatlayabileceğini söylediler.

Bebek kollarına verildiğinde Cailyn gözyaşlarını tutamadı. Bu çocuk onundu. O aslında bir anneydi. Kızı o kadar küçük ve buruşuktu ki, böylesine güçlü bir kalkanı yaratanın kendisi olduğuna inanmak zordu.

"Güzel olacağını biliyordum," diye mırıldandı Drocco kulağının dibinde. Ona baktı ve gülümsedi. O da aynı merak duygusuyla bebeğe baktı.

"Tut onu, Drocco," dedi Cailyn.

Kaşları kalktı ama hareket etmedi.

"Onu babasına verin lütfen," dedi Cailyn en yakındaki ebeye, bebeği kendisi kaldıramayacak kadar bitkin bir halde.

Ebe bebeği yatağın etrafından dolaşarak Drocco'nun kollarına yerleştirirken Drocco olduğu yerde kalakaldı. Cailyn nefesini tuttu ve Drocco'nun ona, gebe kaldığından beri çocuğa karşı beslediğini bildiği tüm şefkatle bakmasını izlerken içine bir sıcaklık doldu. Aralarındaki bağ sayesinde onun şaşkınlığını, hayretini ve sevgisini hissedebiliyordu. Bebek telaşlanmaya, mızımızlanmaya ve ağlamaya başlayınca Drocco aniden emin olamamış gibi göründü. Başını eğerek onu dikkatle izledi ve sonra mırlamaya başladı. Ufaklık hemen sakinleşti, iniltileri yok oldu.

Drocco başını kaldırıp Cailyn'e baktı ve sırtıttı.

Ona baktı, kendi şaşkınlığına kapılmıştı. Onu daha önce hiç sırtırken görmemişti ve bu onun tüm yüzünü değiştirmişti. Neredeyse Onu daha genç bir adam olarak hayal etti. O kadar yakışıklıydı ki, o kadar sert bir vardı ki, hayatı farklı olsaydı, annesi, erkek kardeşi ve örnek alabileceği bir babası olsaydı nasıl biri olurdu diye merak etti. Şu anda o ve bebek onun için bunlardı; ailesi.

Victoya yatağın kenarına oturup bebeğe surat yaparken ve onunla aptal bir sesle konuşurken Cailyn gülümsedi. "Bunun için daha çok küçük Toya."

Victoya ona inanmadığını gösteren çılgın bir bakış fırlattı. "Hiçbir şey için çok genç değil. Bu kızın ne kadar güçlü bir Yetenek ustası görmedin mi? Saldırının Azia Ana'nın sırtını yere getireceğini sanıyordum."

Cailyn başını salladı, gülümsemesi soluyordu. "Omegalar nasıl?"

Beş yüz Omega'ya sarayda kendilerine ait bir kanat verilmişti. Drocco onlar için hizmetkârlar ayarlamış ve güvenlikleri için onları kendi kanatlarıyla sınırlamıştı. İlk geldiklerinde Cailyn onları düzenli olarak ziyaret etmişti; son derece heyecanlanmışlardı.

Victoya, "İyi dileklerini ve tebriklerini gönderiyorlar," dedi. "Artık saraya alıştılar ve birçoğu bir sonraki adımı atmaya hevesli, ancak siz bir süre bununla ilgilenene kadar işlerin yavaş ilerleyeceğini biliyorlar."

"Onlara aileleriyle ilgili kayıtları verdin mi?" Cailyn, Drocco'dan Kayıt Muhafazası'ndaki bazı memurlardan Omegaların aileleri hakkında bilgi toplamalarını istemişti.

Victoya başını salladı. "Minnettarlar ama onları hatırlamıyorlar. Ailelerinden çok bir Alfa ile bağlantı kurmaya hevesliler."

Cailyn içini çekti. "Bunun ne kadar bilmiyorum. Drocco ve ben bunu tatmin edici bir şekilde yapmanın en iyi yolunu tartışıyoruz ve herkes için güvenli. Alfaları onlarla buluşmak için bir tür hazırlık yapıyor."

Victoya bir an sessiz kaldı. "Sence Amara Annelerle konuştuğunda her şeyin farklı olduğunu anlayabilir mi?"

Cailyn başını salladı, morali bozulmuştu. Annelerle yaptığı anlaşmalardan biri, mevcut görevlerdeki casuslara, yerleşkeye dönene kadar olan biten hiçbir şeyden bahsedilmemesiydi. O zamanlar bunun adil olduğunu düşünüyordu. Amara'yla kolayca iletişime geçemiyordu

Yine de en azından Amara Doğu Toprakları'na döndüğünde onu ziyaret edebilirdi. Ancak bu, Drocco'nun Malloron'a Eiros Kalesi'ndeki Omegalar hakkında bilgi verdiğini söylemesinden önceydi. Tabii ki konuda tartışılar. Drocco'nun ona ulaşmak için ne gerekiyorsa yaptığını anlasa da, o Topraklardaki Omegaları hazırlıksız bırakmıştı. Ona Doğu Topraklarıyla ilgili hiçbir şeyle ilgilenmemesi gerektiğini kesin bir dille söylemişti ve anlaşma Amara'yla iletişime geçmesini de imkânsız kılıyordu. Bu durum onu hayal kırıklığına uğratmış ve suçlu hissetmesine yol açmıştı; ne de olsa Drocco onu yerleşkeye kadar takip etmeye çalışmasaydı Mallorona bu bilgiyi vermezdi. Bunu kabullenmesine yardımcı olan Victoya olmuştu; her ikisi de terk edilen kız kardeşleri için duydukları üzüntü ve kederle mücadele ediyorlardı.

Cailyn, "O kalede Annelerle pek iletişim kuramıyor," diye mırıldandı. "Ama kendini güvende tutacak kadar uyanık olduğuna inanıyorum." Victoya'ya baktı. "Yapmak zorundayım."

Victoya başıyla onayladıktan sonra miyavlamaya ve aptal suratlara geri döndü. Bir süre sonra "Drocco ile aranız nasıl?" diye sordu.

Cailyn gülümsedi. "Güzel. Bebek sahibi olmak onu bazen benden ayrı kalması gerektiği gerçeğiyle yüzleşmeye zorladı. Bence bu iyi bir şey. Eğer çok zayıf görünürse savaşçıların ona saygı duyacağını sanmıyorum."

Victoya ona bilmiş bir bakış attı. "Böyle düşüneceklerini hiç sanmıyorum. O onlar için tüm Lands'in yaratıcısı gibi. Onu her birinin kardeşi gibi seviyorlar."

Cailyn şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Nereden biliyorsun?"

"Aylardır o görev için buradaydım, hatırladın mı?" Victoya huzursuzlaşan bebeği sallamaya başladı. "Hepsi ona adanmış. O ne yaparsa yapsın, ne söylerse söylesin, onlar takip edecektir. Omegalar konusunda endişeli olmasına sevindim."

Cailyn düşünceli düşünceli dudaklarını büzdü. Victoya'nın Komutan Torin'i baştan çıkarma görevini unutmuştu. "Görevini mahvettiğim için özür dilerim Victoya."

Victoya omuz silkti. "Zaten başarısız olacaktı. Böyle olduğu için memnunum."

Cailyn, "Bazen bu tür görevler zaman alır," dedi.

"Bazen doğru anda doğru yerde olmanız gerekir.

Görevin ilerleyebilmesi için doğru kişiyi bulmalısınız. Hatırlayın ne zaman

Amara o dükü baştan çıkarmaya çalışmak zorunda mıydı? Ona yaklaşabilmesi bile uzun zaman aldı."

Victoya Cailyn'e alaycı bir bakış attı. "O görevde başarısız oldu, Cailyn. Bu iyi bir örnek değil."

"Mesele şu ki, fırsat ortaya çıkana kadar yapabileceği hiçbir şey yoktu ve bu da zaman alıyor."

"Ama ona yaklaştım," diye açıkladı Victoya. "Birçok kez. Ama ilgilenmedi."

Cailyn kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Bazen gece geç saatlerde ben hala işlerimi yaparken mutfağa gelir ve gece şefinden biraz yemek isterdi. konuşmak ve yakınlaşmaya çalışmak için çok fırsatım oldu ama yapamadım."

"Neden?"

Victoya cevap bulmakta zorlanarak omuz silkti. "Bu kadar... aptalca davranmadığım bir zaman bulmaya çalışıyordum. Her zaman bir şeyleri düşürüyor, bir şeylere çarpıyor ya da aptalca şeyler söylüyordum, nasıl olduğumu bilirsin.

Savaşçılar bu tür aptalları istemezler, seksi, kendinden emin ve onlara nasıl zevk vereceğini bilen birini isterler."

"Hedefle ilgili araştırmanı yaptın mı?" Cailyn, sesi daha etkili bir tona dönüşerek sordu. Victoya kendi kişisel Güvensizlikler yoluna çıkıyordu ve bu da kendisini başarısız hissetmesine neden oluyordu. "kadının bu emin misin?"

Victoya başını salladı. "Onun hakkında neredeyse hiç bilgi yok. Nelerden hoşlandığı hakkında hiçbir fikrim yok, ama erkeklerin çoğunluğunun hoşlandığı şeylere yönelmek mantıklı, değil mi?"

"Denemeden asla bilemezsin. Onunla konuşmadın mı?" "Bir keresinde," diye itiraf etti Victoya. "Evdeki mumlukları temizliyordum. ve bana adımın ne olduğunu sordu. Aptal gibi kekeledim ve o uzaklaşmadan önce adımı zar zor söyleyebildim. Kendi adımı söyleyemeyecek kadar aptal olduğumu düşünmüş olmalı."

Cailyn Victoya'nın ses tonunda onu gülümseten bir şey hissetti. "Ondan hoşlanıyorsun."

"Hayır," dedi Victoya kaşlarını çatarak. "Yani, o... yakışıklı. Ve çok yakışıklı. Dövüşebiliyor - Lox savaşçılarını eğitiyor. Ayrıca adil ve zeki biri. Hizmetçilere de savaşçılara davrandığı gibi davranıyor. Ve onu hiç görmedim

bir kadınla... ama onu bu şekilde sevmiyorum. O bir hedefti, hepsi bu."

Cailyn yavaşça başını salladı, yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Hepsi bu kadar mı?"

Victoya'nın yanakları onun altında kızardı. Gözlerini tekrar bebeğe çevirdi. "Benden hoşlanmazdı," dedi sessizce.

"Hayır," diye onayladı Cailyn. "Diğer Omegaları topluma yeniden katılmaya ikna etmeye yardım eden güçlü ve zeki Omega'dan hoşlanmazdı." Elini Victoya'nın elinin üzerine koymak için öne doğru eğildi. "Yerleşkede harikaydın,

Victoya. Seni hiç kendinden bu kadar emin ve kendinden emin görmemiştim. daha önce tutkulu. *Bu* senin ilk görevindi. Ve başarılı oldun. Amara seninle gurur duyardı. Biliyorum, ben de duyuyorum."

Victoya'nın gülümsemesi yüzünü aydınlattı.

"Ve her neyse," dedi Cailyn dikkatle. "Torin senden hoşlanıyor." Victoya'nın kaşları kalktı. "Nereden biliyorsun?"

Cailyn Komutan Torin'i sadece Drocco'nun bir İmparatorluk görevi olduğu ya da bir konuda tartıştıkları zamanlarda görmüştü. Torin'i son gördüğünden bu yana ona karşı genel tutumu büyük ölçüde iyileşmişti ama yine de mesafesini koruyordu ki Drocco'nun ona çok yaklaşan biri olduğunda nasıl davrandığı düşünüldüğünde bu şaşırtıcı değildi.

Victoya, Cailyn'in asistanı olmayı istemişti ve Cailyn'in İmparatoriçe olarak saraydaki ve İmparatorluktaki faaliyetlerini destekleyen ve yardımcı olan bir grubu yönetiyordu. Bu yüzden hem Torin'in hem de Victoya'nın

Victoya da aynı civardaydı. "Sen bakmadığın zamanlarda seni izliyor. Her zaman."

Victoya düşünürken ağzını bir tarafa çevirdi ve uyuyan bebeğe baktı. "Bunun pek bir anlamı olmayabilir," dedi sonunda. "Sanırım bir Omega olduğum ortaya çıktığından beri benden şüpheleniyor."

Cailyn başını salladı. "Bir erkek şüphe duyduğu için bir kadına öyle bakmaz."

Kapının çalınması Victoya'nın yanıtını yarıda kesti.

"Muhtemelen ebe kontrol ," dedi Cailyn biraz da kızgınlıkla. Drocco ebelere her yarım saatte bir onu kontrol ettiriyordu.

" değil, zaten dönmem gereken bazı işler var." Victoya ayağa kalktı ve bebeği kucağına aldı. "Yarın görüşür müyüz?"

Cailyn'in ve bebeğin yanaklarından öptü ve oradan ayrıldı.

Ebe odaya biraz temkinli bir şekilde girdi. Cailyn'in daha önce görmediği yeni biriydi. Koyu kahverengi saçlı, zayıf bir kadındı ve

yıpranmış orman yeşili bir tunik giyiyordu. Yatağa yaklaşmadan önce belli belirsiz odaya baktı.

"Merak etme," dedi Cailyn gülümseyerek. "İmparator sizi sorgulamak için burada değil. İçeri girebilirsiniz."

Kadın Cailyn'in yanında durana kadar yatağa yaklaştı. Onu tanımak için bir an durdu ve sonra dikkatini çocuğa çevirdi.

Cailyn biraz kafası karışmış bir halde onu izledi. Genellikle ebeler çocuğu muayene etmek için alır ve bir sürü soru sorarlardı. "Onu almak istiyor musun?"

Kadının yeşil gözleri büyüdü. Öne doğru eğildi ve yavaşça uyuyan çocuğu aldı, yüzü şaşkınlığın resmiydi. Cailyn eğlenerek onu izledi. Hem gergin hem de şaşkın görünüyordu.

"Ona isim koydunuz mu?" diye sordu kadın, sesi ince ve titrekli.

"Evet, ben Nayara," dedi Cailyn. Sesini ilham verici bir şekilde alçaltarak kadının rahatlamasını sağlamaya çalıştı. "Yarın açıklayacağız."

Kadın başını salladı, gözlerini çocuktan ayıramıyordu. "Bunun bir önemi var mı?"

Cailyn içini çekti. "Evet. Benim için fedakârlık yapan iki kadının birleşik adı. Onlara teşekkür edemedim."

Kadın başını kaldırdı ve gülümsedi. "Ben de aynısını yaptım. Kızıma büyükanneleleri Kayah ve Lynara'nın isimlerini verdim."

Cailyn ona sırtarak karşılık verdi. "Bu yaygın bir uygulama. Kızınızın adı ne?"

"Cailyn."

Cailyn dondu kaldı, kalbi göğsünde çarpıyordu.

Kadın onun bakışlarını tuttu, gözleri yaşlarla doldu.

"Sen benim... Beta annem misin?" Cailyn fısıldadı.

Kadın başını salladı. "Çok güzel bir kadın olmuşsun Cailyn," dedi yanaklarından süzülen yaşları silerken. "Ve kızın da gerçekten çok güzel."

Cailyn uzun bir süre suskun kaldı. "Nasıl...?"

"İmparator bizi çağırttı," dedi kadın.

"Biz mi?"

"Baban ve ben," diye açıkladı. "O bizim kamaramızda -İmparator önce seninle benim görüşmemizi istedi. Kardeşlerin çiftliğe geri döndüler ama sizinle de tanışmak istiyorlar."

Cailyn yutkundu ve kendini toparlamaya çalıştı. Drocco'nun ailesini saraya getirmesini beklemiyordu. Bunu konuşmuşlardı ama bebek biraz daha büyüdüğünde belki onları ziyarete gideceklerini varsaymıştı. Görevlerini tamamlayana kadar Omega annesinden olan kardeşlerinden hiçbiriyle tanışmayacağını zaten biliyordu. Önündeki kadını gözlemledi. "Drocco beni senin büyüttüğünü söyledi."

Kadın başıyla onayladı. Bebeği ona geri vermek için Cailyn'e yaklaştı. "Beş yaşına kadar seni ben büyüttüm." Ellerini sıkarak doğruldu. "Ama çok fazla annen olduğunu biliyorum. Artık bizi hayatında istemeni beklemiyorum. Sadece seni görmek istedim ve..."

Cailyn ona baktı. Kadın ayak ayak üstüne attı, gözleri Cailyn'e dikildi ve elleri titredi. "Beni gerçekten yetiştiren tek bir kadın oldu," dedi Cailyn nazikçe. "Ve o da sensin. Elbette seni ve ailemi tanımak istiyorum. Geldiğin için çok minnettarım."

Kadın hemen titrek bir nefes verdi ve vücudu gevşedi.

"Merak ediyorum," diye sordu Cailyn tereddütle. "Olanlardan sonra neden babamla kaldın?"

Kadın yatağın üzerine oturmak için hareket etti. Nayara'nın başını okşayarak, "Sanırım bunu yapmış olmam garip görünüyor," dedi. "Kardeşin yerleştikten sonra gitmeyi planlıyordum - o senden kısa bir süre önce doğmuştu - ama sonra baban geldi

Seninle eve geldim ve aşık oldum. Her zaman gitmeye niyetliydim, ama gidersem seni yanımda götüremezdim - sen onun çocuğusun. Kalbinin artık hep bir başkasına ait olacağını kabul etse de, bunun için kendince çok üzülüyordu. Bunu telafi etmek için büyük çaba sarf etti. Zaman geçtikçe onun pek çok açıdan istisnai bir adam olduğunu fark ettim; harika bir baba ve çok toprağı olan başarılı bir çiftçi. Çocuğumu alıp onu ve seni bıraksaydım, daha mutlu olacağımdan emin değilim. Özellikle de sensiz. Sen kaçırıldığında onu affetmiştim. Ve seni kaybetmek, paylaştığımız bir şeydi - bizi bir dereceye kadar iyileştiren bir şey. Bizim başka kızımız yok." Sesini fısıltıya kadar alçalttı. "Seni gerçekten özledim."

"Acı çektiğin için çok üzgünüm," dedi Cailyn yumuşak bir sesle. "Ama hâlâ bir kızınız var. Ve bir de torununuz. Henüz çok geç değil."

Bebek kıvranmaya ve inlemeye başladığında kadının yüzü aydınlandı ve ikisi de sıcak bir gülümsemeyi paylaştı.

Cailyn onu susturmaya çalıştı. Yüzünü buruşturarak, "Karnı aç," diye mırıldandı.

"Bu kötü bir şey mi?"

"Bazen onu beslemekte zorlanıyorum."

Beta annesi yataktan kalktı ve onun yanına yaklaştı. "Bakalım bunu kolaylaştırabilecek miyiz?"

Cailyn Büyük Salon'da dolaşırken gözleri her şeyin üzerindeydi ve olanları iyileştirmek için ne yapabileceğini merak ediyordu.

Bu, Alfalar ve Omegalar için ilk tanışma girişimiydi ve birkaçı konuşuyor gibi görünse de Omegaların çoğu birbirine sokuldu ve Alfalar koridorun karşısından onlara bakakaldı. Onun girişimleri Alfaları onlarla konuşmaya teşvik etmek taş gibi bir sessizlikle karşılanırken, Omegalar heyecanla dehşete düşmüş görünüyordu.

Ortadaki bir masanın yanında duran Victoya'ya doğru yöneldi. "Bunların nesi var böyle?" dedi kızgınlıkla. "Bunca hazırlıktan sonra konuşmuyorlar bile."

"Bana korkmuş gibi göründüler," dedi Victoya, ağzına bir kalıp peynir atıp sırtarak. "Bahse girerim İmparator Alfalarını ölümle tehdit etmiştir."

Cailyn kaşlarını çatı. Bu muhtemelen doğrudu. Drocco bazen eli çok ağır olabiliyordu. Parmaklarını masaya vurarak saate baktı. Nayara'yı Beta annesine bırakmıştı ve her şeyin yolunda gittiğinden emin olmak için sadece birkaç saati vardı.

Victoya, "Omegaların hepsi engellenmemiş olsaydı işler daha hızlı ilerlerdi," diye şaka yaptı. "Ama bu muhtemelen işleri biraz fazla hızlı ilerletirdi."

"Bunu komik bulmana sevindim," diye mırıldandı Cailyn.

Victoya başını eğdi ve gülümsedi. "Cailyn, bunun senin için önemli olduğunu biliyorum ama bu ilk deneme. Zaman alacak."

Cailyn içini çekti. "Sanırım." Birden bacakları titredi ve destek için masayı kavradı.

"İyi misin?" Victoya onun kolunu tutarak sordu.

Cailyn doğruldu. İki ay önce Nayara'nın doğumundan bu yana, içinde bir türlü bir yorgunluk vardı. Bunun nedeni Omegalar için işleri yoluna koymaya o kadar odaklanmıştı ki, Drocco onu rahatlamaya zorlasa da hiç durmamıştı. "Ben iyiyim," diye nefes aldı.

Ancak, göğsündeki kasırga hızla dönüyor, içinden endişe ve mutsuzluk iplikleri dolanıyordu.

Dönüp platformdaki Drocco'ya baktı; Drocco tahtından yavaşça kalkmış, fırtınalı gözlerini ona dikmişti.

", " diye ağzından kaçırdı Victoya. "Komutan Torin buraya doğru geliyor."

"Güzel," dedi Cailyn kararlı bir ifadeyle ve ona döndü. "Bütün öğleden sonra seni izledi. Bir şeyler yapmasının zamanı gelmişti - muhtemelen bu Alfalardan birinin sana sahip çıkacağından endişeleniyor."

"Ama benim nefesim peynir kokuyor!" Victoya sertçe fısıldadı.

Cailyn cevap vermeden önce Torin geldi.

"İmparator Drocco sizin de ona katılmanızı istiyor, İmparatoriçe," dedi.

Cailyn gülümsedi. Her zamankinden daha resmi görünüyordu ve bunun Victoya yüzünden olduğunu hissetti. "Teşekkür ederim Torin. Ben de tam Toya ile Alfaların hazırlık eğitimleri nedeniyle aşırı temkinli davranıp tartışıyordum. Belki onu bir alfayla tanıştırebilirsin. diğerlerini cesaretlendirir mi?"

Cailyn onun gözlerinde parlayan kızgınlığı fark etmemişti ama sonra onu yatıştırdı. Victoya'nın da bunu gördüğünü umuyordu.

"Elimden geleni yapacağım İmparatoriçe," diye cevap verdi sert bir şekilde. "Lütfen doğruca İmparator'a gidin, kendisi beklemekten pek hoşlanmaz."

Cailyn artık rahatsız edici derecede gergin görünen Victoya'ya sırtıttı ve platforma döndü.

Drocco onun kalabalığın arasından geçişini izledi ve platforma tırmanırken yerine oturdu. Grence uzmanlarına kendi tahtına uygun bir taht yaptırmıştı ama kız ulaşabileceği bir yere gelir gelmez onu kucağına aldı ve kucağına oturttu.

"Drocco," diye bağırdı telaşla. "Bırakın yerime geçeyim."

Onu göğsüne bastırdı, kulübesinde ateşin önünde sık sık oturdukları bir pozisyonda. Eğer istemezse buna izin vermeyeceğini bildiğinden, kalkmak için gönülsüzce çabaladı.

"Drocco," diye fısıldadı. "Özel bir ortamda değiliz."

Adam mırlamaya başladı ve kadın bir an için rahatladı. O da Salonda var olan hafif mırıltı kayboldu ve baktığında, salondaki neredeyse herkesin onları izlemek için döndüğünü görünce biraz utandı.

"Drocco," diye tekrar fısıldadı. "Alfaların seni benimle bu şekilde görecektir. Bu... İmparatorluk davranışı değil."

Drocco'nun yüzüne yayılan yavaş gülümseme onun umurunda gösteriyordu.

Onu serbest bırakmayı planlamadığını anladığında, sonunda kollarında rahatladı, ona gülümseyerek kokusunun ve ilgisinin tadını çıkardı. Tüm endişelerini ve kaygılarını bir kenara bırakıp onun güzel gözlerine baktı ve Alfa'sıyla birlikte olmanın tadını çıkardı. Ona baktıkça, içindeki kasırga yumuşadı ve özündeki güçlü his tüm vücuduna bir yatıştırıcı yayıyor gibiydi. Onunla ilgili her şeyi ne kadar uzun süre özümserse, yatıştırıcı o kadar derinleşti ve kısa süre sonra içindeki yorgunluk tüm vücudu neredeyse yok olmuştu. İç çekerek yanağını adamın göğsüne bastırdı ve memnuniyet kasırgaya dönüştü.

Orada ne kadar oturduğunu bilmiyordu ama zaman durmuş .

Sonunda tekrar nerede olduklarının farkına vardı. baktığında, Alfalar ve Omegaların birbirleriyle konuştuklarını, tamamen bütünleştiklerini ve koridorda kaynaştıklarını görünce şok oldu. Gördüğüne memnun oldu Victoya bir duvara yaslanmıştı ve Komutan Torin onun üzerine eğilmiş, konuşurken elini duvara dayayarak onu hapsetmişti. Olumlu anlamda şaşırmış görünüyordu ama aynı zamanda parlıyordu. Cailyn sırttı.

Drocco parmağıyla çenesine dokunarak yüzünü tekrar ona çevirdi, kasırga alev alev yanan bir arzu dalgasına dönüştü. Kızın kaşları kalktı. Gülümsemesi hoşuna gitmişti! Sırtışı derinleşti ve arzusu da derinleşti. Adamın kokusundaki değişiklik bacaklarının arasında o tanıdık karıncalanmaya neden oldu.

Drocco aniden ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı. Tüm salon yeniden sessizliğe gömüldü. Tek kelime etmeden onu salondan çıkardı ve kendi özel odalarına doğru ilerledi. Kız onun nereye gittiğini biliyordu ve bacaklarının arasındaki kayganlık artmıştı.

Yatak odalarına girdi ve onu yatağa yatırdı. Doğruldu ve kıyafetlerini çıkarmaya başladı. "Kıyafetlerini çıkar."

Cailyn tereddüt etti, belirsizlik onu sarmıştı.

Yerleşkeden döndükten sonra, çiftleşmeleri yoğun ama asla eskisi kadar iyi değildi. Drocco kendini tutuyor, ona karşı dikkatli olmaya çalışıyordu ve bu onun istediği şey değildi. Yine de hamileydi, o yüzden anlayışla karşıladı. Onu sık sık muayene eden şifacısı ona dikkatli olmasını bile söylemiş olabilir. Ancak, Nayara hamile kaldıktan sonra

doğduğundan beri çıplak olmaktan rahatsızdı. Vücudu o kadar değişmişti ki, çiftleştikleri her seferinde kıyafetlerin korumasına ihtiyaç duyuyordu.

"şunları." Drocco'nun boğuk sesi, kayganlığının toplanmasına ve daha da damlamasına neden oldu. Ama onun istediğini yapmak için hareket edemiyordu.

Drocco yavaşça yatağa tırmandı, kasları kadının vücudundan aşağı inerken gerildi. Uzun, kalın aleti onun için hazırды, ama eteğini kalçalarına kadar itti, ellerini dizlerinin arkasına bağladı ve onları birbirinden ayırdı.

"Drocco," diye mırıldandı adam külotunun sıırsıklam olmuş öpmek için yaklaşırken. "Yapamam."

"Yapacaksın." Sıcak dili kızın kaygan kalçalarındaki kayganlığı yaladı ve memnuniyet dolu gümbürtüsü kızın inlemesine neden oldu. Ağzını kızın amına dayadı ve yalayıp emmeye başladı ama kızın külotu engel oluyordu.

"Drocco," diye inledi bir süre sonra. "Külotumu çıkar." "Elbiselerini çıkar."

Cailyn inledi, sırtını kamburlaştırdı ve klitorisini çekerken bacaklarını daha geniş açtı. "Yapamam."

"Şimdi yap."

Bir sızlanmayla yarım tuniğini ve eteğini çıkarmaya başladı. O bunu yaparken, Drocco ellerini vücudunda gezdirdi, kaba elleri kalçalarını ve sarkık karnını yoğurarak göğüslerine doğru ilerledi. Kadın donakaldı, aniden tekrar emin olamadı.

Drocco ayağa kalktı, gözleri parlıyordu. "Çekil."

Giysilerini çıkardı ama kollarını vücudunun üzerinde kavuşturdu, başını ondan yana çevirdi. İçindeki kasırga bir hamleyle daha hızlı dönmeye başladı, yoğun bir özlemle geri dönüp ona baktı. Onu hâlâ delicesine arzuluyordu.

Eğildi ve hassas bir meme ucunu ağzına aldı. Adam nazıkçe okşarken, kadın kollarını açtı ve ellerini adamın göğsünde gezdirdi, iç çekerek adamın kokusunu içine çekti. Adam onun göğsünü yaladı ve boynunu öptü. ağzını onunkinin üzerine kapatmadan önce. Onu derin ve yavaş bir şekilde , külotunu çıkardı.

Geri çekildi ve onun gözlerinin içine baktı. "Bu beden benim," mırıldandı. "Sana bunu söylemiştim. Bunu benden saklayamazsın."

"Drocco," dedi Cailyn, sesi ancak fısıltı halindeydi. "Artık farklı. İzlerim var ve-"

"Şimdi inanılmaz," dedi Drocco, elini karnının alt kısmındaki gevşek deriyi ovmağ için indirerek, buruşuk izlerden oluşan ağın üzerinden. "Benim için, kızımız için ve gelecekteki çocuklarımız için şekillendi. Ona baktığımda gurur . Benim Omega'm olduğun için gurur duyuyorum, Cailyn. Sana bununla başa çıkman için zaman verdim ve şimdi onu istiyorum. Seni becerirken bu vücudu görmek istiyorum."

Cailyn dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı. Her kelimenin samimiyetini kasırganın içinden ve bu samimiyet her yerini dolduran huzurun içinde yankılanıyordu.

Drocco tekrar bacaklarının arasına indi ve dilini amında gezdirdi. Onun her yerini yaladı, okşadı ve emdi, klitorisini diliyle ve dudaklarıyla sıyırdı, ta ki serbest kalmak için kıvrana kadar. Onu yaydı Bacaklarını ve kalçalarını kamburlaştırarak amını ağzına doğru itti. Drocco klitorisini ağzına aldı ve sonra diliyle sabit bir ritimle fırçaladı, ta ki muhteşem bir mutluluk dalgası içine çarpına yüzüne doğru eğilip bükülene kadar.

Orgazmı azalırken nefes nefese yatıyordu ama Drocco ayağa kalktı ve kalın sikini hemen içine soktu. İçeri girerken nefesi kesildi, bacaklarını araladı ve gömüldüğünde mırıldandı. Onu yavaşça becermeye başladı, üzerine çıktı, gözleri onunkilere kilitlendi. Onunla buluşmak için kalçalarını salladı, derin penetrasyon onu nefessiz bıraktı.

Drocco itişlerini artırdı ve Cailyn inledi. yoğun gerginliğin inanılmaz hazzı. Birkaç dakika içinde çılgına döndü. Ona sert ve kaba bir şekilde çarptı. Bağ sayesinde, onun kendisine duyduğu vahşi tutkunun derinliğini hissedebiliyordu. O kadar derin, o kadar saftı ki, her santiminde sevinç vardı. Doruk noktası hızla yükseldi, ama eli karnının alt kısmına sürtündüğünde, aniden coşkunun doruğundaydı - o mutluluk verici, uçucu, kendinden geçme hali her yerini sarmıştı. Bağın içindeyken bile, Drocco'nun şaşkınlığı, hayranlığı ve ona duyduğu şiddetli arzu hislerini artırdı ve doruk noktasını bir diğerine, bir diğerine ve bir diğerine itti. Sonunda Aşağı indiğinde, adam onu sıkıca kendine doğru tuttu, düğümü onu genişçe gerdi, dudakları kulağında ne kadar inanılmaz olduğunu mırıldandı. Ağır ağır nefes aldı, kollarında gevşek ve bitkin bir halde ne olduğunu merak ediyordu.

"Bir daha asla kıyafet giymeyeceksin," diye karar verdi Drocco, mırıltısı alçak ve hırıltılıydı.

Cailyn güçsüzce güldü. "Giysilerim olmadan nasıl bir şey yapabilirim, Drocco?"

"Hiçbir şey yapmana gerek yok." Drocco'nun kolları sıkılaştı. "Sadece burada benimle kal."

Cailyn ona gülümsedi ve bağdan dolayı içinde parlayan yoğun sevgiyi kucakladı. "Seninleyim Alfa'm. Her zaman."

OceanofPDF.com

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

EPILOG CAILYN

Cailyn koridorda ilerlerken küçük ayakların kararsız patırtılarını takip ederek gözden kayboldu.

"Acaba Naya nerede olabilir?" diye yüksek sesle düşündü.

Önündeki küçük Omega'dan içten bir kıkırdama geldi ve Cailyn kendi kahkahasını bastırdı. Başından beri gitmekte olduğunu bildiği odaya dönen ayak seslerini duyunca Cailyn yavaşladı ve ona saklanmak için zaman verdi.

Odaya vardığında büyük bir jest yaparak kapıyı çaldı. Beta annesi masanın başına oturmuş, çiftliğin evrak işlerini yapıyormuş gibi önünde bir yığın parşömen duruyordu. Elbette bu tam bir saçmalıktı.

"Anne, Naya'yı gördün mü?" Cailyn yüksek sesle sordu. "Saklanmakta o kadar ustalaştı ki, bu sefer onu bulabileceğimi hiç sanmıyorum."

Masasının altından küçük bir kıkırdama ve ayak sürüme sesi geldi.

"Biliyor musun," dedi annem düşünceli görünerek, "işle o kadar meşguldüm ki, odama gelse farkına bile varmazdım. Hadi onu birlikte arayalım."

Tabii ki masanın etrafı hariç odanın her baktılar ve tam vazgeçtikleri anda Naya neşeyle kendini gösterdi.

Cailyn kızını kaldırdı ve etrafında döndürdü, oyunu kazanmanın sevinciyle onunla ve annesiyle birlikte güldü.

Dönme durur durmaz Naya, "Tekrar oynat," diye talep etti. O kadar sevimli ve tombuldu ki Cailyn onu sıkmadan ve öpmeden duramıyordu. Kıvrıcık siyah saçları babasıninki kadar gürdü ve bal rengi teniyle tezat oluştuyordu. Cailyn onun reşit olduğunda tam bir güzellik abidesi olacağını biliyordu. Şimdiden muhteşemdi, meraklı ve kararlıydı. Cailyn onu varlığının her zerresiyle seviyordu.

Cailyn onu kalçasına yerleştirdi ve zıplattı. "Yakında, Naya." Çok daha yakınlaştığı Beta annesine döndü. Kendisini gerçek bir anne gibi hissediyordu, diğer tüm ilişkilerinden çok farklıydı. Beta annesi onu önemsiyordu; ona yardım ediyor ve karşılığında hiçbir şey beklemiyordu. Ona çocukluk hikâyelerini, onu güldüren şeyleri ve Cailyn kaybolduktan sonra özlediği şeyleri anlatıyordu. Tüm kıyafetlerini ve en sevdiği oyuncaklarını saklamıştı ve bebekler küçük çocuklar hakkında o kadar çok bilgisi vardı ki, Cailyn onsuz Naya'yı nasıl büyüteceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Beta annesinin onu hâlâ çok sevdiğine hiç şüphe yoktu. Cailyn ona ilk kez anne dediğinde, kadın bütün bir öğleden sonra boyunca ağlamıştı. Bu da Cailyn'in ona karşı olan hislerini pekiştirdi. "Çiftliğe ne zaman ?" diye sordu ona.

Annesi içini çekerek Cailyn'e alaycı bir bakış fırlattı. "Bu gece." Cailyn tereddüt etti. "Gitmek istemiyorum."

Cailyn neredeyse gülecekti. Annesinin sarayın özel kanadında kendi odası vardı çünkü çok sık ziyaret ediyor ve Naya'nın bakımına yardım ediyordu, bu da mantıklı geliyordu. Sert bir Alfa olan babasının onun daha çok evde olmasını istediğini biliyordu. "Bütün hafta buradaydın."

Annem iç çekti. "Biliyorum. Gitmek zorundayım. Sezon açılışında orada olmazsam baban çok kızar."

"Ama daha sonra geri geleceksiniz?" Cailyn sordu.

"Elbette." Annem gülümsedi. Naya'yı gıdıklamaya başladı. "Bunu çok uzun süre bırakamam. Çok fazla yaramazlık yapar."

Cailyn onların oyununu izlerken güldü ve sonra arkasında bir varlık hissetti

Onu.

"Baba!" Naya haykırdı, tekme atarken yüzü sevinçle genişledi. Bacaklarını.

Drocco ona sırtıttı ve sonra onu Cailyn'in kollarından alıp olabildiğince yükseğe savurdu. Drocco durmak için yavaşladığında kız ciyakladı, kıkırdadı ve daha fazlası için ağladı. "Araba senin için geldi," dedi anneme.

Annemin kaşları kalktı. "Bu gece geri dönüyorum, şimdi değil."

Drocco Cailyn'e baktı. "Görünüşe göre kocan seni eve götürmek için sabırsızlanıyor."

Ma gözlerini devirmemek için direndi ama omuzları düştü. "Eşyalarımı hazırlayacağım," diye mırıldandı.

Cailyn bir elini onun koluna koydu. "Gitmeden önce beni gördüğünden emin ol," dedi nazikçe.

Ma başını salladı ve odadan dışarı çıktı. Drocco ve Naya'nın yanından geçerken yavaşladı. "Sence onu da yanımda götürebilir miyim?" diye sordu Drocco'ya endişeyle. "Hazırlanmama yardım etmesi için?"

"Elbette," dedi Drocco, onu Ma'nın kollarına bırakırken.

Naya itiraz edemeden annem hızla odadan çıktı. Drocco tarafından kucağa alınmayı seviyordu, muhtemelen boyu yüzünden ya da daha büyük olasılıkla bir babanın kızı haline geldiği için.

Drocco onu ilk kez savaşçıların eğitim alanlarını ziyarete etraflarında bir kalkan yaratmıştı, tıpkı kendi yarattığı gibi doğmadan önce- herhangi bir savaşçı onları selamlamaya çalışır çalışmaz. Drocco o kadar gururlanmıştı ki, dinleyen herkese övünmüş, sonra da Cailyn'e büyüdükçe onu eğitmek istediğini söylemişti. Nayara'yı Yeteneği öğrenmeye teşvik etmeye bu kadar istekli olması Cailyn'i şaşırtmıştı - onu ikna etmek için daha fazla adım atması gerektiğini düşünmüştü - ama kendini ihtiyaç duyduğu her şekilde koruyabilmesi konusunda kararlıydı. Eğer bu zaten onun doğuştan gelen bir parçasıysa, göz ardı edilmemesi gerektiği sonucuna varmıştı. Annesi Yetenek konusunda eğitim almış olsaydı her şeyin nasıl farklı olabileceğini düşünmüş olduğundan şüpheleniyordu.

Ma giderken Drocco Cailyn'i kendine çekti. Elleri karnını avuçlarken boynunu öptü. "Ona söyledin mi?"

"Hayır," diye mırıldandı Cailyn, onu hissetmekten hoşlanıyordu. "Ona hamile olduğumu şimdi söylersem, gitmez. Bu da onunla babam arasında sorunlara neden olur."

Drocco kollarını ona doladı. "Hepsi gelip burada yaşayabilir."

"Babam bunun için fazla gururlu," dedi Cailyn. "çiftlikte büyüdü ve onu terk etmeyecek."

Drocco başını salladı. "Bunu takdir ediyorum. Ama karısı burada olmayı onunla birlikte olmaktan daha çok istiyor. Bunu kabullenmek zorunda kalacak."

Cailyn onayladığını mırıldandı, koca elleriyle kışını kavrayıp sıktıkça içinde yükselen arzuyla.

"Yerleşkeye ne zaman dönüyorsun?" Drocco sordu.

Cailyn içini çekti. Yerleşkeye yaptığı son ziyaret hiç de hoş olmamıştı. Oradaki atmosfer dramatik bir şekilde değişmişti. Naysa'nın ölümünden beri Anneler eskisi gibi değildi ve Omegalar da mutlu değildi.

Bu Drocco ve Lox için iyi olsa da onu üzdü. "Bir ay," diye cevap verdi. "Sonraki beş yüz kişi o zaman gelmeye hazır olacak." İlk beş yüzün neredeyse tamamı eş bulmuştu ve Drocco ile Cailyn'i çok şaşırtan bir şekilde bunların en az dörtte biri gerçek . Bu başarıdan sonra geriye kalan Lox savaşçıları daha fazla Omega istediklerini saygıyla beyan etmişlerdi.

Cailyn ona baktı. "Bir sonraki Alfa ve Omega grubunu daha hızlı bir şekilde bir araya getirmenin daha kolay bir yolunu bulmalıyız."

Drocco sırtıttı. "Çiftleşmemizi ya da çiftleşmek üzere olmamızı izlemek işlerine geliyor gibi görünüyor."

Cailyn dehşet içinde onun koluna vurdu ve sonra güldü. "Alfalarınızın beni altınızda çıplak izlemesini mi istiyorsunuz?"

Adam gerçekten de hırladı. "Hayır," diye homurdandı. "Kötü fikir."

Cailyn tekrar güldü. "Ben Omegalar'a geçen sefer neyin zor olduğunu soracağım, sen de aynısını Alfalar'a yap."

Drocco masanın yanındaki sandalyeye oturdu ve onu yanlamasına kucağına çekti. Kürek kemikleri arasında geniş bir eliyle onu sabitleyerek arkasına yasladı ve ellerini kalçalarının kaydırmadan önce bacaklarını ayırdı.

"Drocco," diye mırıldandı Cailyn. "Burada olmaz." Aslında onun umurunda olmadığını bildiği için gönülsüzce konuşmuştu. Özel kanatlarının her yerinde sevişmişlerdi ve muhtemelen birçok kez yakalanmışlardı, çiftleşmeleri sırasında onun dışında herhangi bir şeye odaklanabilseydi bunu bilirdi. Bir keresinde onu antrenman yaparken görmeye gitmişti ve terli ve vahşi görüntüsü onu o kadar tahrik etmişti ki, kokusuna karşı koyamamıştı. Onu silah odasının duvarına yaslamış, çıplak göğüslerini soğuk taş duvara dayamış, elleriyle kalçalarını kavramış ve sıcak, sert sikine doğru geri çekmişti. Bazı savaşçıların içeri girip onları yakalamış olması gerektiğinden emindi ama Drocco bunu doğrulayacak ya da yalanlayacak hiçbir şey söylemedi. Kızın, Drocco'nun önemsiyordu - kızının bu şekilde maruz kalmamasını sağlamanın kendi sorumluluğu olduğunu düşünüyordu.

Usta parmakları amını okşarken, kadın ürperdi ve kalçalarını onun kucağına döndürdü. Kıçı sert sikine sürtünürken homurdandı ve Bağdaki arzu ona şimdilik odadan çıkmayacaklarını söyledi.

DROCCO

Drocco gözlerini Ashens'a dikmişti. İmparatorluk son bir yıl içinde büyük ölçüde şekillenmişti ve bu durumdan son derece memnundu.

Elbette bunun büyük bir kısmı Cailyn'le ilgiliydi. Cailyn'in tüm bölgeleri ona ihtiyaç duymadan birleştirebilecek kadar zeki olduğunu kanıtlamıştı. savaşıların her birinin içinde olmak. Sadece onun varlığı bile birçokları için yeterliydi.

Onu övüyor ve saygı duyuyorlardı ama sevdikleri kadındı. Sadece onun fikrini ve bir Alfa ve Omega yönetici çifti fikrini sevmekle kalmadılar, aynı zamanda onu gerçekten sevdiler. Onları ziyaret ediyor, onlarla konuşuyor, çoğunun ismini hatırlıyordu. Görevlerinden dolayı Doğu Toprakları hakkında derinlemesine bilgi sahibiydi ve bunu onların önemseydiğini bildiği sorunlara çözüm bulmaya çalışmak için kullandı.

Bölgeler arasındaki anlaşmazlıkların çözülmesine yardımcı oldu ve her bölgeye muhtemelen onları en çok sevdiğini düşünmelerini sağlayan hediyeler gönderdi. Bu da vatandaşları ona tutkuyla sadık ve neredeyse deli gibi aşık hale getirdi.

Drocco'nun aklına bunların hiçbirisi gelmezdi. Hem o hem de Torin ona gösterilen tepkiler karşısında şaşkına dönmüştü ama işleri kolaylaştırdığı için minnettardılar. İmparatoriçe olmanın ona uygun olması Drocco'yu eğlendiriyordu.

işgüzar bir kişiliğe sahipti ama onu İmparatorluk konusunda böylesine tatmin olmuş ve tutkulu görmek hoşuna gidiyordu. O zamandan beri Drocco, Cailyn'in çok sevindiği sadakat yeminini kalıcı olarak iptal etti ve gerçek Bayan Lefroy ile kız kardeşinin yerini tespit ederek onları evlerine geri gönderdi.

Artık İmparatorluk halkı hoşgörölü olduğu için, Lox'un görünürde başka büyük savaşları yoktu. Düzenli olarak eğitim almaya devam ettiler ve Torin bazı bölgelerde savaşmayı öğrenmek isteyen Alfa veya Beta'lar için eğitim merkezleri kurmaya başladı. Ancak vatandaşların, İmparator ve İmparatoriçelerini anlayabilmek ve daha fazla birlik olabilmek için Lox kültürü hakkında daha fazla bilgi edinmek istedikleri ortaya çıktı. Artık savaşçıların çoğu Omega'larını alacağı için, Drocco Alfa ve Beta'larda bir artış bekliyordu.

Omega çocukları, hem kendisi hem de Cailyn için üstesinden gelinmesi gereken yeni bir zorluk olacaktı.

Sözüne sadık kalan Drocco ve Malloron müttefik olarak kaldılar ve Toprakları arasında ticareti teşvik ettiler. Drocco, Malloron ile ticaretin buna değdiğini kabul etmek zorundaydı, ancak sınırlı temasları olduğu için memnundu.

Drocco için varlığının ana parçası Cailyn ve Nayara'nın etrafında dönüyordu. Onlarla birlikte olmaktan daha iyi bir şey yoktu. Onlar hayatına girmeden önce nasıl tatmin edici bir varoluş yaşayabildiğini bile

açıklayamıyordu. Savaşçıları da aynı şeyi hissediyordu. Birçoğu ona teşekkür etmek ya da Omegaları hakkında övünmek veya ilgisine hayranlıklarını ifade etmek için onu durdurdu

ve her bir savaşının bu mutluluğu yaşaması için sabırsızlanıyordu - bunu hak ediyorlardı.

Ofisinin kapısı açıldı ve Cailyn'in ikinci çocuğuyla ağır ağır içeri girdiğini görmek için döndü. Bu manzara karşısında sırtıtmaktan kendini alamadı ve siki de buna karşılık vererek hemen sertleşti.

"Hayır, Drocco," diye uyardı Cailyn. "Hayır. bu yüzden tekrar bu hale geldim."

Yaklaştığında onu ve nefessiz kalana kadar öptü. "Sanırım bu hale gelmenin sebebi sensin," diye mırıldandı sırtarak.

Kız ona kaşlarını çattı ve o da bu anıya güldü. Yaşadığı sürece bunu asla unutmuyacaktı.

Raydelmore'un yöneticilerini ağırlıyorlardı, Beta ifti - güler yüzlü, yaşlı bir adam ve genç karısı. Karısı toplantı boyunca dostça davranmıştı ama Drocco, Cailyn'in Drocco'yla doğrudan konuşmasından hiç hoşlanmadığını aralarındaki bağdan anlayabiliyordu. Toplantının sonunda kadın Drocco'yu bir sonraki ay verecekleri baloya davet etti. Kadının daveti bağda öyle bir öfke ve sahiplenme dalgasına yol açmıştı ki Drocco şaşkınlıkla Cailyn'e dnmştı. Kadının toplantının büyük bölümünde Cailyn'i ve hatta kendi kocasını neredeyse görmezden geldiğini ancak o zaman fark etmişti.

Cailyn sandalyesinden kalkmış ve kasılarak yanından geçmişti; kokusu kesinlikle inanılmazdı. Adam hemen cümlenin ortasında ayağa kalktı ve onu yatak odalarına kadar takip etti; Cailyn onu yere itti, sikini serbest bıraktı ve yıldızlar görene kadar ona bindi. Onu dğmledikten sonra, ateşli bir bakışa kilitlendiler, nefes nefese kaldılar, onun tutkulu sahiplenіři bağda hala güçlüydü. Ama bu onu ne kadar tahrik etse de, kızın güvenceye ihtiyaı olduğunu biliyordu.

Boynunu tutarak, gözleri hâlâ yanıyorsa da rahatlayana kadar sıktı ve ovdu. Kendini yukarı kaldırdı. "Sana defalarca söyledim, sen benim Omega'msın ve ben de senin Alfa'nım," dedi. Alınları birbirine değene kadar öne doğru eğildi. "Ben *sadece seninim*. Sonsuza dek."

Ondan sonra, düğüm daha küçülmeden birbirlerinin kıyafetlerini yırtmaya başladılar. Raydelmore'dan gelen cetvelleri bir daha görmediler. Aslında bir hafta boyunca yatak odalarından ıkmadılar. Bu süre zarfında tekrar gebe kaldı ve Drocco, henüz gelmemiş olan Haze'inin içinde gerçekleştiği için çok mutluydu.

"Yakında doğum yapacaksın," diye mırıldandı ona, onu çevirerek birlikte İmparatorluğa bakmalarını sağladı.

"Biliyorum," dedi perişan bir halde. "Bunu dört gözle beklemiyorum."

"İyi olacaksın," diye güvence Drocco, kollarıyla onu göğsüne bastırarak. "Her zaman iyi olacaksın."

İkisi de rahat bir sessizlik içinde İmparatorluklarını seyrettiler.

Drocco şehre bakmaktan hiç yorulmamıştı. Yıkılmış, harap olmuş ve kırılmış olmasına rağmen, hala ayakta - güneşin altında sağlam bir şekilde sert güneşin parıltısı.

Sesini alçaltarak Cailyn'in kulağına eğildi. "Seni seviyorum, kedicik."

Nefret ettiği bu lakabın kullanılmasına güldü, odayı onun çok sevdiği o güzel melodik kahkahasıyla doldurdu ve göğsündeki çiçek zevkle açtı.

Dönüp ona baktı, gözleri parlıyordu. "Ben de seni seviyorum, Drocco."

Onu öptü, kendisine daha da yaklaştırdı ve sonra penceresine döndü, aralarındaki bağı memnuniyet ve neşe doldurdu.

Bir zamanlar umutsuzca sahip olmak istediği Omega'nın da kendisi tarafından neredeyse mahvedilmiş ve kırılmış olmasına hayret etti, ama o da hâlâ ayakta - hatta onu ilk gördüğü andan daha da çarpıcı bir güzelliğe sahipti

-Onun yanında güçlü ve kuvvetli.

Ve tıpkı İmparatorluğu gibi, o da sonunda onun olmuştu.

SON

Crave to Claim'i okuduğunuz için teşekkür ederiz.

Bu üçlemeyi beğendiyseniz ve henüz herhangi bir kitaba yorum bırakmadıysanız, [lütfen bunu yapmayı düşünün](#).

Yorumunuz yeni okuyucuların kitabın kendilerine uygun olup olmadığına karar vermelerine yardımcı olacaktır. Yorumlar kitabın yayılmasına yardımcı olmak için çok önemlidir ve zaman ayırdığınız için gerçekten minnettar olurum :)

Peki sırada ne var?

Omega Efsanesi serisi Malloron ve Amara'nın hikayesi ile devam ediyor!

Tanıtım için okumaya devam edin!

BENİ İŞARETLE!

OceanofPDF.com

Hükümdarlıktan Yıkıma

Alfa Kral

Yolsuzluk ve sadizm krallığının her köşesini sarmıştır. Yakışıklı, çekici, usta bir manipölatör olarak tüm bunların merkezinde kalmaya devam ediyor.

Nadir Omegaların kalesinde saklandığı bilgisine öfkelenen Kral Malloron, bir tanesini dışarı çıkarmak için büyü ve hile kullanır.

Onunla onurlandırmayacağını bildiği bir anlaşma yaparak, onu olması gerekenden çok daha fazla ilgilendiren bir fikir alışverişine başlarlar.

Onu karanlık dünyasının ahlaksızlıklarına zorlar, onu yok etmeye ve kendi amaçları için kullanmaya karardır, ancak mahvetme gücüne sahip tek kişinin kendisi olmayabileceğini fark eder.

Omega Diplomat

Krallığın sinsi ve hain insanlarıyla başa çıkmak için eğitilen Amara, içlerindeki en büyük düzenbazla mücadele etmeyi hiç beklemiyordu.

Onun sırlarını öğrenmek için yanıp tutuşan genç kız, gerçeğe ulaşmak için yozlaşmaya, hükmedilmeye ve paramparça olmaya razı olmak zorundadır; ancak çok geçmeden Kral Malloron'un saltanatının krallığından daha derinlere uzandığını ve onun içgüdülerine de hükmettiğini öğrenerek dehşete düşer.

Harabeye Saltanat, Omega Efsanesi serisinin dördüncü ama bu çiftin hikâyesinin ilk kitabı. Bu karanlık, erotik, Omegaverse romantizmidir. Cliffhanger dahildir. Büyüleyici derecede acımasız Alfa anti-kahramanları, şımarık Omega kahramanları, epik fantezi dünyaları ve esir aşkları hayranları için. Karanlığın büyüleri bir türünü keşfedin...

Reign To Ruin cinsel sahnelerden şiddet ve dile kadar açık bir okuma deneyimidir. Rahatsız edici durumlar ve karanlık bir romantizm içerir. 18 yaş ve üzeri okuyucular içindir.

Şu anda ön siparişte

OceanofPDF.com

Yazar Notu

Ve sona ulaştık! *sob* Bu noktaya geleceğimi bilsem de, gerçekten SON'u yazmak sistem için bir şok oldu.

Bir lemenin üçüncü kitabının her zaman daha karmaşık olduğunu düşünüyorum çünkü önceki kitaplarda başlayan çeşitli olay örgüsü noktaları birbirine bağlanıyor.

Bazen bu sırada panikliyordum, bundan bahsetmiş miydim? Buna geri döndüm m? Bunun şuna yol açtığını açıkça belirttim mi? İşin iyi tarafı, eğer nereye gittiğini biliyorsanız, hikye sizin için zaten planlanmıştır ve geriye sadece onu yazıya dökmek kalır. Burada durum kesinlikle böyleydi, yine de bazı kısımlarda gözlerim yaşardı.

Drocco ve Cailyn'i yazmayı gerçekten çok sevdim. Oldukça önemli bir yolculuğa çıkmışlar gibi hissediyorum ve onlarla birlikte bu yolculuğa çıkmayı çok sevdim. Muhtemelen onları sonsuza kadar yazmaya devam edebilirim, ama biliyorum ki herkes sıkılır lol.

Blogumda da belirttiğim gibi, bu lemeye eklenecek iki kısa eser daha var; Torin ve Toya'nın hikayesi ve Drocco'nun büyükbabasının Omega'sıyla tanışması ve onu kaçırması. Her ikisi de sınırlı sayıda satışa sunulacak ama eğer Dark Halo'yu takip ediyorsanız her şeyi duyacaksınız.

Umarım bu hikayeyi takip ediyorsanız, bu son kitaptaki kıvrımlardan, dönüşlerden ve ifşaatlardan keyif almışsınızdır. Omegaverse versiyonuma göz attığınız için teşekkür ederim - üçüncü kitaba kadar geldiyseniz, çoğunlukla beğendiğinizi varsayıyorum lol. Seri henüz bitmedi, bu yüzden bu büyülü dünyayı seviyorsanız bana katılmaya devam edeceğinizi umuyorum. Bir sonraki durak Batı Toprakları ve bununla çok eğleneceğimi biliyorum!

Teşekkür

Okurlar; Bu seriyi bugüne kadar destekleyen herkese ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Her mesaj, e-posta ve yorum bu dünyanın devam etmesine ve genişlemesine katkıda bulundu ve bazı harika insanlarla tanıştığım için kendimi şanslı hissediyorum. Okuyucular gerçekten de dünyanın en iyi insanları.

(Bu serinin okuyucuları özellikle lol)

Randie; İşim için her zaman elinizden gelenin fazlasını yapıyorsunuz ve bu sefer, bu iş için elinizden geleni yapmanızı ne kadar takdir ettiğimi söyleyecek kelime bulamıyorum. Sen kesinlikle en iyisisin. Devam eden sıkı çalışmanız, özveriniz ve tavsiyeleriniz için çok teşekkür ederim. Bir üçleme daha yaptık, yaşasın! Sıradakine geçelim!

L; Tüm tavsiyeleriniz ve bu üçleme boyunca ihtiyaç duyduğumda benimle sohbet ettiğiniz için çok teşekkür ederim. Bir kez daha, hikayelerime verdiğiniz destek itici bir güç oldu ve senin olmadan bu hikayenin üstesinden gelebileceğimden şüpheliyim. Sen gerçekten harika bir arkadaşsın ve seni tanıdığımı çok memnunum. Açıklığa kavuşturmak için söylüyorum, Malloron senin değil.

Margarita, cömertliğin ve tereddütsüz desteğin beni hayrete düşürdü. kadar destekleyici olduğun ve ihtiyacım olduğunda odaklanmama yardımcı olduğun için teşekkür ederim. Umarım hikâyelerim sizi eğlendirmeye devam eder.

Nora; ! Bir Omegaverse hikayesi yazdım, whoo hoo! Tüm tavsiyeleriniz, rehberliğiniz ve desteğiniz için çok teşekkürler - sürekli teşvikiniz olmasaydı bu kitap bu kadar çabuk bir araya gelemezdi.

Her şeyi planlamaya çalışan başsız bir tavuk gibi koştururken bana şaşkın şaşkın bakan aileme ve arkadaşlarıma, bana katlandığınız için teşekkür ederim. Sizi her zaman seviyorum çocuklar x

Zoey Ellis Hakkında

Zoey Ellis, tutkulu, cinsel buharla dolu, karanlık kenarlı, spekülatif romanlar yazıyor. İşkence görmüş, sahiplenici, alfa kahramanları seviyor ve aşkı ham haliyle ve bunun farklı koşullarda ve ortamlarda nasıl ortaya çıkabileceğini keşfetmeye takıntılı.

Amacı, inişli çıkışlı deneyimler, benzersiz dünyalar ve mutlu sonlarla tamamlanan heyecan verici, seksi, fantastik aşklardan oluşan bir katalog oluşturmaktır.

Zoey bir Londralı, bir kitapkolik ve paylaşmayacağı kadar sahiplenici kitap erkek arkadaşlarının gururlu bir koleksiyoncusu.

Zoey, okuyucu grubu [Dark Halos](#)'a özel haberler, bonuslar ve hediyeler sunuyor.

Çevrimiçi evini gözetleyin: www.zoeyellis.com

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.